

ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๐
เป็นพิเศษ
วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

LIRT

Legislative Information Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๒ / ๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๔ คน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขณะนี้สมาชิกลงชื่อ
มาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุม เพื่อดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ซึ่งคณะกรรมการ
ยกร่างได้ยกร่างรัฐธรรมนูญจัดทำเสร็จแล้ว

ผมขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : วันนี้เราจะพยายามถ้าเสร็จไปได้มากเราก็อาจจะเลิกได้เร็ว เพราะว่าท่านไม่ได้พักกันมาทั้งอาทิตย์นะครับ แต่ก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการพิจารณานะครับท่านครับ หลักก็คือพยายามให้ท่านพูดในเรื่องที่ท่านสงวนไว้ แต่จะขอความกรุณาให้กระชับ แล้วก็จำเป็นตกลงไม่ได้ เราก็ต้องอาจใช้การลงคะแนนตัดสินนะครับท่าน ผมดูไปล่วงหน้าเรามีเรื่องใหญ่ ๆ ยังพอเหลืออยู่ เข้าใจว่ามาตรา ๑๕๐ กวาก็มีเรื่องเกี่ยวกับการคลัง เกี่ยวกับอะไร ซึ่งเป็นเรื่องที่หลายประเด็น แม้แต่มาตรา ๑๔๖ จะเกี่ยวกับการทำสัญญาอะไรต่ออะไรนะครับ แม้แต่เรื่องคณะรัฐมนตรีอะไรอย่างนี้ ก็ขอความกรุณา ทางยกกว้างพร้อมแล้วใช่ไหมครับ ในวันนี้เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ ในวันเสาร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณามาถึงมาตรา ๑๔๘ ซึ่งในมาตราดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณา ดังนั้นประธานที่ประชุมจึงได้ให้เลื่อนการพิจารณาไปพิจารณาต่อในวันนี้ ดังนั้นเพื่อสงวนเวลานะครับ ผมจะเริ่มดำเนินการต่อไปเลยนะครับ เชิญท่านเลขา มาตราไหนอ่านไปหรือยัง เชิญท่านเลขา อ่านไปแล้ว มาตรา ๔๘ นะครับ ๑๔๘ นะครับ ขอประทานโทษ เพราะฉะนั้นตอนนี้ถึงสมาชิกที่สงวนใช่ไหม ท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรมาตรา ๑๔๘ นะครับท่าน ท่านพิเชษฐ์นี่คงไม่มีอะไรแล้วนะครับ ใช่ไหมครับ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับรัฐสภามีมติไปเรียบร้อยแล้วนะครับ ผมไปเรียงไป ถ้าอย่างนั้นนี่จะมีของกลุ่มท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี ซึ่งแปรไว้ โดยใครจะเป็นผู้แทน เชิญครับ เชิญครับท่านอาจารย์พรณรายครับ เชิญเลยครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน พรณราย แสงวิเชียร สสร. นะคะ เป็นผู้แทนการแปรญัตติกลุ่มของอาจารย์วิชัย รูปขำดี สำหรับมาตรา ๑๔๘ นี้ ขอแปรญัตติแก้ไขความเป็นดังนี้ นะคะ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา หรือผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วย ผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้น

มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกันนะคะ ด้วยเหตุผลของทางกลุ่มที่ได้รับฟังความคิดเห็นจากองค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น เห็นว่าควรตัด ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญ ออกด้วยไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัยและเปิดช่องให้มีการละเลยต่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรานี้ หากเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา คนพิการ หรือ ทูพพลภาพ ก็ควรให้ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณาในคณะกรรมการวิสามัญ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกันนั้น ตรงนี้นั้นก็เนื่องจากว่า ในองค์ประกอบที่มีสัดส่วนหญิง ชายใกล้เคียงกันนั้น เรามองว่าเพื่อเป็นการพัฒนาสตรีด้วย และเป็นการให้สตรีมีโอกาสได้มีส่วนร่วมนะคะ และก็อีกประการหนึ่งก็คือความละเอียดรอบคอบ มุมมองของสตรีก็จะช่วยเสริมในส่วนนี้ได้ค่ะ ก็เป็นความเห็นของทางกลุ่ม ขอบพระคุณค่ะ

- ๓/๑

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบพระคุณครับ กระชับมาก ขอเป็นของกลุ่มท่านอาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ นะครับ ใครจะเป็นผู้อภิปราย เพราะค่อนข้างจะใกล้เคียงกันกับกลุ่มที่แล้วนะครับ มีแตกต่างกันนิดเดียว กลุ่มนี้ใคร คุณอลิสสาใช่ไหมครับ เชิญเลยครับ

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน อลิสสา พันธุศักดิ์ สสร. ค่ะ ในเรื่องของมาตรา ๑๔๘ นะคะ ทางกลุ่มอาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ เห็นว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ แล้วก็ขอให้ตัดคำว่า ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา หรือคนพิการ หรือทุพพลภาพ ออกทั้งหมดนะคะ แล้วก็ต่อด้วย หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วยบุคคลภายนอกผู้มีความรู้และประสบการณ์ ทั้งหญิงและชายในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ซึ่งจะใกล้เคียงกับทางท่านอาจารย์พรณรายณะคะ แต่ว่าทางกลุ่มเห็นว่า จริง ๆ คำว่า ในสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา คนพิการ หรือผู้สูงอายุนี้ จริง ๆ ไม่จำเป็นค่ะ เพราะถึงอย่างไรในการพิจารณากฎหมายใด ๆ ก็ตามนี้ ควรจะมีองค์ประกอบหญิงและชายเท่ากันเองค่ะ ขอบพระคุณมากค่ะ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมฝากไว้นิดหนึ่ง นะครับ ทั้ง ๒ กลุ่ม เดียวคิดดูว่าจะรวมกันได้อย่างไร เดียวจะให้ทางยกกว้างตอบก่อน แล้วเดี๋ยวให้ผู้สนับสนุนได้ชี้แจงกลับมา ยกกว้าง เชิญชี้แจงก่อนนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกกว้างครับ เกี่ยวกับเรื่องของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่า มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ เป็นกระบวนการที่ดำเนินมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องเด็ก สตรี และคนชรา หรือผู้พิการ หรือทุพพลภาพ ก็คือบุคคลที่ด้อยโอกาส แล้วก็บุคคลที่จะต้องได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ ได้รับสิ่งที่เขาควรมี ควรเป็น แล้วก็เขามีผู้ที่พิทักษ์และคุ้มครองเข้ามาร่วมอยู่ในคณะกรรมาธิการในสภา เพื่อพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเขา นะครับ ผมขอกราบเรียนว่า มันเป็นความก้าวหน้าครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ นี้ แล้วก็ให้มีแนวทาง

ในการปฏิบัติเรื่อยมาของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระผมเองเคยเข้ามาเป็นกรรมาธิการ
ร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ หรือทุพพลภาพนี้ตลอดมานะครับ
คือมีส่วนร่วมอยู่ด้วย แล้วส่วนใหญ่กระผมก็ขอทราบเรียนว่า สภาสตรีจะได้รับการคัดเลือก
มากนะครับ ท่วมท้นนะครับ คือมีบุรุษหลงไปนะครับ อย่างกระผมนี้ เหมือนหลงเข้าไปนะครับ
ในกลุ่มของสภาสตรี ทั้งผู้สูงวัย และผู้อายุน้อยนะครับ ที่มีความรู้ ความชำนาญ
มีความเชี่ยวชาญนี้ครับ ก็เป็นความมั่งคั่งมั่งคั่งของสภาผู้แทนราษฎรครับ และเป็นความ
ห่วงใยด้วยนะครับ เพราะว่ากระบวนการนี้ที่ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัยนี้
ไม่เคยมีปัญหาใด ๆ เลยครับ ผมขอทราบเรียนว่า ไม่มีปัญหาเลือกที่รักมักที่ชังเลย เพราะว่า
ทางท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรนี้ก็จะให้เลขาธิการเขาตรวจสอบนะครับ ของสภานี้เป็น
ผู้ตรวจสอบว่ากฎหมายใดนี้เกี่ยวข้องกับเด็ก สตรี คนชรา หรือผู้พิการ ทุพพลภาพหรือไม่
เพราะเขาจะมีลิสต์ (List) เลยนะครับ มีรายชื่อ มีบัญชีขององค์กรภาคเอกชนนะครับเรียงลำดับเลย
นะครับ ให้ขึ้นบัญชีไว้ทุกปีครับผม แล้วก็ให้องค์กรนั้นนี้ตรวจสอบด้วย -----

อย่างองค์กรเอกชนที่กระผมเป็นประธาน หรือเป็นกรรมการอยู่เนี่ย เราก็ได้มีการนำเสนอต่อสภาขึ้นบัญชีไว้ที่สภา และทุกครั้งที่เนี่ยครับ ทุกปีเนี่ยทางสภาก็จะสอบถามไปว่า ยังประสงค์ที่จะร่วมเป็นกรรมการยกร่างกฎหมายเหล่านี้หรือไม่เนี่ยครับ แล้วมีเหตุขัดข้องอะไรไหม ต้องการจะเสนอใครเป็นตัวแทน ผมว่าเขาทำได้เรียบร้อยครับ ไม่มีข้อติดขัดอะไรแต่ประการใดเลยเนี่ยครับ เพราะฉะนั้นนี้กระผมจึงอยากจะให้คงไว้ว่า ให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้วินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรือไม่เนี่ยครับ ซึ่งก็เกี่ยวข้องเกือบทั้งนั้นเนี่ยครับ เวลาที่ท่านวินิจฉัยมานี้เนี่ยครับ แต่กระบวนการก็อย่างที่ได้อ่านเรียนเนี่ยครับ ท่านก็จะแจ้งมาเลย ดังนั้นนี้ที่คงไว้ แล้วยังคงอยู่ต่อไป กระผมคิดว่าไม่น่าจะมีเหตุขัดข้องเนี่ยครับ แล้วก็น่าจะคงอยู่ว่า ประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนเนี่ยครับ เพราะว่าอะไรครับ มันก็เป็นความมั่งคั่งอย่างหนึ่ง ก็คือว่า ไม่ใช่เป็นผู้แทนภาครัฐ ผู้แทนภาครัฐนี้มีการนำเสนออยู่แล้วครับในการประชุม แล้วก็เสนอเป็นชนกลุ่มน้อยด้วยเนี่ยครับ ผู้แทนภาครัฐเนี่ยครับ ผู้แทนขององค์กรภาคเอกชนนี้เป็นจำนวนที่ว่าหนึ่งในสามนี้ ที่จริงแล้วในจำนวนที่นำเสนอในกระบวนการที่เหลือเนี่ยครับ ปรากฏว่าก็เป็นผู้แทนองค์กรภาคเอกชนผสมโรงอยู่ด้วยเหมือนกัน เพียงแต่ว่าในกรณีนี้เขากำหนดให้เลยเนี่ยครับ แน่แน่นอนว่า ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนนี้หนึ่งในสาม จริง ๆ แล้วนี้จะมากกว่าหนึ่งในสามเนี่ยครับ เพราะว่าในส่วนนอกนั้นนี้ไม่ได้มีการจำกัดว่า จะไม่ใช่เป็นผู้แทนองค์กรภาคเอกชนหรือไม่เนี่ยครับ อย่างไรก็ตามเนี่ยครับ ที่ท่านวิชัย รูปขำดี และคณะได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่า ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน กระผมก็เห็นด้วยเนี่ยครับ แล้วกรรมการยกร่างก็เห็นด้วยว่า เดิมเข้าไปก็จะเป็นความมั่งคั่งขึ้นของสภาแห่งนี้ครับ แต่อย่างไรก็ดีขอตัดคำว่า และ หน้าผู้สูงอายุออกไปเนี่ยครับ เพื่อให้ข้อความมันสอดคล้องครบถ้วนครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ถามทั้ง ๒ กลุ่มเลยเนี่ยครับว่า จะยอมที่กรรมการยกร่างแล้วไหมครับ หรืออย่างไรเนี่ยครับ เชิญคุณอากา ก่อนเนี่ยครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ก็เห็นชอบตามที่กรรมการเสนอค่ะ ไม่ติดใจค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอากาครับ

นางสาวอาภา อรรถบุรณวงศ์ : ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพคะ ดิฉัน อาภา อรรถบุรณวงศ์ สสร. นะคะ ตามที่กลุ่มของอาจารย์สมชัย ฤชุพันธุ์ นะคะ ซึ่งดิฉันเอง ในฐานะผู้รับรองญัตตินะคะ อยากจะเรียนต่อท่านกรรมาธิการร่างนะค่ะว่า สาระสำคัญของการเสนอในส่วนของเราที่เสนอเข้ามาเนี่ย ไม่เพียงแต่เฉพาะที่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสตรี เด็ก หรือคนพิการ คนทุพพลภาพเท่านั้นนะคะ ในความหมายของเรานี้ หมายถึงการเสนอขอในกฎหมายฉบับต่าง ๆ นะคะ เพราะว่าหลักคิดของเราก็คือว่า กฎหมายทุกฉบับที่ออกมานั้น ก็ครอบคลุมถึงประชากรเกือบทั้งหมดในประเทศ หรือทั้งหมดในประเทศนั้นเอง ฉะนั้นซึ่งรวมไปทั้งผู้ชาย ผู้หญิง ฉะนั้นการที่จะมีกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณานี้ การที่จะมีสัดส่วนทั้งหญิง และชาย หรือว่ามีส่วนผสมของหญิงและชายที่เป็นปัจจัยที่กลมกลืนต่อกันและกันนี้ ก็จะได้มุมมอง แง่คิดที่แตกต่างกัน จะทำให้กฎหมายเหล่านั้นออกมาเป็นกฎหมาย ซึ่งสามารถที่จะดูแล ป้องกัน ช่วยเหลือ และสนับสนุนให้กับคนทุก ๆ กลุ่มได้อย่างแท้จริง ไม่แต่เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สตรี คนพิการ คนชราเท่านั้นนะคะ เพราะว่าเราถือว่า ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นประชากรที่อยู่ภายใต้กฎหมายร่วมกัน ฉะนั้นการที่จะพิจารณาในสิ่งที่จะนำมาบังคับใช้ จึงควรที่จะได้รับการพิจารณาร่วมกันเป็นอย่างดีนั่นเอง -----

- ๕/๑

ฉะนั้นที่ท่านอาจารย์วิชาได้กรุณาบอกว่า จะพิจารณาให้บางส่วน แต่ยังคงไว้ในข้อความบางเรื่องที่เราตัดออกนี้ ก็จะไม่ตรงกับเจตนารมณ์ที่ขอไว้ นะคะ ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านกรรมาธิการยกกว้างด้วยค่ะว่า ในความหมายของเรานั้นคือ หมายถึงกฎหมายทุกฉบับนั่นเองนะคะ ก็คงจะเป็นประเด็นที่ดีฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์นะคะ ขอขอบคุณค่ะ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวถามยกกว้างคือถ้ายกกว้าง เกี่ยวกับประเด็นนี้ นะครับ ที่แปรไว้เนี่ย หญิง ชาย แล้วก็เรื่องที่ดีตรง สตรี ทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับสตรี คนชราไปเนี่ย เพราะฉะนั้นประเด็นนี้อยากฟังยกกว้าง ถ้าจำเป็นก็จะต้องออกเสียงนะครับ เชิญครับ ยกกว้างจะชี้แจง เชิญท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงอย่างนี้นะครับว่า สำหรับคำแปรญัตติของกลุ่มท่านวิชัยนะครับ ที่เดิมไปตอนท้าย ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงนั้น สามารถนำไปปฏิบัติได้ แต่ถ้าแปรตามที่อีกคณะหนึ่งแปรนั้น ซึ่งมุ่งประสงค์ให้ใช้กับทุกกฎหมายที่เข้าสู่สภานะครับ เกรงว่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติที่อาจจะปฏิบัติได้ลำบาก เพราะกฎหมายนั้นมีความหลากหลายและขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล ถ้าจำเป็นที่จะต้องไปแสวงหาบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้ทัดเทียมกันในทุกกฎหมายนั้น บางครั้งมันเกิดปัญหาแล้วทำไม่ได้ ทำให้กฎหมายนั้นไม่สามารถปฏิบัติต่อไปได้นะครับ สิ่งที่เราร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดเรื่องเกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ หรือทุพพลภาพนั้น เข้าใจว่า ก็ค่อนข้างจะไปถึงประมาณสักสามสิบ สี่สิบเปอร์เซ็นต์ (Percent) ของกฎหมายที่เข้าสู่สภานะครับ ซึ่งเป็นเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับสังคม ถ้ากฎหมายเกี่ยวกับด้านสังคมเกือบทั้งหมดจะเกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้อยู่แล้วนะครับ ที่เหลืออยู่ก็พวกกฎหมายด้านอื่น ๆ นะครับ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านอะไรพวกนั้น ในการตั้งกรรมาธิการ จำเป็นต้องดูตัวบุคคลเป็นหลักนะครับว่า บุคคลที่จะตั้งเป็นกรรมาธิการนั้นเป็นคนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องนั้นจริง ๆ ซึ่งตรงนั้นไม่เกี่ยวกับว่า การเป็นเพศชาย หรือเพศหญิง แต่จะเจาะจงดูที่คุณวุฒิเป็นหลักนะครับ แล้วประการสุดท้ายที่มีการเสนอข้อความว่า การแต่งตั้งคณะกรรมาธิการ ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วย

บุคคลภายนอกผู้มีความรู้ ประสบการณ์ทั้งหญิงและชายที่ใกล้เคียงกันนั้น เท่ากับว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภานั้น ไม่สามารถที่จะเข้ามาเป็นกรรมาธิการได้เลย แม้แต่คนเดียว การตั้งกรรมาธิการจะต้องตั้งจากบุคคลภายในล้วน ๆ ซึ่งอันนั้นคงจะผิดระบบ ในการดำเนินการด้านนิติบัญญัติเป็นอย่างยิ่งนะครับ ฉะนั้นคณะกรรมาธิการขออนุญาตยืนยัน เห็นชอบตามคำแปรญัตติของท่านวิชัยในตอนท้ายที่เพิ่มเติมว่า โดยสัดส่วนหญิงและชาย ที่ใกล้เคียงกันครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ข้างล่างนี้คือ ท่านอาจารย์จรัส กับท่านกรรณิการ์นี อยู่กลุ่มของอาจารย์เจิมศักดิ์ ไม่ใช่ประเด็นนี้ใช่ไหม หรือประเด็นนี้ด้วย ของอาจารย์เจิมศักดิ์ ยังไม่พูดนะครับ หรืออาจารย์จะพูดเรื่องประเด็นนี้ ใช่ไหม แต่กลุ่มอาจารย์ไม่ได้แปรไว้นะ ว่าอย่างไรครับ สั้น ๆ นะครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัส สุวรรณมาลา ครับ คือเผอิญว่า ประเด็นที่กำลังอภิปรายกันอยู่นี้นะครับ กลุ่มกระผมไม่ได้ แปรญัตติโดยตรงในสาระสำคัญ แต่ว่าในข้อเสนอนี้เมื่อรวมกันแล้ว คือถ้าผมไม่อภิปรายของ ผมด้วยนี้ เดียวก็มันจะซ้ำที่เดิมอีก เพราะฉะนั้นก็เลยอยากจะขอให้ท่านประธานลองพิจารณาดู เพราะว่าในท้ายที่สุดก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องการ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมไม่ขัดข้อง แต่หมายความว่า จะขออภิปรายในส่วนที่กลุ่มอาจารย์แปรไว้เลย ใช่ไหมครับ

สสร ๓๒/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๖/๑

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ด้วยครับ พร้อม ๆ กันครับ จะได้ทีเดียวครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : โอ.เค. (O.K.)
แล้วเดียวจะได้คุณกรรณิการ์ เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ คือกลุ่มของ
กระผมขอแปรญัตติในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อที่จะพิจารณา
กฎหมาย ซึ่งเสนอตามมาตรา ๑๕๙ คือเสนอโดยการเข้าชื่อของประชาชน ก็จะใกล้เคียงกันครับ
คือต้องการจะให้เพิ่มวรรคสองเข้าไปนะครับว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชน
ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามมาตรา ๑๕๙ หากรัฐสภาได้พิจารณาโดยกรรมการ
เต็มสภา ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น ประกอบไปด้วยตัวแทนประชาชนผู้เข้าชื่อเสนอ
กฎหมาย มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของคณะกรรมการทั้งหมดนะครับ ผมขออนุญาต
ที่จะไม่เลยต่อไปในวรรคสามที่จะขอเพิ่ม เพราะว่าจะเป็นคนละประเด็นนะครับ แต่ในประเด็นนี้
กระผมคิดว่า ก็มีความประสงค์คล้าย ๆ กับของผู้เสนอขอแปรญัตติในกลุ่มอื่นที่ได้พิจารณา
มาตอนต้นนะครับว่า เป็นการเสนอหลักการว่าด้วยเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ที่นี้ในร่างเดิมที่ทางคณะกรรมการร่างท่านเสนอมานี้ เป็นการพิจารณาร่างกฎหมาย
เฉพาะที่เกี่ยวกับเด็ก สตรี และผู้สูงอายุนะครับ หรือผู้ทุพพลภาพนะครับ ความจริงถ้าพิจารณา
ไปพร้อมกันว่า มันจะมีกฎหมายที่เสนอโดยกระบวนการเข้าชื่อกันนี้ ก็จะมีหลักการคล้าย ๆ กัน
กระผมไม่ทราบว่าจะให้เป็นอีกส่วนหนึ่งแยกจากรวรรคแรกนี้ หรือจะให้พิจารณาที่หลังครับ
ขอบพระคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านกรรณิการ์ครับ
ท่านกลุ่มเดียวกันนี้นะครับ เพราะฉะนั้นท่านต้องสั้น ๆ เชิญครับ อาจารย์ครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร : เรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน กรรณิการ์ บรรเทิงจิตร
คงเป็นประเด็นปรึกษา ขอความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของการที่ร่างพระราชบัญญัติที่ประธาน
สภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยนะค่ะ ตรงนี้ที่เมื่อกลุ่มของทางอาจารย์สมชัยที่เสนอนะค่ะ
ตรงนี้ขอความรู้นิดหนึ่งว่า การที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่า มีสาระสำคัญที่
เกี่ยวกับประเด็นอะไรก็แล้วแต่นั้นะค่ะ ที่เกี่ยวกับกลุ่ม หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณา

โดยกรรมการเต็มสภา ตรงนี้เป็นไปตามลักษณะของการดำเนินการทั้งหมดใช่หรือไม่
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร ต้องเป็นคนวินิจฉัย ถูกต้องหรือเปล่าคะ ตรงนี้ขอความรู้ค่ะ

นายบรรณิทธิ์ เศรษฐบุตร (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียวถามเอาไว้นะครับ
เดี๋ยวจะตอบทีเดียวนะ ท่านอาจารย์สมชัยครับ เชิญเลยครับ ท่านครับ เดียวท่านพูดแล้วจะให้
ยกร่างตอบ ถ้าตกลงกันไม่ได้ ก็ต้องตัดสินบ้างนะครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์
ในฐานะผู้แปรญัตติครับ ประเด็นที่ผมแปรญัตติไว้นี้เป็นประเด็น ผมคิดว่ามีความแตกต่างกัน
กับร่างของกรรมการในเชิงคอนเซปต์ (Concept) นะครับ ขออนุญาตใช้คำว่า คอนเซปต์
เพราะถ้าใช้คำว่า สังกัป จะมีคนเข้าใจน้อยกว่านะครับ ก็คือว่า ผู้หญิงมีบทบาทมากน้อยแค่
ไหน และควรให้ผู้หญิงทำอะไร คอนเซปต์เดิมนี้ก็จะเห็นว่า ผู้หญิงก็ควรจะทำในเรื่องของเด็ก
เรื่องของสตรี เรื่องของคนชรา เรื่องของคนพิการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและเกี่ยวกับ
มนุษยธรรม แต่ว่าที่ผมแปรไว้เนี่ย ผมเห็นว่าผู้หญิงในยุคนี้มีความเจริญก้าวหน้ากว่ายุคที่เรา
มอบภารกิจให้ผู้หญิงทำเรื่องเด็ก เรื่องสตรี เรื่องคนชรา ผู้หญิงในยุคนี้มีความสามารถทั้งทาง
การเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางการบริหาร ทางกฎหมาย ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัด และประเทศไทย
เป็นประเทศที่ผู้หญิงมีบทบาทในเรื่องนี้มาก และได้พิสูจน์ให้โลกเห็นว่า ผู้หญิงของไทยนี้
มีความสามารถ ในการประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศไทยครั้งหนึ่ง เกี่ยวกับเศรษฐกิจ
ผู้แทนจากต่างประเทศมาประชุมด้วยเนี่ย ปรากฏว่าผู้ที่เข้าร่วมประชุมที่เป็นนักวิชาการ
ทางเศรษฐศาสตร์ของไทยนี้ ประกอบด้วยผู้หญิงจำนวนมาก เขาก็แตกตื่นตกใจว่า ทำไมผู้หญิง
พูดเรื่องเศรษฐกิจได้นะครับ -----

ที่อื่นไม่ค่อยมีนะครับ แต่ที่เมืองไทยนี้ผู้หญิงเก่ง ทั้งเป็นหมอ เป็นนักกฎหมาย เป็นผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่ต้องให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องราวต่าง ๆ จึงอยากจะเห็นว่ากรรมการทุกชุดที่ไม่ใช่กรรมการเต็มสภา ที่มีการตั้งกรรมการนี้ ได้มีส่วนที่มีผู้หญิงมีส่วนร่วมด้วย การที่ไปกำหนดว่าต้องเป็นผู้หญิงมีส่วนร่วมด้วยนี้ อาจจะต้องประหนึ่งเสมือนว่า เป็นเรื่องที่ทำไม่จำเป็นต้องไปจำกัด ทำไมไม่เปิดเลือกกว้างว่า ใครที่มีความสามารถในเรื่องนั้นจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ได้ให้เข้ามา แต่ว่าเนื่องจากว่าความเท่าเทียมกันตรงนี้ มันยังไม่ได้เป็นที่ปฏิบัติโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นในนานาชาติจึงมีการยอมรับในเรื่องการกำหนดแต้มต่อตรงนี้ขึ้น แต่ถ้าแต้มต่อตรงนี้กำหนดไปโดยชัดเจนว่า ต้องเท่ากัน หรือต้องมีจำนวนเท่ากัน เท่านี้เปอร์เซ็นต์นี้ ผมก็คิดว่าจะปฏิบัติได้ลำบาก เพราะฉะนั้นผมถึงเสนอว่า ถ้าเพื่อจะปรับถ้อยคำให้เป็นไปได้ นะครับ โดยรับคอนเซ็ปต์นั้น ตอนท้ายนี้อาจจะบอกว่า ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่เหมาะสมครับ ไม่ต้องบอกว่า เท่าเทียมกันหรือไม่เท่าเทียม แต่ว่าเป็นเรื่องที่ต้องใช้กับกรรมการทุกประเภทครับ แล้วก็ตามความเหมาะสมในแต่ละประเภท ขอบคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านใช้คำที่นั่นเดียวกรรมการดูด้วย แต่ว่าตัวเดิมนี้ท่านยังให้ตัด เป็นกฎหมายทั่วไปนะครับ ไม่เฉพาะกฎหมายสตรี และคนชราอะไร เชิญกรรมการตอบครับ เพื่อให้สมาชิกเข้าใจประเด็นครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมการสำหรับในคำแปรญัตตินะครับ ในมาตรา ๑๔๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับท่านอาจารย์สมชัย ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ในประเด็นนี้ผมขอเรียนหลักการสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องหลักการสำคัญในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภา คงต้องยึดโยงในมาตรา ๑๓๐ ประกอบด้วยที่ว่า สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา จะมีอำนาจตั้งสมาชิกขึ้นนะครับ เป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจตั้งสมาชิก หรือบุคคลภายนอกเป็นคณะกรรมการวิสามัญ ทั้งนี้เพื่ออะไรครับ ก็เพื่อพิจารณากระทำการ กิจการของสภามีอะไร ก็คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ อันนั้นเป็นที่ตั้ง ที่นี้ในคำแปรญัตติในมาตรา ๑๔๘ ถ้าบอกว่า ถ้าสภาไม่ได้ตั้งกรรมการเต็มสภานะครับ อันนั้นเข้าใจดีว่า เต็มสภาก็คือ ๓ วาระรวดในที่ประชุมแห่งนี้ครับ ตรงจุดนั้น

ก็เป็นมติของสภา แต่ถ้าไปล็อก (Lock) ว่า ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการการวิสามัญในทุกกรณี ถ้าไม่มีเต็มสภา คำถามก็จะเกิดขึ้นว่า แล้วมาตรา ๑๓๐ กรรมการการวิสามัญทำอะไรอย่าลืมว่า ในคณะกรรมการการวิสามัญประจำสภานะครับ เช่น คณะกรรมการการวิสามัญในส่วนที่เกี่ยวข้องเกษตรและสหกรณ์ คมนาคม การปกครอง การต่างประเทศ ตรงนั้นก็รวมผู้เชี่ยวชาญอยู่ในส่วนหนึ่ง และในสวนทีม (Team) งานของคณะกรรมการการวิสามัญนะครับ ก็จะมีทีมที่มาจากคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่แล้ว ในฐานะผู้แทนรัฐบาล ถ้าสภาประสงค์จะตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ ก็คือส่งกฎหมายนั้นนะครับ ถ้าไม่ยุ่งยากนัก ก็ให้คณะกรรมการการวิสามัญดำเนินการ ซึ่งมีอยู่หลายสิบคณะในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ถ้าไปเขียนล็อกไว้ นะครับว่า ให้สภาผู้แทนราษฎร ถ้าพิจารณาร่างกฎหมายใช้กรรมการเต็มสภา กับ กรรมการวิสามัญ ในจุดนี้นะครับ ก็จะเกิดล็อกว่า วิสามัญทำอะไรไม่ได้ในจุดนั้น ที่ผมอยากจะกราบเรียนนะครับ คราวนี้ในส่วนต่อมานะครับที่ว่า สัดส่วนชายหญิงนะครับ ผมก็สำรวจดูในรัฐธรรมนูญ สร้างสมดุลในส่วนนี้ตามสมควร ถ้าท่านพลิกดูในมาตรา ๓๐ วรรคสอง เขียนว่า ชายและหญิง มีสิทธิเท่าเทียมกัน ท่านสังเกตไหมครับ มันจะมีถ้อยคำที่สมดุลตามสมควร ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน พลิกไปดู ๗๙ นี้ (๑) ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย ในมาตรา ๘๖ วรรคท้ายนะครับ ก็เดิมว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรานี้ ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของชายและหญิงใกล้เคียงกัน -----

แล้วในมาตราสักครู่นี้ครับ ๑๔๘ คณะกรรมาธิการก็รับไว้แล้วนะครับว่า ต้องมีสัดส่วนหญิงและชายใกล้เคียงกันนะครับ ถ้าดูใน ๔ มาตรา นี่นะครับ สมดุลอย่างยี่งนะครับ ๓๐ เอาผู้ชายขึ้นก่อนครับ ชายและหญิง ๗๙ (๑) หญิงและชาย ๘๖ ชายและหญิง มาตรานี้ก็หญิงและชายนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ในจุดเหล่านี้ทางที่ประชุมแห่งนี้ได้วางสมดุลดีพอสมควรว่าเท่าเทียมกันจริง ๆ ไม่ต้องแย่งกันขึ้นหน้า หรือตามหลังครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงเหลือกลุ่มท่านอาจารย์สมชัยว่าอย่างไรครับ จะต้องออกเสียงตัดสินใหม่ครับ รับได้ไหมครับ ท่านอาจารย์ครับ ได้ไหมครับ เชิญครับ ใครจะเป็นคนชี้แจงได้ ไม่ได้ จะได้ตัดสินใจได้ เชิญท่านอภาครับ

นางสาวอภา อรรถบุรณวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพคะ อภา อรรถบุรณวงศ์ สสร. นะคะ คิดว่าเรื่องประเด็นที่อยูในการพิจารณาช่วงนี้นะคะ จะเหลืออยู่เพียงประการเดียว นะคะ ก็คือเกี่ยวกับกฎหมายเฉพาะที่เป็นเกี่ยวข้องกับสตรี เด็ก คนพิการ คนทุพพลภาพ หรือกฎหมายทุก ๆ ฉบับ ข้อพิจารณาอยู่ตรงนี้นะท่านเองนะคะ ส่วนข้อความที่ว่า เป็นกรรมาธิการสามัญ หรือกรรมาธิการวิสามัญ กลุ่มของเราล้อตามข้อความเดิมของยกร่างอยู่แล้วนะคะ ฉะนั้นตรงนี้ไม่ใช่ประเด็นหลักของเรา นะคะ ประเด็นหลักของเราคือกฎหมายฉบับต่าง ๆ ค่ะ ก็ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการเห็นว่า หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันตามมาตรา ๓๐ ตามที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปนี้ การที่มีส่วนร่วมในการพิจารณากฎหมาย ถ้ามีการเชิญคนนอกเข้ามา ก็ถือว่าก็เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายช่วงมาตราต้น ๆ อยู่แล้ว ก็คงจะขอให้ท่านกรรมาธิการได้โปรดรับไว้ด้วยเถอะคะ เพื่อให้เป็นประชาธิปไตยเต็มรูปจริง ๆ แล้วก็จะป็นมติใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่ของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ด้วยคะ นี่จะเป็นครั้งแรกที่จะปรากฏอยู่นะคะ ฉะนั้นเป็นการสร้างประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งของการร่างรัฐธรรมนูญของเราด้วย ฉะนั้นข้อพิจารณาอยู่แค่นี้เองคะ คือให้บางฉบับ หรือให้ทุกฉบับได้ตามคำขอท่านเอง ดิฉันอยากจะขอความกรุณาเถอะคะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : แสดงว่าไม่ยอมใช้ไหมครับ กรรมาธิการยกร่างว่าอย่างไรครับ ขอให้ลงมตินะครับ ท่านอาจารย์สมชัยครับ คืออย่างไรเราต้องตัดสินครับ เพราะว่าถ้าเราใช้เวลามาก ๆ มันจะเย่อเยอยู่แล้วครับท่าน

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมไม่ใช่เป็นคนที่พูดยาวครับ แล้วผมขอพูดเดียวครับ คือผมจะเสนอมาตรการที่ประนีประนอมนะครับ คือผมคิดว่า เวลานี้เราไม่ได้เอาแพ้เอาชนะกัน แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่เรากำลังจะมาสร่างประวัติศาสตร์ร่วมกันนะครับ ผมคิดว่าข้อดีของกรรมาธิการที่ว่า ไปใช้คำว่า กรรมาธิการวิสามัญ นี่มีประเด็นจริง ๆ ซึ่งถ้าไปล็อกตรงนั้นไว้ก็จะเป็นปัญหา แต่ในคอนเซปต์ที่ผมเสนอว่าให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในทุกกรรมาธิการนี้น่าจะเป็นคอนเซปต์ที่รับได้ แล้วคำข้างหลังที่ผมแก้ไปแล้วว่า ไม่ใช่ว่ามีสัดส่วนเท่ากันนะครับ มีสัดส่วนที่เหมาะสมตามความสามารถของผู้หญิงในเรื่องนั้น ๆ นะครับ แล้วก็ไปใช้คำว่า โดยคำนึงถึง นะครับ เพื่อเป็นการส่งสัญญาณให้โลกรู้ว่าเรายอมรับถึงความสามารถของผู้หญิงไทย แล้วก็ให้โอกาสผู้หญิงไทยได้มีส่วนร่วมในกิจการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง เรื่องเศรษฐกิจ หรือเรื่องของเด็กและสตรี แล้วก็ในสัดส่วนที่เหมาะสม แต่ว่าผมเสนออันนี้ ผมแก้ญัตติของตัวเองไม่ได้ ผมเสนอให้กรรมาธิการพิจารณาเพื่อว่าจะได้รัฐธรรมนูญที่เหมาะสม ที่ดีขึ้น และเป็นประโยชน์ แล้วก็ยังปฏิบัติได้ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรรมาธิการครับว่าอย่างไรครับ แล้วเดี๋ยวต้องไปอีกรวบรวมหนึ่งของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ด้วยครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับตามที่ท่านอาจารย์สมชัยได้ขอแก้ไขรายละเอียดของญัตติของท่านอาจารย์สมชัยนั้น กรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ -----

แต่ว่ากรรมาธิการยังเห็นว่า น่าจะเอาตามร่างกรรมาธิการ ซึ่งได้เติมคำว่า ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน และเป็นการเขียนครั้งแรกในประเทศไทย ตามที่ท่านวิชัย รูปขำดีได้ขอแปรครับ กรรมาธิการขอให้ลงมติครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ลงมตินะครับว่า ในส่วนนั้นนะครับ ในส่วนวรรคนี้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ข้อแปรญัตติของท่านอาจารย์สมชัยนะครับ เชิญครับ ท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ลงมติ ก็ต้องลงมติตามที่ผมแก้แล้ว ที่กรรมาธิการยอมให้ผมแก้ครับ ที่นี้ถ้าแก้ก็คือว่า คำว่า กรรมาธิการวิสามัญนี้ จะต้องเปลี่ยนเป็น ให้สภาตั้งกรรมาธิการขึ้น ไม่มีคำว่า วิสามัญ ครับ ประกอบด้วย ผู้แทนบุคคล

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านกรรมาธิการชี้แจงให้ตรงกันนิดหนึ่งครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธาน ท่านอาจารย์สมชัยครับ ขออนุญาตหรือ กรรมาธิการสามัญนี้คือ คนในล้วนครับ กรรมาธิการวิสามัญคือ มีคนนอก ท่านจะตั้งคนนอกมาเป็นกรรมาธิการสามัญนี้ ไม่ได้ครับ ตามหลักต้องเป็นกรรมาธิการวิสามัญเท่านั้นครับ ท่านสมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ที่ผมเรียนนี้คือ กรรมาธิการครับ ไม่ใช่ สามัญ หรือวิสามัญ แปลว่า อาจจะต้องสามัญ หรือวิสามัญก็ได้ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อธิษพรครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ถึงแม้จะแก้คำว่า คณะกรรมาธิการ มันก็อาจจะยังไม่เพียงพอครับ เพราะข้อความที่เสนอนั้นมันอ่านแล้วมันจะเข้าใจว่า การตั้งกรรมาธิการจากนี้ต่อไปสภาผู้แทนราษฎร หรือตัวสมาชิกสภานั้น จะเข้ามาเป็นกรรมาธิการไม่ได้เลย จะต้องตั้งบุคคลภายนอกตลอด ตรงนี้จะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติของสภานิติบัญญัติอย่างยิ่งครับ ถ้าแก้จะต้องเติมข้อความอื่น ๆ อีกพอสมควรครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอามาครับ

นางสาวอาภา อรรถบุรณวงศ์ : ท่านประธานคะ ดิฉัน อาภา อรรถบุรณวงศ์ นะคะ ขอขอบพระคุณที่ท่านประธานได้ให้โอกาสที่จะพูดชี้แจงอีกครั้งหนึ่งนะคะว่า ประเด็นกรรมาธิการ หรือกรรมาธิการวิสามัญ อันนี้ดิฉันล้อตามยกฐานะคะ ดิฉันขอไม่แปร ในส่วนนั้นแล้วกันนะคะ ในเรื่องเวิร์ดดิ้ง (Wording) ตรงนั้นคะ แต่ว่าถ้าหากว่าจะมีการลงมติ การลงมติสาระสำคัญที่เรามุ่งประสงค์ก็คือ เฉพาะส่วนที่เป็นสาระสำคัญของว่า เป็นกฎหมาย ฉบับต่าง ๆ นะคะ หรือหมายถึงทุกฉบับนั่นเอง ถ้าจะโหวต (Vote) กันเป็นประเด็นนั้นมากกว่า นะคะ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะกฎหมายเกี่ยวกับสตรี เด็ก คนพิการ หรือคนทุพพลภาพเท่านั้น ประเด็นการโหวตขอให้เป็นอย่างนั้นคะ ขอขอบพระคุณคะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญกว้างครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : เข้าใจว่าคำของท่านอาจารย์สมชัยนี้ กลุ่มท่านอาจารย์สมชัยยังไม่ค่อยถูกต้องนักนะครับ แต่ผม ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ ก็ขออนุญาตให้ท่านสมาชิก ท่านประธานได้ลงมติไปก่อน ส่วนหลักการก็จะเป็นไปตามที่กลุ่มท่านสมชัยว่านะครับ ถ้าของกลุ่มของท่านสมชัยชนะ ก็อาจจะมาปรับแก้ถ้อยคำอีกทีหนึ่ง ขออนุญาตอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าหลักการนั้นจะตรงกันว่า ท่านสมชัยต้องการว่า กรรมาธิการทุกชุด ไม่ว่าสามัญ หรือวิสามัญ ต้องมีสัดส่วนหญิง ชาย ที่เหมาะสมนะครับ เอาหลักนี้ได้ไหมครับ แล้วก็เดี๋ยวพอถ้าชนะแล้ว กรรมาธิการยกกว้างจะดู คำให้อีกทีหนึ่ง ร่วมกับท่านสมชัยอีกทีก็ได้ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงออกเสียงนะครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิก ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ถ้าเห็นด้วยนะครับ เฉพาะส่วนนี้นะครับ ยังไม่ถึงของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย ใครไม่เห็นด้วย คือ เท่ากับเห็นด้วยกับทาง

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ของกรรมาธิการ คือตัวของ คณะกรรมาธิการนั้นคือ ขอแก้ไขครับ โดยแก้ไขเป็น ให้เดิมคำว่า ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและ ชายที่ใกล้เคียงกัน ตามคำแปรของท่านวิชัยตอนท้ายครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลง ถ้าเห็นด้วยนี้
เท่ากับเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขแล้วนะครับ ตามที่ได้ตกลงกับกลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย
นะครับ แล้วถ้าไม่เห็นด้วย เท่ากับเห็นด้วยกับกลุ่มของท่านอาจารย์สมชัยนะครับ ขอให้
ออกเสียงครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีใครยังไม่ได้ออกเสียง
ไหมครับ จะได้นับ ไม่มีนะครับ รวมคะแนน

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ตรงนี้ยังเถียงกันอยู่ว่า
อันไหนใกล้เคียง อันไหนเหมาะสม แบบไหนครับ ช่วยกรุณาอ่านอีกทีเดี๋ยวนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ร่างกรรมาธิการนั้น ตรงกับร่างของท่านวิชัย คือใช้คำว่า โดยมีสัดส่วนหญิงและชาย
ที่ใกล้เคียงกัน ใกล้เคียงกันนี้เป็นร่างของกรรมาธิการใหม่ครับ คำว่า เหมาะสม นั้นเป็นร่างของ
ท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอให้โหวตแล้วนะครับ ใครยังไม่ได้โหวต ยกมือครับ เชิญครับ

นางสาวอลิสสา พันธุศักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพคะ คือจริง ๆ แล้วประเด็นของที่ยกร่าง ก็คือเรื่องของให้เฉพาะในการร่างกฎหมายสตรี เด็ก และคนพิการ แล้วก็คนสูงอายุคะ แต่ว่าที่กลุ่มอาจารย์สมชัย ก็คือว่า ขอให้คณะกรรมการการวิสามัญที่จะแต่งตั้งในเรื่องกฎหมายทุกคณะ ทุกเรื่องคะ ตัดคำว่า สตรี เด็ก คนพิการ และผู้สูงอายุ ออกคะ เพราะเราเห็นว่า ความที่สำคัญก็คือว่า เราควรจะมีความคิดทั้งผู้หญิงและผู้ชายอยู่ในทุกคณะกรรมการการวิสามัญคะ อันนี้คือที่เราอยากจะทำให้แก้ไขคะ ขอบพระคุณคะ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ตกลงนะครับ โหวต รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ตกลงมันซับซ้อนนะครับ อันที่ ๑ จะทุกพระราชบัญญัติหรือเปล่า และอันที่ ๒ คำว่า ไกลเคียงหรือเหมาะสม เท่าที่ฟังดูนะครับ ทางนี้บอกประเด็นก็คือ ต้องการให้ไม่ใช่แต่เฉพาะพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก สตรี คนชรา แต่จะเป็นพระราชบัญญัติทั้งหลาย ผมฟังมาตลอดก็ฟังว่าอย่างนั้น แต่ขณะเดียวกันเมื่อที่ผมฟังชี้แจงบอกว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มนี้กับกลุ่มอาจารย์วิชัย แล้วก็กรรมการ ซึ่งกรรมการ กับอาจารย์วิชัยตรงกัน คือสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน อีกอันหนึ่งบอกเหมาะสม ถ้าบอกใกล้เคียงกันนี้ ผมชอบเลย ผมก็โหวตตามตามกรรมการ แต่ถ้าบอกว่า กินความด้วยว่า พระราชบัญญัติเฉพาะเด็ก สตรี คนชรา หรือทั่วไป มัน ๒ ประเด็น นะครับ ตกลงท่านต้องโหวต ๒ ครั้ง นะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวถามยกวางเขาครับ ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการครับ ความจริงถ้าท่านติดตามตั้งแต่ต้นก็จะทราบว่า เข้าใจตรงกันหมดครับว่า ร่างของกรรมการนั้นเป็นไปตามมาตรา ๑๔๘ ตามร่างในหนังสือเลยนะครับ ก็คือ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่า มีสาระสำคัญเกี่ยวกับ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการ หรือทุพพลภาพนี้ หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชน ที่เกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน

กรรมการทั้งหมด อันนี้คือร่างของกรรมการครับ แต่ว่ามีของท่านวิชัย รูปซ้ำได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่า ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน กรรมการเห็นด้วยครับ เพราะฉะนั้นร่างกรรมการนี้ ก็จะมีตามร่างของกรรมการเดิม และเดิมคำว่า ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน ส่วนร่างของท่านอาจารย์สมชัยนั้น ท่านขอแก้ไขครับ และแก้ไขมาก ยังไม่ได้มีคำที่ชัดเจนนะครับ แต่ว่าโดยหลักการก็คือท่านขอว่า เรื่องกรรมการทุกชุด ๑. ทุกชุดนะครับ ให้มีสัดส่วนหญิงและชายที่เหมาะสม เพราะฉะนั้นร่างของท่านอาจารย์สมชัยมี ๒ ประเด็น นะครับ ๑. ทุกชุด ๒. ใช้คำว่า เหมาะสม ไม่ได้ใช้คำว่า ใกล้เคียงกัน ประเด็นน่าจะชัดเจนแล้วนะครับ ผมคิดว่าน่าจะลงมติได้ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอให้ลงมตินะครับ ใครที่ยังไม่ได้ลง จะได้รีบคะแนนนะครับ ไม่มีแล้วนะครับ รีบคะแนนครับ รวมคะแนนครับ ขอประทานโทษ คุณวิทยาอีกคนยังไม่ได้ลงหรือครับ ตกลงท่านลงให้ใคร ท่านบอกได้ไหม เดี่ยวรวม เพราะมันออกมาแล้ว แล้วเดี๋ยวจะไปเช็คค่า ถ้าท่านยังไม่ได้กดก็จะเต็ม เห็นด้วย ท่านวิทยาอีกท่านหนึ่งนะครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ไม่เห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นเดี๋ยวก็ไปดูนะครับ ขอประทานโทษครับ บอกชื่อครับ ท่านแรก วิทยาอะไร ท่านแรก ต้องบอกทีละคนครับ

นายวิทยา งานทวี (กรรมการ) : ผม วิทยา งานทวี นะครับ เห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อีกวิทยาทันทีครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ผม เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ ไม่เห็นด้วยครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ผม วิทยา คชเชื่อน ไม่เห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ลงคะแนนไปเรียบร้อยแล้วนะครับ เป็นดังนี้ครับ แล้วเดี๋ยวไปเช็คดู คือ จาก ๖๘ บวก ๒ เห็นด้วย ๔๙ ก็ถ้าเป็นไปอย่างนั้นก็บวก ๑ ไม่เห็นด้วย ๑๕ บวก ๑ เดี่ยวไปดู ใครอีกคนครับ ท่านเกียรติชัย ด้วยหรือ ท่านพูดในไมโครโฟน (Microphone) นิดหนึ่ง พูดแล้วใช่ไหมครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ผมไม่เห็นด้วยครับ แล้วผมคิดว่า มีความเข้าใจผิดตรงสาระสำคัญมาก ของท่านกรรมาธิการนี้พูดว่า ในสาระสำคัญที่เกี่ยวกับเด็กกับสตรี ในขณะที่ผู้แปรญัตติบอกว่า ทุกฉบับละ ต้องมีส่วนประกอบของคณะกรรมการวิสามัญอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราโหวตอย่างนี้ ผมคิดว่าก็ต้องโหวตตามท่าน อย่างนี้มันไม่ได้ครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านนะครับ ไปพรรคที่กลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์แปรเพิ่มพรรคสอง และพรรคสาม เมื่อถึงพรรคสองนี้ ท่านอาจารย์จรัสพูดไปแล้ว เชิญกรรมการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ พรรคสอง กับพรรคสามที่กลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้แปรไปนั้น ได้ตกลงกันไปตั้งแต่เมื่อวานแล้ว เรียบร้อยแล้วนะครับว่า พรรคสอง พรรคสามของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นั้น ฝ่ายกรรมการได้นำไปเติมไว้ในมาตรา ๑๕๙ นะครับ ขออนุญาตอ่านครับว่า ใน ๑๕๙ ได้เขียนว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ต้องให้ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น ชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติ และคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น ดังกล่าว จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดด้วย และเมื่อวานนั้นได้ตกลงกันไปนะครับว่า ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ขอให้ทางกรรมการไปเติมในมาตรา ๑๓๘ นะครับว่า ในกรณีที่ประชาชนเสนอร่าง พรบ. เข้าไปแล้ว รัฐบาลหรือสภาผู้แทนราษฎรนั้น เสนอร่างเข้ามาประกบนั่น ขอให้ใช้มาตรา ๑๕๙ พรรคนั้นครับ พรรคสี่นี้ด้วยนะครับ กับการที่มีร่างรัฐบาล หรือร่างของสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายกรรมการได้เขียนขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ แต่ว่ากำลังขอปรับแก้คำเล็กน้อย แต่น่าจะตรงกันครับว่า เขียนให้ทั้ง ๒ ที่นะครับ ในมาตรา ๑๓๘ และในมาตรา ๑๕๙ พรรคสี่ด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่านอาจารย์จรัสครับ ท่านเป็นผู้แทนของกลุ่ม เชิญ ว่าอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : เรียนท่านประธานครับ กระผม จรัส สุวรรณมาลา ครับ ที่ท่านกรรมการชี้แจงนั้น ถูกต้องแล้วครับ ได้มีการเพิ่มข้อความนั้น เพราะฉะนั้นในพรรคสองที่ขอเพิ่มเข้ามานี้ ก็ไม่ติดใจแล้วนะครับ แต่ท่านประธานครับ ยังมีพรรคสามที่ขอเพิ่มเข้ามาด้วยนะครับ ข้อความในพรรคสามนี้จะเป็นเรื่องของการให้ตัวแทนของประชาชนที่เข้าชื่อเสนอกฎหมาย เป็นผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๑ ซึ่งเรื่องนี้จะขออนุญาตนำไปพิจารณาเมื่อถึงในวาระพิจารณามาตรา ๑๕๙ นะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ๑๕๙ นะครับ ส่วนนี้ขอแขวนไว้ไปพูดในมาตรา ๑๕๙ เชิญ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ชี้แจงแล้วอาจจะเข้าใจดีขึ้นครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สำหรับข้อความในวรรคสามที่มีการเสนอเข้ามาพร้อมกันด้วยว่า ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามวรรคสองต่อสภาผู้แทนราษฎร ให้ตัวแทนประชาชนผู้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๑ นั้น ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในรัฐธรรมนูญนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับการตราพระราชบัญญัตินั้น จะไม่มีการเขียนเรื่องวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ อยู่ในตัวรัฐธรรมนูญ แต่จะไปอยู่ในข้อบังคับ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนตรงนี้ว่า วาระที่ ๑ นี่ พอไปพลิกหาในรัฐธรรมนูญจะไม่ปรากฏว่า คือขั้นตอนไหน คณะกรรมาธิการจึงได้ปรับถ้อยคำลงไปในมาตรา ๑๕๙ ตอนต้นนะครับว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องให้ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น ชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ตรงนี้ก็หมายถึง การชี้แจงในวาระที่ ๑ คือ ขั้นรับหลักการอยู่แล้วในตัวนะครับ เพื่อจะให้สอดคล้องกับในรัฐธรรมนูญทั้งหมดนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ได้ไหมครับ อาจารย์จรัสครับ รับได้ไหมครับ อาจารย์จรัสรับได้ อาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมก็รับได้ครับท่านประธาน แต่ว่าอย่างนี้ ท่านประธานครับ ตรงนี้เคยตีความกัน แล้วบางคนก็ไปตีความเพียงแค่ว่าชี้แจงเข้าใจว่าอยู่ในกรรมาธิการ ไม่ได้เป็นผู้นำเสนอตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะแก้ไขสักนิดหนึ่งไหม หรือว่าท่านคิดว่า มันแก้ไม่ได้ ช่วยบอกนิดเดียว ตรงนี้แค่นั้นเองครับ ถ้อยคำตรงนี้ เห็นด้วยครับที่ย้ายไปรวมกันตรงนี้นะครับ ท่านชี้แจงตรงนี้นิดหนึ่งครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สิ่งที่พยายามเขียนอยู่ในมาตรา ๑๕๙ คือให้ประชาชนนั้นเข้าชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติ คำว่า ชี้แจงหลักการของ

ร่างพระราชบัญญัตินั้น ก็คือการแถลงว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามานั้น มีหลักการ
อย่างไร มีข้อความ มีเนื้อหาสาระอย่างไร กระผมเข้าใจว่าน่าจะเข้าใจ แล้วก็น่าจะปฏิบัติได้ว่า
เข้าใจตรงกัน

- ๑๒/๑

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ได้นะครับ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ถ้าเจตนารมณ์
เป็นเช่นนี้ ตรงกันในสภาฯ ผมรับได้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะฉะนั้นตรงนี้ล่ะครับ ที่จะบันทึก
ในเจตนารมณ์ อย่างนี้ล่ะ แต่ไม่ใช่ผู้หนึ่งผู้ใดขึ้นมาแล้วกรรมาธิการบอก ไม่เห็นด้วย
คนอื่นไม่เห็นด้วย เราประนีประนอม เอา ไปบันทึกในเจตนารมณ์ ตรงนั้นไม่ใช่เจตนารมณ์
ของมติคณะครับ แต่อย่างนี้เป็นเจตนารมณ์ กรรมาธิการเห็นด้วยกับผมใช่ไหมครับ
ช่วยพูด เพื่อบันทึกครับว่า ตรงนี้คือเจตนารมณ์

นายอัษฎพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการเห็นด้วยครับว่า การบันทึก
เจตนารมณ์นั้น หมายถึงการบันทึกถึงข้อความที่ตกลงกันแล้ว และก็อยู่ในรัฐธรรมนูญนั้นว่า
ข้อความนั้นมีความหมายขอบเขตแค่ไหน แล้วก็ในการแปรกฎหมายต่าง ๆ จะได้เอาไปใช้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงมาตรา ๑๔๘
ให้แน่ใจว่า วรรคสองไปอยู่ที่อื่น วรรคสามก็ไปอยู่ที่อื่น ตามที่ตกลงแล้ว เพราะฉะนั้นมติ
ขอมติจากท่านสมาชิกที่เคารพนะครับว่า เห็นด้วยตามที่กรรมาธิการไปแล้ว เพราะฉะนั้น
ขอผ่านมาตรา ๑๔๘ นะครับ โดยมีมติตามที่ได้ลงไปแล้ว เชิญต่อไป ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๔๙
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๔๙
ไม่มีการแก้ไขนะครับ มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรไว้คือ ท่านพิเชียร เข้าใจว่า
เกี่ยวกับเรื่องรัฐสภา เรื่อง ๒ สภานะครับ ท่านพิเชียรไม่อยู่ ผ่านไป ขอมติคณะครับว่า
เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ที่เสนอโดยไม่มีการแก้ไขนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผ่านมาตรา ๑๔๙ ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ส่วนที่ ๔ การควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๐ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผู้สงวนมีท่านเดียวคือท่านพิเชียร ที่นี้ดูในนี้เกี่ยวกับ ๒ สถานะครับ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ในกลุ่มนี้

นายการุณ ไสงาม : การุณ ไสงาม สสร. นะครับ อันนี้ว่าด้วยเรื่องสภาเดียว นะครับ ถ้าท่านจะอนุญาตให้อภิปรายสภาเดียวก็ยินดีนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่อนุญาต ผ่านไปแล้ว

นายการุณ ไสงาม : คือท่านประธานครับ เมื่อวานนี้สภาเดียวขณะไปตลอดวันเลยครับ เมื่อวานนี้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ก็เมื่อวานชนะไปมากแล้ว วันนี้ไม่ต้องนะครับ ท่านการุณ เวลาจะไม่มีแล้ว ขอมตินะครับ กลุ่มที่ผู้แปรไม่ติดใจจะครับ แล้วก็มาตรา ๑๕๐ นะครับ ท่านสมาชิกครับ ไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นขอมติเป็นไปตามที่ท่านกรรมาธิการนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๑ ไม่มีการแก้ไข กลุ่มผู้สงวนคำแปรญัตติ คือท่านพิเชียร กลุ่มนี้ก็เกี่ยวกับสภาเหมือนกันใช้ไหม

LIRT

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตท่านประธานครับ เอาที่เดียวเลยนะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ตั้งแต่มาตรา ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ เป็นเรื่องของสภาเดียวทั้งสิ้นครับ และก็มีเพียงผู้เดียวครับที่แปร คือคณะพวกผมครับ เพราะฉะนั้นก็ผ่านได้ทุกอันเลยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบคุณมากนะครับ เพราะฉะนั้นทางผู้แปรถอนหมดแล้วนะครับ ขอมีมติมาตรา ๑๕๑ นะครับ ไม่มีการแก้ไข ไม่มีใครขัดข้องตามที่กรรมาธิการเสนอครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เป็นมติครับ มาตรา ๑๕๑ เชิญครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ส่วนที่ ๙ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๒ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีผู้สงวนคำแปร แต่ผู้สงวนคำแปรถอนแล้วครับ เพราะฉะนั้นขอมติครับ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการ ยกร่างเสนอครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่าน

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๓ ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีผู้ขอสงวน และถอนคำสงวนไปแล้วครับ ขอมติครับที่ประชุมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผ่านมาตรา ๑๕๓ ครับ

LIRT

สสร ๓๒/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รตนา ๑๒/๔

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๔
ไม่มีการแก้ไข

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวกันครับ
มาตรานี้มีผู้แปร เทียนคุณการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ
มาตรา ๑๕๔ นี่นะครับ -----

- ๑๓/๑

แม้จะแปรญัตติไว้ในเชิงของ ในเชิงนะครับ ของสภาเดียวก็ตาม แต่สามารถมาใช้ในเงื่อนไขของ ๒ สภานี้ได้ด้วยเช่นกัน โดยเอาหลักการที่แปรไว้มาใช้ นะครับ คือท่านประธานที่เคารพครับ ผมแปรญัตติในมาตรานี้ด้วยเหตุที่ ท่านประธานคงเห็นปัญหานะครับว่า ที่ผ่านมา ๖ ปี ที่ผ่านมานั้น การอภิปรายตามมาตรา ๑๕๔ เรียกว่า การอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี เพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ อันนี้เป็นปัญหาที่มีอยู่จริง และเกิดขึ้นจริงตลอดเวลา ๖ ปี ที่ผ่านมา ถ้าหากให้มาตรานี้ยังคงเหมือนเดิมตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ แล้วนี้ นะครับ จะทำให้เกิดปัญหาต่อไปอีกในวันข้างหน้า อย่างแน่นอน นะครับ ค่อนข้างจะทายได้ว่า ในวันข้างหน้าจะมีปัญหาอุปสรรคคล้าย ๆ กัน อย่างนี้อีกอย่างแน่นอน เพราะในบทบัญญัติมาตรา ๑๕๔ นี้ ยังคงไว้เหมือนเดิม ก็คือว่าการจะอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีของผู้แทนราษฎรนี้ นะครับ บัญญัติไว้ที่นี้ก็คือไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๔๘๐ ครับ หนึ่งในสี่นี้ นะครับ ๔๒๐ คน (๔๘๐ คน) นะท่านครับ ๑๒๐ คน นะครับท่านครับ หนึ่งในสี่นี้ นะครับ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ คือต้อง ๑๒๐ คน ขึ้นไป นะครับ จึงจะอภิปรายนายกรัฐมนตรีได้ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ลำบาก นะครับ ท่านประธานครับ การที่จะเข้าชื่อได้โดยฝ่ายค้าน นะครับ ฝ่ายค้าน ๑๒๐ เสียง นี่ โอกาสเป็นไปได้ยาก มีครับ เพราะว่าการเลือกตั้งนี้ นะครับ โดยเฉพาะลักษณะของการจัดตั้งรัฐบาลเป็นแบบหลายพรรค สำคัญนะตรงนี้นะครับ แบบหลายพรรค เพราะฉะนั้นเมื่อหลายพรรค สมมุติว่า ๕ พรรค สมมุติเฉย ๆ นะครับ ๕ พรรคมา ชนะเลือกตั้งมา มีในสภา ๕ พรรค รวมกันปรากฏว่า สมมุติว่ารวม ๒ พรรค ก็ตาม หรือ ๓ พรรค ก็ตาม บังเอิญมันรวมต้องรวมทั้งพรรค สำคัญนะครับ รวมครึ่งพรรค รวมเศษหนึ่งส่วนสองพรรคไม่ได้ เวลาารวมจะรวมทั้งพรรค ตรงนี้แหละครับ และรวมแล้วจะต้องได้คะแนนเกินกึ่งหนึ่ง หรือมากกว่าครึ่ง จึงจะเป็นเสียงข้างมากที่จะตั้งรัฐบาลได้ ตรงนี้แหละครับ ที่เมื่อรวมต้องรวมให้เกินครึ่ง พอเกินครึ่งแล้วมันต้องรวม รวมทั้งพรรค พอรวมทั้งพรรคมันต้องเฮโลมาทั้งพรรค นี่แบบที่ ๑ ปรากฏว่าอะไร พอมาอย่างนี้จะทำให้เสียงของฝ่ายค้านนี้อาจเหลือไม่ถึง ๑๐๐ คน ทั้ง ๆ ที่แท้ที่จริงนี้ นะครับ ๔๘๐ นี่เกินกึ่ง คือ ๒๔๐ ขึ้นไปนี่ก็ตั้งรัฐบาลได้แล้ว แต่เวลารวมมันดึงมาทั้งหมด ทั้งพรรคนี้แต่ละพรรคมันอาจจะมีตัวเลขที่ไม่แน่นอน พอดึงมาพับ นะครับ ฝ่ายค้านเหลือวูบเลยนะครับ ตรงนี้ท่านจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ

นายกคนที่เลย ทุกแบบจะเกิดเหตุการณ์นี้ทันทีเลยครับท่าน นี่คือข้อเท็จจริงนะครับ ถ้าท่านปฏิเสธข้อเท็จจริงที่มีอยู่นี้ ไม่ได้แล้วละครับ เอาละ ที่นี้การอภิปรายนายกรัฐมนตรีนี้นั้นเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเทียบกัน ๒ มาตรานี้ละครับ ๑๕๔ อภิปรายไม่ไว้วางใจนายก ๑๕๕ อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล เงื่อนไขของ ๒ มาตรานี้ต้องแตกต่างกันบ้างพอสมควร คือการจะอภิปรายไม่ไว้วางใจนายก อาจจะต้องเข้มงวดมากขึ้น แต่อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีรายบุคคล ลดความเข้มงวดลงหน่อยในเรื่องของจำนวน แต่อย่าลืมครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หลักการครับ เราต้อง ไม่ทิ้งหลักการใหญ่ หลักการใหญ่ที่เป็นหลักการเบื้องต้น นั่นคือ มีเหตุผลเหมาะสม เพียงพอ และการกระทำของรัฐบาลเหมาะสม เพียงพอที่เป็นความผิด ความบกพร่อง ความเสียหายนั้น เพียงพอต่อการที่จะอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกหรือไม่ นี่คือหลักการต่างหาก -----

- ๑๔/๑

ถ้าหลักการนี้เป็นหลักแล้วนะครับ ตัวคน ตัวบุคคลนี้เป็นระดับรองที่ ๒ นะ เหมือนผมอภิปรายเมื่อวานที่การเสนอกฎหมาย ถ้ากฎหมายดี หรือไม่ดีต่างหากนะครับ ถ้ากฎหมายไม่ดีลงชื่อสัก ๒๐๐ ล้านคน มันก็ไม่มีประโยชน์ แต่กฎหมายดี ลงชื่อแค่คนเดียวต้องรีบรับมาทันที พระธรรมของพระพุทธเจ้า ท่านประธานครับ พระองค์เดียวตรัสรู้ แต่ของดีทันทีครับ คนเดียว องค์เดียวนะครับ ดึงมาเลยครับ มาใช้สอยทั้งโลกเลย เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นหลักการใหญ่ที่ต้องไม่ละทิ้งครับ นั่นคือหลักการแห่งเหตุผลของการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายก ถ้าเหมาะ ถ้ามีแล้วนี่นะครับ คนเดียวก็ต้องทำได้ แต่เอาละในระบบของการถ่วงดุลนะครับ ทำอย่างนั้นไม่เหมาะสมหรอกครับ ให้คนเดียวมายื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจนายก เจื่อนไซ้แกตรงนี้ครับท่านประธาน วิธีการแก้ ผมแก้โดยวิธีการ อีกอันหนึ่งครับเหตุผลในการแก้ตัวนี้ บางทีฝ่ายค้านที่ร่วมกันอยู่ ๒ พรรค ท่านประธาน ฝ่ายค้านที่ร่วมกันอยู่ ๒ พรรค พอรวมแล้ว บางทีมีเสียงพอที่จะอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกได้ คือ ๑๔๐ เสียง ขึ้นไป หนึ่งในสี่เหมือนของท่านเขียนเอาไว้เนี่ยครับ เหมือนของกรรมาธิการเขียนไว้ แต่บังเอิญอีกพรรคหนึ่งนั้น ไม่เห็นด้วยกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายก ด้วยเหตุร้ายแปดพันประการ ไซ้ไหมครับ ที่ผ่านมามี ไซ้ไหมครับ ๑๒๕ เสียง เป๊ะ ๆ เลยงวดที่แล้ว โดยมี ๓ เสียง จากพรรคมหาชน ถ้ารวมทั้งหมดฝ่ายค้านที่ไม่ได้อยู่ร่วมรัฐบาลนะครับ ๑๒๕ ถ้วน ๆ ซึ่ง ๑๒๕ เท่ากับอภิปรายนายกพอจะได้ แต่ที่ไหนได้ครับ ๓ เสียง มีฤทธิ์เดชกำหนดแผ่นดินเลย ๓ เสียง มีฤทธิ์เดชกำหนดชาติเลย โดย ๓ เสียง ไม่รวมยื่นญัตติอภิปรายไม่ลงชื่อด้วย การอภิปรายนายกไม่ได้ตลอดมา นี่ ๓ เสียง ท่านประธานจะยอมให้ ๓ เสียง นี่ มาเป็นคนกำหนดชาติได้อย่างไร แก้อย่างไรที่นี้จากเหตุผลทั้งหมดนี้นะครับ แก้อย่างไร อันนี้เป็นหลักการ ที่ผมอธิบายนี่นะครับ เป็นหลักการที่จะใช้แก้ที่ผมเสนอไว้ทั้ง ๑๕๔ และ ๑๕๕ และ ๑๕๗ ด้วย เป็นหลักการเดียวกันครับ แต่ที่นี้ ตอนนี้นำพูดเรื่อง ๑๕๔ ก่อน ทั้งหมดเป็นหลักการเดียวกันทั้งหมดครับ ๑๕๔ ๑๕๕ และ ๑๕๗ ๑๕๔ ไม่ไว้วางใจนายก โดยสภาผู้แทนราษฎร ๑๕๕ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล โดยสภาผู้แทนราษฎร ๑๕๗ เป็นการอภิปรายทั่วไปของวุฒิสภา หลักการนี้ใช้หลักการเดียวกันที่ผมคิดสูตรตัวนี้นะครับ ต่อไปครับท่านประธานครับ เราต้องแก้ปัญหาที่มันเกิดขึ้นอย่างนี้ แก้อย่างไรครับ ของผมเสนอก็คือว่า นี่นะครับ ๑๕๔ ไม่ไว้วางใจนายกนี่นะครับ ใช้เสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของฝ่ายค้าน พูดใช้คำง่าย ๆ ก็แล้วกันนะครับ คือถ้าสามารถรวมเสียงของฝ่ายค้านได้ถึงชั้นสองในสามของฝ่ายค้านแล้วนี่นะครับ

ซึ่งตอนนั้นจะเกิดเหตุไม่ได้เลย อย่างกรณีเรื่องพรรคมหาชน ๓ เสียง ออกไปนะครับ คือเขารวมเสียงได้ ๑๒๒ คน ๑๒๒ คนนั้น มันเกินกว่าสองในสามของฝ่ายค้านแล้ว ก็จะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้ ขอร้องเถอะครับ ท่านที่เคารพครับ ต้องช่วยกันปลดล็อกตัวนี้ ปลดวิธีการแก้ไขปัญหาคือท่านประธานครับ ถ้าอย่างกรณีนี้ก็เช่นกันครับ ถ้าสมมติ ๓ พรรคตั้งรัฐบาล เสียงไปเข้าไปถึงเท่าไรครับ สมมติว่า เสียงไปเข้าไปถึง ๓๕๐ เสียง เหลือเพียง ๑๓๐ เสียง ที่เป็นฝ่ายค้าน ๑๓๐ เสียง เป็นฝ่ายค้านนั้น พอไหมที่จะอภิปรายนายก พอ คือ ๑๒๐ เสียงขึ้นไป นี่เขามีเหลือตั้ง ๑๓๐ ใช่ไหมครับ พอ แต่อภิปรายไม่ได้ตรงอะไร เกิดพรรคอีกพรรคเดียวท่านประธานนี้ ๆ พรรคนี้ ซึ่งมีอยู่ ๑๕ เสียงสมมุตินะ หรือ ๒๐ เสียง สมมุติจะครับท่าน หรือ ๓๐ เสียง สมมุติจะครับ ที่ทำให้ลดจำนวนจาก ๑๓๐ ไม่พอ ๑๒๐ อภิปรายไม่ได้แล้ว แต่จะอภิปรายได้ โดยเงื่อนไขที่ผมเสนอ ท่านประธานครับ ไม่น้อยกว่าสองในสามจะอภิปรายได้ทันทีครับ

- ๑๕/๑

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสรุป

นายการุณ ไสงาม : ท่านที่เคารพครับ ขออนุญาตเท่านี้แหละครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ว่าอย่างไร
ผมว่ากรรมการฟังแล้วจะยอมเขา ไม่ยอม ผมว่าเหตุผลที่ฟัง ผมไม่อยากให้อภิปรายมาก
เกิดกรรมการเขายอมไปเรียบร้อยแล้ว เชิญครับ ไม่ยอมกับออก จะได้ให้เหตุผล

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่าง
รัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมการ ในประเด็นของการ
ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนี้ ในทางที่ผ่านมาในรัฐธรรมนูญทุกฉบับก็จะผ่านทาง
กระทู้ถามกับควบคุมในการเสนอญัตติ เพื่อเปิดอภิปรายไม่ว่างใจนายกรัฐมนตรีย
หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในสิ่งที่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ ได้บัญญัติให้แตกต่างในการ
อภิปรายนายกรัฐมนตรีย กับรัฐมนตรี ก็คือในเรื่องของจำนวนผู้เสนอญัตติ เพื่อขอเปิดอภิปราย
ไม่ว่างใจนายกรัฐมนตรีย ก็จะใช้สองในห้าที่ผ่านมา สภาผู้แทนราษฎรมี ๕๐๐ ก็ ๒๐๐ ขึ้นไป
แต่ในกรณีของรัฐมนตรี ก็จะใช้เสียงหนึ่งในห้า ก็หมายถึง ๑๐๐ ขึ้นไป แต่ในรัฐธรรมนูญที่เรา
ยกร่างขึ้นนะครับ ในมาตรา ๑๕๔ ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอภิปรายไม่ว่างใจ
นายกรัฐมนตรีย ก็จะลดจำนวนคะแนนเสียงลง เพื่อให้การดำเนินการควบคุมการบริหารราชการ
แผ่นดินมีความเป็นไปได้และกระทำได้โดยไม่ยากนักนะครับ โดยลดจำนวนเหลือหนึ่งในสี่ของ
จำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร มาตราในการควบคุมนะครับ ฝ่าย
บริหารของฝ่าย นิติบัญญัติเป็นสิ่งที่มีความสำคัญครับ ที่จะตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งกันและกันให้
การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอยู่ในกรอบ อยู่ในจริยธรรม อยู่ในนโยบายนั้น ๆ นะครับ ที่นี้
ในสิ่งที่การเข้าชื่อการที่จะจำกัดเฉพาะพรรคที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเข้าชื่อตามจำนวน
ตามสมควรในจุดนั้น ในเรื่องนี้นะครับ ที่ผ่านมามาตามรัฐธรรมนูญทุกฉบับมันเป็นสิทธิของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะต้องดูในหลายมาตราประกอบกัน อย่างเช่น ผมยกตัวอย่างใน
มาตรา ๑๑๗ ที่ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยไม่อยู่ในความ
ผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ ในจุดนั้นก็บ่งชี้ได้นะครับว่า มันเป็น
สิทธิในจุดนี้ที่จะเข้าชื่อเสนอญัตตินะครับ โดยไม่จำกัดฝ่าย แม้แต่จะเป็นสมาชิกของพรรคที่
ร่วมรัฐบาลเอง ก็สามารถที่จะเข้าชื่อได้ ถ้าเห็นว่าพฤติกรรมในจุดนั้น ในการบริหารราชการแผ่นดิน

มันไม่เป็นไปตามครรลอง หรือแนวทางที่ถูกต้องนะครับ ในจุดนี้ทางกรรมาธิการก็เห็นว่าความเป็นไปได้ ในการที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติ เมื่อลดจำนวนลงมาแล้วนะครับ ตรงจุดนั้น คงไม่เป็นอุปสรรค หรือปัญหาแต่อย่างใดนะครับ กรรมาธิการก็ขอยืนยันในประเด็นนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณครับ กรรมาธิการเขายืน เชิญ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานและท่านกรรมาธิการครับ ยกเว้นที่กรรมาธิการเสนอมานั้น ท่านวันนี้ ท่านอย่าได้ถือว่าเป็นของกรรมาธิการเถอะ ขอให้ถือเป็นของส่วนรวม ของประเทศชาติ ของประชาชน ขอให้คำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในวันนี้และวันข้างหน้า ข้อเสนอของผมก็เป็นข้อเสนอที่เห็นว่า มันเป็นประโยชน์ก็มาคุยกัน ท่านประธานครับ ถ้าเราไม่ติดขัดอยู่ส่วนนี้แล้วนี่นะครับ จะทำให้เราพิจารณาโดยที่ไม่ติดขัดว่า นี่เป็นของกรรมาธิการ นี่เป็นข้อเสนอของสมาชิก ท่านประธานครับ ท่านยอมรับความเป็นจริงใช่ไหมครับว่า เกิดเรื่องอย่างนี้จริง แม้แต่ท่านจะลดจำนวนอย่างที่ท่านว่าก็ตาม แต่เป็นการลดจำนวนเพียงนิดเดียว โดยท่านมานั่งดูในเงื่อนไขอะไรครับ ท่านมานั่งดูในเงื่อนไขว่า ถ้าหากหนึ่งในสี่ หนึ่งในห้า บัดนี้ ลดจากหนึ่งในสี่ ออกมาเป็นหนึ่งในห้าแล้วของจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ทั้งหมด -----

ท่านครับ ผมถามท่านว่า คำถามนี้นะครับ ถามท่านว่า ถ้าเกิดการรวมพรรคขึ้นมา บังเอิญจริง ๆ ครั้งนั้น ที่มีการเลือกตั้งครั้งนั้นนะ มีอยู่ ๕ พรรค อย่างที่ว่า ถ้ารวมไป ต้องรวม ๓ พรรค เผลอ ๆ รวม ๓ พรรคอาจจะไม่พอ คือรวม ๓ พรรค แล้วมันได้พอดีพอดีเฉียดฉิว กับเกินกึ่งหนึ่งเล็กน้อย อาจจำเป็นจะต้องตั้งอีก ๑ พรรค มาเพื่อความมั่นคง ท่านพูดแล้วพูดอีก ท่านพูดนักพูดหนา ใช่ไหมครับ อยากให้การบริหารมั่นคง พูดกันใช่ไหม เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอย่างนี้ท่านต้องทำอย่างไรครับ ท่านจำเป็นจะต้องตั้งพรรคที่ ๔ มา แล้วพรรคที่ ๔ นั้น บังเอิญมีเสียงใกล้เคียงกันพอดีมาบีบเท่ากันแหละครับ เหลือฝั่งฝ่ายค้านอยู่สามสี่สิบคน สมมุติท่านประธาน ท่านกรรมมาธิการครับ อย่าเพิ่งปรึกษากันฟังของผมก่อน เหตุผลตรงนี้อันตรายนะท่าน ผมจะตอบคำถามว่า ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ท่านแก้ปัญหาไม่ได้ จำเป็นจะต้องเพื่อสร้างความมั่นคงตามที่ท่านกล่าวนั้นแหละ ให้รัฐบาลมั่นคงต้องตั้งพรรคที่ ๔ มา พอดีพรรคที่ ๔ มาอาจจะเป็น ๓๐ เสียง หรือ ๕๐ เสียง ฟูบมาอีก ตอนนีรัฐบาลมั่นคงแล้วคือ เสียงปาเข้าไป ๔๐๐ เสียง หรือ ๔๒๐ เสียง ถ้าไม่ตั้งมาอย่างนั้น มันเฉียดฉิวกับครึ่งหนึ่ง ต้องตั้งมา เหลือฝ่ายค้านเท่าไร ท่านประธาน สี่ห้าสิบคน แล้วเงื่อนไขของท่านอภิปรายได้ไหม ให้โลกแตกก็อภิปรายไม่ได้ ก็เกิดปัญหาอีก แต่ของผมแก้ได้อย่างไรท่านประธาน แม้ท่านจะเหลือ ๒๐ คน ก็อภิปรายนายกได้ ทำไมครับ ๒๐ คน ของผมเขียนว่าอย่างไร ของผมเขียนบอกว่า ๒๐ คน นั้น ก็คือสองในสามของฝ่ายค้าน สองในสามของ ๒๐ คน มีสิทธินำเสนอความทุจริต ความชั่วร้าย การบริหารล้มเหลว ความผิดพลาดของนายกรัฐมนตรี พูดเพื่ออะไรท่านประธาน พูดเพื่อบอกให้ ลงมติแพ้ไหม แพ้ แต่บอกให้สาธารณชนรู้ว่า บัดนี้เกิดอะไรขึ้นในสภา เกิดอะไรขึ้นกับการบริหารราชการแผ่นดินที่ล้มเหลว มีการทุจริตอะไรบ้าง แล้วประชาชนเขาจะปรบมือเอง เฮ้ย ๓๐ เสียง นี่มันใช้ได้นี่ ๓๐ เสียง นี่มันถูกนี่ แล้วคุณจะทำอย่างไรละ รัฐบาลยังจะยืนย่นอยู่หรือ ๔๒๐ ๔๕๐ เสียง ของคุณ ยังยืนย่นอยู่หรือ เห็นไหมท่านประธานครับ มันเป็นการคลีคลาย ถามท่านประธาน ถามท่านประธานละ ถ้า สส. ในครั้งที่ผ่านมานะครับ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่ล้มเหลว อภิปรายนายกได้ อภิปรายรัฐมนตรีได้ เอาคนผิดเข้าคุกได้ สว. พวกผมนี่นะครับ ไม่ติดขัดมาตรา ๑๘๗ แบบที่ท่านประธานเขียนอยู่ในขณะนี้ ที่มีอยู่ตาม มาตรา ๑๕๗ นี่ สว. อภิปรายทั่วไปไม่ได้นี่ แต่เดิมเป็นมาตรา ๑๘๗ รัฐธรรมนูญนะ ถ้าลอง

ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผล ป้านนี้อาจจะไม่มีภาระทั้งวงเงินขบวนเต็มทั้งถนน
เอาคนทุจริต เอาคนเข้าคุก เอานายกออกไปได้ตั้งนานแล้ว และมีหน้าซ้ำไม่ต้องมีการปฏิวัติยึด
อำนาจ ที่สำคัญไม่ต้องมีพวกเรามาเหนี่ยวแน่นอยู่ที่นี้ กินเงินเดือน เดือนละแสนกว่า แก่ไหมท่าน
ประธานครับ ท่านจะแก่ไหม ถ้าท่านไม่แก่ เจอปัญหาอีก ผมยืนยันครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยกอย่าง
ครับ คือท่านอื่นไม่ได้แปรไว้หน้าท่านครับ ถ้าเกี่ยวกับเรื่องแปรต้อง ยกอย่าง
ถ้าตกลงไม่ได้ก็ต้องตัดสิน เชิญ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ
ในประเด็นของการเข้าชื่อเสนอญัตตินะครับ ก่อนที่จะมีการหารือในประเด็นในเรื่องจำนวน
นะครับ ผมอยากชี้ให้เห็นถึงในเรื่องของความเป็นไปได้ คงไม่ดูในมาตรานี้ประกอบนะครับ
เพียงมาตราเดียว เพราะว่ายังมีในมาตราอื่น ๆ อยู่ด้วย เช่น ในมาตรา ๑๕๖ นี้ที่บอกว่า ในกรณี
ที่ สส. ที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ถ้ามีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์นะครับ ก็คือไม่ถึงเกณฑ์หนึ่งในห้า ไม่ถึงเกณฑ์หนึ่งในสี่ ก็สามารถที่
จะเข้าชื่อ เพื่อเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีได้ เมื่อบริหารราชการแผ่นดินมาแล้ว ๒ ปี
ความเป็นไปได้ในจุดนี้นะครับ มันจะจำนวนกี่คนก็แล้วแต่นะครับ ก็สามารถที่จะเข้าชื่อได้
นะครับ ไม่ต้องถึงหนึ่งในห้า ไม่ต้องถึงหนึ่งในสี่ ในจุดนั้นก็จะเห็นทางแก้ได้ในบางส่วน -----

นอกจากนั้นนะครับ ในมาตรา ๑๕๔ วรรคสอง ก็ได้กำหนดให้ สส. มีอิสระจากพรรคการเมือง ในการตั้งกระทู้ถาม การอภิปราย การลงมติในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ มันเป็นมาตรการที่ กระชับขึ้นนะครับ แล้วเป็นไปได้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามครับ ถ้าจะดูถึงในมาตรา ๑๕๔ ที่ผมเรียนแต่แรกนะครับว่า รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มีความแข็งนะครับ ในจุดนั้นก็คือ สองในห้า นะครับ แต่เราก็พยายามลดมาเหลือหนึ่งในสี่นะครับ ซึ่งจำนวนตรงนี้มีมันลดมาพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามครับ เท่าที่หารือกับทางท่านกรรมาธิการครับ ก็เพื่อให้การควบคุมการบริหาร ราชการแผ่นดินมันเป็นไปได้มากขึ้นนะครับ ถ้าจะหารือต่อสภาแห่งนี้นะครับว่า คณะกรรมาธิการได้หารือในจำนวนนี้นะครับ ให้เป็นไปได้มากขึ้น อาจจะเสนอในมาตรา ๑๕๔ เป็น ไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าสำหรับนายกรัฐมนตรี ก็คือ ๙๖ คน ถ้าเป็นรัฐมนตรีนะครับ ในมาตรา ๑๕๕ ก็อาจจะเหลือหนึ่งในหก ในจุดนี้นะครับ ก็คือ ๘๐ คน ตรงจุดนี้ก็ขอหารือ ทางท่านสมาชิกด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอหารือ ท่านการุณ ว่าอย่างไรครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ขออนุญาตให้ท่านปล่อยวางนะครับ ผมกำลังจะบอกว่าของท่านก็มีปัญหา เอาง่าย ๆ เลย ของท่าน ผมยังพูดไม่จบในส่วนนี้นะครับ ๑๕๔ อภิปรายไม่ไว้วางใจนายก ๑๕๕ อภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ๑๕๗ อภิปรายทั่วไปของวุฒิสภา ๑๕๖ ที่ท่านอภิปรายเมื่อที่ ๒ ฎีกาฝ่ายค้านมีน้อย น้อยจนทำ ๑๕๔ ก็ไม่ได้ ทำ ๑๕๕ ก็ไม่ได้ ให้ใช้เวลา ๒ ปีของทั้งหมด ย้านะครับ ของทั้งหมดฝ่ายค้าน นี่ท่านกำลังจะให้คน ๆ เดียว ท่านกำลังจะให้เสียงข้างน้อย ที่เรียกว่าคน ๆ เดียวก็พอนะครับ น็อก (Knock) ประเทศทั้งประเทศ น็อกสภาทั้งสภา ไม่สามารถอภิปรายได้เลยแม้แต่อย่างเดียว เช่น ถ้าเป็นอย่างนี้นะครับ ถ้าผมเป็นเสียง พรรคใหญ่จัดตั้งรัฐบาล ผมจะต้องหาพรรคการเมืองสัก ๑ พรรค เป็นอะไหล่ ไม่ใช่ไปสอน พรรคการเมืองขณะนี้นะครับ เขาคิดเก่งกว่าผมอีก ถ้าเป็นผมเท่านั้นเอง นี่ผมคิดไม่เก่งเท่าเขา นะ ผมจะทำไม ผมจะตั้งรัฐบาลใหม่ ผมจะสร้างพรรคการเมืองเล็กสักพรรคหนึ่ง แล้วให้ พรรคการเมืองเล็กนั้นชนะเลือกตั้งในเขตที่ผมแน่ใจ และชัวร์ (Sure) และผมไม่ให้ส่งคนลงเลย

ในเขตนั่น สนับสนุนให้พรรคการเมืองนี้ที่ผมซื้อนั้นะครับ ให้ได้เลือกตั้งมาเพียงคนเดียว มาเพียงคนเดียว ต่อจากนั้นนะครับ ท่านใช้มาตรา ๑๕๖ ของท่านไม่ได้จนโลกแตก เพราะผมจะให้คน ๆ เดียวนี้ไปอยู่ร่วมกับฝ่ายค้าน ไปอยู่ร่วมกับฝ่ายค้าน และคน ๆ เดียวนี้จะไม่อภิปราย ทั้ง ๑๕๔ นายก ไม่อภิปรายทั้ง ๑๕๕ รัฐมนตรีรายบุคคล คน ๆ เดียวนี้ก็จะกำหนดโลกได้ ทั้งโลกอีก ยอมได้อย่างไร ของผมนี้แก้ไขให้ท่านหมด แก้หมดยังงี้ ถ้าแก้หลักการของผม ๑๕๔ แล้ว ไปแก้ ๑๕๕ แก้ ๑๕๕ แล้ว ๑๕๖ ของท่านตัดทิ้งทั้งหมด ไม่จำเป็นแล้ว แล้วไปใช้ ๑๕๗ ของ สว. มันครบกระบวนการเลยท่าน เรียกว่า ครบคลุมหมด ทำไมแก้ไขอย่างนี้ ท่านวางเถอะครับ ท่านละวางเถอะครับ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงเถอะ นี่คือความจริง นี่คือเหตุการณ์เกิดแล้ว จำได้ไหมท่านประธาน มีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งจะขับ สส. ออกไม่ได้สักคน เพราะอะไร เพราะรัฐธรรมนูญก็ตาม ข้อบังคับพรรคก็ตาม บอกว่าไง บอกว่าการประชุมเพื่อขับไล่ สส. ออก คือต้องมี สส. ไปร่วมประชุมด้วยอย่างน้อย ๑ คน กับกรรมการ นีอกเลย มี สส. คนเดียว ประชุมคุณก็ประชุมไม่ครบองค์ เพราะ สส. คนนี้จะขับไล่เขาได้ครับ เขาก็ไม่ออก เขาก็ไม่เข้าไปร่วมประชุม ๑ คน กำหนดโลกเลยทีนี้ ไฉน ท่านยอมหรือ ทำไมท่านคิดไม่ออกของแค่นี้ ตัวเลขอย่างนี้มันเกิดขึ้นในความจริง ทำไมท่านไม่จดเอาไว้บ้าง จำเอาไว้บ้าง แล้วเอาเรื่องที่จดทั้งหมดมานี้มารวม รวมแล้วเรียง เรียงแล้วก็มาแก้สิ่งที่เกิดขึ้น ขอเถอะครับ อย่ายึดถือ อย่ายึดติด ให้ถือว่าร่างของกรรมาธิการเป็นของส่วนรวมของประชาชน ไม่ใช่ของท่าน ถ้าท่านคิดได้อย่างนี้นะครับ ท่านจะปล่อยวางได้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวางครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ ครับ ความจริงไม่ได้ยึดติดกับร่างนะครับ ๒ อาทิตย์ที่ผ่านมา ก็แก้ร่างตลอด เมื่อวานก็ยอมท่านการุณตลอดทุกเรื่องนะครับ คงไม่มีคำว่ายึดติด แต่ประการใด ของกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ถ้ายึดติดนี้ต้องขอให้โหวตทุกมาตรา และไม่ประนีประนอมเรื่องใดเลยนะครับ -----

LIRT

ผมคิดว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องหลักการสำคัญนะครับ ร่างของท่านการุณที่แปรไว้ กับร่างของกรรมาธิการต่างกันอยู่จุดเดียวเท่านั้นนะครับ ร่างของกรรมาธิการนั้น ขอให้สมาชิกสภาไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลสามารถยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ ร่างของท่านการุณนั้น ขอเฉพาะสมาชิกฝ่ายค้านเท่านั้น ที่เข้าชื่อขอเปิดอภิปรายได้ ถ้ามองว่าทำไมตรงนี้เป็นเรื่องหลักการ ในระบบรัฐสภานั้นเราพูดกันชัดเจนนะครับว่า ต่างกับระบบประธานาธิบดี ระบบรัฐสภานั้น คือระบบที่สมาชิกสภาทั้งหมดนี้มีอำนาจสองสามเรื่องด้วยกัน ๑. คือการเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภา ๒. ก็คือเรื่องของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน สิ่งที่ผมอยากเรียนก็คือว่า แม้ในทางปฏิบัตินี้ สมาชิกพรรคฝ่ายค้านจะเห็นตรงข้าม ประทานโทษนะครับ สมาชิกพรรครัฐบาลจะเห็นตรงข้ามกับรัฐบาลไม่ได้นะครับ โดยส่วนใหญ่ แต่ว่าหลักการสำคัญของการบริหารราชการในระบบรัฐสภาคือ สมาชิกสภาทั้งหมดต้องตรวจสอบรัฐบาลได้ ข้อเสนอของท่านการุณ จึงขัดกับหลักการเรื่องระบบรัฐสภาที่ยืนยันตลอด ที่กรรมาธิการพยายามยืนยันคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายนี้ต้องสามารถยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้ จำนวนจะให้น้อยลงไม่เป็นไรครับ แต่ว่าถ้าท่านตัดอำนาจการยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงทั้งหมดนี้ อันนี้ก็ถือว่า ขัดกับหลักการในระบบการปกครองแบบรัฐสภานะครับ ก็เลยขออนุญาตยืนยันครับท่านประธานครับว่า ตัวเลขกรรมาธิการขอแก้จากหนึ่งในสี่ ในมาตรา ๑๕๔ นี้ เป็นหนึ่งในห้าครับ เพื่อให้ง่ายขึ้นนะครับ แล้วก็ในมาตรา ๑๕๕ นั้น ขอแก้เป็นหนึ่งในหก เพื่อให้ง่ายขึ้น เข้าใจว่าเจตนารมณ์คงตรงกันนะครับว่า ต้องการให้ง่ายขึ้น กรรมาธิการก็บอกง่ายขึ้นแล้วครับ ด้วยการวิธีการลดจากหนึ่งในสี่ เหลือหนึ่งในห้าหรือนะครับ ซึ่งก็น่าจะตรงตามเจตนารมณ์ที่พวกเราต้องการ แต่ว่าถ้าปรับไปสู่ร่างของท่านการุณนี้จะขัดแย้งกับระบบการปกครองแบบรัฐสภาทันทีว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ไม่สามารถอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านชาลีครับ เดี่ยวก่อนไม่ได้แปรไว้ ว่าอย่างไรท่านชาลี

นายการุณ ใสงาม : ท่านประธานครับ ขอต่อเนื่องเลย เดี่ยวไม่อย่างนั้นเรื่องจะไม่ต่อเนื่อง ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. ท่านกรรมาธิการ ท่านดูให้ละเอียดหน่อย ท่านดูดี ๆ เหตุการณ์ในสภามันจะเกิดขึ้น ในกรณีที่ฝ่ายรัฐบาลจะมาร่วมเซ็นชื่อ

กับฝ่ายค้าน เพื่ออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของตนเองมีไหม มี เช่น รัฐบาล แหมเสียยับเลย มีมาร่วม แต่โอกาสเกิดมีไหม น้อยมาก แต่ท่านดูคำให้ดีของผม สองในสามของจำนวน ฝ่ายรัฐบาลมาเห็นได้ไหม ได้ ไหน มันขัดกับหลักการของท่านตรงไหน ที่บังคับว่าฝ่ายรัฐบาล มาร่วมเห็นข้อยุติได้ไม่ไว้วางใจได้ ไม่มี สองในสามของจำนวน สมมุติ นะครับ จำนวนสอง ในสามของจำนวนที่ สส. ที่ไม่มีรัฐมนตรีไปเป็นรัฐบาล สมมุติว่ามีอยู่ สมมุติว่าฝ่ายนี้มีอยู่ ๕๐ เองง่าย ๆ ดี คือ ๖๐ สมมุติคือ ๖๐ นะครับ สองในสามของ ๖๐ คือ ๔๐ ผมทดลองว่า ท่านฟังผมหรือเปล่ากรรมาธิการนะ มัวแต่ลูกลี้ลูกลกนกันเหลือเกิน คือ ๔๐ ๖๐ นะ ท่านประธาน สองในสามคือ ๔๐ นี่คือจำนวนที่จะยื่น แต่ถ้า ๔๐ นี่นี่นะครับ ฝ่ายรัฐบาลมาเห็น ด้วยได้ไหม ไหน มีตรงไหนเขียนห้ามไว้ว่า ห้าม สส. รัฐบาลมาเห็น ที่ของผมนี้ท่านดูสิ มีตรงไหนห้ามว่าพวก สส. รัฐบาลอย่ามาเห็นนะ ๔๐ คนนี้ ไม่มี เป็นจำนวนเท่านั้นเอง เมื่อได้ครบจำนวนตามว่านี้ ของจำนวนที่เป็นฝ่ายค้านนี่นะครับ ก็ข้อยุตินั้นสามารถยื่น อภิปรายได้ มันไม่ขัดหรือท้ออาจารย์สมคิด ปิดโธ่เอ๊ยไปดูยังงี้ ดูให้ละเอียดหน่อย ท่านดูให้ ละเอียดหน่อยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดียวก่อนครับท่านชาลี ท่านไม่อยู่ในกลุ่มแปรไซ้หรือเปล่า ยกมือจะพูดว่าอย่างไรครับ

นายชาลี กางอิ้ม : ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ ก็เมื่อวานที่คุยกันว่า ถ้าเราสนับสนุนฝ่ายไหนก็ได้ นะครับ ถึงแม้ไม่ได้ยื่นไว้ครับ อันนี้ก็อยากจะขอใช้ตรงนี้อภิปราย สนับสนุนท่านการุณนะครับ ได้ไหมครับท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : สั้น ๆ นะท่าน เพราะไม่ใช่ตัวจริง เชิญ

นายชาติ กางอิ้ม : ครับ ผมคิดว่าที่ผ่านมานะครับ ก็ทราบว่าปัญหามันเกิดขึ้น เพราะอะไรนะครับ ผมคิดว่าการที่จะทำให้การตรวจสอบ หรือว่าถ้าไปหวังฝ่ายประชาชน นะครับ มาตรวจสอบรัฐบาลนั้นคงจะยากนะครับ เพราะฉะนั้นฝ่ายที่ตรวจสอบรัฐบาลที่ดีที่สุด มีประสิทธิภาพที่สุดนะครับท่าน ก็คือฝ่ายค้านนะครับ ที่ผ่านมาอย่างทีกล่าวนะครับ รัฐบาลเข้มแข็ง ไม่สามารถจะตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้นเรื่องหลักการผมเข้าใจนะครับ แต่ว่าทำอย่างไรนะครับให้ตรวจสอบฝ่ายบริหารนั้นได้ง่ายนะครับ จะทำให้บ้านเมืองเรา คือการตรวจสอบนั้นเป็นการที่ว่าฝ่ายค้าน หรือว่าฝ่ายรัฐบาล ซึ่งไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลที่กำลังบริหารอยู่นะครับ ได้มาแจ้งให้ประชาชนทราบว่า ขณะนี้ในสภา หรือผู้บริหารนั้นเกิด อะไรขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้เขียนอย่างไรก็ได้เนะครับ แต่ว่าให้สามารถตรวจสอบ อภิปรายนายกรัฐมนตรีได้ง่ายนะครับ ผมขอสนับสนุนท่านการุณนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ที่นี้มันมีอยู่ ๒ ทาง ท่านกรรมาธิการยกร่างเขายื่นนี่ยื่นตามไหน แล้วถ้ายื่นตามที่ปรับใหม่หรืออย่างไร และท่านการุณก็อธิบายไปแล้วนะ จะให้ที่ประชุมตัดสินก็แล้วกัน ไม่อย่างนั้นเราไม่ไปไหน เพราะเราก็พูดจนชัดเจนแล้ว ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ สั้น ๆ นะ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมขอถามคำถามทั้งกรรมาธิการยกร่างและคุณการุณนิดเดียว คือถามกรรมาธิการยกร่าง ท่านพยักหน้าก็ได้เนะ เพื่อความเข้าใจรวดเร็ว การอภิปราย ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีนั้น จะกระทำได้เพียงแค่ปีละ ๑ ครั้ง ใช่หรือไม่ ถูกต้องนะครับ นายก็ ๑ ครั้ง รัฐมนตรีรายใด รายหนึ่งก็เพียงแค่ ๑ ครั้ง แต่ถ้ารัฐมนตรี คนอื่นที่ไม่ได้อภิปรายครั้งก่อน จะอภิปรายใหม่ในครั้งใหม่ได้ ใช่ไหมครับ ถูกต้องนะครับ ผมถามคุณการุณครับ ผมไม่อภิปรายหรอกครับ คุณการุณเปลี่ยนหลักการเป็นสามในสี่ ของฝ่ายค้าน สองในสามใช่ไหมครับ ของจำนวนสมาชิกของฝ่ายค้าน แต่ไม่จำเป็นต้อง เป็นฝ่ายค้านมาลงชื่อก็ได้ มีความหมายเท่ากับว่า มีการอภิปรายแน่นอน ใช่ไหมครับ

เท่ากับว่า ปีหนึ่งจะมีการอภิปราย ๑ ครั้ง แนนอน ต่อ ๑ คน มีความหมาย เท่ากับ ได้เลย ในความรู้สึกของผม คุณตอบคำถามนี้ผมก่อน พวกผมจะได้พากันโหวตให้กับคุณว่า ถ้าไม่ใช่ จะโหวตให้ แต่ถ้าในที่สุดแล้วมันใช่ ก็แก้ได้ง่าย ๆ เลยว่า ให้มีการอภิปราย ไม่ไว้วางใจปีละ ๑ ครั้ง เพราะว่าในความหมายที่คุณบอกว่าสองในสาม หรือสามในสี่ ก็แล้วแต่ เมื่อกึ่งนี้ผมฟังยังไม่ชัด ของจำนวนฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านนี้เกือบจะทำได้อยู่แล้ว ก็ก็เป็นเหตุที่ทำให้ มันต่างกันนิดหนึ่ง คือฝ่ายค้านจะทำก็ได้ ไม่ทำก็ได้ แค่นั้น แต่เขียนว่า ก็สัดส่วนเท่าไรของจำนวนฝ่ายค้านนี้ หรือของจำนวนฝ่ายที่ไม่มีรัฐมนตรี ในสภา เท่ากับว่า เขียนเงื่อนไขว่า กระทำได้อยู่แล้ว ใช่หรือไม่ครับ ถ้าใช่ หลักการมันจะ เปลี่ยนไป นี่ผมต้องพูดตรง ๆ นะครับท่านประธาน ผมไม่ได้หมายความว่า ผมยกมือ จะต้องเข้าข้างคุณการุณเสมอ ขอถามให้เคลียร์ (Clear) แค่นั้นล่ะครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยกันเคลียร์ ปัญหา แล้วก็ถัดตัดสินใจไม่ได้ ต้องออกเสียงนะ คุณการุณ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม ครับ คำถามของอาจารย์เจิมศักดิ์นั้นนะครับ เป็นคำถามที่ถามได้ทั้งกรรมาธิการและทุกท่าน เพราะหลักการในการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกตาม ๑๕๔ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ตาม ๑๕๕ เป็นหลักการที่เหมือนกัน อย่างเดียวกัน คล้ายกันทั้งหมด คือจะอภิปราย ไม่ไว้วางใจได้เพียงปีละ ๑ ครั้ง เท่านั้น แต่การจะอภิปราย หรือไม่อภิปราย เงื่อนไข เหมาะสม หรือไม่เหมาะสมในการอภิปราย มีเหตุแห่งการอภิปรายหรือไม่ เหมือนกับมี ประมวลกฎหมายหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นแหละครับ แต่ไม่ใช่มาให้ผมเดินทางไปยื่นฟ้องศาลต่อนายเจิมศักดิ์เป็นจำเลยได้ทุกครั้ง ไม่ใช่ ถ้ามันไม่มีเหตุแห่งการฟ้องนายเจิมศักดิ์ ผมก็ฟ้องไม่ได้ แต่ถ้ามีเหตุ ทุกวันผมก็ฟ้องได้ เห็นไหมครับ นี่คือเงื่อนไขของเขา การจะมีเหตุหรือไม่เท่านั้นเองครับ ที่จะอภิปรายไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจจะครับ เพราะฉะนั้นเหตุแห่งการอภิปรายนี้เป็นหลักครับ -----

แต่ของคนที่ปรับตรงนี้ คือปรับจำนวนให้สามารถทำงานได้ต่อไป ไม่ว่าจะเพิ่ม จะลด
ประมาณเท่าใดก็ตาม ก็ยังพอมีทางที่จะทำได้ ถ้าไปบังคับค่านจนกระทั่งยากมากนะครับ
พระพุทธเจ้าไม่มีสิทธิไปตรัสรู้แน่ เพราะเขียนไว้ห้ามทำแบบพระพุทธเจ้านะ ก็เท่านั้นแหละ
พระพุทธเจ้าก็ไม่เกิด เห็นไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกคง
เชิญกรรมการ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการครับ ผมลองคำนวณตัวเลขเร็ว ๆ เพราะเรามี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๔๘๐ คน นี่ ถ้าเอาตามร่างของกรรมการนะครับ คือ หนึ่งในห้า
ของ ๔๘๐ นี่ คือ ๙๖ คน แต่ถ้าเอาตามร่างของท่านการุณ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ
ผมสมมุติตัวเลขว่า มีฝ่ายรัฐบาล ๓๐๐ คน ฝ่ายค้าน ๑๘๐ คน มีหวังรัฐบาลถล่มทลาย
เลยนะครับ ๓๐๐ ต่อ ๑๘๐ นี่ ของท่านการุณต้องใช้เสียง ๑๒๐ คนครับ มากกว่าของ
ร่างกรรมการเสียอีก หมายความว่าที่ท่านการุณต้องการให้ง่ายกว่าเดิมนี้ มันยาก
กว่าเดิมครับ นี่ไม่พูดถึงว่า ถ้า สส. ฝ่ายค้านมีมากกว่า ๑๘๐ นะครับ เป็นสัก ๒๐๐ คน
ตัวเลขยิ่งมากไปอีกครับ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของท่านการุณ พอคำนวณเป็นตัวเลขมา
ตรงกันข้ามกับที่ท่านการุณต้องการ คือยากกว่าของกรรมการเสียอีกนะครับ ผมยังคิดว่า
กรรมการก็ขอยืนยันครับว่า หนึ่งในห้าที่กรรมการได้เรียนไว้ที่น่าจะเหมาะสมแล้วครับ
ขออนุญาตเปลี่ยนจากหนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า นะครับ แล้วตัวเลขน่าจะง่ายกว่าของ
ท่านการุณครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เรียนอย่างนั้นนะครับ
ท่านการุณพูดแล้ว ขอออกเสียงเลยนะครับ สรุปเลย เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าฝ่ายค้านคะแนนเสียง
ยิ่งมาก โอกาสแห่งการเปิดยิ่งได้อยู่แล้ว และก็เปิดได้ง่ายอยู่แล้ว ก็คือว่า สามในสี่ของส่วนที่
เสียงของฝ่ายค้าน เพราะมันจะเป็นเงาตามตัวท่าน เมื่ออันนี้ยิ่งมาก มันก็เงาตามตัว
ขึ้นไปมาก อันนี้ลดลงมาน้อย ก็ลดลงมาน้อย ของผมนี้ ๑๐ คน ยังเปิดอภิปรายได้เลย
สมมุติว่า ๑๐ คน เปิดอภิปรายได้เลยสามในสี่ของ ๑๐ คน ก็เปิดอภิปรายได้ ไม่ไว้ใจ

สมมุติ นะครับ เอาละของผมนี้เป็นเงาตามตัวขึ้น ๆ ลง ๆ ถ้าท่านเห็นว่า ส่วนนี้ถ้าเกิดปัญหาในกรณีที่เกี่ยวข้องฝ่ายค้านยิ่งมาก จะทำให้ยาก เอาใหม่ละถ้าอย่างนั้น ถ้าท่านเห็นด้วยกับผม ผมเห็นด้วยกับท่าน เอาหลักของท่านมาเข้าด้วย ถ้าเสียงของ เอารวมเลย ผมจะบอก ถ้าเสียงของฝ่ายค้านนี้นะครับ ยึดหลักที่สามในสี่เสียงก่อนของฝ่ายค้าน ถ้าสามในสี่ของสองในสาม ใช่ไหมครับ แหม มันจำตัวเลขสลับไป สลับมา เอาหลักการ เอาหลักการ ท่านอย่ามาติดยึดตัวเลขเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ ไม่อย่างนั้นยาว มันเยอะเกินนะครับ ตัวเลขมัน ๓ มาตรารวมกัน ผมตอนนี้กำลังจำตัวเลข ๓ มาตรา ครับ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ มันสลับไป สลับมา เอาหลักการนะครับท่าน ถ้าท่านบอกว่าของท่านดี ผมบอกของผมดี รวมใหม่ถ้าอย่างนั้น แก้ปัญหาได้หมดเลย ถ้ากรณีที่จำนวนของฝ่ายค้านมันไม่ได้แบบที่ท่านว่า ก็เอาแบบของท่าน แต่ถ้าจำนวนมันน้อยต่ำลงมา แบบของท่านไม่ได้ ให้เอาแบบของผม ให้อิสระที่นี้ครับเลย ครับเลยท่าน มอบให้ท่านเป็นผู้ไปเขียน อันนี้ยก ถ้าท่านเห็นด้วยอย่างนี้นะครับ รวมอย่างนี้นะครับ ยก อนุญาตให้ท่านไปเขียนเลย ผมไม่ต้องไปเขียนแล้วที่นี้เรื่องง่าย ๆ แล้ว

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ถ้าเกิด ถ้าเขาไม่ยอมต้องโหวตด้วยนะคุณการุณ เดี่ยวถามเขาก่อน เดี่ยวถามเขาก่อน ให้เวลาเขาก่อนครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ผมขอเคลียร์ประเด็นนี้ทีเดียวนะครับ ผมคิดว่าคุณการุณ ข้อเสนอสุดท้ายนี้ค่อนข้างดีมาก คือที่กรรมการเมื่อก็หยิบตัวเลขขึ้นมา นะครับ ถ้าตัวเลขสูงนี้ ก็จะเห็นว่า พหุของ คุณการุณนี้จะอภิปรายยากกว่า ที่จะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจยากกว่า แต่ของคุณการุณนี้จะดีเมื่อฝ่ายค้านมีจำนวนน้อยในสภา น้อยมาก ๆ ยกตัวอย่างว่า ถ้าสมมุติฝ่ายค้านมีแค่ห้าสิบ สามในสี่นี้ มันก็ สามสิบกว่าคน ก็เปิดได้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : สองในสาม

LIRT

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : สองในสาม ก็คำนวณไปนะครับ ก็สามารถจะเปิดได้ ใช่ไหมครับ แต่ถ้าฝ่ายค้านมีจำนวนน้อยนี้ ไปทำตามแบบ กรรมการี่ เปิดไม่ได้เลย เพราะว่าฝ่ายค้านมีน้อยอยู่แล้ว ไม่มีโอกาสตรวจสอบในสภาเลย --

- ๒๑/๑

เพราะท่านไปเขียนไว้ว่า ต้องหนึ่งในห้า ซึ่งเท่ากับเมื่อก็เท่าไรนะครับ แก่สิบกว่าคน ไซ้ไหมครับ ก็จะต้องล็อกอยู่ที่เก้าสิบกว่าคน พอฝ่ายค้านมีแค่เก้าสิบ หรือน้อยกว่า ฝ่ายค้านไม่มีโอกาสเลย แต่ถ้าบวกกัน ๒ อย่าง ของท่านด้วย ของคุณการุณด้วย ในเงื่อนไขที่ฝ่ายค้านน้อย ก็ไปใช้หลักเกณฑ์ของคุณการุณคือ สามในสี่ของจำนวน ฝ่ายค้าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์สรุปเลยนะครับ คุณการุณนัดหนึ่ง เดียวกว้างเขาจะตอบคุณแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อเนื่องนิดเดียวเองครับ ไม่อย่างนั้นการอภิปรายของผมจะขาดตกบกพร่องและไม่สมบูรณ์ สั้น ๆ อันนี้เป็นรูปธรรม ตัวอย่างจริงเลยเกิดขึ้น รัฐธรรมนูญกัมพูชา (ราชอาณาจักรกัมพูชา) บอกว่า การจัดตั้งรัฐบาล ไม่ใช่เสียงข้างมาก ต้องสองในสาม ท่านประธานครับ ๓ พรรค พรรคประชาชน พรรคซีพีพี (CPP – The Cambodian People's Party) นะครับ พรรคฟุนซินเปก (Funcinpec) และสม ริงสี ตั้งกันไม่ได้ จนต้องเกิดปัญหาตั้งนายกรัฐมนตรี ๒ คน เพราะอะไร เพราะต้องรวม ๒ พรรคใหญ่ เหลือพรรคสม ริงสี อยู่สี่ห้าแต้ม สิบแต้ม ๑๒ คะแนน ต้องมีนายก ๒ คน คนที่ ๑ คนที่ ๒ ต่อจากนั้นมาเลือกตั้งรอบที่ ๒ เป็นอย่างไรครับ สองในสามของรัฐธรรมนูญแบบนี้แหละครับ ที่มีปัญหาที่จำนวนมากแบบนี้ จนกระทั่งทำไม่ได้นี่แหละครับ เกิดปัญหาอีกเหมือนกัน ปรากฏ เกียงงอนกันจนสองปี สามปี กว่าที่จะตั้งรัฐบาลได้ สุดท้ายก็ต้องรวมแบบนี้อีก นี่เขาเรียกว่า ทำให้เกิดปัญหา และทำให้ปัญหานั้นทำไม่ได้ในวันข้างหน้า แต่ถ้าแก้อย่างที่ผมเสนอ ท่านประธานครับ มากก็ทำได้ ถ้าน้อยก็ทำได้ ทำไมท่านไม่ชอบของที่มันทำได้ทุกอย่างละท่าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมเกียรติว่าไม่ได้แปรรูปในนี้

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ไม่ได้แปรรูปท่านประธานครับ ก็น่าจะมองเห็นชัดเจนแล้วนะครับว่า มันมีส่วนดี ส่วนไม่ดีด้วยกัน หรือว่าดีทั้งหมดนะครับ ท่านประธานครับ กราบเรียนครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ขออนุญาตหาข้อยุติครับ ใช้ส่วนผสมผสานครับ จะได้มีข้อยุตินะครับ ใช้หลักการของข้อความของท่านกรรมาธิการแหละครับ

เป็นหลัก เพราะว่าคืออยู่แล้ว มองเห็นว่าดีนะครับ แล้วก็ต่อยด้วย ใช้คำว่า หรือ ข้อความของคุณการุณที่แปรครับ มันจะมาด้วยกันได้ทั้งคู่ครับ ทั้ง ๒ ข้อ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวต้องถามว่า ยกร่างเขาขอมใหม่ ถ้ายกร่างเขาไม่ยอม ต้องตัดสินแล้วครับ ยกร่างว่าอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตสั้น ๆ นิดเดียว ประเด็นที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ยกขึ้นมาว่า ถ้าต่ำกว่า ๙๖ นี่จะ ทำอย่างไร จะมีปัญหาใช่ไหม ขออนุญาตทราบเรียนว่า จริง ๆ กรรมาธิการคิดแล้ว นะครับ ก็จะมีมาตรา ๑๕๖ ว่า ถ้าไม่ถึง ๙๖ นี่ ก็สามารถทำได้ตามมาตรา ๑๕๖ ขออนุญาต ยืนยันร่างครับ แล้วก็ น่าจะลงมติได้ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขออนุญาตอีก ถ้า ๑๕๖ ผมบอกแล้ว อยากรับว่า มีเพียงคนเดียวก็ขวางโลกได้ ท่านประธานครับ ถ้าใช้ ๑๕๖ นะครับ มีเพียง คนเดียวที่ไม่ยอม ผมยกตัวอย่างเกิดขึ้นจริงแล้วนะครับ กรณี เข้าเฝ้าซื้อก็ได้ พรรคพลังธรรม กรณีคุณสุดารัตน์เป็นผู้แทนคนเดียวนั่นนะ ท่านจำได้หรือเปล่า ไม่เข้าประชุม กรรมการบริหารพรรคก็ขับ องค์คณะของการประชุมขับออกจากพรรค ก็ไม่ เกิดขึ้น ก็ขับออกไม่ได้ มันเกิดเหตุให้เห็นตาตา ทำไมท่านจะปฏิเสธเรื่องนี้ ผมเศร้าใจ จริง ๆ เลยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ออกเสียงนะครับ ท่านครับ เพราะว่าเราเถียงกันมานานแล้ว ขออนุญาตออกเสียงตามกรรมาธิการ แล้วก็ถ้าไม่ เป็นไปตามนี้ก็มีผู้แปร คือของท่านการุณนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขอเสนอให้กรรมาธิการรับอย่างนี้ ได้ไหม ถ้าอย่างนั้นขอเสนอข้อปรับปรุง ของกรรมาธิการยื่นนะครับ ผมขออนุญาต กรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ขอเสนอข้อปรับปรุงคือ เอาของคณะกรรมาธิการ กับของผมรวมกัน หากอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง เอาของคณะกรรมาธิการ กับของผมรวมกัน หากเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ฟังเขา ขยายขอมใหม่ จะได้ตกลงเสียที

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ความจริงผมไม่อยากพูดเลยนะครับ แต่จำเป็นต้อง
 พูด เพื่อหลักการนะครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ การยื่นญัตติไม่ไว้วางใจนี้
 รัฐธรรมนูญทั่วโลกได้กำหนดไว้ว่า เป็นอำนาจของรัฐสภา เป็นอำนาจของสภานะครับ
 ไม่ใช่เป็นเรื่องฝ่ายค้าน ไม่ใช่เป็นเรื่องฝ่ายตรงกันข้ามครับ ไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ที่ไหนทั่วโลกครับ ที่กำหนดไว้ว่าจำนวนของฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล ที่จะยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ
 มันจะทำให้รัฐสภากลายเป็นที่สับสนยุทธในทางการเมืองขนาดใหญ่ครับ แล้วก็ตั้งป้อมกัน
 โดยตลอดครับ ท่านบอกว่าให้คณะกรรมการถอยหลัง -----

- ๒๒/๑

แล้วก็ให้ดูของท่านครับ ผมเคารพในความคิดเห็นของท่านการุณ ขออนุญาตเอ่ยนามนะ ท่านมีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และท่านมีความตั้งใจ มีจิตเจตจำนงที่จะแก้ปัญหอะไรต่ออะไร แต่ในเรื่องหลักการนี่นะครับ เราจะทำให้เสียหายไม่ได้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนี้เราเขียนร่างรัฐธรรมนูญ เขียนไปเพราะว่า เรามีความแค้น ทำไม่ได้ครับ ท่านจะเห็นได้เลยว่า ผมนี้มีจุดยืนอยู่ตลอดเวลาว่า เราจะทำการเมืองให้ดี ทำการเมืองให้สะอาด ทำการเมืองให้ปลอดจากการต่อสู้กันด้วยวิถีทางที่ไม่ชอบ เราพยายามสกัดนะครับ เราพยายามป้องกัน เราพยายามแก้ไขในทุกวิถีทาง ในทุกจุด โอกาสที่จะมีการดำเนินการ เพื่อที่จะตรวจสอบฝ่ายรัฐบาล มีอยู่ตลอดเวลา แล้วเราก็มีการตรวจสอบแบบเข้มงวดนะครับ ท่านที่เคารพครับ จิตเจตจำนงของเรานี้ เราพึงร่างรัฐธรรมนูญเพื่อส่วนรวมครับ เพื่อให้เห็นว่าเราไม่ได้มีจิตเจตจำนงที่จะไล่ล่าพิฆาตผู้ใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ ตรงนี้ต้องเป็นหลักการครับ เช่น เซอร์ โมชัน (Censure motion) ทุกรัฐธรรมนูญของประเทศนี้ กระผมขอเรียนว่า เป็นเรื่องของ เนชั่นแนล แอสเซมบลี (National Assembly) คือเป็นเรื่องของรัฐสภาล้วน ๆ จริง ๆ ครับ ขอให้ยึดถือหลักการนี้ไว้ นะ อยากให้จารึกไว้ในประวัติศาสตร์นะครับว่า การเขียนร่างรัฐธรรมนูญของเรานี้เป็นไป เพราะว่าเราต้องการที่จะทำอะไรกับจุดใด จุดหนึ่งโดยเฉพาะนะครับ ขออนุญาตครับผม ขอให้ออกเสียงครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขอต่อเรื่องของท่านวิชา ไม่อย่างนั้น พี่น้องประชาชนจะเข้าใจว่า สภานี้กำลังร่างรัฐธรรมนูญเพื่อไล่ล่า หรือเพื่อแก้แค้น ผมเขียนรัฐธรรมนูญ ข้อเสนอของผมเป็นการยกอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงในประเทศนี้ ให้ท่านเถียงว่า อุปสรรคของผมผิดสิครับ อุปสรรคของผมไปจนถึงกัมพูชาที่เกิดขึ้น ท่านบอกสิว่า ไม่ใช่ แต่ถ้าการอภิปรายนั้นไม่ยกอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริง เพื่อเทียบเคียงกับการแก้ไขปัญหา มันเป็นไปได้อย่างไรครับ ท่านครับ ท่านเขียนคำพิพากษา เขียนคำพิพากษาโดยไม่มีฐานแห่งความเป็นจริง จากข้อเท็จจริงในการยื่นฟ้อง นั้น ๆ เทียน ท่านเขียนคำพิพากษาเลยได้หรือเปล่า ไม่มีโลกแห่งความเป็นจริง ไม่มีที่ไหนเขาเขียนคำพิพากษาโดยไม่มีคำฟ้อง โดยไม่มีข้อเท็จจริงแห่งการสืบพยาน โดยไม่มีพยานโจทก์ พยานจำเลย มันเป็นไปได้ ผมนำพยานเข้ามาสืบเท่านั้นเองครับ มาเบิกความเท่านั้นเองว่า ข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้มันเกิดขึ้นอยู่จริงในประเทศไทย

และสังคมไทย ถ้าเป็นอย่างนี้ ถ้าจะแก้ปัญหากันต้องแก้ที่อย่างนี้ ถ้าเห็นว่าของผม ไม่เหมาะสม ก็เชิญครับท่านครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ถ้าอย่างนั้น ออกเสียงนะครับ ออกเสียง ท่านสมาชิกครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิก ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมจะถามนะครับ ในมาตรา ๑๕๔ นี้ครับ ไม่มีการแก้ไข ถ้ากด เห็นด้วย เท่ากับเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขแล้วนะครับ เป็นหนึ่งในห้านะครับ ตรงกันนะครับ ส่วนถ้า ไม่เห็นด้วย ก็เท่ากับเห็นด้วยที่กลุ่มท่านพิเชียรที่ท่านการุณอธิบาย เรื่องสองในสามของรัฐสภา ที่มีได้มีสมาชิกรัฐสภาในสังกัดพรรคของตนดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ตามที่ว่านี่นะครับ เข้าใจตรงกันแล้วนะครับ ออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีท่านผู้ใดออกเสียง ไม่ได้ให้ยกมือขึ้นนะครับ ท่านวิทยานะครับ เจ้าหน้าที่ไปช่วยหน่อยครับ อย่าเพิ่ง ยังไม่ได้รวม นะครับ ผมถามใหม่ ใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการนี้ นะครับ ซึ่งก็เป็นหนึ่งในห้าแล้วนี้ ให้กด เห็นด้วย ใครไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการคือ เห็นด้วยกับกลุ่มคุณพิเชียร ซึ่งท่านการุณ เป็นคนอภิปรายนั่นแหละ เชิญครับ ใครที่กดยังไม่ได้ยกมือขึ้นครับ เหลือท่านวิทยาท่านเดียว นะครับ อ้อ ท่านสุนทรครับ เจ้าหน้าที่ช่วยประสานให้ท่านออกเสียงได้ด้วยครับ ออกเสียงดีกว่า ครับ ยังไม่ได้รวม ออกเสียงลงคะแนนนะครับท่าน

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ใช่บัตรของท่าน ขอความกรุณาใช้บัตรดีกว่า เพราะยังไม่ได้ให้เขารวมคะแนน ท่านอื่นมีไหมครับ เชิญครับท่าน

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ : ท่านประธานครับ ผมขอถามให้ชัดเจนอีกทีครับ ของคุณการุณนี่ คือของกรรมการ และบวกด้วย

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่ครับ ของคุณการุณนี่ อย่างเดียวนะครับ ตามที่ท่านแก้ไขครับ

นายการุณ ไสงาม : คือกรรมการเขาใจร้าย ไม่ยอมให้รวมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : แล้วไม่ยอมมอง กรรมการเลย ตกลงนะครับ ไม่มีใครแล้วนะครับ ขออนุญาตรวมคะแนนครับ เดี่ยวมาตรา ๗๓ นะครับ เข้าประชุม เห็นด้วย ๓๘ ไม่เห็นด้วย ๓๑

เชิญครับ ท่านครับ

พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก มีชัย ครับ ตามข้อบังคับ คณะแนเสียงไม่เกิน ๑๐ คณะแนจะครับ ขออนุญาต โหวตใหม่ครับ ตามข้อบังคับครับ

นายบรรณิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : อ้อ ท่านขอโหวตใหม่ ใช่ไหมครับ

พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ : ครับ

นายบรรณิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญนะครับท่าน ไม่มีใครขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านครับพร้อมแล้ว นะครับ ขอให้ลงเสียงใหม่ะครับ เห็นด้วย คือเห็นด้วยกับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ตามข้อบังคับ ต้องใช้บัตรครับ ผมพูดแบบนี้ตามข้อบังคับเฉย ๆ นะครับ ไม่ได้คิดว่าเข้าข้างไหน อะไรทั้งสิ้น นะครับ ไปดูได้ว่า เมื่อไหร่ผมโหวตอะไร ขอบพระคุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผม การุณ นะครับ ท่านประธานจะเห็น คณะแนเสียงนะครับ เฉียดฉิวมาก อันที่ ๑ นะครับ ท่านกรรมาธิการครับ เรื่องนี้สมาชิกทั้งหมด ส่วนหนึ่งลงเลนะครับ ข้อเสนอของผมที่ดีที่สุดทำไมท่านไม่รับ กรุณาเถะครับ รวมนะครับ ข้อเสนอของผมนะ รวม แล้วถ้าเกิดลงไป ลงมานั้นะครับ เกิดตัดสินใจใหม่ สมาชิกมาทางผมบ้าง นั้นจะได้มาฝั่งผมอย่างเดียว แต่ถ้ารวมมันจะเกิดประโยชน์กว่า ท่านทำไมไม่เอาครับ

นายบรรณิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เราจะต้องใช้บัตร ลงคณะแนใหม่ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนะครับ ไม่ใช่ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาต ขอให้ยกเว้นข้อบังคับ เพื่อความรวดเร็วในการประชุม เนื่องจากเวลาเราจำกัด หรือขอให้โหวต เหมือนอย่างเมื่อคืนก่อน ที่เราทำครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกว่าอย่างไรครับ ท่านไพโรจน์เสนอให้ยกเว้นข้อบังคับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยไหมครับ ขอคำรับรองครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เพราะฉะนั้นเห็นด้วยนะครับ แล้วก็จะโหวต โดยกดปุ่มตามเดิมนะครับ ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิกรู้สึกเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เพราะฉะนั้นออกเสียงอีกที่หนึ่งนะครับ เชิญครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ออกเสียงไหมครับ มีไหมครับ เชิญครับ มีอีกไหมครับ นอกจากท่านกฤษฎาครับ มีอีกไหมครับ ท่านที่อยู่ข้างนอกมีไหมครับ ท่านครับกำลังออกเสียงนะครับ ไม่มีแล้วนะครับ รวมคะแนนครับ มีผู้เข้าประชุม ๗๕ เห็นด้วย ๓๘ ไม่เห็นด้วย ๓๒ งดออกเสียง ๕ ครับ ท่านครับมีมติตามนี้นะครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๕
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวงครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
มาตรา ๑๕๕ เมื่อที่เราได้พูดมาตรา ๑๕๔ ไปนะครับ กรรมาธิการขออนุญาตแก้จาก หนึ่งในห้า
เป็น หนึ่งในหก ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอแก้ เชิญท่านการุณ
ว่าอย่างไรครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ขัดครับ กรรมาธิการครับ ท่านแก้อย่างไรนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เขาให้น้อยลงไป
จากนายกหย่อย

นายการุณ ไสงาม : ท่านลองคำนวณสิครับ หนึ่งในหก เท่าไรครับ ๘๐ คน
ใช่ไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มันต้องน้อยกว่า
นายกครับ

นายการุณ ไสงาม : คือถ้าผมอภิปรายไป เรื่องเกี่ยวกับกึ่งหนึ่งของจำนวน
ของฝ่ายค้านนะครับ ของจำนวนฝ่ายค้าน ก็จะทำให้เหมือนเดิม ก็จะอย่างเดียวกัน
คำอภิปรายก็เป็นอย่างเดียวกัน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่

นายการุณ ไสงาม : เพราะฉะนั้นขอเอาคำอภิปราย ที่อภิปรายผ่านมาแล้ว
มาแปรญัตติในคำอภิปราย ๑๕๕ ทั้งหมด

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : แล้วขอให้ออกเสียง

นายการุณ ไสงาม : เมื่อได้อภิปรายครบถ้วนแล้ว ก็ขอให้ออกเสียง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เพราะฉะนั้นออกเสียงเลยใช่ไหม เพราะอภิปรายไปหมดแล้วนะ ขอออกเสียงนะครับ ถ้าใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ซึ่งเปลี่ยนเป็นหนึ่งในหกแล้วนะครับ จำนวน ส่วนไม่เห็นด้วย คือเห็นด้วยตามที่ท่านการุณแปรไว้ในมาตรา ๑๕๔ ไม่ใช่แล้วสิ ๑๕๖ ครับ ใช่ไหม ๑๕๔

นายการุณ ไสงาม : ผมตอนนี้พิจารณา ๑๕๕

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ๑๕๕ ครับ
ขอประทานโทษ

นายการุณ ไสงาม : ผมก็แปรอยู่ใน ๑๕๕

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ๑๕๕

นายการุณ ไสงาม : คือเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิก
มาตรา ๑๕๕ ที่บอกว่า เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกรัฐสภาที่มีได้มีสมาชิกรัฐสภา
ในสังกัดของพรรคตนดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี คือเนื้อสำคัญอยู่ที่เปลี่ยนจำนวน

นายการุณ ไสงาม : แต่ว่าคำว่า รัฐสภา เนื่องจากแปรตอนนั้นเป็นสภาเดียว
ก็เปลี่ยนเป็นสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ก็เปลี่ยนเป็น
สภาผู้แทนราษฎรครับ ตรงกันนะครับ ขอให้ออกเสียงนะครับท่านครับ ถ้าเห็นด้วย
ก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ขอแก้จำนวนแล้วนะครับ เป็นหนึ่งในหก แล้วถ้าไม่เห็น ก็เท่ากับ
เห็นด้วยกับคุณการุณนะครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้
ออกเสียงไหมครับ ท่านผู้ใดยังไม้ออกเสียง ยกมือหน่อยนะครับ ใครนะครับ ท่านวิทยากร
สงสัยท่านวิทยากรต้องย้ายที่แล้ว บัตรตรงนั้น ที่นั่งตรงนั้น ออกได้ไหม ได้หรือยังครับท่าน ได้แล้ว
มีท่านอื่นไหมครับ ไม่มีนะครับ ผมจะได้รวมคะแนนครับ รวมคะแนนครับ มีผู้เข้าประชุม ๗๔

เห็นด้วย ๔๓ ไม่เห็นด้วย ๒๗ งดออกเสียง ๔ นะครับ ผ่านนะครับท่าน เป็นอันว่า เห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการในมาตรา ๑๕๕

เลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๖
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ในมาตรา ๑๕๖ ที่กรรมการได้เขียนไว้เนี่ยครับ มีข้อบกพร่องจริงอย่างที่ท่านการุณได้กล่าว
ไว้เนี่ยครับ ร่างของกรรมการนั้นบอกว่า ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
เนี่ยครับ คือพรรคฝ่ายค้านเนี่ยครับ มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ
ไม่ไว้วางใจนายกได้ หากคะแนนไม่ครบตามมาตรา ๑๕๔ ๑๕๕ คำว่า ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
ของกรรมการนั้น มีปัญหาจริงอย่างที่ท่านการุณได้พูด เพราะว่าถ้ามีพรรคฝ่ายค้านคนใด
คนหนึ่งเนี่ยครับ เพียงคนเดียวก็สามารถขัดขวางไม่ให้มีการอภิปรายได้ตามมาตรา ๑๕๖ ได้
ซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของกรรมการที่บอกว่า ถ้าเขาคะแนนไม่ถึงหนึ่งในห้า หรือหนึ่งในหก
ตาม ๑๕๔ ๑๕๕ นี่ เขาควรจะอภิปรายได้ภายใน ๒ ปี กรรมการก็เห็นด้วยกับท่านการุณครับ
คงขออนุญาตแก้ไข ขอรื้อหรือว่าจะเป็นสองในสามของฝ่ายค้านทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เนี่ยครับ ของ
ฝ่ายค้าน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : จำนวนหรือเปล่า

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ของจำนวนฝ่ายค้านเนี่ยครับ
ของที่ไม่ใช่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณ
ว่าอย่างไรครับ เชิญ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
ท่านประธานนะครับ อยากจะให้ท่านกรรมาธิการคิดให้ดีขึ้นครับ คือไม่ใช่หมายความว่า
พอลดจำนวนจากเมื่อก่อนต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ เหลือสองในสามใช่ไหมครับ ก็ประมาณ
๖๖เปอร์เซ็นต์ นี่มันจะดี คือ ๖๖ เปอร์เซ็นต์นี้ ก็ทำให้หนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งนี้มีอำนาจในการ
วีโต้ (Veto) ตลอด ผมคิดว่า ถ้าเป็นเจตนารมณ์ของเราว่า จำนวนขนาดลดไปอย่างนั้นแล้ว
เขาก็ยังเปิดอภิปรายไม่ได้ ๒ ปี แล้วก็ยังไม่เปิดไม่ได้ มันสะท้อนให้เห็นว่า แล้วเขาก็อยากจะเปิดนี้
แสดงว่าบ้านเมือง ถ้าตัวหลักการนี้มันมีปัญหาจริง มันต้องเปิด ทำไมไม่เอาเกินครึ่งหนึ่งล่ะครับ
ตรงครั้งนี้มันน่าจะดี ไม่ให้ฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใดบล็อก (Block) อีกฝ่ายหนึ่ง เพราะว่ามันเกินแล้ว
๒ ปี มันไม่มีทางแล้ว ให้เขาเถาะครับ ตรงนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คุณการุณก่อนนะ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ
ผมขอยืนยันนะครับว่า ทั้ง ๑๕๔ ของกรรมาธิการก็จะมีปัญหาในอนาคต ๑๕๕ ที่ผ่านไปเมื่อกี้
ก็จะมีปัญหาต่อไปในอนาคต ขออย่าและบันทึกเอาไว้ แล้วท่านคอยดูกันไม่นานเกินรอ

ข้อที่ ๒ ที่ผมแปรญัตติไว้ให้ เกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ และผมอภิปรายล่วงหน้า
ไปแล้วว่า เสียงข้างน้อยเพียงคนเดียวจะเป็นเสียงชี้ขาดทุกอย่าง คือไม่ให้เกิดการเปิดอภิปราย
ได้เลย และถ้าผมเป็นฝ่ายรัฐบาลที่เตรียมการจะตั้งรัฐบาล ผมจะหาช่องทางให้คนของผม
ไปชนะเลือกตั้ง โดยสร้างพรรคคนอมินี (Nominee) ขึ้นมานั้นครับ ให้ได้สักอย่างน้อย ๑ คน
สักที่หนึ่ง แล้วให้คนนั้นแหละครับ พรรคนั้นแหละครับ ไปอยู่ฝ่ายค้าน เพราะผมไม่ให้มันมาร่วม
รัฐบาล เท่านั้นแหละครับ คนนี้จะชี้ขาด ซึ่งเป็น ชี้ตายหมดเลย แต่ที่นี้ทางกรรมาธิการเห็นด้วย
ส่วนนี้ก็มาปรับให้เหลือสองในสาม สองในสามจะมากไป เพราะบางที่จำนวนพรรคที่อยู่
ฝ่ายค้าน ท่านดูนี่ สองพรรคที่อยู่นั้นครับ บางทีใกล้เคียงกันมาก และหลายครั้งมากนะครับ
ที่จะมี ๒ พรรคเล็ก ๆ ประมาณ ๓๐ คะแนน ๒๕ คะแนน หรือ ๔๐ คะแนนนั้นครับ มาอยู่เป็น
ฝ่ายค้าน สองสามพรรคนั้นครับ มีบ่อยครั้งมาก ท่านไปเปิดดูประวัติศาสตร์การเมืองไทย
ที่สำคัญเพียงพรรคเดียวเท่านั้นที่เกิดคนอมินีขึ้นมานะครับ ก็จะทำให้พรรคหนึ่ง หรือ ๒ พรรคนั้น

ไม่มีโอกาสทำงานได้อีกเหมือนกัน ๒ ปี ๔ ปี ๖ ปี ๘ ปี แก่ ถ้าผมจะยอมท่านได้ นะครับ ท่านเอาสิ่งที่ผมเสนอในมาตรา ๑๕๕ คือ เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฝ่ายค้านที่มีอยู่ ก็ถือว่า ๒ ปี นะครับ ให้ถือว่า เปิดได้ ถ้าอย่างนี้ นะครับ ผมพอจะเห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยกร่างครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการยกร่างครับ ต้องขอขอบคุณท่านการุณ ไสงาม ด้วยใจอย่างยิ่ง นะครับ ความจริงท่านเจิมศักดิ์ด้วย นะครับ แต่ว่าโดยเฉพาะท่านการุณ เมื่อวานท่านก็ได้ติติง แล้วก็แนะนำกรรมาธิการยกร่างหลายเรื่อง แล้วก็ช่วยดูร่างของกรรมาธิการยกร่างโดยละเอียด นะครับ ผมขออนุญาตเรียนว่า กรรมาธิการยกร่างจำนวนมากเห็นเรื่องนี้ แล้วก็ขอบคุณ ท่านการุณเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยตรวจร่าง แล้วก็ดูรายละเอียดทั้งหลาย แล้วก็พบว่า มีข้อบกพร่อง อยู่จริงครับ ใน ๑๕๖ ก็มีข้อบกพร่องอยู่จริง อย่างที่ท่านการุณได้เรียนท่านสมาชิกสภาร่าง ไปแล้ว ก็ขออนุญาตใช้คำของท่านการุณในมาตรา ๑๕๕ นะครับ ซึ่งตรงกับท่านเจิมศักดิ์ อยู่แล้วครับ กรรมาธิการเห็นด้วยครับ ขออนุญาตใช้ตามนั้นเลย นะครับ คือเกินกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนสมาชิกอะไรว่าไป นะครับ ตามนั้น นะครับ ขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ปรากฏว่าในนี้มีกลุ่ม ของท่านวิชัย เพราะฉะนั้นกลุ่มท่านวิชัยยอมตามนี้ใช่ไหมครับ ท่านครับ ขอยืนยันชนิดหนึ่งว่า ถอนใช่ไหมครับ ใครครับ เพราะว่าในเอกสารมีแปดอยู่

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : ขอดอนครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ท่านการุณ ว่าอย่างไร เขาเป็นไปตามนี้แล้ว นะครับท่าน

นายการุณ ไสงาม : ก็ขอขอบคุณ นะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ตกลงท่านสมาชิก เข้าใจ นะครับ ท่านกรรมาธิการยกร่าง ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ที่นี้ขอเรียนนิดเดียวว่า อยากให้ฝ่ายเลขาธิการของสภานี้ กรุณาช่วยเตรียมบัตรไว้ด้วย นะครับ คือผมไม่ค่อยสบายใจนัก ว่า ถ้าเราโหวต เรามีผู้นับคะแนนครั้งที่ ๒ แล้วนี้ เราก็จะใช้โหวต

แบบเดิม มันก็คือการนับคะแนนครั้งที่ ๑ นั้นเอง แต่เราก็จะลุ่มอล่วยนะครับ ช่วยกรุณาทำบัตร
อย่างที่เราเคยทำกันในสภานะครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับอันนั้น หมายความว่า
ว่าไม่ได้ขัดข้องเรื่องนี้นะ อาจารย์บอกเรื่องล่วงหน้าใช่ไหม ทีนี้เรื่องนี้เป็นอันว่า มติตาม
มาตรา ๑๕๖ นี่นะครับ กรรมวิธีการแก้ไขเองนะครับ -----

- ๒๖/๑

แล้วก็สมาชิกตกลงเห็นด้วยตามที่กรรมการแก้ไขใหม่นะครับ ก็จะได้ผ่านมาตรา ๑๕๖ เชิญต่อไปครับ ท่านเลขาครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอาจารย์สมชัยครับ ไม่มีของท่านการุณนี้ มาตรา ๑๕๗ มีของท่านอาจารย์สมชัย เชิญท่านสมชัยก่อนครับ

นายการุณ ไสงาม : ด้วยเหตุเป็นหลักการ เดี่ยวให้ท่านก่อนครับ พอดีมันเป็น หลักการ ถ้าสภาเดียวมันจะขึ้นไปอยู่ที่นั่นนะครับ เดี่ยวผมขออภิปรายต่อครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ขอท่านสมชัยก่อน ท่านเป็นเจ้าของ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ครับ ผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๕๗ นะครับ ในเรื่องจำนวนของสมาชิกในวุฒิสภาที่จะเสนอเรื่องขออภิปรายทั่วไปในวุฒิสภานะครับ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงและชี้แจง จำนวนที่กรรมการกำหนดไว้คือ สามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ซึ่งเท่ากับ ๖๐ เปอร์เซนต์ นะครับ ผมคิดว่าเป็นจำนวนที่มากเกินไป การขอเปิดอภิปรายเพื่อให้มีการชี้แจงนี้ เป็นเรื่องซึ่งไม่หนักหนาอะไร และควรจะทำให้ง่ายขึ้น จึงขอแก้ไขเป็น กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอถามกรรมการก่อนนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการ ขอเสนอแนะของกลุ่มท่านสมชัย มีเหตุ มีผลนะครับ กรรมการเห็นด้วยนะครับว่า การอภิปรายไม่ไว้วางใจ ประธานโทษครับ การอภิปรายในมาตรานี้เป็นการอภิปรายทั่วไป เพื่อรับฟังความเห็นของวุฒิสภา และกัวุฒิสภาไม่ได้มีพรรคการเมืองสังกัดอยู่ นะครับ การหาได้ครั้งหนึ่งก็ยากพอสมควรแล้วนะครับ

กรรมาธิการเห็นด้วยกับท่านสมชัย ขออนุญาตหารือท่านสมชัยนิดเดียวครับว่า ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มันมีหลายอันมากกว่ากึ่งหนึ่ง มีหลายอันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ขออนุญาตรับเป็นหลักการได้ไหมครับว่า ครึ่งหนึ่งนี้ แต่คำนี้ขอไปดูหน่อยนะครับ จะใช้ไม่น้อยกว่า หรือมากกว่า หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ขออนุญาตเห็นด้วยกับท่านสมชัยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เห็นด้วยครับ ท่านสมชัยเห็นด้วย ท่านการุณว่าอย่างไรครับ ท่านสั้น ๆ นะ เพราะท่านไม่ได้แปรไว้

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ผมนั้นแปรญัตติแบบสภาเดียว จึงไปแปรอยู่ที่เดียว คือว่าด้วยเรื่องการเมืองไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีรายบุคคล ด้วยเหตุแปรเรื่องนี้เนื่องจากตัด ไม่มีวุฒิสภา ออก ก็เลยไม่ได้แปรไว้ ท่านประธานครับ ขออนุญาตใช้หลักการ นำหลักการของมาตรา ๑๕๔ ที่ผมแปรไว้นี้มาพิจารณาเรื่องนี้ด้วย เพราะมันเป็นหลักการที่ผมเสนอไว้ แต่ที่นี้เพื่อประกอบนะครับ ขออนุญาตชี้แจงท่านนิดเดียวครับ วุฒิสภาชุดที่ผ่านมาปี ๒๕๔๓ นะครับ ๖ ปี การใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๗ ในการอภิปรายของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นนะครับ ผมเป็นผู้เขียนญัตติเป็นคนแรก และใช้รัฐธรรมนูญเป็นคนแรกมาตรานี้ ท่านประธานครับ ครั้งนั้นหาคนลงชื่อได้ทั้งหมด ๓๖ คน พอปีต่อมา ปีที่ ๓ อันนี้เขียนตอนปีที่ ๒ พอปีที่ ๓ พี่น้องวุฒิสภาได้รับชักชวนให้ช่วยกันเขียน ก็มอบหมายให้ผมเขียนญัตติอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาตาม ๑๘๗ อีกเหมือนเดิม ผมก็ยกวางให้อีกปีที่ ๒ ปีที่ ๒ ได้ประมาณยี่สิบหก ยี่สิบเจ็ดคน รวมกันอยู่สามสี่เดือนท่าน จนกระทั่งหมดสมัยประชุมก็ทำไม่ได้ พอปีที่ ๔ รวมกันอย่างไรที่นี้ ได้สิบกว่าคน ผมจะลำดับให้ท่านเห็น ปีที่ ๕ ปีที่ ๖ จนกระทั่งเหตุการณ์ร้ายนั้นแหละครับ รวมกันได้เพียงประมาณเจ็ดแปดสิบคน ท่านครับ มันการรวมกันทำ ทำยากมาก ทั้ง ๆ ที่การอภิปรายในวุฒิสภาเป็นกลาง ไม่มีพรรคการเมือง ที่สำคัญไม่ต้องลงมติ ไม่มีการลงมติไม่ไว้วางใจ ไม่มี เพราะเป็นการอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาท่าน และการอภิปรายอย่างนี้ที่จริงแล้วมันไม่น่าจะยุ่งยาก ไม่น่าจะลำบากขนาดนั้น แต่เงื่อนไขของ ท่านประธานดูสิ กลายเป็นเงื่อนไขที่ยากกว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีในผู้แทนราษฎร มันเกินไปท่านประธานครับหนักเกินไปต่อการหารายชื่อ -----

ถ้าผมขอเสนอเงื่อนไข เหมือนกับที่เสนอเงื่อนไขการอภิปรายนายกรัฐมนตรื ท่านลองดูนะครับ
เงื่อนไขเสนออย่างนี้ครับ ผมถือว่าวุฒิสภานี้แหละครับ สมมติว่าฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลก็ตาม แต่ผม
ไม่คิดอย่างนั้น ให้ถือว่าครึ่งหนึ่ง ครึ่งหนึ่งของวุฒิสภาก่อน ผมขอเสนอสองในสามของครึ่งหนึ่ง
ของวุฒิสภา นั่นก็คือเมื่อเอาวุฒิสภาครึ่งหนึ่ง ก็คือ ๑๕๐ เอาครึ่งหนึ่ง ก็คือเท่ากับ ๗๕ ๗๕ คน
ถ้าเป็นสองในสามของ ๗๕ ก็เท่ากับ ๕๐ คน ๕๐ คน ที่นี้ถ้า ๕๐ คน กับ ๑๕๐ คน ก็จะได้
เพียงหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด เพราะฉะนั้นขอเสนอครับ ที่ท่านว่ากึ่งหนึ่งนะครับ ผมขอ
เพียงหนึ่งในสามของจำนวนวุฒิสภาทั้งหมดที่มีอยู่ อันนี้เป็นการเปิดอภิปรายในวุฒิสภาที่
ไม่ต้องลงมติไม่ไว้วางใจ นายกไม่มีสิทธิหลุด รัฐบาลไม่มีสิทธิหลุดครับ

นายวรนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ เป็นหนึ่งในสาม
นะครับ ที่นี้ยกวางจะว่าอย่างไรเท่านั้นแหละ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กรรมการเห็นด้วยกับกลุ่มท่านสมชัย ลดจากสามในห้า เป็นครึ่งหนึ่ง คิดว่าน่าจะเป็นตัวเลข
ที่พอไปได้ครับ ก็ยังอยากขออนุญาตยืนยันตามกลุ่มท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายวรนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เนื่องจากท่านการุณ
ไม่ได้แปรไว้ นะครับ ขอเขาแล้วเขายืนยันนะท่านการุณ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ไม่ได้แปร ใช้ไหม
อาจารย์ สั้น ๆ ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
คือผมคิดว่าที่ท่านอาจารย์สมชัยขอนี้ ก็ดูมีเหตุผลนะครับ และที่กรรมการให้ก็ดูมีเหตุผล
ก็คือ ๑๕๐ เหลือ ๗๕ คน แต่ต้องกราบเรียนจริง ๆ นะครับ ไม่ง่ายครับ เพราะว่าคนที่ป็นวุฒิสมา
เราออกแบบให้มาร้อยพ่อพันแม่ แล้วก็ได้เป็นพรรคการเมือง เวลาเขามาที่นี่ะครับ เขาเป็น
ห่วงตัวเองกันทั้งสิ้น เขามีน้องน้องรับราชการ เขามีพี่น้องที่เขาหวังที่จะให้เจริญเติบโต
และการเปิดอภิปรายนี้ไม่ง่ายครับ เขามีเครือข่าย ระบบสังคมไทยมันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ
ผมคิดว่าขอความกรุณาเถอะครับ ๗๕ จาก ๑๕๐ นี่แหละครับ ไม่ง่ายครับ ถ้าท่านดูตัวเลขนะครับ
หนึ่งในสามนี่คือ ๕๐ คน จาก ๑๕๐ พวกเรา ๖๐ คน ท่านลองคิดดูสิครับ ง่ายไหมนี้ พวกเรา
ร้อยพ่อพันแม่เหมือนกันนี่แหละ เวลาขอ ๖๐ คน มันง่ายไหมครับ แล้วก็ผมคำนวณตัวเลข
นะครับ ถ้าหนึ่งในสี่ก็ ๓๘ คน จริง ๆ ใจจริงที่แรกนี้ ถ้าผมได้คุยกับท่านอาจารย์สมชัยเสียก่อนนี่

ผมจะได้ขอว่า หนึ่งในสี่ นี่ผมพูดจริง ๆ ครับ หนึ่งในสี่ เกือบ ๔๐ คน แล้วก็ไม่ง่ายครับ คนไทยนี่นะครับ เขาเกรงใจตัวรัฐบาลอย่างที่สุด เกรงใจรัฐบาล โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีอย่างที่สุด เพราะว่าเขาก็หวังอะไรข้างหน้า นี่เรารู้กันในระบบอุปถัมภ์ ไม่มีใครจะเข้าชื้อกันขออภิปราย นายกรัฐมนตรีง่าย ๆ หรือครับ ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญคราวที่แล้วนี้ผิดพลาดอย่างยิ่งเลย ผมพูดได้เลยว่า ผมพูดกับคุณการุณตลอดเวลาว่า มาตรานี้เหมือนไม่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เดินกันให้ตายก็ไม่มีทาง เขย่าสื่อช่วยกันอย่างไรก็ไม่มีทาง เขาไม่ยอมเซ็นลูกเดียวครับ เขาจะผัดผ่อนอย่างนี้ครับท่านประธาน เก็บไว้ก่อนได้ไหม ผมพิจารณาก่อน เลื่อนมันไปที่ละเดือน ที่ละเดือน จนกระทั่งเรื่องมันจบแล้ว เขาก็บอกจบแล้ว แหม แหมน่าเซ็นไปก่อนเลย ไม่ได้เซ็น มันมีลูกเล่นร้อยแปดของคนไทยนะครับ จนในที่สุดหมดเวลาเรื่องนั้นผ่านไป ผ่านไปเรื่อย ๆ แล้วบ้านเมืองก็เกิดวิกฤติอย่างนี้ เพราะข้างน้อยในวุฒิสภาทำงานไม่ได้

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยกวางว่าอย่างไรครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น กรรมาธิการนะครับ คือในระบบประชาธิปไตยนี้ เราเคารพ เราคิดว่าเสียงข้างมากนะครับ เป็นเสียงที่จะนำ แต่ขณะเดียวกันเราก็เคารพเสียงข้างน้อย ฉะนั้นจะทำอะไรก็ได้แต่ในระบบประชาธิปไตยนี้ มีคนอยู่ ๑๐ คนนะครับ ถ้า ๖ คน เห็นว่ามันควรจะเดินไปข้างหน้าก็น่าจะเป็นเช่นนั้น ในโครงสร้างของวุฒิสมาชิกเรากำหนดให้มาจากการเลือกตั้ง ๗๖ นะครับ แล้วมาจากการสรรหา ๗๔ -----

เพราะฉะนั้นถ้าคนเกินกว่าครึ่งหนึ่ง ๗๕ ๗๕ ก็คือ เกินกว่าครึ่งหนึ่งก็ ๗๕ ถูกไหมครับ ๑๕๐ ๗๖ คน นะครับ เห็นว่า น่าจะต้องอภิปรายรัฐบาล ถึงแม้จะไม่มีลงมติที่น่าที่จะทำได้ แต่ถ้ามันน้อยกว่านั้น มันก็ไม่มีหลักเหมือนกันนะครับ มันก็ไม่มีหลักเหมือนกัน เว้นแต่เราจะไปเอาแบบสภาว่าครบ ๒ ปีแล้ว สองในสาม ก็สามารถอภิปรายได้ก็สุดแล้วแต่ แต่คิดว่ากรรมาธิการจะยืนในหลักที่ว่า เกินกว่าครึ่งหนึ่งครับ เพื่อให้ยึดหลักของประชาธิปไตยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านกรรมาธิการอีกที ว่าอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อที่กรรมาธิการหรืออีกกรอบหนึ่ง ต้องขอโทษท่านไฟโรจน์ด้วยที่บอกไปครึ่งหนึ่ง กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านการุณว่าน่าจะลดต่ำกว่าหนึ่งในสองได้นะครับ ก็ขออนุญาตหรือว่าจะเป็นหนึ่งในสาม หรือหนึ่งในสี่นะครับ เพราะว่าเมื่อที่พิจารณาแล้วนะครับว่า แม้แต่ สส. ฝ่ายค้านนี่นะครับ ยังใช้หนึ่งในห้าของทั้งหมดเองนะครับ ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าครึ่งหนึ่งของวุฒิสภาก็อาจจะมีปัญหาในการเปิดอภิปรายทั่วไป โดยไม่มีการลงมติได้ ผมเห็นด้วยครับ ขออนุญาตหรือท่านเจิมศักดิ์ว่า ลดไปเหลือสักหนึ่งในสาม เอาตามท่านการุณได้ไหมครับ ท่านสมชัย โอ.เค. ไหมครับ ขอหนึ่งในสาม

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณ ก็เมื่อที่ท่านเสนอเองไม่ใช่เหรอ หนึ่งในสาม อุดไว้เลยสิครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ผมเสนอเองด้วยการคิด คิดคำนวณจากวิธีการคำนวณแบบที่ผมแปรรูปไว้ ๑๕๔ คือกรณีนายกรัฐมนตรี ซึ่งสูงแล้วละครับ แต่คิดโดยที่เอาว่าครึ่งหนึ่งของวุฒิสภานี้ครับ เป็นฐานแห่งการคำนวณรัฐบาล แต่ที่จริงไม่ใช่ เพราะเขาเป็นกลาง แต่เอาฐานคิด วิธีใช้ฐานคิดเท่านั้นเอง ก็มาได้ตกลง ที่ประมาณหนึ่งในสามของ ๑๕๐ ผมคิดว่า ถ้ายืนขนาดนี้ได้ และมันเป็นการอภิปรายเท่านั้น ไม่ใช่เสียงมติที่จะคว่ำกัน ไม่คว่ำกัน ชนะ แพ้กันอะไรต่าง ๆ เป็นการยื่น เพื่อให้ยื่นได้ทำงานเท่านั้นเองครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเห็นด้วยกับเขาสีครับ เขาได้เสนอ

นายการุณ ไสงาม : ถ้ากรรมาธิการยอมอย่างนี้ก็ยินดีครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : นะครับ ท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็ต้องขอบคุณท่านกรรมาธิการนะครับว่า

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์ต้องสั้น ๆ
เหมือนกันนะครับ เพราะอาจารย์ไม่ได้แปะ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็เข้าใจครับ เราก็ช่วยกันในเรื่อง
รัฐธรรมนูญให้ดีที่สุดนะครับ ฝากเรียนคตินิดเดียว วุฒิเทียวนี่นี้มาจากการสรรหาครึ่งหนึ่ง
ท่านที่มาจากการสรรหาจะมีพฤติกรรมในเรื่องของการลงคะแนนตรงนี้มากน้อยแค่ไหน
ฝากกรุณาคิดด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะเหลือแต่เพียง ๗๖ คน เพราะฉะนั้นอันนี้ต้องคิด
นะครับ มีส่วนนะครับ ไม่ใช่ว่าสรรหาแล้วพวกนี้เด็ดเดี่ยว เพราะฉะนั้นถ้าท่านกรรมาธิการ
ถ้าได้หนึ่งในสามนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ เขาให้หนึ่งในสาม
แล้วครับ ฉะนั้นกรรมาธิการเสนอ ตกลงเป็นไปตาม

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมพูดผิด นึกว่าหนึ่งในสี่นะครับ
วันนี้ผมเหนื่อยมากเลย นี่ผมพูดตรง ๆ ผมเป็นหัวดอย่างแรง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมถามกรรมาธิการ
อีกทีว่าอย่างไรครับ เอาให้แน่

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ก็ขออนุญาตยื่นที่หนึ่งในสาม
ครับ เอาตามท่านการุณนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ หนึ่งในสาม
นะครับ ไม่ขัดข้องนะครับ กรรมาธิการก็คงยอม ท่านการุณก็ยอม ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ยอม
ท่านสมชัยยอม ผมเข้าใจว่าหิวข้าวด้วยกันทุกคน ขออนุญาตผ่านมาตรานี้ครับ

LIRT

หนึ่งในสามนะครับ ผมหิวข้าวเหมือนกัน หามาตราไม่เจอ มาตรา ๑๕๗ นะครับ เพราะฉะนั้นผ่านนะครับ ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอพักการประชุมครับ หลังจากผ่านแล้ว

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๙ นาฬิกา

- ๒๘/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๐๕ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายธนิต เศรษฐบุตร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์ รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เราขอดำเนินการประชุมต่อในภาคบ่ายนะครับ ในภาคเช้าเราพิจารณามาถึงมาตรา ๑๕๗ เสร็จแล้วนะครับ เราจะเริ่มต้นกันในมาตรา ๑๕๘ นะครับ เรียงเชิญท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๕๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ แต่เริ่มของคุณพิเชียรก็คงไม่มีปัญหาใช่ไหมครับ เพราะไม่อยู่นี้ของอาจารย์วัชรหรือครับ ผู้แปรญัตติ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ใช่ครับเชิญครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวัชร หงส์ประภัสร์ สสร. ครับ กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง เกี่ยวกับการลงมติของผู้แทนราษฎร ซึ่งบัญญัติไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอิสระจากมติพรรคการเมืองในการตั้งกระทู้ถาม การอภิปรายและการลงมติในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ในเรื่องพรรคการเมืองนี้ ได้มีบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๖๕ ว่า สมาชิกพรรคการเมืองมีมติ หรือข้อบังคับในเรื่องใด ซึ่งตนเป็นสมาชิกอยู่นั้นจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้ นี่นะครับ ทำให้กระผมเกิดข้อสงสัยว่า การที่มาตรา ๑๕๘ บัญญัติว่า สมาชิกมีอิสระจากมติของพรรคการเมืองในการตั้งกระทู้ถาม อันนี้ไม่มีปัญหา แต่การอภิปรายและการลงมติในการ

อภิปรายไม่ไว้วางใจนั้น ถ้าในลักษณะที่ลงมติไม่เป็นไปตามมติของพรรค คือมีอิสระ คือเข้าข้อยกเว้นว่า ไม่เป็นไปตามมติของพรรคการเมืองนั้น จะถือได้หรือไม่ว่า เป็นการขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยครับ ทั้งนี้กระผมมิได้ไม่เห็นด้วย แล้วก็ให้ตัดออก แต่กระผมต้องการความเข้าใจ เพราะทราบว่าในเรื่องนี้นั้น เป็นเรื่องใหม่ ที่คณะกรรมการการยกร่างได้นำมาบัญญัติลงไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กล่าวคือแต่ก่อนมานั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคใดก็ต้องลงมติดำเนินการตามมติของพรรคนั้นในการอภิปราย และการอภิปรายไม่ไว้วางใจครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ทางกรรมการ เชิญท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมการครับ กราบเรียนว่าในมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง ได้บัญญัติขึ้นเพื่อให้การทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร -----

ในฐานะที่ใช้อำนาจในทางนิติบัญญัติ ในการตรวจสอบการดำเนินการของฝ่ายบริหารนั้น ได้ดำเนินการด้วยความอิสระนะครับ ของตัวเอง โดยไม่ต้องถูกอยู่ภายใต้อาณัติของบุคคลใด หรือกลุ่มบุคคลใด แม้กระทั่งพรรคการเมือง เพราะการตั้งกระทู้ถามก็ดี การอภิปรายในที่ประชุมก็ดี ในการอภิปรายไม่ว่าวงใจก็ดีนั้น จำเป็นต้องใช้ความอิสระในการตัดสินใจว่า สิ่งที่เกิดขึ้น หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากฝ่ายบริหาร แม้กระทั่งเกิดจากการกระทำของพรรคการเมืองเดียวกันเองนั้นก็ต้องถูกตรวจสอบได้ การบัญญัติไว้เช่นนั้นก็จะทำให้เป็นหลักประกัน การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีความเป็นอิสระในฐานะที่เป็นองค์กรใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ ก็คิดว่าการบัญญัติเช่นนั้น ความจริงแล้วก็จะสอดคล้องอยู่กับหลักการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่ว่า สถานั้นต้องมีหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินการของฝ่ายบริหารในฐานะเป็นองค์กรที่คานและถ่วงดุลอำนาจกัน จึงขออนุญาตให้มีในหลักประกันในเรื่องเหล่านี้ให้ครบถ้วนเกี่ยวกับเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์วัชรครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชรา หงส์ประภัศร ครับ ที่ท่านกรุณา ท่านกรรมมาธิการยกร่างได้กรุณาให้คำอธิบายนั้นนะครับ กระผมขอ ๒ ข้อนะครับ ที่จะเรียนถามเพื่อความชัดเจนว่า การที่ลงมติเป็นอย่างอื่น ไม่เป็นไปตามมติของพรรคนี้ จะมีทำให้ความเป็นรัฐบาล ถ้าเป็นฝ่ายรัฐบาลนะครับ จะไม่ทำให้ความเป็นรัฐบาลขาดความเข้มแข็งหรือนะครับ และอีกประการหนึ่ง คือการที่มีอิสระในการลงมติ คือไม่ต้องทำตามมติพรรคนี้นะครับ จะขัดกันไหมครับ กับหลักการที่ว่าพรรคการเมือง คือเป็นพรรคการเมืองนี้ เมื่อลงมติเป็นอย่างใดแล้วก็น่าที่จะต้องทำตามมตินั้นครับ ๒ ประการครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขออีกครั้งครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในปัญหา ๒ ประการ

ที่ได้สอบถามมานะครับ การลงมติเป็นอย่างอื่นของสมาชิกจะทำให้รัฐบาลขาดความเข้มแข็งหรือไม่ กระผมเข้าใจว่าความเข้มแข็งของรัฐบาลนั้นขึ้นอยู่กับการทำงานของรัฐบาลนั่นเอง ถ้าการทำงานของรัฐบาลเป็นไปตามหลักนิติธรรม ซึ่งเราได้วางไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลแล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้นกระผมเข้าใจว่า สมาชิกอาจจะไม่เฉพาะแค่ฝ่ายรัฐบาล สมาชิกของฝ่ายค้านก็คงจะสนับสนุน แต่เมื่อใดก็ตามที่รัฐบาลปฏิบัติหน้าที่โดยขาดหลักนิติธรรมขึ้นมานั้น เข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะอยู่ในฝ่ายไหนก็จำเป็นที่จะต้องตรวจสอบ แม้กระทั่งอาจจะมีผลกระทบต่อดัชนีรัฐบาลนั่นเอง ตรงนี้ผมเข้าใจว่า น่าจะเป็นหลักการสำคัญของการเมืองการรัฐสภา ที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายนิติบัญญัติที่จะตรวจสอบของรัฐบาลนะครับ

ในประการที่ ๒ ตรงนี้นั่นเองที่เรียกว่า การลงมติ หรือการดำเนินการเช่นนี้ ก็จะทำให้ไม่เป็นไปตามมติพรรค ตรงนี้ ในพรรคสองนี้เองนะครับ ที่จะเป็นหลักประกัน การปฏิบัติหน้าที่ให้กับตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า ถึงแม้ว่าพรรคจะบังคับให้ลงมติ หรือให้อภิปรายไปในทางใด ก็ไม่สามารถกระทบความเป็นอิสระของตัวตนบุคคลของผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น และถ้าบุคคลนั้นกระทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความเที่ยงธรรมจริง ๆ แล้วนั้น พรรคการเมืองจะถือเหตุที่ใช้ความเป็นอิสระตรงมาตรา ๑๕๘ พรรคสองนี้จะมาเป็นเหตุที่จะขับออกจากพรรค หรือทำร้ายบุคคลนั้นไม่ได้ อันนี้คือสิ่งที่มีความประสงค์ที่จะให้พรรคนี้เป็นหลักประกันครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ยังคงไม่เห็นด้วยใช่ไหมครับ เชิญครับ ท่านครับ

นายวัชร หงส์ประภาศ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วัชร หงส์ประภาศ ก็เป็นอันว่า ตกลงการร่างเช่นนี้เป็นนวัตกรรมใหม่ ซึ่งเป็นอุดมคติก็ว่าได้ นะครับ ใหม่ เมื่อผมได้รับคำอธิบายอย่างนั้นแล้ว กระผมก็ไม่ติดใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณมากนะครับ ตกลงว่ามาตรานี้ก็คงผ่านไปได้นะครับ ทุกคนเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เพราะไม่มีการแก้ไขอยู่แล้ว

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ยืนยันนะครับ เชิญต่อไปมาตรา ๑๕๙ ครับ หมวด ๗ ขอประทานโทษ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : หมวด ๗ การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๑๕๙ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มาตรานี้มีผู้สงวนคำแปรญัตติอยู่หลายท่านนะครับ ท่านใดจะเอาก่อน คุณพิเชียรเริ่มต้นอยู่ไหมครับ ไม่อยู่ เชิญท่านวิทยากรครับ

นายการุณ ไสงาม : ทางนี้ครับ อยู่ที่การุณทางนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : อ้อ โทษ โทษ คุณวิทยากรครับ ใครจะเริ่มก่อน ท่านวิทยากรก่อนก็ได้ครับ เชิญครับ กลุ่มไหนช่วยกรุณาบอกด้วยนะครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา คชเชื่อน ขออนุญาตในส่วนของมาตรานี้ เนื่องจากกรรมาธิการมีการแก้ไขนะครับ มาตรา ๑๕๙ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาในส่วนนี้นะครับ คำว่า กฎหมายและร่างพระราชบัญญัติครับ กรรมาธิการตัด กฎหมาย ออกแล้วก็เพิ่มเป็น ร่างพระราชบัญญัติ ตามที่กำหนดในหมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งรัฐธรรมนูญนี้และวรรคสองครับ มันเกี่ยวกันนะครับ คำร้องของตามวรรคหนึ่งนะครับ คำร้องตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติเสนอมาด้วยนะครับ ลำพัง ๒๐,๐๐๐ ชื่อ นี่ก็ลำบากอยู่แล้วนะครับ แล้วก็ต้องมาให้ทำพระราชบัญญัติประกอบมาด้วยในการพิจารณานี้ มันจะมากไปหรือเปล่าครับ ขอให้กรรมาธิการทบทวนอีกทีหนึ่งครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ จด ๆ ไว้ก่อนนะครับ ประเด็นได้ชี้แจงตอบกันหลาย ๆ ข้อไปแล้ว ท่านการุณนะครับ
เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ
อันนี้ผมได้แปรญัตติไว้ก็คือว่า ให้ลดจำนวนลงจาก ๒๐,๐๐๐ ในการเข้าชื่อ มาเป็น ๕,๐๐๐
นะครับ ด้วยเหตุที่การเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นครับ เป็นการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ตามหมวด ๓ หมวด ๓ ก็คือ หมวดว่าด้วยเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน แล้วก็หมวด ๕
ว่าด้วยเรื่องนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ ๒ หมวดนี้ ได้บัญญัติ
ไว้แล้วครับ ที่อยู่ในมาตราผ่านมาที่เราพิจารณา คือมาตรา ๑๓๘ (๔) เพราะฉะนั้นทาง
กรรมาธิการได้ปรับปรุงแก้ไข และเจรจากันเมื่อวานยอมตามข้อเสนอของเราลดลงมาเหลือ
๑๐,๐๐๐ และเราเองก็ตกลงอย่างนั้น เพราะฉะนั้นมาตรานี้ก็คงลดจำนวนลงไปตาม
มาตรา ๑๓๘ (๔) ที่ผ่านมา คือลดจาก ๒๐,๐๐๐ เป็น ๑๐,๐๐๐ ตามข้อตกลงที่พวกเรา
ได้ร่วมกันพิจารณามาแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
กรรมาธิการยืนยันอีกทีครับ ใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการ คือเมื่อวานนั้น เมื่อวานพิจารณามาตรา ๑๓๘ นั้น
ได้พิจารณา ความจริงคู่กับ ๑๕๙ ไปด้วยในตัวนะครับ ก็ข้อความตอนต้น ประชาชนผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน นั้น ขอแก้เป็น ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า
หนึ่งหมื่นคน ครับ ส่วนประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของที่มีการสอบถามเกี่ยวกับพรรคสองว่า คำร้องขอ
ตามพรรคหนึ่ง ต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติเสนอมานั้น ขออนุญาตกราบเรียนว่า มาตรานี้
เป็นการที่ประชาชนเข้าชื่อเพื่อเสนอกฎหมายต่อสภา ที่นี้ในการเสนอกฎหมายต่อสภานั้นมัน
จำเป็นต้องมีตัวบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้สภานั้นใช้เป็นสิ่งที่ต้องเอาไปพิจารณากัน
ต่อไปนะครับ ที่นี้ในที่ผ่านมาประชาชนค่อนข้างลำบาก ทั้งการรวมชื่อ ทั้งการจัดทำร่าง
พระราชบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น -----

ได้กำหนดขึ้นในมาตรา ๒๙๓ (๒) นะครับว่า ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการนี้จะดูแลกฎหมายที่จะต้องให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญทั้งหมด แล้วก็มีอีกหน้าที่หนึ่งก็คือ ที่กำหนดไว้ว่า คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรอิสระนี้ จะต้องทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินการร่างกฎหมายของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้วย นั่นหมายความว่า คณะกรรมการนั้นจะทำหน้าที่ในการยกร่างกฎหมายให้กับประชาชน ในกรณี ที่ประชาชนประสงค์ที่จะเสนอกฎหมายใด แล้วประสงค์ที่จะรวบรวมรายชื่อ ก็เข้ามาหา คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อขอรับบริการตรงนี้ได้รับ ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ประชาชน ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้นในการใช้สิทธิในเรื่องนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านวิทยาก็ได้ ๒ ข้อ ได้ข้อหนึ่งใช่ไหมครับ พอใจไหมครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ผมไม่ติดใจครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ไม่ติดใจ มีท่านผู้ใด เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมมีคำถามสั้น ๆ นิดเดียวว่า ท่านกรรมาธิการได้บอกว่าจะไปเพิ่มเติมให้ เพราะว่าเรื่องนี้ ได้พูดกันเมื่อคราวที่แล้ว เรื่องกรณีที่เมื่อประชาชนยื่นเข้ามา แล้วก็มีคนเสนอร่าง พระราชบัญญัติเข้ามาทับซ้อน หรือว่าเหมือนกันอะไรแบบนี้ครับ แล้วท่านก็บอกว่าจะต้อง ให้ประชาชนมี วันนี้ผมมองไม่ค่อยดี มีอำนาจ หรือว่าได้รับการทำตามมาตรานี้ด้วยนี่นะครับ ขอถ้อยคำตรงนั้นนะครับ แล้วขอถามต่อไปเลยได้ตอบทีเดียว ก็คือว่าตอนผมไปรับฟัง ความเห็นนี้ ผมทราบจากกรรมาธิการว่า จะมีกองทุนพัฒนาการเมือง เพื่อที่จะช่วยใช่ไหมครับ เพราะว่าประชาชนเวลาไปล่ารายชื่อมานั้นมันมีต้นทุน มีค่าใช้จ่าย อะไรต่ออะไรมากมาย ท่านจะมีกองทุน หรือมีเงินสำหรับช่วยเหลือไปอยู่ที่มาตราใด呢 ขอให้อภิปรายตอบตรงนี้ ให้ชัดเจน เพราะว่ามันจะได้บันทึก อย่างนี้คือเจตนารมณ์เลยละครับว่า มันพันกันอย่างไร มาตราไหน ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านวุฒิสภา หรืออย่างไรเมื่อกี้ ขอเชิญท่านครับ

นางกาญจนาภรณ์ ลีวิโรจน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะคะ ดิฉัน กาญจนาภรณ์ ลีวิโรจน์ กรรมาธิการค่ะ สำหรับประเด็นแรกที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณาทวงถามมานั้นนะคะ ฝ่ายเลขานุการได้ยกกว้างเพิ่มเป็นอีกวรรคหนึ่งในมาตรา ๑๓๘ นะคะ มีข้อความว่า ในกรณีที่ประชาชนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติใดตาม (๔) แล้ว หากบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการเดียวกับร่างพระราชบัญญัตินั้นอีก ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๙ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นด้วย ข้อความนี้ก็หมายความว่า หากประชาชนได้ใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓๘ (๔) นี้ เสนอร่างพระราชบัญญัติใดขึ้นมาแล้ว หลังจากนั้นคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการเดียวกันประกอบมาในภายหลัง ซึ่งตามหลักการเดิมจะต้องใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักนั้น ในวรรคใหม่ที่เราเพิ่มขึ้นมา เราได้นำเอาความในมาตรา ๑๕๙ วรรคสี่ มาใช้บังคับ คือให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นมาก่อน มีสิทธิที่จะเป็นผู้ชี้แจงหลักการ แล้วก็ร่วมเข้าเป็นคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นด้วยนะคะ เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องกองทุนนั้น เราได้มีบทบัญญัติในมาตรา ๘๖ (๕) อยู่ในหน้า ๓๖ เรื่องกองทุนเพื่อพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง เพื่อช่วยเหลือ อันนี้อยู่ในบทบัญญัติ เรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอยู่แล้วนะคะ ท่านก็สามารถไปดำเนินการตามบทบัญญัตินี้ได้ ขอบพระคุณค่ะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : อาจารย์เจิมศักดิ์พอใจใช่ไหมครับ พักหน้า ท่านปรกรณ์ เชิญครับ

นายปรกรณ์ ปรียากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปรกรณ์ ปรียากร สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผมขอเรียนต่อท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญผ่านท่านประธานนะคะ ในหมวดที่ ๗ การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนนี้ จะมีความสัมพันธ์กับในส่วนที่ ๑๐ ในหมวดที่ ๖ ด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งในส่วนนั้นจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่า ความคาบเกี่ยวกันของ ๒ ส่วนนี้ เป็นผลทำให้การดำเนินภารกิจของรัฐตามเจตจำนงของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ครับ ----- - ๓๓/๑

เป็นการดำเนินการที่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นสำคัญ ขอขอบคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับ ที่ท่านได้กรุณา ยกถึงเรื่องนั้น เพราะว่าในตอนที่เราไปรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนนี้ เรื่องนี้เป็น จุดขายหลักที่สำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และเมื่อมาเสริมกับที่คุณกาญจนารัตน์ได้นำเสนอ เมื่อสักครู่นี้ เราก็จะเห็นว่าแรงผลักดันของการที่เราเปิดหมวดนี้ขึ้นมาเป็นหมวดใหม่ นะครับ ก็คือการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนนี้ ก็จะทำให้การตรวจสอบที่ดี การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของประชาชนก็ตาม และความระมัดระวังของบุคลากร ในภาครัฐ ในเรื่องที่จะทำให้การดำเนินการทางการเมืองเป็นไปตามนั้นนะครับ ก็ยังเห็นว่า มันมีความสอดคล้องต้องกันมากยิ่งขึ้น ผมคิดว่าในมาตราเหล่านี้ที่เราได้จัดวางไว้นะครับ มีความเหมาะสมโดยตัวของมันเองอยู่แล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องถามเป็น เบื้องต้นก่อนว่า มีท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วย กับการแก้ไขของกรรมาธิการบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มี ก็ท่านผู้แปรญัตติก็พอใจทั้งหมด มาตรานี้ผ่านนะครับ ผ่านครับ เชิญครับ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่าง รัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๐ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้สงวน คำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มาตรานี้ ท่านการุณครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ สสร. มาตรา ๑๖๐ นี่นะครับ เป็นกรณีเรื่องประชาชนใช้สิทธิทางตรงในระบบประชาธิปไตย เพื่อเข้าชื่อกันนะครับ บัญญัติในยกร่างนะครับบอกว่า ใช้จำนวน ๒๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเข้าชื่อ ร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๖๕ ให้ถอดถอนบุคคล

ตามมาตรา ๒๖๑ ออกจากตำแหน่งได้ ก็คือ ๒๖๕ ก็คือมาตราเดิมของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ก็คือมาตรา ๓๐๓ เรียงลำดับว่าด้วยเรื่องการถอดถอนในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนะครับ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ และ ๓๐๗ ๓๐๗ ก็คือการใช้มติของวุฒิสภาถอดถอนบุคคล ออกจากตำแหน่ง การกระทำความผิดนั้น ก็เป็นความผิดของนักการเมือง ของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองระดับสูงอะไรต่าง ๆ ทั่วไป ฐานความผิด ก็เป็นฐานความผิดของการปฏิบัติหน้าที่ มิชอบ ทุจริต ร่ำรวยผิดปกติ กว้างกันไป ท่านประธานครับ การที่ประชาชนเข้าชื่อ เพื่อกล่าวหา บุคคลระดับสูงของประเทศนี้ ซึ่งมีตำแหน่ง มีอำนาจ มีหน้าที่มาก มีผู้คนที่เป็นลูกน้อง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนมาก เช่น จะถอดถอนนายกรัฐมนตรี มีรัฐมนตรีสี่สิบกว่าคน ที่เป็นกระทรวงต่าง ๆ มีปลัดกระทรวงเป็นเจ้าหน้าที่ของตน เครือข่าย มีตำรวจ มีทหาร มีป็น มีรถเกวาระ รถถัง การจะยื่นขอถอดถอนนายกรัฐมนตรีนี่นะครับ ไม่ใช่เรื่องง่าย รัฐมนตรีก็เช่นกัน ปลัดกระทรวงก็เช่นกัน อัยการก็เช่นกัน ตุลาการรัฐธรรมนูญก็เช่นกัน ถอดถอน ปปช. กกต. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็เช่นกัน ล้วนเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งระดับสูง มีอำนาจ และมีหน้าที่ ที่สำคัญท่านประธานครับ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ตาม และฉบับที่ผ่านมาก็ตาม การจะยื่นถอดถอนนั้นจะต้องกล่าวหาอย่างชัดเจนว่า บุคคลนั้นกระทำความผิด คือปฏิบัติ หน้าที่มิชอบ ทุจริต ร่ำรวยผิดปกติ ผิดต่อการยุติธรรม ถ้าจะถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ว่าท่านมีความผิดทางการยุติธรรม โอ้โฮ ต้องชัดท่านประธานครับ พยานหลักฐานต้องชัดมาก ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วนะครับ ผู้ที่เข้าชื่อ ผู้ที่ร่วมกันเข้าชื่อ ท่านประธานครับ กลายเป็นอะไรครับ กลายเป็นการเข้าชื่อกล่าวหาอันเป็นเท็จ และข้อกล่าวหาทั้งหมดเท่าที่เปิดดูเลยครับ ตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ ที่จะไปกล่าวหาเพื่อถอดถอนนะ -----

เป็นข้อกล่าวหาที่เป็นความผิดทางอาญา และมีอัตราโทษสูง อันเป็นความผิดทางอาญาแผ่นดินด้วย ท่านครับ หากคนเซ็นชื่อยากมาก เพราะท่านต้องรับผิดชอบต่อการเซ็นชื่อในการกล่าวหา และการกล่าวหาขึ้นต้อง เบื้องต้นมายื่นต่อประธานวุฒิสภา เอาละ พอทำเนียบประธานวุฒิสภา มาเขียนเอกสารอันเป็นเท็จ กล่าวหาอันเป็นเท็จ ต่อประธานวุฒิสภา ยังพอทำเนียบท่าน ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องไปให้ใครครับที่นี้ ตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแต่เดิมมาตรา ๓๐๕ คือ ๓๐๔ ว่าด้วยเรื่องการเข้าชื่อ อันนี้ ก็ลำดับเหมือนกัน ท่านประธาน ๒๖๕ ก็คือบุคคลที่ควรจะถูกถอดถอน และฐานความผิด ๒๖๖ ก็ว่าด้วยเรื่องการเข้าชื่อของผู้แทนราษฎร และประชาชน ๒๖๗ ตอนนี้ ๒๖๗ ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยกเว้นนี้ ก็คือประธานวุฒิสภา เมื่อรับเรื่องแล้วต้องส่งไปให้ ปปช. ประธานไปเปิดดูสิครับ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยเรื่อง ปปช. ปปช. เป็นพนักงาน เป็นเจ้าหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เอาละสิครับที่นี้ การกล่าวหา ถ้าเป็นความเท็จนะท่านนะ ถ้าเป็นความเท็จ กล่าวร้ายอันเป็นเท็จ เพื่อให้บุคคลอื่นต้องโทษทางอาญาและเป็นอาญาแผ่นดิน อันเป็นความผิดที่ยอมความไม่ได้ บุคคลผู้นั้นเป็นตำแหน่งระดับสูง ท่านประธานจะเจออะไร เจอคุกสิครับ ผู้ที่ถูกกล่าวหาที่ฟิบนั่นที่เลย ตื่นเช้าขึ้นมา ไปแจ้งความทันทีเลย นายแดง นายเหลือง นายเขียว นายชมพู อาจารย์ที่จะร่วมลงชื่อไปรวม นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง หรือรวมนักศึกษาที่ใดก็ตามมาช่วยเซ็นชื่อ พานักศึกษาเข้าคุกหมดเลย พาเข้าคุกหมดเลยเพราะอะไร เพราะกล่าวหาอันเป็นเท็จ เพื่อให้นายกรัฐมนตรีต้องโทษทางอาญา แสบเลยท่านประธานที่นี้ ต้องไปสู้คดีอีกกี่ศาล ๓ ศาล เพราะฉะนั้น ประชาชนเข้าชื่อแต่เดิม ตามมาตรา ๓๐๔ มาบัดนี้กลายเป็นมาตรา ๒๖๖ เข้าชื่อ ท่านประธานครับ มือสั้นนะครับ มันจึงเข้าชื่อกันยากไง รัฐธรรมนูญฉบับเก่าปี ๒๕๔๐ มาฉีกทิ้งปี ๒๕๔๙ ๙ ปีท่านประธาน ไม่เคยมีทำเรื่องนี้ได้ แม้แต่เรื่องเดียว ไปปรากฏเป็นอย่างไร ไปเข้าชื่อ ถูกตรวจสอบ ถูกสอบสวน ปรากฏจากหมิ่นกว่าชื่อ ยื่นไปหมิ่นกว่าชื่อ ไปให้ กกต. ตรวจ ตายก็มี เท็จก็มี ปลอมก็มี สุดท้ายเหลืออยู่สี่หมิ่นกว่าคน ไม่ครบห้าหมิ่น จำได้หรือเปล่าท่านประธาน นั่นท่านประธานบอกว่าจำได้ ท่านประธานครับ มันเป็นเรื่องยากมาก ไม่เหมือนเข้าชื่อเสนอกฎหมายนะ เข้าชื่อเสนอกฎหมาย กฎหมายร่างไปผิดบ้าง ถูกบ้าง ดีบ้าง ไม่ดีบ้าง ยังไม่เป็นไร ไม่เข้าคุก ไม่เจอโทษอาญา แต่เสนอเรื่องถอดถอนนี้

อาจต้องเจอโทษทางอาญา เพราะฉะนั้นคนที่เข้าซื้อจะต้องรู้ว่ากล่าวโทษนี้ มีพยาน มีหลักฐาน มีการกระทำความผิดจริง และหลักฐานต้องมั่นคงชัดเจน สามารถป้องกันตัวได้ว่า ถ้าหากคนที่ถูกกล่าวโทษนั้นมาฟ้องว่าตนเองกล่าวเท็จ ฟ้องเท็จ ดูหมิ่นอะไรต่างๆ เหล่านี้ นะ ก็สามารถจะไปสู้คดีได้ว่า ตนเองทำความจริง นำความจริงให้ปรากฏ ท่านประธานครับ แต่ละเรื่องหาคนแค่สี่ห้าสิบคนยังไม่กล้าเซ็นเลย นี่ผมจะลองชวนดูให้ท่านที่ร้อยคนที่นั่งอยู่ในนี้ อวดเก่งก็ตาม ไม่อวดเก่งก็ตาม กล้าก็ตาม ไม่กล้าก็ตาม ชี้ขาดก็ตาม กล้าหาญก็ตาม ทดลอง ดูไหมนี้ เตรียมร่างไว้เลยเพื่อใช้มาตรานี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ๓ คน ยังอยู่ที่นี่ ทุจริต ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ที่สำคัญ ปปช. ทำอย่างเดียวกัน ศาลฎีกามีบรรทัดฐาน พิพากษาไว้แล้วว่า คุณ รอลงอาญา กล้าเซ็นกันก็คนนี้ ท่านเห็นใหม่ว่ายาก ท่านเห็นหรือยังว่ายาก ทุกเรื่องจะยาก อย่างนี้ ยิ่ง ท่านประธานครับ ยิ่ง นี่กรณีฝ่ายนักการเมืองนะที่เป็นนายก หรือรัฐมนตรี ถ้าไปร้อง กล่าวโทษว่า ผู้พิพากษาศาลฎีกากระทำความผิดด้านการยุติธรรม โอ๊ย ๆ ท่านประธานมือสั่น เลยที่นี่ กล้าเซ็นสักคนไหม ไม่กล้า เอาใหม่เรื่องของท่านจรัญนี่ ผมจะยก ที่ท่านจรัญไปกล่าวที่ ปปช. กล่าวโทษ ที่ ปปช. นี่ -----

ผมจะเอาเรื่องนั้นมาเขียนคำร้องไว้คอย เตรียมถอดถอนบุคคล ดังต่อไปนี้ ตามคำร้องที่ท่านจรัญไปนี้ มา หาเซ็นสัก ๑๐ คน ตรงนี้อาจจะมีก็คนกล้าเซ็น มือสั้นครับ เพราะคุณอาจจะต้องขึ้นศาลเองนะครับ คุณอาจจะต้องถูกกล่าวหาโทษเสียเอง ผมฟังท่านกรรมาธิการเมื่อวาน และฟังมานานแล้ว แบบอย่างนี้ก็จะทำให้ไม่อยู่สุขแล้ว ทำไม่ได้ คนบริหารประเทศก็ไกลהל วันนั้นก็ถูกถอดถอน พงษ์นี้ก็ไปแก้ตัว วันมะรืนก็ถูกถอดถอน วันมะรืนก็ไปแก้ตัว ทำไม่คิดง่ายอย่างนั้น ไม่มีมูลเหตุความเป็นจริง ไม่มีพยาน ไม่มีหลักฐาน ไม่มีข้อเท็จจริงที่ชัดเจน จนกระทั่งมัดจนรัดนี่นะครับ หาลายเซ็นแค่ ๕,๐๐๐ ชื่อ ตามที่ผมเสนอนี้ ลองหาดูหน่อยเถอะ หาให้ขาดใจตาย ก็ไม่มีเซ็นกับคุณหรอก แล้วถ้าเป็นเรื่องที่ปลอม ๆ เท็จ ๆ โทกตกตอแหลกัน เป็นเรื่องที่สร้างเรื่อง สร้างราว บั่นน้ำเป็นตัวขึ้นนะครับ รับประกันหาคนเซ็นด้วยไม่ได้สักคน บอกให้เมียเซ็นด้วย เมียยังไม่เซ็นเลย อย่าว่าแต่คนอื่นเลยท่าน ไม่ง่ายเลย ยากที่สุด นี่คือการที่ยากที่สุด เสนอกฎหมายยังง่ายกว่านี้ นี่ท่านพอจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ไหมนี้ ช่วยผมหน่อยเถอะครับ ลดลงมาเหลือ ๕,๐๐๐ คน นี่ก็เต็มกลืนแล้ว ท่านบอกร่างกฎหมายท่านให้ ๑๐,๐๐๐ เฉพาะกรณีถอดถอนเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย ไม่ทุจริต ไม่มีพยานหลักฐาน ไม่กล้าทำ คอขาดบาดตายขนาดนี้ ท่านลดลงมาเถอะครับ เหลือ ๕,๐๐๐ แล้วจะทำให้ประชาชนสามารถที่จะตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของผู้บริหารและผู้กระทำความผิด ทุจริตได้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ยอมใช้เวลาเกินเลยครับ มีท่านกรรมาธิการครับ ท่านอาจารย์วิชาครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ ถ้าฟังท่านอาจารย์การุณ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสมาชิก สสร. คงจะเคลิบเคลิ้มนะครับ อาจจะลุ่มหลงอยู่ในกระบวนการที่ท่านพยายามชักชวน ชักจูงให้เกิดความเข้าใจที่หลงคิดไปว่า การตรวจสอบนักการเมืองตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ของเรานี้ครับ แทบไม่มีอะไรเลย เหลืออยู่อย่างเดียว ให้ประชาชน ๒๐,๐๐๐ ไล่ล่า คงจะไม่เป็นเช่นนั้นนะครับ ท่านที่เคารพครับ เราทราบดีว่า กระบวนการในการตรวจสอบนักการเมืองนี้ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้วางไว้ค่อนข้างจะแข็ง ค่อนข้างจะตีกรอบ เพราะอะไรครับ เพราะต้องการให้ฝ่ายการเมือง หรือทางคณะรัฐมนตรีนี้มีความเข้มแข็ง

เพราะฉะนั้นจึงเอาออกยาก ๕๐,๐๐๐ รายชื่อ เราก็รู้อยู่แล้วครับว่า เราก็รู้ครับ ไม่ใช่ว่าเรากิน
 อย่างอื่น ไม่ได้กินข้าว กินปลานะครับ เราทราบดีครับว่า ๕๐,๐๐๐ รายชื่อนะเป็นเรื่องยาก
 ครับผม ด้วยเหตุนี้เองนะครับ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ลักษณะของรัฐธรรมนูญ
 ที่เขียนเรื่องอิมพีชเมนต์ (Impeachment) หรือโมชัน อิมพีชเมนต์ (Motion Impeachment) หรือ
 กระบวนการในการถอดถอนนี้ มันทั่วโลกเกือบจะตรงกันว่า เป็นอำนาจของรัฐสภา เป็นอำนาจ
 โดยเฉพาะเป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎรเสนอญัตติ เราจะเห็นได้เลยว่า ในกระบวนการนี้
 มันต้องริเริ่มอย่างนั้นนะครับ แต่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็เปิดช่องให้嘛ครับ เป็นครั้งแรก嘛ครับ
 ที่ให้ประชาชนมีโอกาสใช้กระบวนการของรัฐธรรมนูญอันนี้ได้嘛ครับ คือ การอิมพีชเมนต์
 หรือการถอดถอนนี้嘛ครับ แต่ว่าไปวางไว้มันสูงมาก嘛ครับ ๕๐,๐๐๐ รายชื่อ แล้วเราจะเห็นได้ว่า
 ที่เขียนไว้นะครับ ก็ค่อนข้างจะคลุมเครือ กำกวมเหมือนกันว่า -----

ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อจะรับว่า กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายนี้ กระบวนการเหล่านี้ เนื่องจากว่ามันยังไม่แน่ชัด แต่ความต้องการให้มีการตรวจสอบให้แน่ชัดเสียก่อน เพราะฉะนั้นจึงต้องผ่านกระบวนการของ ปปช. ใ้ครับ ของทางคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ คือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการประพฤติมิชอบนะครับ ทุจริตและประพฤติมิชอบ ท่านที่เคารพครับ กระบวนการที่แน่ชัด แล้วสามารถที่จะเอาผิด เอาโทษ เอาคุกได้โดยไม่ใช่ส่อ ส่อ ส่อ แล้วก็ถอดถอนนี้ ก็คือกระบวนการที่ให้ เริ่มต้นให้ ปปช. ไต่สวนในเรื่องของทุจริตนี้ ซึ่งอยู่ในบทบัญญัติของ ปปช. ชัดเจน แล้วขณะนี้กฎหมาย ปปช. ก็แก้ไขแล้ว ปปช. สามารถจะหยิบยกขึ้นได้เลยนะครับ ไม่จำเป็นเลยว่า จะต้องมีการร้องเรียนเลยด้วยซ้ำไปครับผม ขณะนี้ง่ายที่สุดที่จะเอาคนชั่วที่อยู่ในตำแหน่งนี้ ประพฤติมิชอบออกนี้ ง่ายเหมือนลัดนิ้วมือเดียวครับผม แล้วกระผมก็เริ่มทำมาแล้ว แล้วก็ปรากฏไม่ใช่ส่อ ส่อ ส่อด้วย มันชัดด้วย แล้วส่งางามด้วย เอาออกอย่างสง่างามครับผม คนออกก็สง่างาม เพราะอะไรครับ เพราะเข้าคุกอย่างสง่างามครับผม ไม่ต้องมีส่อ ส่อ ส่อ ส่อแบบนี้หรอกครับ ใ้ฉันมันเป็นช่องสุดท้ายครับกระผม มิใช่กระบวนการแรกครับ กระบวนการแรกเขาบอกไว้แล้วให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบนี้ ดำเนินการกับนักการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เขียนไว้ในกฎหมายนี้ครับ คนใดก็ตามที่มีความประพฤติทุจริต ประพฤติมิชอบ กระทำการใด ๆ นะครับ ที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนี้ นะครับ นอกจากคณะกรรมการ ปปช. แล้ว ขณะนี้เราติดตามให้คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะจัดการได้ด้วย แล้วยังมีเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมด้วย ท่านที่เคารพ เราปิดล้อมเขาไว้ทุกด้าน นะครับ ไม่มีทางดินหลุดไปทางไหนได้เลยครับผม ผมอยากจะให้เราเริ่มต้นวิถีชีวิตใหม่ มุ่งหน้าไปข้างหน้า อย่าย้อนหลัง อย่าเอาความรู้สึกที่ติดค้างอยู่กับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เราบอกพ่อแม่พี่น้องที่เคารพครับว่า รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นี้ มันดีกว่าอย่างไร ดีกว่าอย่างชนิดที่เรียกได้ว่า ไม่มีทางเทียบเท่าได้เลยครับ ท่านที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นคง ๒๐,๐๐๐ ไร่ ขอรับกระผม ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คง ๒๐,๐๐๐ หรือลดไว้แล้วเหลือ ๑๐,๐๐๐ ไม่ลดนะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ โทษครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมคิดว่าสิ่งที่จะต้องพิจารณานะครับ หลายท่านนี้ เมื่อก่อนนี้พอบอกว่า
มีการถอดถอน โดย ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ประชาชนเข้าชื่อ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ได้นี้ คนดีใจ แล้วก็มองว่า
เพียวนี่ประชาชนคงได้ถอดถอนคน เพียวนี่ท่านก็กรุณาลดลงเหลือ ๒๐,๐๐๐ ผมก็คิดว่า
ก็เป็นสิ่งที่ไปในทิศทางที่ดี แล้วก็เห็นด้วย ทิศทางนี้ ผมว่าเหมาะสมดีแล้ว เรากำลังดูแค่
จำนวนเท่านั้นเอง ซึ่งพวกเราตรงกัน แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานในฐานะที่ผมคุ้น
กับเรื่องนี้ เพราะว่าอยู่วุฒิสภาในชุดแรก ๖ ปี แล้วก็ได้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิก ก็คือว่า ๒๐,๐๐๐ คน คือคนยื่นฟ้อง ๒๐,๐๐๐ คน
ไม่ได้เป็นคนทำอะไรเลยครับเรื่องการถอดถอน เป็นคนที่ยื่นฟ้องเมื่อพบประจักษ์พยาน -----

- ๓๗/๑

หรือพบหลักฐานพอสมควรที่สื่อว่าอย่างที่ท่านกรรมาธิการพูด เขาไม่ได้ตัดสินใจอะไรเลย เป็นแต่เพียงแค่ผู้ยื่นฟ้องเท่านั้น ท่านลองชั่งดูนะครับว่า คนยื่นฟ้องนี้ต้อง ๒๐,๐๐๐ เหมาะสมไหม ฝากท่านคิดชั่งไว้ในหัวใจก่อน กระบวนการยื่นฟ้องนี้ทำอะไร ยื่นฟ้องไปส่งให้ ประธานวุฒิสภา ประธานวุฒิสภาต้องตรวจสอบว่า ๒๐,๐๐๐ หรือที่หมิ่นก็ตามนี้ มีคุณสมบัติครบถ้วนไหม คุณสมบัติก็คือว่า ไปเลือกตั้งเมื่อครั้งที่แล้วหรือเปล่า แล้วก็มืออย่างที่เรารู้จักกันมา เมื่อวาน ตกลงผู้ที่ไปรวบรวมรายชื่อไปทั้งหลาย พอกินเวลานานอย่างที่คณะกรรมการพูด บางคนก็ตาย บางคนก็ไม่ได้ไปเลือกตั้งครั้งสุดท้าย ตัดออก ตัดออก จนกระทั่งเหลือไม่ครบ แล้วก็เลิกกันไปหมดแรง การยื่นฟ้องก็ไม่สำเร็จ เมื่อประธานวุฒิสภารับเข้ามาก็ส่งไปให้ กกต. ช่วยตรวจสอบแล้วก็กลับมาตรวจสอบเอง จนกระทั่งผ่านไปอีกเดือนสองเดือน แล้วก็ส่งไปให้ ปปช. ครับ ถอดถอนนั้นไม่ได้ถอดถอนเองเลยนะครับ วุฒิก็ไม่ได้ถอดถอนเองอีก ส่งไปให้ ปปช. ปปช. ก็ไปตรวจสอบหลักฐานเหมือนกับเป็นอัยการ ตรวจทั้งหมด เรียกคนมาสอบสวน ดูทั้งหลาย แล้วจาก ปปช. นี่นะครับ ไม่เคยส่งกลับมาให้วุฒิสภาถอดถอนเลย แม้แต่กรณีเดียวครับท่านประธาน ในอดีตที่ผ่านมามีกระบวนการคล้าย ๆ อย่างนี้ แต่ว่ามาจากบรรดา สส. ที่ส่งมายังวุฒิสภา จากประชาชนมีบ้าง แต่ ปปช. ไม่เคยส่งกลับมาวุฒิสภา เพื่อถอดถอนเลย แม้แต่กรณีเดียว ท่านประธานครับ นั่นนะครับ ผมกำลังจะบอกว่า เราเป็นผู้ยื่นฟ้องเท่านั้นเอง เป็นคนยื่น ไม่ได้เป็นคนทำอะไรครับ ใช้ถอดถอนนี้ ที่บอกว่าประชาชนมีสิทธิถอดถอน ต้องตีความให้ถูก ผมนี้ไม่ได้บอกว่า ๒๐,๐๐๐ เหมาะ หรือไม่เหมาะ ท่านชั่งน้ำหนัก ถามว่าทำไม ปปช. ไม่เคยส่งมาวุฒิสภาเลย เพราะ ปปช. ไปตั้งกฎเกณฑ์ไว้ว่า จะต้องได้คะแนนสองในสามของ ปปช. ปปช. มี ๙ คน จะต้องได้คะแนน ๖ คะแนน จาก ๙ ที่บอกว่ามีความผิดจึงส่งมาให้วุฒิสภา แล้วคดีทั้งหลาย รัฐมนตรีเมื่อสมัยที่แล้ว ผมไม่ต้องเอ่ยชื่อ ถูกลดถอน ๙ ราย ปปช. ลงมติกัน ๕ ๔ ๕ ๔ เป็นแฉกหมด ผิด ๕ ไม่ผิด ๔ แต่ไม่ต้องส่ง เพราะว่ากฎเกณฑ์เขียนไว้ว่า ๖ จาก ๙ ท่านประธานครับ ผมนี้นั่งรออยู่ ลับมือรออยู่ที่สภาแห่งนี้ ผมไม่เคยได้ทำเลย เพราะฉะนั้นที่ผมเล่าให้ฟังตรงนี้มีอยู่ ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือ ผู้ยื่นคำฟ้องนี้ ๒๐,๐๐๐ นี้เหมาะสมไหม ท่านกรรมาธิการ กรุณาพิจารณานิดหนึ่งด้วยนะครับ ผมกราบล่ะครับ

LIRT

ประการที่ ๒ ปปช. ที่ไปถอดถอนนี่นะครับ เขาทำเหมาะสมไหมว่า ต้อง ๖ จาก ๙ เขาไปตั้งกฎเกณฑ์ตามที่เขาต้องส่งไปเอาผิดทางอาญา เพราะเขานี้ ถ้าพบมูลความผิดเขาต้องส่งให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เอาผิดทางอาญา เพราะว่าเป็นการทุจริต เสร็จแล้ว ปปช. เองนี้ ก็ไปนั่งคิดว่า เมื่อมีคดีขึ้น มือหนึ่งส่งให้วุฒิสภา อีกด้านหนึ่งส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แน่นนอนครับ กรรมาธิการท่านเป็นศาล ท่านรู้ดีว่า สิ่งที่เขาจะส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญา เอาผิดทางอาญามันต้องพิสูจน์จนสิ้นสงสัย มติต้องเป็น ๖ จาก ๙ ผมไม่กังขา -----

- ๓๘/๑

แต่ส่วนที่จะส่งไปยังวุฒิสภา นี่คือการเมือง นี่คือการเมืองที่จะถอดถอนทางการเมืองที่จะดูว่า บุคคลพวกนี้ส่อว่า การเมืองทำอะไรครับ พวกผมทำอะไรครับ ถ้ามาในวุฒิสภาไม่ได้เอาไปตัดหัวควั่นแห้ง ไม่ได้มีความผิดทางอาญาเลย ถอดถอนแปลว่าอะไรครับ แปลว่า คุณนี้หยุดบทบาทชั่วคราวได้ไหม เรามีคนจำนวนหนึ่งส่งรายชื่อมา แล้ว ปปช. เขาก็ดูแล้วว่า มีมูล แล้วเวลาลงมติท่านประธานครับ พวกผมต้องลงมติสามในห้า รัฐธรรมนูญนี้ก็ยังเขียนสามในห้าอีก สามในห้า แปลว่าอีกสองในห้าบล็อกล็อกได้ตลอด ท่านไปดูสิครับ มันง่ายไหม เรื่องถอดถอนนะ คำว่า ถอดถอนไม่ได้เอาผิดอะไรเลย เพียงแค่บอกว่า คุณนี้หยุดชั่วคราวได้ไหม ตอนที่คุณดำรงตำแหน่งอยู่ คุณเป็นรัฐมนตรี หรือคุณเป็น สส. คุณประพฤติจนกระทั่งมีคนเขาเข้าชื่อมา โดยเป็นการร้องเบื้องต้น ผู้ร้อง ผู้ฟ้องเขาตรวจสอบ ปปช. ก็ตรวจแล้ว ดูแล้ว แล้วเราก็ตกลงมติว่า คุณหยุดงานก่อนเถอะเท่านั้นเอง เราเรียกว่าถอดถอน ดูแล้วนี่เราไม่ได้เอาผิดทางอาญานะครับ กรุณาชี้ให้ดี เราไม่ได้เอาผิดทางอาญา เรากำลังให้ประชาชนเป็นผู้ยื่นฟ้องเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านจะเอา ๒๐,๐๐๐ หรือท่านจะเอาเท่าไร ท่านพิจารณาครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับ ท่านกรรมาธิการครับ อีกครั้งครับ ตอบชัดเลยครับว่า เอา หรือไม่เอาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ กระผมไม่อยากจะให้ท่านที่เคารพของกระผม ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เป็นที่เคารพยิ่งนะครับ ก็ต้องขออภัยนาม เดี่ยวจะเป็นโรคคิดวนเวียนซ้ำซากอยู่กับความหลังครับผม คือผมยอมรับนะครับว่า เท่าที่แล้วมามันเป็นอย่างนั้น มันยากนะครับ แต่ว่าในปัจจุบันนี้นะครับ ในกระบวนการในการเอาเรื่องของการเมืองที่ดี ของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ดี ในคณะกรรมการ ปปช. นี่นะครับ เราได้เปลี่ยนแปลงในเรื่องของมติแล้วนะครับ ท่านอาจารย์กล้านรงค์นะครับ ขออนุญาตอภัยนาม ท่านนั่งอยู่ที่นี้ท่านเป็นคนที่เคลื่อนไหวในเรื่องนี้อย่างแข็งขันที่จะให้เปลี่ยนแปลงนะครับ เรื่องของมติ เรื่องของอะไรนะครับ เรื่องกึ่งหนึ่งนะครับ ซึ่งเราต้องการอย่างมากในกระบวนการ เพราะฉะนั้นเราปรับปรุงครับ กฎหมายเราได้มีการปรับปรุงแล้วครับผม กฎหมาย ปปช. นะครับ เพื่อให้ดำเนินการด้วยความรวดเร็ว แล้วก็ทำด้วยความสะอาดยิ่งขึ้น ขณะนี้เราประชุมกันเอาคนออกทั้งในด้านของเจ้าหน้าที่ทุจริต

หรือทางด้านฝ่ายผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ นะครับ ดำเนินการกันทุกวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ดำเนินการแบบฉบับพลันทันที ดำเนินการแบบไม่ได้มีการหยุดยั้งเลย ทุกอาทิตย์ครับ ทุกสัปดาห์ครับ ท่านที่เคารพครับ แต่ในขณะเดียวกันท่านที่เคารพ ท่านก็อาจจะไม่ทราบว่า มีผู้ยื่นหนังสือมานะครับ เพื่อที่จะเอาผิดบุคคลนี้ที่แบบเลื่อนลอยนี้เป็นอันมาก กลั่นแกล้งคนเป็นอันมาก ขนาดเจ้าหน้าที่ที่เขาขึ้นมาดำรงตำแหน่งในระดับสูง นะครับ มีเกียรติยศ มีชื่อเสียง ได้รับความเชื่อถือ เชื้อมั่น ศรัทธาจากผู้คน แต่ว่าพอถึงครั้งที่ จะเข้าสู่การดำรงตำแหน่งที่มีผลประโยชน์ หรือมีคนที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากที่มีการแย่งชิง กันในเรื่องของตำแหน่ง บัตรสนเท่ห์ปลิวว่อน หรือมีฉะนั้นก็อ้างตัวว่า เป็นบุคคลนั้น บุคคลนี้ นะครับ เพื่อที่จะกลั่นแกล้งกัน เราได้ตรวจสอบ เป็นภาระของเราเหมือนกันที่มีการตรวจสอบ ตรวจสอบแล้วนี่เมื่อไม่ได้ความจริง กว่าจะไม่ได้ความจริงนี้ท่านที่เคารพครับ คนคนนั้นต้อง หยุดปฏิบัติหน้าที่ หรือว่าถูกตราหน้าแล้วนี้นะครับ ท่านต้องมองสองด้านนะครับ อย่ามองโลก ในซีกเดียวครับ ต้องมองให้ครอบคลุมทุกด้านครับผม จริงอยู่เราไม่ต้องการคนชั่วให้อยู่ ในวงการ แต่ในขณะเดียวกันเราต้องพิทักษ์คนดีเอาไว้ด้วยเหมือนกันครับ -----

ในกฎหมาย ปปช. เองนะครับ ที่บอกว่า ๒๐,๐๐๐ เดิมนี้ ๕๐,๐๐๐ นะครับ เรา ๒๐,๐๐๐ นี่ คนเพียง ๑๐๐ คน ริเริ่มได้ แล้วก่อนการได้ครับ เสนอไปนี่นะครับ แล้วถ้าเราตรวจสอบแล้วพบว่า เขาทุจริตนี้ เราจัดการได้แล้วครับ ไม่จำเป็นต้องรอถอดถอนเลยครับ เข้าสู่กระบวนการ ตั้งอนุกรรมการได้ส่วนได้เลยนะครับ ท่านที่เคารพครับ ไม่ต้องรอ สอ สอ สอ อะไรอย่างที่ว่า นะครับ แล้วเดิมคำว่า เสียด เข้าไปด้วยนี้ ท่านที่เคารพต้องเข้าใจนะครับว่า เราไม่ได้ดำเนินการ กระบวนการรับลูกได้ ก็คือหมายความว่า ถ้าเมื่อมีกรณีทุจริตเกิดขึ้นเราก็มีช่องทางที่จะ ดำเนินการได้ โดยฉับพลันทันที แต่ว่ากระบวนการในการถอดถอน กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว มันเป็นกระบวนการทางรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางวุฒิสภานะครับ ซึ่งอาจจะริเริ่มขึ้น นะครับ จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือในกรณีของวุฒิสภาก็ตามนี้นะครับ ในกรณีของการ ที่จะผ่านกระบวนการนี้ เราเพิ่มเติมให้ว่าเป็นกรณีของราษฎรที่จะเพิ่มเข้ามาด้วย ซึ่งไม่ใช่ เป็นกรณีฟ้องครับ ท่านที่เคารพครับ ต่างกันครับ ไม่ใช่เลย ไม่ใช่กรณีฟ้องร้องเลยนะครับ ถ้าเราพูดกันว่า ๒๐,๐๐๐ นี่ ทำไมนะแค่ ๒๐,๐๐๐ ทำไมตั้ง ๒๐,๐๐๐ นะครับ โทษนะครับ ตั้ง ๒๐,๐๐๐ ทำไมแค่นี้ครับ ไม่ให้เขาฟ้องนะครับ ลดลงไม่ได้หรือ ต่อรองไม่ได้หรือ ผมคิดว่าในกระบวนการนี้เราต้องรักษาไว้ว่า ในกระบวนการทางการถอดถอนนี้นะครับ อย่างน้อยก็ต้องมีจำนวนประชาชนพอสมควรครับ ซึ่งเราก็ไม่รู้จำนวนเท่าไรพอสมควร แต่ว่าในกระบวนการเดิมมัน ๕๐,๐๐๐ เราก็ลดลงกว่าครึ่งนะครับ ให้เหลือ ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ทางสภา ทาง สสร. ทั้งหลายนะครับ ท่านที่เคารพ ท่านจะพิจารณา ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอตาน
กล้านรงค์ครับ เชิญครับ

นายก้านรงค์ จันทิก : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ก้านรงค์ จันทิก
สสร. ครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับ ที่จะทำความเข้าใจ แล้วก็ก็จะทราบเรียน
ถึงปัญหาข้อกฎหมาย เพื่อจะได้บันทึกการประชุมนี้ได้ถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
เมื่อสักครู่ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ได้พูดในประเด็นว่า การลงมติที่จะ
พิจารณาว่า มีมูลที่จะถอดถอนนักการเมืองหรือไม่ ท่านได้กล่าวว่า คณะกรรมการ ปปช.

ได้ไปวางกฎเกณฑ์ที่จะต้องใช้คะแนนเสียงสองในสาม ทั้ง ๆ ที่กฎเกณฑ์นี้ใช้กับการดำเนินคดีอาญา กระผมขอกราบเรียนเพื่อความเข้าใจครับว่า กฎเกณฑ์นี้คณะกรรมการ ปปช. ไม่ได้วางเอง แต่เป็นกฎเกณฑ์ตามกฎหมาย คือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น บัญญัติไว้ชัดเจนครับว่า กรณีของคณะกรรมการ ปปช. ในการที่จะให้ความเห็นชอบ หรือวินิจฉัย จะต้องได้คะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ฉะนั้นกรณีที่พิจารณาว่าจะมีมูลที่จะส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการถอดถอนหรือไม่นั้น เป็นการวินิจฉัย เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยก็ต้องใช้คะแนนเสียงสองในสาม ซึ่งเป็นตามกฎหมาย แต่ปัจจุบันนี้ได้มีการแก้ไขแล้วครับ โดยประกาศคณะปฏิรูปการปกครอง ฉบับที่ ๓๑ ให้เราใช้คะแนนเสียงข้างมากครับ กราบเรียนเพื่อความเข้าใจครับผม ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านการุณสั้น ๆ นะครับ ขอรับรองครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ การที่ไปร้อง ปปช. ร้องนะครับ ไม่ใช่ ฟ้อง เพราะ ปปช. มันไม่ใช่ที่ฟ้อง ไปร้อง ไปกล่าวหา ไปกล่าวโทษนี้ คนเดียวก็ทำได้ บัตรสนเทห์เอาไปวางไว้ที่ ปปช. ก็ทำได้ เอาละ นั่นเป็นการกล่าวหาเพื่อจะให้ดำเนินคดีทางอาญา แต่กรณีนี้เป็นกรณีประชาชนใช้สิทธิทางตรงในการช่วยกันควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่าด้วยเรื่องการถอดถอน กรณีมันเป็นไปได้อยู่ส่วนหนึ่งก็คือ ป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับบ้านเมือง -----

นั่นคือ ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรบังเอิญเสียงข้างมากไม่ทำหน้าที่ ที่สำคัญเสียงข้างน้อย ก็ไม่เพียงพอต่อการเข้าชื่อตามมาตรา ๒๖๒ ในรัฐธรรมนูญร่างฉบับนี้ และไม่พากันทำหน้าที่ ทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ขาดชาติ ทรวาษ ทักษณออกไป ทักษณ ออกไป กลางถนนล้น ถ้าผู้แทนราษฎรมันทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๔ คือ การ เข้าชื่อของผู้แทนราษฎร ในฉบับปี ๒๕๔๐ แล้วทำหน้าที่ของเขาส่งให้ ปปช. แล้ว ปปช. ถ้ามีการ แก้ไขกฎหมายที่ว่า ไม่ต้องใช้สองในสามของเสียง คือใช้เกินกึ่งหนึ่งที่แก้ อันนี้เพิ่งแก้ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูดตอนก่อนแก้ และตอนทำงานในตอนนั้น ซึ่งถูก แต่ตอนนั้นแก้แล้ว เป็นเกินกึ่ง เอาละ ถ้าปัญหากระบวนการนี้มันมีส่วนในการทำได้ ประชาชนก็เห็นว่า ผู้แทน ไม่ทำหน้าที่ เสียงข้างน้อยก็ทำหน้าที่ไม่ได้ เพราะลายเซ็นไม่พอ อย่างกระนั้นเลย ถ้าประชาชน ทำได้พอสมควร ทำงาน ก็ล่ายลายเซ็นกันหมื่นชื่อ หมื่นชื่อ ห้าพันชื่อ ห้าพันชื่อ สมมุติจะรับ ถ้ามันพอสมควรที่ทำได้ง่าย ก็ยื่นคำร้องให้ ปปช. ท่านนั้นแหละครับ ได้ทำการไต่สวนมูล ตามมาตรา ๓๐๕ ซึ่งบัดนี้ก็เป็น ๒๖๓ ไต่สวนมูลชะ เหตุการณ์ปรากฏการณ์ทักษณออกไป ทรวาษ ขาดชาติ มันอาจจะไม่เกิดขึ้น มันป้องกันส่วนนี้ เขาเรียกว่าประชาธิปไตยทางตรง ในการ เข้าควบคุมบริหารราชการแผ่นดิน ทำไมท่านไปโกรธอะไรกับประชาชน ไปเกลียดอะไรกับ ประชาชนในการที่เขาจะเข้าชื่อสัก ๕,๐๐๐ ชื่อนี้ รังเกียจจังเลย และมันแน่นอนนักหนา กับ องค์กรต่าง ๆ หรือบุคคลต่าง ๆ ที่เรียกว่า สภาผู้แทนราษฎรก็ตาม อะไรก็ตามที่ท่านเชื่อถือ นั้นนะ ก็ให้โอกาสเขาบ้างเป็นไร และบอกแล้วอย่างไรครับว่า คำร้อง คำร้อง ไม่ใช่คำฟ้องนะ ท่านนะ รู้เลยว่าที่นั่นไม่ใช่ที่ฟ้อง ที่ยื่นที่วุฒิสภาก็ตาม ที่ผู้แทนนี้ก็ตาม ไม่ใช่ที่ฟ้อง ที่ฟ้องมันอยู่ที่ ศาล เป็นคำร้องเหล่านี้ คำร้องเหล่านี้ท่านครับ เป็นคำร้องกล่าวโทษ กล่าวโทษว่าเขาผิดไป ในทางที่ปฏิบัติหน้าที่มิชอบและผิดดังต่อไปนี้ กล่าวเท่านั้นเอง และกล่าวตรงที่ท่านประธาน ถ้า ไม่จริงนะครับ อย่างที่เรียนไปแล้ว เตรียมเข้าคุกเอง ที่นี้ครับ กล่าวไปแล้วนี่นะครับ ผ่าน กระบวนการไป กระบวนการอะไร ก็กระบวนการไปให้ ปปช. ท่านนั้นแหละได้มูล ไต่สวนมูล ท่านก็ทำหน้าที่ของท่านให้ละเอียดดี แล้วก็ค่อยชี้มูล พอชี้มูลว่ามีมูลเท่านั้นแหละครับ ผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองนั้นก็พักงาน ประชาชนไม่ได้บอกให้เขาพักงานนะครับ ยื่นคำร้องมาไม่ได้ บอกพักงาน วุฒิสภารับแล้ว ประธานวุฒิสภารับแล้วก็ไม่ใช่ต้องพักงาน ไม่ใช่ ประธานวุฒิสภา ส่งไปแล้วก็ยังไม่ได้ พักงาน ตอนเอาส่งไปดูรายชื่อ กกต. ส่งไปดูรายชื่อตรวจอีก ปปช.

ว่าครบถ้วนไหม ปปช. ถึงได้ ได้ ได้ ได้ สอนมูล กระบวนการมันยากนักหรือครับ อันนั้นะครับ
 รู้แหละจึงลดจำนวนลงเถอะ ท่านครับ แม้แต่เรื่องบางเรื่องที่เราไปส่งให้ ปปช. นั้นะครับ
 ท่านไปดูเอา สว. ส่งไปด้วย กรรมการนี่ ท่านกล้านรงค์ก็เป็นกรรมการวิสามัญปราบทุจริต
 ใน สว. มาด้วยกันนี่ ส่งไปให้ ปปช. ตอนนี้ท่านกล้านรงค์ ก็เป็น ปปช. ด้วย เอาลงไปท่าน
 ตั้งก็เรื่อง บางเรื่องสามปีกว่าแล้ว สี่ปีกว่าแล้วก็มี จนเดี๋ยวนี้ยังไม่รู้เริ่มต้นไปถึงไหน
 อยู่ที่ไหนละท่านครับ เพิ่งมีไซ้ไหม อ้อ เพิ่งมี ปปช. แต่ก่อนไปเข้าคุกกัน ท่านประธานครับ
 แม้แต่มี ปปช. มา ๘ เดือน ๙ เดือนแล้ว ตอนนี้เป็นไง ยังอีก ผมถามว่าเป็นอย่างไร ผู้ตรวจการ
 แผ่นดินรัฐสภา เมื่อไรจะเอาเข้าคุกเสียที เมื่อไรจะเอาเข้าคุกเสียที หลบซ่อนตัวอยู่ในตึก
 นั้นแหละ จนเดี๋ยวนี้ตอบไม่ออกสักที นั่งใกล้ท่าน กล้านรงค์ก็ถามเกือบทุกครั้ง แอบกระซิบถาม
 แต่ท่านก็ไม่ตอบผมสักที ยืนยันไม่ตอบ เอ้า ผมจะรู้ได้อย่างไรทีนี้ เพราะผมยืนเองครับ
 ท่านดูสิครับว่า กระบวนการมันยุ่งยากขนาดไหนท่าน ขอนิดเดียวเถอะ ขอร้องเถอะครับ
 การเข้าชื่อเพื่อเอาคนกล่าวหาคนอย่างนี้หนักมากครับ -----

- ๔๑/๑

นี้ขณะนี้กรณี ทีไอทีวี (TITV) นี่ผมไปยื่นคำร้อง คตส. จนเดี๋ยวนี้ยังไม่รู้เรื่องเลยสี่ห้าเดือนแล้ว ของเห็นตำตาอยู่เนี่ย หรือมีใครไม่ดูทีไอทีวีบ้าง ตอบ ยกมือขึ้นสิ ไม่มี ที่นายก ท่านพลเอก สุรยุทธ์ ให้เจ้าหน้าที่ ทีไอทีวี บริหารต่อ ทำต่อนั้น ผิดกฎหมายตั้งเยอะแยะหลายมาตรา ยังมีใครไม่รู้บ้าง ท่าน ปปช. ก็นั่งอยู่ที่นี่ ยังมีใครไม่รู้เรื่องนี้บ้าง ประธานยังไม่รู้หรือเรื่องนี้ เห็นไหม แต่ทำเฉยกันอยู่อย่างนี้ นี่แหละคือความทุกข์ยากของประชาชน เมื่อไรท่านจะให้โอกาสประชาชนทำงานอย่างนี้บ้างละ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ผมว่าต้องกระชับ สรุปได้แล้วนะครับ เลยเวลาแล้วนะครับ

นายการุณ ไสงาม : โอ้ย ท่านประธานครับ ผมนี้เสียใจกับประชาชนจริง ๆ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ก่อนถึงท่านกรรมาธิการสมคิดนะครับ ท่านวินัสใช้สิทธิ ไม่ได้แปรญัตติมาตรานั้นะครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ผมมีข้อเสนอครับท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
แต่ว่าเขาจะขอให้สั้น ๆ ก็แล้วกัน

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ครับท่านประธานครับ ผม วินัส ครับผม ได้ฟังทางฝ่ายผู้แปรญัตติ กับท่านกรรมาธิการยกร่าง ก็มีเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ เพื่อเป็นการกระชับเวลาครับ ผมเสนอให้มีการปิดการอภิปราย และก็โหวตเสียงครับ ขอสมาชิกช่วยรับรองด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มีผู้รับรองครบถ้วนนะครับ มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ถ้าเปิดโอกาสให้กรรมาธิการชี้แจงก็ไม่ใช่ธรรมเนียมะครับท่านครับ ผมขอเสนอปิด แล้วก็โหวตเสียงครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญท่านสมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ ผมใช้เวลาไม่ยาวนานะครับ ท่านวินัส ขออนุญาตสั้น ๆ แค่นั้นเองว่าฝ่ายสมาชิก

ได้พูดไป ๓ ครั้ง นะครับ ฝ่ายกรรมาธิการชี้แจงไปแค่ ๒ ครั้งเอง ฝ่ายสมาชิกพูดไป ๒ คน
 นะครับ ฝ่ายกรรมาธิการพูดไป ๑ คน ความจริงความเป็นธรรมอยู่ที่กรรมาธิการนะครับ
 ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ถ้าท่านวินัสจะพูดในประเด็นนั้น ผมใช้เวลาสั้นครับ ไม่เคยใช้เวลา
 ยาวเลย แต่พูดสั้น ๆ เพียงแต่ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ท่านวินัสยอมใช่ไหมครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ครับผม

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 โอ.เค. ครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กับท่านการุณ ไสงาม พูดนี้
 มันพูดกัน ๒ เรื่องครับ เรื่องที่ ๑ คือกระบวนการถอดถอนทั้งหมดของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมือง และตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งมีความยุ่งยากซับซ้อนในอดีตที่ผ่านมา ประเด็นเรื่องสองในสาม
 ประเด็นเรื่องไม่เคยถอดถอนใครได้เลยนี่ เป็นประเด็นอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ไม่ใช่ประเด็นของ
 มาตรฐานที่เรากำลังพูดอยู่ มาตรฐานนี้มีประเด็นเดียวเท่านั้นนะครับ ก็คือผู้ที่ยื่นถอดถอนนี้ควร
 จะเป็นจำนวนเท่าไร เดิมที่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ กำหนดไว้แค่ ๕๐,๐๐๐ กรรมาธิการลดลง
 เหลือ ๒๐,๐๐๐ นะครับ ท่านสมาชิกไม่เห็นด้วย ขอเป็น ๕,๐๐๐ ความจริงเมื่อเข้านี้ ท่าน
 เกียรติชัยกับท่านเจิมศักดิ์นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ตอนที่เรารู้ถึงเรื่องการยื่นของ
 ประชาชนนะครับ เพื่อเสนอร่างกฎหมายนั้น เข้าใจว่าท่านก็เห็นด้วยว่าหมื่นหนึ่งน่าจะเหมาะสม
 ที่ทางกรรมาธิการเห็นด้วยกับท่านการุณ แต่ก็ได้พูดกันตั้งแต่เมื่อเข้ามานะครับว่า การถอดถอน
 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น ควรจะใช้คะแนนเสียงมากกว่าการยื่นกฎหมายเข้าสู่สภา ถาม
 ว่าทำไม คำตอบคือ เพราะว่าการยื่นกฎหมายเข้าสู่สภานั้นอาจจะไม่ได้กระทบกระเทือนใคร
 โดยเฉพาะ เป็นเรื่องผลประโยชน์โดยรวมของประชาชน แต่การยื่นถอดถอนนั้น กระทบ
 ต่อผลประโยชน์ของคน หรือของบุคคลโดยเฉพาะ ความจริงเราพูดถึงเรื่องการถอดถอน
 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ความจริงไม่ใช่ครับ มาตรา ๒๖๑ นั้นพูดถึงตำแหน่ง
 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งหลาย รวมทั้งประธานศาลฎีกา รวมทั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญ

รวมทั้งประธานศาลปกครองสูงสุด รวมทั้งอัยการสูงสุดนะครับ รวมทั้งผู้พิพากษา ตุลาการทั้งหลาย กรรมการการเลือกตั้ง และองค์กรอิสระทั้งหลาย อยู่ภายใต้ระบบการถอดถอนทั้งสิ้น การยื่นเรื่องเพื่อขอถอดถอนนั้น ถามว่าเมื่อยื่นเรื่องแล้วนี้ ผู้ถูกยื่นเรื่องนี้ สบายใจใช่ไหมครับ ที่ถูกยื่นเรื่อง ไม่มีปัญหาอะไรเลยใช่ไหมครับ เปล่าครับ แม้เรื่องยังไม่ถึงวุฒิสภานี้ ผมเข้าใจว่า ผู้ถูกถอดถอนก็รู้สึกแล้วครับ ถ้ามีคน ๒๐,๐๐๐ คน ยื่นเข้ามา ประเด็นคงไม่ใช่อยู่ที่สองในสาม หรือยื่นยาก ยื่นง่ายอะไรต่าง ๆ ทั้งหลายนะครับที่เราพูดกัน ประเด็นอยู่ที่ว่าทั้ง ๒ ฝ่ายเห็นตรงกันครับ ฝ่ายหนึ่ง เห็นว่าควรจะลด ฝ่ายที่ ๒ ก็เห็นว่าควรจะลด ตัวเลขต่างกันเล็กน้อย แค่นั้นเองครับ ๒๐,๐๐๐ กับ ๕,๐๐๐ ฝ่ายกฤษฎีกาเห็นว่า ๒๐,๐๐๐ ครับ ฝ่ายผู้เสนอเห็นว่า ๕,๐๐๐ ผมขออนุญาตท่านประธาน เห็นด้วยกับท่านวินัสว่า ให้ลงมติได้ครับ ขอขอบคุณครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๑๖๐ ไม่มีการแก้ไขนะครับ ก็เหลือแต่ประเด็น

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขออนุญาตเจรจาดูหนึ่งครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับผม

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. ในฐานะผู้แปรญัตติครับ ขอ ๕,๐๐๐ ไร่ใหม่ครับ ขอเจรจากับท่านกรรมาธิการยกร่างปรับให้เท่ากันกับการยื่นเรื่องขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ คือ ๑๐,๐๐๐ เท่ากัน ขอ ๑๐,๐๐๐ เท่ากัน ผมว่าแต่ก่อนเราก็ทั้งกฎหมายก็ ๕๐,๐๐๐ ทั้งถอดถอนก็ ๕๐,๐๐๐ คน ตอนนี้อย่างที่ท่านลงเรื่องร่างกฎหมายแล้วเหลือ ๑๐,๐๐๐ ก็ไหน ๆ ลงอย่างนี้แล้วก็ให้เป็นเกณฑ์เดียวกัน คือ ๑๐,๐๐๐ เหมือนกันกับหลักการเดิมที่เคยลดกันวันนั้น ตอนท่านลดในยกร่าง ท่านลดจาก ๕๐,๐๐๐ มาเป็นร่างกฎหมายก็ ๒๐,๐๐๐ ลดจาก ๕๐,๐๐๐ ถอดถอน ก็มาเป็น ๒๐,๐๐๐

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คำขอชัดแล้วครับ คำขอชัด คำขอชัด

นายการุณ ไสงาม : ขอลดลงมาให้เหมือนกันกับที่ท่านเคยเสนอกฎหมายครับ และยอมกันตรงนั้นครับ

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ลองดู ลองดูครับ ลองดูว่า เอาเชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ความจริงเมื่อเข้าก็ฝ่ายกรรมาธิการได้เรียนไปชัดพอสมควรว่า ร่างกฎหมายนั้นหนึ่ง กรรมาธิการเห็นด้วย แต่ได้ขอความกรุณาที่ประชุมไปแล้วนะครับว่า ในการถอดถอนขอมากกว่านั้นหนึ่งเท่ากัน คงมีปัญหาครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับท่านการุณว่า ถ้าท่านจะเปลี่ยนเป็น ๑๐,๐๐๐ นี่กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ก็ให้ลงมติระหว่าง ๒๐,๐๐๐ กับ ๑๐,๐๐๐ ดีไหมครับ ขอรื้ออย่างนี้เลยนะครับว่า ขอลงมติ ๒๐,๐๐๐ กับ ๑๐,๐๐๐ ได้ไหมครับ

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เปลี่ยนและท่านตกลงไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ในฐานะผู้แปรญัตติ

(นายวิรัช เรืองเริงกุลฤทธิ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

LIRT

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านการุณครับ มีคนประท้วงครับ คุณวิชัย เชิญครับ

นายวิชัย เรื่องเร่งด่วนคุณ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิชัย
เรื่องเร่งด่วนครับ เมื่อก็มีคนเสนอว่า ลงมติได้แล้วนะครับ แล้วก็มาต่อไปอีก กระผมขอเสนอ
ครับว่า ขอให้ยุติในเรื่องการอภิปรายลงมติครับ มันอยู่ในระหว่างต่อรอง

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ก็กรรมาธิการเขาเกิดมายอมรับ ก็ถ้ากรรมาธิการไม่ยอมรับ ยืนยันก็ลงมติไปแล้วครับ

นายวิชัย เรื่องเร่งด่วนคุณ : ใช่ครับ

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ที่นี้พอเปิดฉากการเจรจา ก็อย่างนี้ครับ ผลก็เกิดก็เป็นอย่างนี้ครับ แล้วผมก็ไม่ว่าจะพูดอย่างไร
นอกจากกรรมาธิการก็ไม่ยอมยืนนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านจะไปเปลี่ยนใหม่ไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : เมื่อทางกรรมาธิการยอมรับที่จะให้ผมเสนอ ๑๐,๐๐๐ ได้
ผมก็ยินดีที่จะเสนอ ๑๐,๐๐๐ เพื่อจะให้โหวตกันว่าระหว่าง ๑๐,๐๐๐ ของกรรมาธิการ กับของ
ผมที่ขอปรับปรุงจาก ๕,๐๐๐ เป็น ๑๐,๐๐๐ นี้ว่า ๒๐,๐๐๐ หรือ ๑๐,๐๐๐ นะครับ ให้ที่ประชุม
ลงมติได้ ผมยินดีครับ ที่จะขอปรับเป็น ๑๐,๐๐๐ ครับ

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขณะนี้ ตกลงโหวต กรรมาธิการยืนใช่ไหมครับ ยืน โหวตอีกที่ ขออีกที่หนึ่งนะครับ

(นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมาตรา ๑๖๐ ไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นประเด็นก็อยู่ตรงที่ว่า
เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเท่านั้นนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ

กรรมการการ โปรดกต เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกรรมการน่ะครับ เห็นด้วยกับ
ผู้แปรญัตตินะครับ ก็โปรดกต ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ช่วยถามให้ชัดครับ คือเห็นด้วยกับ
กรรมการการ ๒๐,๐๐๐ เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ คือ ๑๐,๐๐๐

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ใช่ครับ เห็นด้วยกับกรรมการการ ๒๐,๐๐๐ นะครับ เห็นด้วยกับกรรมการการ ๒๐,๐๐๐
ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมการการว่า ๒๐,๐๐๐ นั้น โปรดกต เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วย ก็โปรดกต
ไม่เห็นด้วย เชิญครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ลงคะแนนกันหมดแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ มีใครมีข้อ ไม่มีใครยกมือ
อ้อ ท่านวิทยากรครับ ได้ไหมครับ ที่นั่งตรงนั้นมีปัญหานะ เดี่ยวก็ประกาศชื่อเอาเองก็แล้วกัน
นะครับ เพิ่มอีก ๑ ราย ขอปิดการลงคะแนน และรวมคะแนนมาด้วยครับ ออกมาแล้วนะครับ
จำนวนผู้เข้าประชุม ๗๗ เห็นด้วย ๔๖ ไม่เห็นด้วย ๓๐ งดออกเสียง ๑ ต้องเพิ่มของท่านวิทยา
เชิญกรุณาออกเสียงครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : กระผม วิทยา คชเชื่อน ครับ ไม่เห็นด้วยครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ไม่เห็นด้วย เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งนะครับ มาตรานี้ผ่านแล้วนะครับ

ครับ ท่านสุนทร

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
เชิญครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ผมเคารพท่านประธานนะครับ ด้วยความอาวโ
กะผมว่า ท่านผิดพลาดอยู่เรื่อยนะครับ อย่างเมื่อๆ ถ้าเพื่อสมมุติผมถามว่า ถ้าคะแนนเท่ากัน
แล้วมาถามคุณวิทยาคนสุดท้ายนี้ มันผิดนะครับ -----

- ๔๓/๑

ต้องถามก่อนถึงจะประกาศผล ใช่ไหมครับสมาชิก ไม่ใช่ว่าประกาศผลแล้วมาถามก่อน
ผมถึงถามว่า ถ้าคะแนนมันออกมาเท่ากัน คุณวิทยาก็จะไปทางไหน การลงคะแนนจะไม่บริสุทธิ์
นะครับ ขอเรียนเสนอครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ขอขอบคุณครับ

นายสุนทร จันทรังสี : เมื่อวานทำให้ผมเสียความรู้สึกไปเยอะแล้วนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ขอเชิญท่านเลขาต่อครับ ๑๖๑ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่าง
รัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้มีผู้แปรญัตติ ท่านพิเชียรใช่ไหมครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ
กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ ผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ในมาตรา ๑๖๑ นี้
นะครับ ทางกลุ่ม ๑ ของกระผมได้ขออนุญาตแปรญัตติใน (๑) นะครับท่านประธานครับ
โดยได้แก้ไขนะครับ รู้สึกจะเป็นคำขอแปรญัตติของท่านการุณ ไสงาม นะครับ ท่านการุณ
ได้ชี้แจงนะครับ มาตรา ๑๖๑ ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ
เป็นมาตราที่เกี่ยวข้องกับสภาเดียวครับ ผมขออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องสภาเดียวนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คงผ่านไปแล้วใช่ไหม เรื่องสภาเดียวครับ

นายการุณ ไสงาม : หรือครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับผม

นายการุณ ไสงาม : ผ่านไปแล้วนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ผ่านไปแล้วครับ

นายการุณ ไสงาม : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่อภิปรายก็ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านวิชัย รูปขำดี ครับ เชิญครับ ท่านรุจิราครับ อาจารย์รุจิราแทนครับ
ขอบพระคุณครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : กราบเรียนท่านประธานค่ะ รุจิรา เตชางกูร
ผู้แทนกลุ่มอาจารย์วิชัย รูปขำดี นะคะ ขอแปรญัตติมาตรา ๑๖๑ (๒) ว่าด้วยเรื่องการออกเสียง
แสดงประชามติของร่างท่านกรรมาธิการยกร่างนั้นนะคะ การออกเสียงแสดงประชามติ
เป็นเพียงเพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี แต่ในการขอแปรญัตตินั้นนะคะ ต้องการให้
วรรคสองนั้นนะคะ มีผลบังคับใช้นะคะ เหตุผลก็คือ ถ้าเป็นเรื่องของประชามติแล้ว เป็นเพียง
ที่ปรึกษา มันเหมือนกับขัดหลักตรรกวิทยาที่ให้ประชาชนออกเสียงแสดงประชามติ แต่ว่าเรา
ไม่ทำ ซึ่งเรื่องนี้ก็คงจะเหมือนรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นะคะ ซึ่งได้เขียนให้ประชาชนออกเสียง
แสดงประชามติได้ เป็นเพียงเพื่อรับฟังความคิดเห็น ในกลุ่มนี้ต้องการให้ตัดถ้อยคำนะคะ
แล้วก็เปลี่ยนถ้อยคำใหม่ เขียนเป็นในลักษณะที่ว่า ต้องการให้มีผลผูกพันบังคับใช้นะคะ
ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้งสง่างาม ทั้งมีจุดขาย แล้วก็ป็นนวัตกรรมใหม่ตามปรัชญา
ของกรรมาธิการด้วยค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ทางกรรมาธิการ ท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ในร่าง
มาตรา ๑๖๑ นี้ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยเรื่องประชามตินะครับ เป็นเรื่องการใช้อำนาจอธิปไตย
ของประชาชน เป็นการใช้อำนาจประชาธิปไตยทางตรงนะครับ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ
เราเชิดชูในเรื่องนี้นะครับ เราคงไม่กล้าไปพูดว่าเป็นนวัตกรรม แต่เรามีความภาคภูมิใจครับ
อยากจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมใช้ประชาธิปไตยทางตรงนะครับ นอกจากในบทบัญญัติของ
มาตรา ๑๖๑ แล้วนี้นะครับ เรายังมีว่าด้วยเรื่องการลงประชามตินะครับ ในบทบัญญัติว่าด้วย
การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ นอกจากจะให้คณะรัฐมนตรี
นะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาหนึ่งในห้า เสนอแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญได้แล้ว

นี่นะครับ เรายังให้ใช้วิธีการลงประชามติเข้ามามีส่วนช่วยในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยให้ประชาชนนะครับ เข้าชื่อเพื่อริเริ่มขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้นะครับ ฉะนั้นพี่น้องประชาชนนะครับ ถ้าได้ติดตามรับฟังการยกร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้นะครับ ประเด็นมีมามากมายนะครับ บางมาตรานี้ครับ แม้กระทั่งกรรมวิธีการเองนี้ก็ไม่ใช่ว่ามีความพอใจนะครับ -----

- ๔๔/๑

เพราะโหวตไปก็แพ้ แต่ไม่เป็นไร ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมด พี่น้องประชาชนก็เหมือนกัน บางประเด็นท่านอาจจะยังไม่ชอบนะครับ แต่ถึงอย่างไรก็ตามมีโอกาสครับ รัฐธรรมนูญนี้ ผ่านไปแล้วมีโอกาสแก้ไขโดยประชาธิปไตยทางตรง ก็คือพี่น้องประชาชนโดยการออกเสียง ประชามติเริ่มกฎหมายนะครับ ในร่างมาตรา ๑๖๑ นี้ กลไกที่กรรมการยกร่างได้ยกร่างขึ้น ประชามติจะมี ๒ แบบด้วยกันครับ ประชามติแบบแรกเป็นประชามติที่เป็นแบบปรีกษานะครับ ประชามติที่เป็นแบบปรีกษาเป็นหลักการเดิม ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ คือไม่มีสภาพบังคับ ประชาชนที่มาลงประชามติใช้เสียงเพียงหนึ่งในห้า แต่ในร่างฉบับที่เรายกร่างกันอยู่นี้เรามีเพิ่ม มาอีกมาตรการหนึ่งนะครับ คือมาตรการที่เป็นการออกเสียงประชามติเพื่อให้มีข้อยุติ เพราะฉะนั้นเราเปิดช่องไว้ทั้ง ๒ ทาง ถ้าหากว่าเราจะไปตัดทิ้งเรื่องคำปรีกษาไปเลย มันก็น่าเสียดาย เราเปิดช่องทางเอาไว้จะดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามข้อเสนอที่ท่านรุจิราเสนอนี้ มีเหตุผลนะครับ ฉะนั้นในขั้นตอนการออกกฎหมายลูก ซึ่งจะต้องไปออกกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ เราก็จะรับข้อสังเกตของท่านไปว่าจะต้องมี รายละเอียดครับ ถ้าหากว่าเป็นการขอประชามติในลักษณะที่เป็นคำปรีกษานะครับ จำนวนประชาชนนี้อาจจะหนึ่งในห้าเหมือนเดิม แต่ถ้าจะให้มีความสภาพบังคับอย่างที่ท่านต้องการ อาจจะเพิ่ม ต้องเพิ่มมากขึ้นนะครับ เพื่อให้มันมีผลแตกต่าง อันนี้รายละเอียดจะอยู่ใน กฎหมายลูก ถ้าเป็นหลักการอันนี้นะครับ เราก็จะได้ครบทั้ง ๒ ทางเลยครับ จึงกราบเรียนมา เพื่อโปรดพิจารณาครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ อาจารย์รุจิราครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ขออนุญาตถามท่านยกร่างนิดหนึ่งนะคะ
มาตรา ๑๖๑ ท่านใช้คำว่า ประชามติ ภาษาอังกฤษ คือเรฟเฟอเรนดัม (Referendum)
ใช่ไหมคะ ถ้าท่านเป็นเช่นนั้น ทำไมท่านไม่ใช้คำว่า การรับฟังความคิดเห็น ซึ่งมันเป็นพับลิก
เฮียร์ริง (Public hearing) ทำไมถึงใช้คำว่า ประชามติ ประชามติ นี้ไม่ได้หมายความว่า จะต้อง
รับหรือไม่รับ เท่านั้นหรือคะ เพียงแค่แสดงความคิดเห็นอย่างเดียวก็เรียกประชามติหรือคะ
ขอขอบคุณค่ะ

LIRT

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงเรื่องการประชามติมี ๒ ประเภทใหญ่ ประเภทแรกเรียกว่า เรฟเฟอเรนดัม เป็นการลงมติเป็นเรื่อง ๆ ไป เป็นเคส ๆ (Case) เป็นเรื่อง ๆ อีกอันหนึ่งเรียกว่าเพิลบิสิต (Plebisit) เป็นเรื่องของการลงมติ เป็นเรื่องของคน เรานั้นคงไม่ใช้ระบบเพิลบิสิต แต่ใช้ระบบเรฟเฟอเรนดัม เรฟเฟอเรนดัมในโลกมี ๒ ประเภทครับ เรฟเฟอเรนดัมที่เรียกว่า ปรีกษาหรือหมายความว่าเมื่อถามความเห็นประชาชนแล้ว ประชาชนเห็นว่อย่างไรในทิศทางใดแล้ว ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายที่มีอำนาจตัดสินใจก็นำความเห็นประชาชนมาคำนึง มาดูว่าจะทำอย่างไรจะตัดสินใจอย่างไรบ้าง เรฟเฟอเรนดัมชนิดที่เป็นการตัดสินใจเด็ดขาด หมายความว่าผลของการเรฟเฟอเรนดัมเป็นอย่างไรแล้วจะเป็นไปตามนั้น ทั้ง ๒ ระบบมีในโลกทั้ง ๒ อย่าง ตอนร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ท่านสมาชิกสภาร่างเราก็มีความเห็นว่า ถ้าใช้เรฟเฟอเรนดัมแบบตัดสินใจเลย ประชามติแบบตัดสินใจเลย อาจจะทำให้เกิดปัญหาในบางเรื่องได้ ในสังคมไทย โดยไม่ต้องยกตัวอย่างว่ามีเรื่องใดบ้าง ปี ๒๕๔๐ ก็เลยขอว่าเป็นประชามติชนิดปรีกษาหรือเท่านั้น ซึ่งในทางวิชาการก็เป็นประชามติได้ ไม่ได้มีปัญหาแต่ประการใดนะครับ ผมเรียนเพิ่มเติมด้วยนะครับว่า ความจริงประชามติแบบปรีกษาหรือนี้ เราก็พูดไปอย่างนั้นนะครับว่า ปรีกษาหรือ แต่ท่านลองนึกภาพนะครับ ถ้าคนไทยสามสิบกว่าล้านคน มาลงประชามติ ๒๐ ล้าน บอกว่า เอาอย่างนี้ อีกสิบกว่าล้านบอก ไม่เอา แม้จะเป็นประชามติแบบปรีกษาหรือนี้ แต่คงไม่มีรัฐบาลไหนในโลกหรอกครับ รวมทั้งรัฐบาลไทยด้วยที่จะตัดสินใจตรงข้ามกับคนเสียงส่วนใหญ่ทั้งประเทศที่ลงประชามตินะครับ ก็ขออนุญาตว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ก้าวหน้าไปกว่าปี ๒๕๔๐ คือขอเป็นประชามติ ๒ ประเภท มีทั้งเรื่องที่หารือโดยทั่วไป กับมีเรื่องที่ต้องตัดสินใจด้วยนะครับ ก็คิดว่าเป็นแนวทางที่น่าจะรับได้ครับ ในต่างประเทศก็มีแนวทางเช่นนี้อยู่ครับ ขอขอบคุณครับ -----

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านอาจารย์
เชิญครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ขออนุญาตอีกนิดหนึ่ง เลยไม่ทราบว่าตัวเอง
ถูกหรือผิด หรือท่านอาจารย์สมคิดถูก หรือผิดนะคะ เพราะเคยอ่านความหมายของเรฟเฟอเรนดัม
กับเพล็บบิสซิต หรือเพล็บบิสไซด์ (Plebiscite) ว่า ๒ อย่างนี้ คือออกเสียงประชามติว่า
รับหรือไม่รับ แต่เรฟเฟอเรนดัมนั้น คือออกเสียงประชามติว่า รับหรือไม่รับเกี่ยวกับกฎหมาย
แต่เพล็บบิสซิต หรือเพล็บบิสไซด์นั้น ออกเสียงประชามติว่า รับหรือไม่รับเกี่ยวกับบุคคล
หรือตัวบุคคล ไม่ทราบว่าตัวเองถูก หรือท่านอาจารย์สมคิดถูกคะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถูกต้องครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ : ความจริงเรื่องเพล็บบิสไซด์นี้ตรงกันแล้วนะ
ครับ หรือเพล็บบิสซิตนี้ตรงกันแล้ว เรื่องที่ต่างกันคงเพียงแต่เรฟเฟอเรนดัม เรฟเฟอเรนดัมนี้คง
ไม่ใช่เรื่องกฎหมายอย่างเดียว อาจจะเป็นเรื่องการตัดสินใจเรื่องใหญ่ ๆ ของประเทศด้วย
ยกตัวอย่างเช่น เราจะชูดคอคอดกระใหม่ อาจจะไม่ใช่เรื่องกฎหมายโดยตรงนะครับ แต่ว่า
ต้องการการตัดสินใจที่ใหญ่มากนะครับ อย่างนี้เป็นต้น หรือเราจะพัฒนาสนามบินหนองงูเห่า
ให้มีลักษณะที่เป็นเมืองพิเศษใหม่ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ เป็นเรื่อง ๆ หรือจะยกเลิกภาษีใหม่
ยังไม่จำเป็นต้องออกกฎหมาย หรือจะเรฟเฟอเรนดัมในเรื่องกฎหมายก็ได้ครับ เป็นได้ทั้งสอง
อย่าง แต่ว่าโดยส่วนใหญ่คือเป็นเรื่อง ๆ ไป เพล็บบิสไซด์นี้เป็นเรื่องคนนะครับ ยกตัวอย่างเช่น
อยากให้นายกบริหารราชการแผ่นดินต่อไปไหมนะครับ อย่างนี้เป็นต้นครับ ก็คงไม่ต่างกันครับ
ท่านอาจารย์ครับ ตรงกันครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
พยักหน้า เป็นอันว่ารับได้เลยใช่ไหมครับที่พยักหน้า หรือยัง เพราะว่าก็มีท่านเดียว นะครับ
ขอยืนยัน

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : คือจริง ๆ ก็ยอมอยู่แล้วนะคะ แต่เพียงแต่ว่า
เนื่องจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา แล้วมีมาตรานี้ ก็ได้เคยมีการอภิปรายกันว่า ถ้าให้
ออกเสียงแสดงประชามติทำไมไม่รับ หรือไม่รับ ทำไมเป็นเพียงแค่รับฟังความคิดเห็นเพื่อเป็น

ที่ปรึกษาเท่านั้น ก็เลยเอาเรื่องที่เคยมีการสัมมนาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ในมาตราชี้ขึ้นมาถาม แต่ในท้ายที่สุดก็รับอยู่แล้วค่ะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ คือมี ๒ ประเภทย่างว่ามีไบน์ดิง (Binding) ผูกพัน หรือไม่ผูกพันนี้
อีกทีหนึ่งนะครับ ก็ถ้าเป็นอย่างนั้นมาตรา

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม เชิญครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับ ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ มีข้อหารือครับ ในมาตรา ๑๖๑ ซึ่งพูดถึงเรื่องของการออกเสียง
ประชามติครับ ผมอ่านแล้วเข้าใจว่ามีอยู่ ๒ กรณี กรณีแรก ก็คือเป็นการทำประชามติ เพื่อขอม
ติจากประชาชนครับ กรณีที่ ๒ ก็คือเป็นการทำประชามติ เพื่อขอคำปรึกษาหารือจากประชาชน
ซึ่งก็มีลักษณะเป็นเพียงการทำประชาพิจารณ์นะครับ ที่นี้ตอนท้ายวรรคท้ายสุดของ
มาตรา ๑๖๑ เขียนทิ้งท้ายไว้อย่างนี้ครับท่านประธานครับว่า หลักเกณฑ์วิธีการออกเสียง
ประชามติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนะครับ ผมมีความเข้าใจอย่างนี้
ท่านประธานว่า ถ้าเราเขียนอย่างนี้ แปลว่าเราต้องไปออกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ครับท่านประธาน ออกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องอะไร
เกี่ยวกับเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ แต่ไม่ได้บอกมาแล้วผลของการ
หยั่งเสียงประชามตินั้นมีผลอย่างไร มีผลผูกพันรัฐที่จะต้องปฏิบัติตามมากน้อยแค่ไหน
ถ้าเป็นกรณีที่ ๑ คือ กรณีที่เป็นการออกเสียงประชามติ เพื่อขอมติจากประชาชน ก็น่าจะเป็นที่
ยุติและเข้าใจได้ว่า ประชามตินั้นต้องผูกพันรัฐ เพราะเป็นการออกเสียงประชามติในกรณีที่ ๑
ก็คือขอมติจากประชาชน แต่ถ้าเป็นกรณีที่ ๒ ครับท่านประธาน คือกรณีที่เป็นการเพียงรับฟัง
ความคิดเห็นจากประชาชนในลักษณะของประชาพิจารณ์ ตรงนั้นมีผลผูกพันรัฐแค่ไหน
ที่จะต้องเอาเสียงที่ได้จากพี่น้องประชาชนไปประกอบการรับฟัง นั่นคือประเด็นที่ผมขออนุญาต
ถามท่านกรรมาธิการนะครับ อีกประเด็นหนึ่งที่เขียนไว้ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการออกเสียงประชามติ ระยะเวลาในการ

ดำเนินการ และจำนวนเสียงประชามติเพื่อมีข้อยุติ คำว่า จำนวนเสียงประชามติเพื่อมีข้อยุตินั้น หมายถึงจำนวนเสียงขั้นต่ำของประชาชนที่มาออกเสียงทั้งที่เห็นชอบ และไม่เห็นชอบ ใช่หรือไม่ หรือ คือจำนวนคะแนนเสียงที่จะถือว่าเป็นมติ คือเห็นชอบต้องมากกว่าไม่เห็นชอบเท่าไร หรือทั้ง ๒ กรณีนี้ใช้เสียงข้างมากตามที่เขียนอยู่ในวรรคที่ ๓ ของมาตรา ๑๖๑ ครั้น ทั้งหมดผมมี ๒ คำถามที่ขอหารือครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มี ๒ คำถาม ท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ เมื่อมีกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นมาตรา ๑๖๑ นี้แล้วนี่นะครับ จะต้องมีการออกกฎหมายนะครับ พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติตามมาอีกฉบับหนึ่งครับ เป็นทำนองเดียวกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ -----

ซึ่งจะมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๑ นะครับ ในวรรคท้ายนี้จะกำหนดนะครับว่า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติจะต้องมีหลักเกณฑ์อะไรบ้างนะครับ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีเกี่ยวกับวิธีการออกเสียงประชามติ อย่างเช่นว่าใครจะมีสิทธิออกเสียง ไปออกเสียงอย่างไรนะครับ ระยะเวลาในการดำเนินการนะครับ ซึ่งปกตินี้ในการออกเสียงประชามตินี้จะกำหนดระยะเวลา อย่างเช่น อาจจะเปิดไว้ว่า ๑๘๐ วัน ให้ไปดำเนินการนะครับ ถ้าดำเนินการไม่เสร็จใน ๑๘๐ วัน ข้อเสนอ นั้นอาจจะตกไป ลักษณะอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ จำนวนเสียงประชามติ อันนี้ก็จะระบุไว้ว่า เพื่อมีข้อยุติ คือจะกำหนดในกฎหมายลูกครับว่า กรณีซึ่งมติที่เป็นประชามติ ซึ่งเป็นมติให้ยุตินี้ จะต้องใช้เสียงเท่าไรนะครับ อย่างที่ผมได้กราบเรียนไว้แล้วว่า ถ้าเป็นประชามติกรณีขอคำปรึกษานี้ครับ ซึ่งเป็นหลักการเดิมในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นี่ครับ ใช้เสียงประชาชนมาหนึ่งในห้า ฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นประชามติในลักษณะที่เป็นมติให้มีผลบังคับนี้ครับ จะมีรายละเอียดอย่างไร จะต้องใช้จำนวนเท่าไร ก็จะไปอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญท่านสุรัชย์อีกทีครับ

นายสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย ครับ ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการสำหรับคำชี้แจง แต่ท่านยังไม่ได้ชี้แจงผมเลยว่า ที่วรรคท้ายเราเขียนไว้อย่างนั้น คือเขียนคำว่า หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ ให้ออกโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่งนั้นนี้ หมายความว่ารวมถึงผลของการหยั่งเสียงประชามติด้วยหรือเปล่า ที่มีสิทธิที่จะออกเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพราะว่าในวรรคท้ายใช้คำว่า หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติเท่านั้น ไม่ได้พูดถึงไปถึงผลของการ ผลภายหลังที่ได้จากการทำประชามติแล้วจะมีผลผูกพันรัฐแค่ไหน ถ้าเขียนแค่นี้ ท่านกรรมาธิการยืนยันได้นะครับว่า สามารถออกเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ในเรื่องของผลที่ผูกพันรัฐ

LIRT

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามตินี้ครับ ก็จะกำหนดด้วยนะครับว่า จำนวนเสียงประชามติ เพื่อมีข้อยุตินี้เป็นอย่างไรมาก่อนแล้วจะมีผลอย่างไรนะครับ ก็อย่างที่ท่านสอบถามครับ จะอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ชัดเจนนะครับ ถ้าชัดเจนมาตราบนี้เราไม่มีการแก้ไขนะครับ แล้วผู้แปรญัตติก็ไม่ติดใจอะไรก็ผ่านได้ใช่ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ยืนยันนะครับ ขอต่อไปครับท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : หมวด ๘ การเงิน การคลังและงบประมาณ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีผู้สงวนคำแปรญัตติหลายรายครับ ขอเริ่มท่านอุทิศไช้ไหมครับ ท่านพิเชียร เชิญครับ ได้ครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ สสร. นะครับ ในมาตรา ๑๖๓ นี้ครับ เป็นในหมวดของการเงิน การคลังและงบประมาณนะครับ ซึ่งกระผมได้ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในวรรคที่ ๒ นะครับ โดยให้เติมเข้าไป ๑ คำเท่านั้นเองครับ คือในประเด็นที่กระผมได้ขอแก้นี้นะครับ เป็นเรื่องเกี่ยวกับงบกลางของรัฐบาลครับท่านประธาน ปกติว่าข้อความในวรรคสองนะครับ เขียนไว้ดังนี้ครับว่า ถ้ารายจ่ายใดที่ไม่สามารถจัดสรรเป็นรายจ่ายในรายการใดได้ ให้จัดสรรไว้ในรายการรายจ่ายงบกลาง โดยต้องแสดงเหตุผลนะครับ ผมได้ขอเพิ่มข้อความเข้าไปว่า รวมทั้งรายละเอียดตามสมควรครับท่านประธานนะครับ แทรกเข้าไป แล้วก็ต่อท้ายนี้ก็เป็นความที่ท่านยกร่างท่านได้เขียนไว้แล้วนะครับว่า และความจำเป็นในการกำหนด

งบประมาณรายจ่ายงบกลางนั้นด้วย คือเหตุผลที่กระผมได้เติมลงไปแค่วรรคเดียวครับ
ท่านประธานก็คือ คำว่า รวมทั้งรายละเอียดตามสมควรนี้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ในอดีตที่ผ่านมา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๔ ถึง ๕ ปี ที่ผ่านมานี้ งบกลางซึ่งเป็นงบรายจ่ายของรัฐบาลนะครับ
ที่มีได้อยู่ในกระทรวง ทบวง กรมใด ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ครับท่านประธาน -----

- ๔๗/๑

โดยในครั้งแรกนี้ประมาณเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ นี้ รายจ่ายของงบกลางนี้มีอยู่เพียงแค่สองหมื่นกว่าล้านบาทเท่านั้นเองครับท่านประธาน แต่ว่าต่อมาได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว นะครับ แล้วก็จำนวนนั้นได้เพิ่มขึ้นมาจากสองหมื่น เป็นหกหมื่นกว่าล้าน เป็นหนึ่งแสนล้าน แล้วก็ในปีท้าย ๆ นะครับ ช่วงประมาณปี ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๔๙ งบกลางได้เพิ่มขึ้นมาถึงแสนหกหมื่นกว่าล้าน เกือบจะถึงสองแสนล้านแล้วครับท่านประธาน นะครับ แล้วก็ผมได้ไปดูในรายละเอียดของการทำรายละเอียดนะครับ งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลประจำปีนี้ที่ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ปรากฏว่ารายจ่ายในหมวดของงบกลางนี้นะครับ ท่านประธาน ท่านเชื่อหรือไม่ครับ อาจจะต้องเอาไปลงในกินเนสส์ บ๊อค (Guinness Book) (Guinness World Records) นะครับว่า มีกระดาษ รายละเอียดที่บอก รายละเอียดของงบกลางนี้ เพียงแค่ ๒ หน้ากระดาษเท่านั้นเองครับท่านประธาน ๒ หน้ากระดาษนะครับ แต่ว่าเปิดโอกาสและเปิดเป็นรูโหว่ช่องใหญ่ให้รัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี สามารถนำงบประมาณที่เป็นรายจ่ายจากภาษีอากรของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งชาตินี้ไปใช้จ่ายได้ นะครับ โดยไม่มีรายละเอียดครับท่านประธาน ไม่มีรายละเอียดนี้ คือไม่มีรายละเอียดทั้งรายละเอียดที่เป็นหมวดใหญ่ก็ไม่มี รายละเอียดย่อยที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยลงไปของวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ก็ไม่มีครับท่านประธาน เป็นเรื่องที่เหลือเชื่ออย่างยิ่งนะครับ อันนี้แหละครับที่กระผมคิดว่า ควรที่จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ โดยเติมเข้าไปวรรคสั้น ๆ เพียงวรรคเดียวเท่านั้นครับท่านประธาน ก็คือโดยต้องแสดงเหตุผลแล้วก็รวมทั้งรายละเอียดตามสมควร คำว่า รวมทั้งรายละเอียดตามสมควรนี้แหละ ก็เพื่อที่จะทำให้ ถ้ารัฐบาลจะกำหนดงบกลางนี้ ก็ควรมีรายละเอียดพอสมควรที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้พิจารณาครับ เพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน แล้วก็เป็นการปิดรูโหว่ช่องใหญ่ แล้วก็เพื่อรักษาวินัยทางการคลังของรัฐบาลไว้นะครับ อันนี้ก็คือเหตุผลทั้งหมดที่กระผมได้กราบเรียนมา และอยากจะให้ทางกรรมาธิการยกร่างได้กรุณาพิจารณาเพิ่มความนี้ลงไป เพื่อไม่ให้ เป็นช่องโหว่ให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันครับ ขอขอบพระคุณมากครับท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ อย่าเพิ่งนั้นเลย เขาขอให้กรรมาธิการช่วยชี้แจง เพราะมีการแก้ไขด้วยนะครับ
เชิญครับ อาจารย์พิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ประเด็นที่ท่านสมาชิก ขอภัยที่เอ่ยนาม คุณพิเชียรได้ยกขึ้นมา นะครับ ก็เป็นข้อห่วงใยของพวกเราทุกคน โดยเฉพาะในกรรมาธิการ จึงได้มีการนำเสนอให้มีการเขียนหมวด ๘ ขึ้นมาเป็นการเฉพาะนะครับ ซึ่งเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญของเรา ตั้งแต่ ๒๕๓๕ นะครับ ที่มีการยกเอาหมวดนี้ขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพราะว่าในอดีตนี้เรื่องเหล่านี้ เขามักจะซ่อนอยู่ในรัฐธรรมนูญในแต่ละฉบับนะครับ ในส่วนของความสัมพันธ์ของรัฐบาล กับรัฐสภา แต่ว่าคราวนี้เนื่องจากความจำเป็น แล้วก็เหตุผลตามที่ท่านพิเชียรได้กล่าวแล้ว นี่นะครับ จึงได้ยกขึ้นมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ท่านได้ยกขึ้นมาเกี่ยวกับงบกลางนี้ ก็เป็นข้อห่วงใยที่ในกรรมาธิการเองก็ได้มีการพูดประเด็นนี้ ซึ่งก็มีมากด้วยกันนะครับว่า ในอดีตนี้งบกลาง โดยเฉพาะส่วนที่เป็นตัวปัญหานี้ครับ ก็คือเงินสำรองเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็นนะครับ ซึ่งปกติปีหนึ่ง ปีหนึ่งก็จะตั้งไว้ประมาณ ๑ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินงบประมาณ ก็คือประมาณ ๙ พันล้านนะครับ แต่ว่าในระยะสองสามปีที่ผ่านมา ตัวเลขนี้ก็ได้กระโดดขึ้นมา เป็นสี่ห้าหมื่นล้านด้วยกันนะครับ ซึ่งตรงนี้ก็เหตุผลที่นำไปสู่การให้มีการเขียนวรรคสองนี้ ขึ้นมา แต่ว่าประเด็นที่คุณพิเชียรได้นำเสนอ จริง ๆ แล้วนี้ได้มีปรากฏอยู่ในวรรคที่ ๓ นะครับ ก็คือว่าในวรรคที่ ๓ นี้ เรากำหนดให้มีการออกกฎหมายฉบับหนึ่งขึ้นมา เพื่อดูแล ในรายละเอียดเหล่านี้ เพราะว่าเราคงไม่ประสงค์ที่จะให้รัฐธรรมนูญของเรานี้ครบเต็มไปด้วย รายละเอียดนะครับ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ การกำหนดวงเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน นะครับ ตรงนี้ก็จะมีการเขียนหลักเกณฑ์ขึ้นมาครับ โดยกฎหมายฉบับนั้น -----

ซึ่งสุดท้ายรัฐบาลก็ต้องไปปฏิบัตินะครับ เวลาที่มีการนำเสนองบประมาณแผ่นดินประจำปี
นะครับ ก็ต้องมีการแสดงรายละเอียดตามที่ท่านเสนอ เพราะฉะนั้นถ้อยคำที่ลงไปก็อาจจะไม่
จำเป็น ต้องเขียนอย่างที่ได้กล่าวกันนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ก็ท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ เชิญครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม
นายสมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตติในมาตรา ๑๖๓ ครับ ในเรื่องการเงิน การคลัง
และการงบประมาณนี้ ผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๖๓ ก็เพื่อให้เกิดวินัยทางการเงิน
การคลังของประเทศในลักษณะที่ดีขึ้น เพื่อให้สภาได้มีส่วนได้รับรู้และควบคุมระบบการเงิน
การคลังของประเทศแทนประชาชนได้ดีขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายทางการเงิน
การคลังโดยสภาไม่รู้ แต่อย่างไรก็ตามนี้ ผมก็ไม่อยากเห็นว่าสภาไปลงในรายละเอียดของ
งบประมาณ หรือรายละเอียดของการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ มากเกินไป ผมคิดว่าสภาควรจะ
สนใจในเรื่องหลัก ๆ ใหญ่ ๆ เพื่อให้สามารถควบคุมระบบการเงิน การคลังของ
ประเทศ การรวมการได้กรุณาแก้ไขที่ผมได้แปรญัตติไว้หลายประการ ซึ่งขอขอบคุณ
แต่ผมยังไม่พอใจนะครับ ยังมีประเด็นอีก ๒ ประเด็น ซึ่งผมอยากจะนำเสนอในที่นี้ คือในเรื่อง
เกี่ยวกับรายละเอียด ประเด็นที่เกี่ยวกับรายละเอียดนี้มีอยู่ในมาตรา ๑๖๓ บรรทัดแรก ซึ่งใช้
ถ้อยคำในเอกสารของกรรมาธิการว่า ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ ต้องมีรายละเอียดเป็นเอกสารประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายเกี่ยวกับประมาณการรายรับ และอื่น ๆ นะครับ ถ้อยคำนี้ผมคิดว่าจะนำไปสู่การที่
ให้ต้องนำเสนอรายละเอียดจำนวนมากมาย แล้วก็จะทำให้สูญเสียจุดสนใจในภาพรวมไป
จึงขอเปลี่ยน ขอเสนอแก้ถ้อยคำเป็นว่า ในการเสนอพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีนั้น ต้องมีเอกสารประกอบ ไม่ใช่รายละเอียด ต้องมีเอกสารประกอบ ซึ่งรวมถึง
ประมาณการรายรับ และรายการอื่นตามที่เขียนไว้แล้ว นี่เป็นประการที่ ๑ นะครับ

ส่วนประการที่ ๒ ก็คือว่า คำว่า ในแต่ละรายการของการใช้จ่ายนี้ ผมเกรงว่า
จะนำไปสู่การดูการใช้จ่ายในแต่ละรายการของงบประมาณ ซึ่งเป็นรายละเอียดมากเกินไป

จึงอยากจะขอเปลี่ยนเป็นคำว่า ในแต่ละแผนการใช้จ่าย ให้ดูที่แผนการใช้จ่ายว่า แต่ละแผนการใช้จ่ายต้องมีวัตถุประสงค์ มีเป้าหมาย มีแผนงาน มีโครงการนะครับ สำหรับเรื่องงบกลางนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นเรื่องที่เป็นปัญหา ตามที่มี สสร. ได้ขอแปรญัตติไว้แล้ว แต่ผมยังคิดว่า คำแปรญัตตินั้น และข้อความซึ่งเขียนไว้ตามที่กรรมาธิการได้เขียนนี้ยังไม่ได้นำไปสู่การแก้ปัญหาที่แท้จริงของเรื่องงบกลาง ที่นี้ถ้าดูตามเอกสารของกรรมาธิการนี้ ก็อาจจะดูไปได้ว่าเป็นการเปิดช่องให้มีการใช้งบกลางได้มากขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตนะครับตรงที่ว่า ลองไปพิจารณาดูใหม่ว่า ข้อความเกี่ยวกับงบกลางนี้ควรจะเขียนอย่างไรถึงจะเป็นผลบังคับให้มีการใช้งบกลางที่รัดกุมและเป็นประโยชน์มากขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีท่านวุฒิสภาตินะครับ ในกลุ่มท่านอาจารย์วัชรินทร์ เชิญท่านวุฒิสภาตินะครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร ท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๑๖๓ นั้นครับ ผมขอเพิ่มข้อความในวรรคสี่นะครับ เป็นดังนี้ครับ ในการขอตั้งงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ และในส่วนราชการทุกระดับประจำปี ให้ขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเท่าที่จำเป็น และการใช้จ่ายให้พึงช่วยกันประหยัด ซึ่งหากสิ้นสุดปีงบประมาณเหลือเท่าใด ให้เหลือคืนคลังสมทบเป็นกองทุนของประเทศ จริง ๆ ด้วยความที่ตัวเองก็เป็นหัวหน้าหน่วยงานในรัฐวิสาหกิจนะครับ บางครั้งนะครับ เราจะเห็นว่า พอปลายปีงบประมาณนั้นะครับ-----

ในเรื่องของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณนี่นะครับ บางครั้งมันมีเงินคงเหลือนี้ ก็ไปตั้งขอเบิกจ่ายในส่วนโครงการเร่งด่วน หรืออะไรต่าง ๆ นานานี่นะครับ ซึ่งผมมองว่ามันเกินความจำเป็นนะครับ แล้วก็ไม่ได้ประโยชน์แท้จริงจากเม็ดเงินที่ได้เบิกจ่ายลงไป สิ่งเหล่านี้ครับ ผมเชื่อว่าถ้าทุกหน่วยงานนี้ช่วยกันประหยัด แล้วก็ให้จ่ายเงินงบประมาณด้วยความละเอียดรอบคอบนะครับ เม็ดเงินทุกบาททุกสตางค์ที่ได้ให้จ่ายลงไปในนี้ครับ ไปเพื่อประโยชน์แท้จริงของหน่วยงานนะครับ เพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศชาตินี้ ผมเชื่อว่าเราจะได้ประโยชน์มากกว่าที่เป็นอยู่เยอะนะครับ ผมเสียตายครับ ในงวดปลายปีงบประมาณนะครับ ถ้ามีการโอนเงินงบประมาณนี้ไปใช้จ่ายในโครงการ ซึ่งบางครั้งผมว่ามันไร้สาระนะครับ เกินความจำเป็นอย่างไรผมฝากท่านกรรมาธิการยกร่างในประเด็นนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ขอท่านอาจารย์อรรถ ธรรมโน ครับ เชิญก่อนครับ

นายอรรถ ธรรมโน : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอรรถ ธรรมโน สสร. หมายเลข ๐๙๔ นะครับ ทางกลุ่มกระผม ภายใต้การนำของท่านอุทิศ ชูช่วย นะครับ ได้ขอแปรญัตติในวรรคแรกนะครับ โดยเพิ่มคำว่า ประโยชน์ และก่อนคำว่า การขาดรายได้จากการยกเว้นภาษีเฉพาะรายนะครับ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขให้แล้ว นะครับ ผมเองอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเล็กน้อยว่า การที่คณะกรรมการได้แก้ไขมาตรา ๑๖๓ ตามที่กระผมได้เสนอคำแปรญัตติ และคำแปรญัตติที่ดีมาก ๆ ของท่านสมชัย ฤชุพันธุ์ ที่ได้รับการดูแลแล้วนั้นนะครับ ผมคิดว่ามาตรา ๑๖๓ นี้เป็นมาตราที่ค่อนข้างสมบูรณ์มากแล้วนะครับ แต่อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตท่านประธานที่จะออกความเห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ ผมคิดว่าในการออกบทบัญญัติมาตรานี้ ในมาตรา ๑๖๓ ของกรรมการที่แก้ไขเสร็จแล้วนี้ละ แก้ไขใหม่แล้วนี้นะครับ คงมีความประสงค์ที่จะให้เกิดความโปร่งใสทางการคลัง คงมีความประสงค์ที่จะให้เกิดการใช้จ่ายของรัฐให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ผมต้องการให้การเงิน การคลังเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประการสุดท้ายก็คงต้องการที่จะป้องกันการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย หรืออย่างมากมายในระยะเวลาที่ผ่านมาครับ ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านกรรมาธิการว่า สิ่งที่ท่านประสงค์นั้น

นะครับ ผมเชื่อมั่นว่ามาตรา ๑๖๓ นี้ คงจะช่วยสร้างความโปร่งใสทางการเมืองคลั่งได้อย่างมาก นะครับ เพราะในพรรคแรกที่ท่านระบุไว้นั้นนะครับ ผมเชื่อว่าจะทำให้สาธารณชนได้มีโอกาส ได้รับทราบถึงภาระที่แท้จริงทางการเมืองมากขึ้น จะสามารถวิพากษ์วิจารณ์ หรือวิเคราะห์ บประมาณรายจ่ายของรัฐบาลได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม และผมคิดว่าการที่ท่านแก้ไขแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพรรคสาม จะทำให้การใช้จ่ายของรัฐนี้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทาง เศรษฐกิจที่ยั่งยืน และต่อการรักษาสภาพทางเศรษฐกิจนะครับ แต่ผมอยากทราบเรียน ท่านกรรมาธิการว่า วัตถุประสงค์ของท่านในตอนแรกที่จะดูแลการคอร์รัปชันนั้นนะครับ ผมเชื่อว่าวัตถุประสงค์ข้อนี้นะครับ คงจะเกิดผลในระยะสั้นมากกว่า ระยะที่กฎหมาย รัฐธรรมนูญนี้ออกในตอนแรก ๆ ผมเชื่อว่า คงมีผลกระทบเป็นการยับยั้งการคอร์รัปชันได้ ตามสมควร แต่ผมเชื่อว่าด้วยเทคนิคทางการเงินใหม่ ๆ และด้วยความสามารถของผู้ที่มา บริหารประเทศนั้น คงจะสามารถหาช่องทางหลีกเลี่ยงข้อจำกัดเหล่านี้จนได้ครับ ผมเรียนว่า ที่ผมได้แปรญัตติในตอนแรกเพราะมาตรา ๑๖๓ ในตอนแรกนั้น เขียนไว้ค่อนข้างจำกัดมาก แต่ หลังจากที่ท่านแก้ไขเรียบร้อยแล้วนี้ ผมเชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ดีนี้จะสามารถ ใช้บทบัญญัติในข้อนี้บริหารงานคลังได้อย่างสะดวกใจมากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ อย่างที่ผมเรียนท่านประธานไว้เมื่อกี้ว่า คงป้องกันรัฐมนตรีคลังที่ไม่ดี หรือบริวารที่จะหาทาง หลีกเลี่ยงไม่ได้ กระผมเชื่อเช่นนั้นนะครับ ผมขออนุญาตเนื่องจากว่าคณะกรรมการได้แก้ไข มาตรา ๑๖๓ ในพรรคสามนะครับ ในตอนท้ายนี้ คณะกรรมาธิการได้ระบุท่านองว่า การใช้ มาตรการทางการเมืองคลังทั้งหลาย อยากให้เกิด ให้ดูแลหลักการรักษาเสถียรภาพ และพัฒนาทาง เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนนะครับ -----

ผมอยากขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าท่านกรรมาธิการจะกรุณาเพิ่มคำง่าย ๆ ไปอีกคำหนึ่งจะทำให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้นนะครับ ผมอยากให้ตอนท้ายวรรคสาม อยากให้เพิ่มคำว่า และเป็นธรรม หรือจะเพิ่มคำว่า และความเป็นธรรมในสังคม เข้าไปด้วยนะครับ เราจะได้วัตถุประสงค์ทั้ง ๓ อย่าง คือพัฒนา เสถียรภาพ และความเป็นธรรมนะครับ แต่ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ท่านกรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนแค่นี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านพิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ กระผมใคร่ขอขอบพระคุณท่าน สสร. ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ และก็ขอแนะนำที่เป็นประโยชน์นะครับ ซึ่งส่วนใหญ่โดยเฉพาะที่ท่านสมชัยได้ส่งมาให้พวกเราแก้ไข เราก็ได้ดำเนินการเกือบจะทั้งหมด ยกเว้นอาจจะคำสองคำที่ท่านได้ติติงไว้จะจริง ๆ ถ้อยคำที่ท่านยังติติงค้างอยู่เราก็ได้ดูแล้วว่า ในการดูแลเรื่องนี้หลักใหญ่ก็คือ เรื่องความโปร่งใสครับ ก็คือจะต้องมีการแสดงหลักเกณฑ์รายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้นครับ แต่ว่าในการนำเสนองบประมาณนี้ครับจะต้องทำเป็นพระราชบัญญัติครับ ซึ่งถ้อยคำที่ท่านได้แปรญัติติเข้ามานี้จะทำให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันจะต้องอยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งจะทำให้ตัวพระราชบัญญัติเท่านั้นเอง มาตราแต่ละมาตรานี้ จะเป็นเนื้อหาที่อาจจะมากมายด้วยกันนะครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึงได้ปรับปรุงถ้อยคำตรงนี้นะครับว่า สิ่งที่ท่านได้กล่าวเมื่อสักครู่ครับ เป็นเรื่องของรายละเอียด เป็นเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ว่าไม่ใช่รายการที่จะไปแสดงอยู่ในพระราชบัญญัตินั่นเอง อันนี้อยากจะขออนุญาตที่จะชี้แจงความแตกต่าง ขณะเดียวกันคำว่าแผนการนี้นะครับ ศัพท์ที่ใช้ในงบประมาณนี้เขาใช้คำว่า แผนงาน เราก็เป็นห่วงว่า ตรงนี้ก็จะก่อให้เกิดความสับสนนะครับ จริง ๆ แล้วหลักเกณฑ์เหล่านี้ครับที่ท่านได้กล่าวนี้ เราจึงมีไปเขียนอีกทีในวรรคสามนะครับของมาตรา ๑๖๓ นะครับ ที่ว่าให้มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐ เพื่อกำหนดกรอบต่าง ๆ นะครับ ซึ่งตรงนี้เราจะไปดูแลกันว่า ทั้งหมดนี้จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ท่านได้เสนอไว้หรือไม่

LIRT

สำหรับประการที่ท่านวุฒิสภาติ ขอบกฏที่เอ่ยนามนะครับ ได้เสนอแนะขึ้นมาว่า เมื่อมีการใช้จ่ายเงินแล้วนี้ ถ้ามีเงินเหลือ นะครับ ควรจะนำส่งคืนกองทุนของประเทศ อันนี้เป็นหลักที่ถูกต้องนะครับ เป็นหลักที่ถือปฏิบัติอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเราต้องเข้าใจดีว่า ระบบการใช้จ่ายของค์กรของรัฐ หรือระบบราชการนั้น พวกเราอาจจะมองเหมือนกับระบบเอกชนก็คือ มีเงินมาแล้ว แล้วก็มาเข้าอยู่ในบัญชี แล้วจากนั้นก็ใช้ไป ใช้ไป เหลือเท่าไรก็จะบังคับให้เอาเงินที่อยู่ในบัญชีนี้คืนกระทรวงการคลัง จริง ๆ หลักไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ หลักที่สำคัญก็คือว่า ความสามารถในการใช้จ่ายของหน่วยงานนี้มันเป็นอำนาจนะครับ รัฐสภานี้ นะครับ ขออำนาจจากประชาชนว่า ปีนี้จะมีการขอตั้งบไว้ ๑ ล้าน ๕ แสนล้านล้านบาท ๑ ล้าน ๕ แสนล้านบาท ประทานโทษนะครับ ไม่ได้หมายถึงว่า เรามีเงิน ๑ ล้าน ๕ แสนล้านบาทอยู่แล้ว หรือจะมีและก็มีมากองไว้ให้ จริง ๆ แล้วเป็นการขออำนาจจากประชาชนว่า จะไปหาเงินมา ๑ ล้าน ๕ แสนล้าน และอำนาจเหล่านี้ก็จะมีการส่งผ่านไปให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ กระทรวงต่าง ๆ ว่าจะให้อำนาจกระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงเกษตรนี้ไปใช้จ่ายในวงเงินเท่าไรนะครับ และวงเงินเหล่านั้นนี้ ตามหลักแล้วท่านต้องใช้ให้ถูกต้องตามที่ได้ตกลงไว้ เหลือเท่าไรนั้นะครับ ก็คืออำนาจนั้นก็จะต้องหมดไปตอนสิ้นปีงบประมาณ มิฉะนั้นท่านจะต้องมาขอเงินไว้เบิกเหลือปีนะครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วนี้ที่ว่า ให้เงินส่งคืนนี้ มันเป็นส่วนน้อยที่มีการเบิกไปแล้วแล้วก็เหลือคืน จริง ๆ แล้วอำนาจที่ให้ไปนั้นะครับ จะมีอยู่ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ใช้ และก็เงินท้นหายไป เพราะอำนาจนั้นจะหมดเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ถ้าไม่ได้มาขอเงินไว้เบิกเหลือปี เป็นต้นนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็อยากจะขอเรียนนะครับว่า ระบบโดยตัวมันเองนี้ มันจะเป็นอย่างนี้อยู่แล้วก็คือว่า จะมีการตรวจตราว่า เป็นไปตามนั้นหรือไม่ -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะคะ หากมีการเหลื่อมจ่ายและจะขอโอนไปใช้เรื่องอื่นนี้ะครับ ในอดีตที่ผ่านมาเราก็จะมีการทำกันได้ โดยอำนาจของสำนักงานที่ดี หรือที่จะให้อนุมัติะครับ ซึ่งในคราวนี้เราก็ได้พยายามที่จะให้เกิดความโปร่งใส โดยมีการกำหนดว่า หากมีการโอนเงินไปใช้ในรายการอื่นนอกเหนือจากที่ได้มีการเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วนี้ะครับ ในมาตรา ๑๖๕ วรรคสุดท้ายนี้ ก็ต้องมีการมาบอกกล่าวรัฐสภาเพื่อทราบะครับ อันนี้ก็เหตุผลที่อยากจะขอเรียนไว้ะครับ

ประการสุดท้ายที่ท่านอรรถให้เดิมนะครับ ผมคิดว่าเราเห็นด้วยกับท่านนะครับ เมื่อได้หารือกับทางกรรมาธิการแล้วนี้ ก็เห็นว่าควรจะเติมคำว่า ให้ความเป็นธรรมในสังคมนะครับ ต่อท้ายอย่างที่ท่านได้นำเสนอครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีท่านสมเกียรติครับ กับท่านพิเชียร ท่านสมเกียรติก่อนนะครับ ท่านสมเกียรติครับ เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ก็คงจะต้องขอความกรุณาผ่านท่านไปยังท่านกรรมาธิการนะครับ และก็ลำดับที่ ๑ ก็อยากจะทราบให้ชัดเจนนะครับว่า เกี่ยวกับเรื่องโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และก็โครงการในพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถนะครับ เกี่ยวกับเรื่องงานในโครงการของพระองค์ท่าน อยากทราบจริง ๆ ผมพยายามอ่านเรื่องงบประมาณในนี้ครับว่า มันมีเกี่ยวข้องอยู่บ้างไหม ก็บังเอิญมีเกี่ยวข้องอยู่นิดหนึ่ง เกี่ยวกับการใช้งบกลางอะไรแบบนั้นะครับ สำหรับที่จะใช้ พอจะสนับสนุนได้ะครับ ก็คืออยากจะทราบจริง ๆ ว่า ขณะนี้มันปรากฏงบในการสนับสนุนหน่วยงานดังกล่าวที่ผมกล่าวข้างต้นนี้ครับ ปรากฏอยู่ในงบประมาณประเภทใดของรัฐบาลที่จัดไว้ะครับ เพราะเท่าที่สังเกตดูโครงการของพระองค์ท่านกว่า ๓,๐๐๐ โครงการนี้ ถ้าเผื่อใช้ในแต่ละปีโครงการละล้านบาทเท่านั้นะครับ ใช้เงินเกือบสามพันล้านเข้าไปแล้วนะครับ ถ้าเผื่อเกิดใช้สักสองล้านก็เข้าไปหกพันล้าน ซึ่งดูแล้วว่าเป็นการจัดสรรงบประมาณเท่าที่ฟัง ๆ มานะครับว่า งบประมาณไม่ค่อยพอเพียงกับการดำเนินการครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นก็คงจะต้องไปรบกวนเบื้องยุคลบาทของพระองค์ในด้านงบประมาณอยู่เสมอไปนะครับ โครงการกว่า ๓,๐๐๐ โครงการนี้ก็รู้อยู่แล้วว่า สร้างงาน สร้างเงินให้กับพสกนิกรของพระองค์ท่านอย่างมากอยู่แล้ว แต่บังเอิญการสร้างงาน

สร้างเงินของพสกนิกร และกึ่งพสกนิกรของพระองค์ท่านในจำนวนมากนี้ ก็ได้รับอันสงสัสนี้ แต่เราคงไประคายเคืองเบี่ยงยุคบาททางด้านงบประมาณของพระองค์ขึ้นเรื่อย ๆ นะครับ และโครงการนี้ค่อนข้างที่จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ และขยายจำนวนกว้างขึ้นเรื่อย ๆ นะครับ เพราะว่า เป็นส่วนที่สนับสนุนทางด้านโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลเกือบทุกรัฐบาลอย่างชัดเจนนะครับ ในการที่ปลดเปลื้องความทุกข์ร้อนของพสกนิกรของพระองค์ท่าน ก็อยากจะเห็นนะครับ อยากจะเห็นว่า ถ้าเผื่ออนาคตโครงการทางด้านนี้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อย ๆ นะครับ แต่ก็ต้องใช้ งบประมาณสนับสนุนมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นไปได้ไหมครับที่จะมีปรากฏอยู่เลย ให้เป็นตัวหนังสือ ชัดเจนลงไปเลยว่า รัฐบาลจะสนับสนุนเกี่ยวกับงบประมาณในด้านโครงการเหล่านี้เป็น ตัวเลขเท่าไร ผมสมมุติ นะครับ อย่างปีนี้ใช้งบประมาณของรัฐ ใช้งบประมาณประมาณ หนึ่งจุดห้าล้านล้านนี้ ถ้าเผื่อจะครึ่งเปอร์เซ็นต์ ๐.๕ เปอร์เซ็นต์นี้ ก็คงประมาณสักเจ็ดพันล้านนี้ โครงการก็คงจะอยู่ได้อย่างสบาย ๆ และก็ไม่ต้องไปรบกวนเบี่ยงพระยุคบาทของพระองค์ท่าน ในด้านงบประมาณ เป็นไปได้ ถ้าเผื่ออย่างนี้ขอปรึกษาทางด้านท่านคณะกรรมการการยกย่อง นะครับว่า เป็นไปได้ในกรณีในลักษณะอย่างนี้หรือไม่ครับ ถ้าเผื่อเป็นได้ ก็คงจะเป็นอันสงสั ของประชาชนคนไทยทั่วไปนะครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาว่าง รัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ ตอนนี้ท่านอภิปรายรวมกันอยู่นะครับ ทุกพรรคเลยนะครับ ของอาจารย์จรัสนี้ รับรองอยู่ในกลุ่มอาจารย์เจิมศักดิ์ พรรคสาม นะครับ เชิญอาจารย์จรัสครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม จรัส สุวรรณมาลา ครับ ประเด็นที่ทางกลุ่มของกระผมขอแปรญัตติ จะเป็นเฉพาะที่พรรคสาม พรรคเดียว นะครับ ในพรรคสามนี้ หลักสาระสำคัญก็คือ ต้องการที่จะให้มีการเพิ่ม ข้อความลงไปในกฎหมายการเงิน การคลัง ที่เรากำลังจะยกกว้างขึ้นตามมาตรานี้ นะครับ มีอยู่ ๓ ประเด็น ที่ทางกลุ่มกระผมขอเสนอให้เพิ่มเข้าไป นะครับ -----

ความจริงข้อความมันก็คล้าย ๆ กับที่คณะกรรมการได้ปรับปรุง แก้ไขถ้อยคำแล้วนะครับ อย่างแรกก็คือ เรื่องการให้มีหลักการว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งกองทุนสาธารณะนะครับ อันที่ ๒ ก็เป็นเรื่องของหลักการว่าด้วยเรื่องการจัดทำแผนการเงิน การคลัง ระยะเวลากลาง และเรื่องที่ ๓ ก็เป็นเรื่องของการให้มีหลักการว่าด้วยการบริหารงานคลังในกระบวนการที่สมบูรณ์นะครับ ก็คือการบริหารการเงิน การบัญชี การจัดซื้อและการบริหารทรัพย์สิน กระผมขออภิปรายสนับสนุนข้อเสนอดังนี้ครับ ท่านประธานครับ คือในประการแรกนี้ กระผมคิดว่า รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ของเรานะครับ ได้สร้างนวัตกรรมใหม่ทางการเงิน การคลังขึ้นเป็นครั้งแรก เพราะว่าตั้งแต่เรามีรัฐธรรมนูญมาสิบเจ็ด สิบแปดฉบับ ๑๗ ฉบับมาแล้วนี่นะครับ ไม่เคยมีการบัญญัติในหมวดว่าด้วยเรื่องการเงิน การคลังไว้เลย ซึ่งเราทราบดีว่า ในช่วงห้าสิบกว่าปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้เข้าไปมีบทบาทในทางเศรษฐกิจมากขึ้น แล้วก็ได้มีนวัตกรรมทางการเงิน ที่เราเรียกว่า การสร้างเครื่องมือทางการเงินใหม่ ๆ ขึ้นมากว้างขวาง เพื่อที่จะดำเนินนโยบายต่าง ๆ ที่แปลก ๆ มากขึ้น เพราะว่าสังคมเปลี่ยนไปนะครับ เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ในการบริหาร ในนวัตกรรมที่เราสร้างขึ้นใหม่ในทางการคลังนี้นะครับ ถึงแม้จะสมบูรณ์ไปเป็นส่วนใหญ่แล้วนี้ ก็ยังขาดสาระสำคัญบางส่วน ซึ่งสาระสำคัญเหล่านี้ ถ้าใส่เข้าไปในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็จะดำรงงั้นครับ ผมเห็นด้วยกับกรรมการที่จะให้ใส่สาระสำคัญลงไป ในกฎหมายการเงิน การคลัง ที่เราจะบัญญัติขึ้นในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในมาตรานี้ะครับ ในวรรคสามนี้ะครับ เพราะฉะนั้นที่ผมจะพูดต่อไปนี้ จะไม่อยู่ในรัฐธรรมนูญในหลักการ เพียงแต่จะมีเฉพาะคำหลัก ๆ ที่จะใส่ไว้ในมาตรานี้เท่านั้น ในวรรคนี้เท่านั้นะครับ ก็จะไม่รุ่งรังอะไรมาก เพียงแต่เพิ่มคำ ที่นี้ ๓ อย่างที่ผมอยากจะขอให้เพิ่มก็คือ อย่างแรกก็คือ เรื่องการจัดตั้งกองทุนสาธารณะ ผมอยากเรียนท่านประธานว่า กองทุนสาธารณะนี้เป็นคำที่คนทั่วไปไม่ค่อยจะเข้าใจนะครับ พวกเราที่เป็นนักการคลังก็อาจจะเข้าใจไม่ยาก ในภาครัฐเรามีกองทุนสาธารณะ ๓ ประเภท ท่านประธานครับ คือกองทุนเงินแผ่นดิน ซึ่งเราทำงานประมาณแผ่นดินกัน อันนั้นคือ กองทุนประเภทที่ ๑ ทุกประเทศมีหมดนะครับ อันที่ ๒ ก็คือ กองทุนสาธารณะประเภทรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเรามีรัฐวิสาหกิจอยู่ประมาณสี่ห้าสิบแห่ง ก็เป็นกองทุนสาธารณะประเภทหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลจะตั้งขึ้นเพื่อทำธุรกิจนะครับ ทั้งในรูปแบบต่าง ๆ และอันที่ ๓ คือ กองทุน

สาธารณะประเภทที่เป็นกองทุนหมุนเวียนต่าง ๆ อย่างเช่น กองทุนน้ำมัน กองทุนหมู่บ้าน ชุมชนเมือง เป็นต้นนะครับ กองทุนเหล่านี้ได้โดยปกติหลักการบริหารงานคลังเขา ในระบบ ประชาธิปไตยนะครับ รัฐบาลจะตั้งกองทุนเหล่านี้ได้โดยต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ทำได้ แล้ว ก็มีหลักเกณฑ์ไว้ด้วยครับว่า ในกองทุนแต่ละประเภทนี้รัฐบาลจะทำเพื่อวัตถุประสงค์อะไร และ จะบริหารอย่างไร ประเทศไทยเราเป็นข้อยกเว้นของประเทศหนึ่งในโลกนะครับ ที่รัฐบาลไม่ได้ บัญญัติหลักการว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งกองทุนสาธารณะ ท่านจะพบว่ารัฐวิสาหกิจของเรานี้ สืบ กว่าแห่งนะครับ บางแห่งก็ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ บางแห่งก็กฤษฎีกา บางแห่งก็มติ ครม. ท่านอาจารย์สมคิด กรรมาธิการ ได้กล่าวเรื่องนี้ไว้ในที่ประชุมเมื่อหลายวันมาแล้ว ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับ ก็ชี้ให้เราเห็นว่า ที่วุ่นวาย แล้วก็ไม่ใช่เป็นระบบเหล่านี้นะครับ เพราะว่าเราไม่มีกฎ กติกาเขียนเอาไว้เลยนะครับ กฎหมายการเงิน การคลังที่เราจะเขียนคราวนี้ ก็เป็นกฎหมายฉบับแรกที่เมืองไทยจะมีนะครับ ก็ไม่เคยมีมาก่อน เรามีกฎหมายต่าง ๆ เฉพาะ ทาง เช่น กฎหมายงบประมาณ พระราชบัญญัติเงินคงคลัง อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ซึ่งมันจะไป คนละทิศ คนละทางครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเสนอว่า ถ้าเราจะมีหลักการ บัญญัติ หลักการว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งกองทุนสาธารณะขึ้น บัญญัติให้เป็นหลักการว่า กองทุน สาธารณะแต่ละประเภทนี้จะมีวัตถุประสงค์อย่างไร และรัฐบาลจะตั้งขึ้น หรือไม่ควรจะตั้งขึ้น อย่างไรบ้าง ในช่วงหลังสุดเมื่อเรามีนวัตกรรมทางการคลังมากขึ้น รัฐบาลเริ่มตั้งกองทุนแปลก ๆ อย่างเช่น กองทุนวายุภักษ์ กองทุนน้ำมัน ซึ่งกองทุนน้ำมันนี้ตั้งมานานนะครับ แต่ว่าไม่เคยผ่าน เป็นพระราชบัญญัตินะครับ เป็นแต่กฤษฎีกา แล้วก็ใช้มติ ครม. เอา กองทุนแต่ละอย่างนะครับ ท่านประธานครับ แต่ละกองทุนสามารถที่จะก่อหนี้ผูกพันได้อย่างมหาศาล กองทุนน้ำมัน ซึ่งเรา ทราบกันดีนะครับ กองทุนนี้ก่อหนี้ผูกพันอย่างเดียวเป็นหมื่นล้านได้ในเวลาสองสามปี แล้วก็เรา ควบคุมไม่ได้ เพราะว่าหลักการบริหารนี้ไม่มี พรบ. ควบคุมเอาไว้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นนี่คือ อย่างแรก อย่างที่ ๒ ที่กระผมขอให้เสนอบัญญัติเข้าไปในกฎหมายฉบับนี้นะครับ คือการ วางแผนการเงิน การคลังระยะปานกลาง ความจริงมีแต่กฎหมาย พรบ. วิธีการงบประมาณจะ ไม่เพียงพอครับ -----

เพราะว่าในหลายครั้งนี่ แผนการเงิน การคลังระยะปานกลาง อย่างของบางประเทศที่เขาบัญญัติไว้ อย่างเช่น ประเทศนิวซีแลนด์นี่นะครับ เขาเขียนหลักการเอาไว้ให้ชัดเจนว่า รัฐบาลเมื่อเข้ามานี้จะต้องแสดงให้เห็นชัดว่า หลังจาก ๔ ปี จากนั้นไปรัฐบาลจะสิ้นสุดวาระนี้ สถานะการเงินการคลังจะเป็นอย่างไร รัฐบาลจะก่อหนี้ผูกพันเพิ่มขึ้นแค่ไหน รัฐบาลจะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือเปล่า คล้าย ๆ กับบริษัทที่เข้ามาบริหาร ก็ต้องบอกว่าในกลุ่มนี้จะบริหารแล้วจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต คนจะได้เห็นล่วงหน้าครับ ไม่เช่นนั้นแล้วนี้รัฐบาลจะบริหารโดยไม่รับผิดชอบไปพร้อมกับภาระหนี้ที่ผูกไว้ ทุกหนี้ไว้เป็นจำนวนมาก แบบที่เราเจอเมื่อปีสองปีที่แล้วนะครับ

ประการที่ ๓ ก็คือ เรื่องการบริหารการเงินการคลัง ในกระบวนการนั้นะครับ ท่านประธานครับ ประเทศไทยเราในเรื่องการบริหารการเงินนั้นะครับ เรามี พรบ. เงินคงคลังอยู่ หลังจากนั้นแล้ว เรื่องการบริหารการเงินเราก็มีการปรับปรุงเยอะมากในช่วงสามสี่ปีที่ผ่านมา ไม่มีกฎหมายรองรับนะครับ ใช้ระเบียบปฏิบัติของกระทรวงการคลังเป็นส่วนใหญ่วะระเบียบเหล่านี้สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขได้โดย ครม. โดยกระทรวงคลัง ท่านอาจจะมองว่าดีครับ มีความยืดหยุ่น รัฐบาลบริหารงานได้ดี แต่พร้อมกันนั้นรัฐบาลก็สามารถที่จะเปลี่ยนระเบียบปฏิบัติเหล่านี้ เพื่อเอื้อประโยชน์กับรัฐบาล แล้วก็จะเกิดความไม่โปร่งใสได้ง่ายมาก ถ้าไม่มีหลักการนี้เขียนไว้ในกฎหมายนะครับ การบัญชีก็เหมือนกันครับ ท่านประธานครับ การบัญชีภาครัฐวันนี้ยังไม่สามารถรับรู้สถานะหนึ่งของประเทศได้อย่างครบถ้วน พรบ. หนี้สาธารณะที่ออกไปเมื่อปี ๒๕๔๘ บัญชีรับรู้หนี้เฉพาะหนี้ที่รัฐบาลกู้ยืมที่คำประกันเท่านั้นหนี้ที่เกิดจากกองทุนอื่น ๆ นี่ไม่อยู่ในนี้นะครับ หนี้รัฐวิสาหกิจอีกจำนวนหนึ่งที่กู้โดยตรงก็ไม่เห็นนะครับ แล้วก็อย่างเช่น หนี้โรงพยาบาล ที่เกิดจากการบริหารนโยบาย ๓๐ บาททุกโรค ก็ไม่ปรากฏอยู่ในบัญชีของระบบรัฐ ระบบบัญชีของรัฐบาลนะครับ ทำไมเป็นอย่างนั้นสาเหตุก็เพราะว่า ปัจจุบันนี้หลักการที่กำหนดนโยบายบัญชีที่เราเรียกกันนะครับ นโยบายบัญชีหรือหลักการบัญชีเหล่านี้ะครับ ไม่เป็นกฎหมาย ไม่มีหลักการกฎหมาย ก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจะกำหนดเอาว่าจะรับรู้รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สินอย่างไร ยอมรับนะครับว่าประเทศไทยเราหลักการบัญชีไม่เป็นสากลนะครับ เพิ่งจะเป็นสากลเอาเมื่อไม่นาน ก็ไม่ถึงกับเป็นสากลจริง ๆ ตอนที่เรากู้เงินจากไอเอ็มเอฟ (IMF – International Monetary Fund) นี่ ท่านกรรมาธิการท่านที่นั่งอยู่ข้างบนท่านทราบดี ไอเอ็มเอฟ เข้ามาดูเรื่องบัญชีไทย งบ ครับ เพราะไม่มีหลัก

ค่อนข้างจะมั่วพอสมควร ถ้าพูดกันอย่างภาษาไม่เป็นทางการนะครับ การที่เราเปิดโอกาสหรือให้ดุลยพินิจกับรัฐบาลในการเขียนหลักการบัญชี ผมหมายถึงกระทรวงการคลังนะครับ โดยไม่มีหลักกฎหมายกำหนดนี่ จะทำให้เกิดการใช้ดุลยพินิจค่อนข้างกว้าง แล้วก็เกิดการไม่รับรู้หนี้และภาระผูกพันทางการคลังได้อย่างครบถ้วน เรื่องการจัดซื้อจัดจ้างนี่ก็อีกอย่างนะครับ ที่ผ่านมาใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วก็รัฐบาลหลายครั้งเราคงเห็นนะครับ หลายครั้ง รัฐบาลสามารถที่จะยกเว้นระเบียบเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อบางครั้งนะครับนำไปสู่การคอร์รัปชัน หลายกรณีเห็นชัด ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นการที่เราไม่มีกฎหมาย มันก็มีของเหล่านี้เกิดขึ้น กระผมอยากจะ เมื่ออภิปรายไปแล้วก็อยากจะขอให้กรรมการ ได้ช่วยพิจารณาเติมคำเหล่านี้ไว้ในหลักการของกฎหมายที่จะร่างด้วยอย่างน้อย แล้วก็ให้มีการบันทึกเป็นเจตนารมณ์ด้วยการร่างกฎหมายเหล่านี้ในอนาคต จะต้องสื่อความหมายถึงสิ่งเหล่านี้ะครับ ในเรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ ในวรรณคดีเหมือนกันนะครับ อย่างเช่น เรื่องการก่อกวนผูกพัน ซึ่งก็ได้มีการเขียนไว้แล้ว ในวรรณคดีนั้นะครับ แต่อยากจะให้บันทึกเป็นเจตนารมณ์ว่า การก่อกวนผูกพันนี้ ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะการก่อกวนที่กู้เงิน หรือค้าประกันนะครับ แต่จะรวมถึงการสร้างภาระผูกพันทางการเงินในรูปของการยกเว้นลดหย่อนภาษี การใช้มาตรการประเภทค้าประกันต่าง ๆ ที่รัฐบาลมักจะออกมา แล้วก็มีการผูกพันค่อนข้างรุนแรง แล้วก็กว้างขวางนะครับ แล้วก็ ในที่สุดก็ซุกหนี้เหล่านี้เอาไว้ กลายเป็นว่า พอรู้ก็ต้องมาจ่ายหนี้ แล้วตอนที่ก่อกวนนี้ก็ไม่ยอมบอกนะครับ

สุดท้ายนะครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นเวลานานนะครับ ขออนุญาตที่จะสรุปว่า การมีหมวดเรื่องการเงินการคลังขึ้นมา พร้อมกับการมีกฎหมายฉบับนี้ที่จะตราขึ้นตามวรรณคดี ไม่ได้ตั้งใจที่จะไปจำกัดการสร้างนวัตกรรมทางการเงินการคลังของรัฐบาลแต่อย่างใดนะครับ -----

เราต้องการแค่เพียงให้รัฐบาลได้บริหารราชการแผ่นดิน โดยคำนึงถึงวินัยทางการคลัง ตามหลักสากลเท่านั้นเอง ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ที่ท่านพิเชียรขอ ครั้งที่ ๒ นะครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ
กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ คือในครั้งแรกกระผมได้พูดถึงที่กระผม ได้แปรญัตติไป
ว่าให้เพิ่มข้อความเพียงวรรคเดียวนั้นนะครับ แต่ว่าในรอบสองนี้ กระผมอยากจะขออนุญาต
ได้เสนอแนะนะครับ กับทางกรรมาธิการยกร่างในมาตรา ๑๖๓ ทั้งนี้กระผมได้ไปดูมา
หลายวันแล้ว แล้วก็ได้เตรียมข้อมูลมานะครับ ซึ่งหวังว่าคงจะเป็นประโยชน์กับ
ทางท่านกรรมาธิการยกร่างนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคไหนครับ วรรคไหน ของท่านวรรคสองอยู่ตอนนี้นะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ใช่ครับ วรรคสองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคสองนะครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือในวรรคสองนี้นะครับ นอกจากกระผม
ให้เพิ่มเติมว่า ให้มีรายละเอียดตามสมควรในงบกลางแล้วนี้ ยังมีอีก ๒ เรื่องใหญ่ ๆ นะครับ
ที่รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๖๓ นี้ มิได้กล่าวถึงเลยนะครับ แล้วก็ป็นเรื่องใหญ่ของประเทศชาติ
อยู่ในขณะนี้ครับ นั่นก็คือเรื่องรายละเอียดของการบริหารเงินนอกงบประมาณ ท่านประธานครับ
เรื่องของเงินนอกงบประมาณนี้ทางกรรมาธิการยกร่างมิได้พูดถึงเลยนะครับ ซึ่งเมื่อสักครู่
ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านอาจารย์จรัส สุวรรณมาลา ก็ได้กล่าวถึงกองทุนสาธารณะ
ต่าง ๆ ความจริงกองทุนสาธารณะต่าง ๆ นี้ เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของเงินนอกงบประมาณครับ
ท่านประธาน เงินนอกงบประมาณในประเทศไทยนั้น มีรวมกันมากกว่า ๑ ล้านล้านบาท
เสียอีกนะครับ ท่านประธาน ในสมัยเมื่อกระผมเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการการเงิน
การคลัง ของวุฒิสภาชุดที่แล้วนี้ ก็ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของเงินนอกงบประมาณ

ปรากฏว่า เมื่อเราได้เรียกทั้งหน่วยราชการ แล้วก็รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นี้ ให้มาชี้แจง เรื่องเงินนอกงบประมาณนะคะ ปรากฏว่ามีรวมกันถึง ๘๙ กองทุนครับ ท่านประธาน ๘๙ กองทุนนี้ เป็นเม็ดเงินรวมกันมากกว่า ๑ ล้านล้านบาท มีกองทุนที่สำคัญคือ สปส. นะครับ คือกองทุนเงินประกันสังคม ของกระทรวงแรงงาน ประมาณสี่แสนกว่าล้านบาท

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์พิเชียรครับ ที่อาจารย์จรัสเขาอภิปรายยาวนี่นะครับ เพราะเขามีเนื้อหา ของอาจารย์จรัสอยู่วรรคสาม ของอาจารย์พิเชียรนี้อยู่วรรคสอง แต่ไม่มีเรื่องเงินงบประมาณ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เดียวครับ สั้น ๆ นิดเดียวเองครับ คืออยู่ใน วรรคสองนี่แหละครับ คือผมกำลังจะเสนอแนะครับว่า ให้กรรมาธิการยกร่างนี้ ได้ช่วยกรุณา พิจารณาเรื่องการบริหารเงินนอกงบประมาณ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ของท่านมันไม่อยู่ในประเด็นนะครับ แต่ผมให้ท่านสรุปก็แล้วกันครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับผม กราบขอบพระคุณท่านประธานมาก ครับ คือเรื่องรายละเอียดการบริหารเงินนอกงบประมาณนะครับ ท่านมิได้ระบุไว้ ซึ่งตรงนี้มีเงิน ที่เกี่ยวข้องมากกว่า ๑ ล้านล้านบาท ซึ่งใกล้เคียงกับเงินงบประมาณแผ่นดินด้วยซ้ำนะครับ มีทั้งหมดประมาณ ๘๙ กองทุนนะครับ ประกอบด้วย กองทุนของ สปส. สำนักงานประกันสังคม สี่แสนกว่าล้านบาท เงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการนะครับ ประมาณ ๓.๔ แสนล้านบาท นะครับ เงินกองทุนน้ำมันนะครับ ซึ่งเดิมนั้นมีอยู่แปดหมื่นกว่าล้านบาท ตอนนั้นก็ลดลงมา นะครับ เพราะว่าหนี้ได้ลดลงมาเหลือสี่หมื่นกว่าล้านบาท เฉพาะ ๓ ตัวนี้ ก็ประมาณเกือบ เก้าแสนล้านบาทแล้วนะครับ แล้วก็ยังมีเงินที่อยู่ในหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นะครับ รวมกันอีกประมาณแสนกว่า เกือบสองแสนล้านบาท รวมทั้งเงินกองทุนของโรงพยาบาล ของมหาวิทยาลัย แล้วก็รัฐวิสาหกิจอื่น ๆ อีกนะครับ ซึ่งตรงนี้รวมทั้งสำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาลด้วย ซึ่งทางกรรมาธิการยกร่างน่าจะได้มีการพิจารณา แล้วก็บรรจุไว้ในวรรคสองนี้นะครับ นอกจากเรื่องของเงินนอกงบประมาณนี้แล้วนะครับ ยังมีอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มาก แล้วก็

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ ผมว่าถ้านอกเหนือจากที่ท่านแปรญัตติไว้นี้จะครับ ผมอนุญาตให้เงินนอกงบประมาณ
อย่างเดียว

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : มีอีกกองทุนตัวเองครับ คือเงินกองทุน
สำรวจระหว่างประเทศครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือท่านไม่ได้แปรญัตติไว้นะครับ แล้วถ้าคนอื่นก็ใช้วิธีนี้นะครับ ถ้าท่านเห็นว่าเป็นสิ่งมีประโยชน์
ท่านก็ต้องเสนอกรรมาธิการยกร่างเขาไว้นะครับ สิ่งที่ผมให้ท่านอภิปราย ผมเห็นว่าเป็น
ประโยชน์นะครับ เพื่อให้กรรมาธิการยกร่าง เผลอจะเอาไปแก้ แต่ถ้าขอไปเรื่อย ๆ นี่จะครับ
ผมไม่ยอมแล้วครับ ผมโดนสมาชิก

- ๕๕/๑

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขออีกครั้งนาที่ ๓๐ วินาทีเท่านี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอแล้วครับ ท่านพิเชียรครับ อย่างนั้นผมตอบคนอื่นไม่ได้นะครับ ขอขอบคุณครับ พอแล้วครับ ขอขอบคุณครับ มันนอกประเด็นมากไป

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขอขอบคุณท่านประธานมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ถ้ายาวนี่นะครับ ถ้าเกี่ยวกับประเด็นที่เสนอไว้ ผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เรียนเชิญท่านอาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สมชัย ฤชุพันธุ์ ในฐานะผู้แปรญัตติ ในมาตรา ๑๖๓ นะครับ ตรงนี้ต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการพิสิฐนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านได้กรุณาชี้แจง แล้วก็ได้แก้ไขหลายประการนะครับ ที่นี้ผมมีติดอยู่ประเด็นเดียว ส่วนที่ท่านยกบอกว่า เรื่องงบประมาณ ๒ ขา หรือขาเดียวที่ว่าเป็นงบประมาณรายจ่ายเท่านี้ ไม่มีเรื่องรายได้นั้น ผมเห็นด้วยและยอมตามท่านแล้วนะครับ ส่วนที่ผมขอแก้มีอยู่ประเด็นเดียวครับ คือแก้คำว่า ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องมีรายละเอียดเป็นเอกสารประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ผมจะขอแก้เป็นว่า ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องมีเอกสารประกอบ ไม่มีคำว่า รายละเอียดเป็นนั้นออกไปนะครับ แล้วก็คำว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ที่ชานี้ก็ไม่ต้องเขียนแล้วรวมแล้วจะอ่านได้ความอย่างนี้ครับ ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องมีเอกสารประกอบ ซึ่งรวมถึงประมาณการรายรับ แล้วก็อันอื่นต่อไปนะครับ ขอความกรุณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ยกร่างครับ ว่าอย่างไรครับ สรุปด้วยครับ เชิญครับ

LIRT

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ประเด็นที่ท่าน สสร. สมชัยได้เสนอมานะครับ ก็เป็นเรื่องที่
 เหมาะสมครับ ที่จะไปปรับแก้ตามที่ท่านเสนอแนะครับ สำหรับสิ่งที่คุณพิเชียรได้เสนอมາจริง ๆ นี่
 สิ่งเหล่านั้นนี้มีปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๖๖ นะครับ ซึ่งว่าด้วยเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งรัฐบาลนี้
 ก็อันนั้นเป็นเงินนอกงบประมาณทั้งหลาย ทั้งปวง เราก็กำหนดให้เขาจะต้องมีการนำเสนอ
 ให้รัฐสภาได้รู้เห็นด้วย เพราะฉะนั้นประเด็นนั้นได้มีการเขียนครอบคลุมไว้หมดแล้วนะครับ
 ส่วนเรื่องที่ท่านอาจารย์จรัสฯ นะครับ ได้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องของกองทุนสาธารณะที่ดี เรื่องของ
 แผนการเงิน การคลังที่ดี หรือเรื่องของการบริหารเงินงบประมาณที่ดีนั้นนะครับ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่อง
 ของการปฏิบัติ นะครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วเรามีเจตนาที่จะให้มีการแก้ไข โดยการระบุไว้เป็น
 กฎหมายนะครับ ในมาตรา ๑๖๓ วรรคสามนี้นะครับ กฎหมายที่ว่านี้จะพูดถึงเรื่องของรายได้
 รายจ่าย แล้วก็เรื่องของหนี้ เรื่องของสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด ทั้งปวงนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนั้นเรามี
 เจตนาที่อยากจะให้กฎหมายนี้เป็นตัวที่ช่วยดูแล แต่ไม่ควรจะต้องมีการเขียนให้ละเอียดมาก
 เกินไปนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นของท่านผมอยากจะเสนอ ยอมรับครับว่า อาจจะเป็นที่กเป็น
 เจตนารมณ์ได้ว่า สิ่งที่ท่านเสนอจะมีการครอบคลุมไว้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 สิ่งที่ท่านอุทิศชาติขอเพิ่มวรรคสี่ ท่านตอบหน่อยดีไหมครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : ครับ กระผมได้เรียนแล้วครับว่า ในหลักนี้
 เป็นหลักปฏิบัติอยู่แล้ว เพียงแต่ว่า คำว่า กองทุนของประเทศนี้ เป็นคำที่ไม่มีปรากฏในระบบ
 งบประมาณนะครับ แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ก็คือเป็นเรื่องของอำนาจในการใช้จ่าย ที่เราให้เขาไป
 เมื่อเขาใช้ไม่หมดอำนาจก็หมดไปอยู่แล้วโดยอัตโนมัติ เพียงแต่ว่าถ้าจะขอใช้เงินนี้ ก็ต้อง
 มาขอเงินไว้เบิกเหลือมปี ซึ่งเป็นการขออำนาจต่อ เรายังเข้าใจว่ารัฐบาลมีเงินจ่ายไปที่ต่าง ๆ
 เพราะว่ามีเงินออกไป อันนั้นเป็นเรื่องบันปลายนะครับ แต่จริง ๆ นี่เป็นเรื่องของอำนาจที่เรา
 ให้ไป เมื่ออำนาจนั้นถึงสิ้นเดือนกันยายนไม่ได้ใช้ อำนาจนั้นก็ต้องตกไปนะครับ ไม่ได้มีเงิน
 ที่ไปกองไว้แล้วต้องเอาคืนมา เว้นเสียว่าเงินบางประเภทที่เขาอาจจะต้องการเบิกไปก่อน
 อันนั้นก็เป็นเรื่องปฏิบัติ นะครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอดีมาตรา ๑๖๓ นี้ ท่านสมาชิกอภิปรายรวมไว้นี้ นะครับ ผมขอปรึกษากรรมการด้วยนะครับ เอาขอทีละวรรคนะครับ ตั้งแต่วรรคที่ ๑ นี้ นะครับ กรรมการมีแก้ไขให้ท่านใดบ้าง มีไหมครับ แล้วข้อความสรุปเป็นอย่างไรครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการครับ มีแก้ไขของท่านอาจารย์สมชัยครับ ตอนต้นที่ตัดคำออกนะครับ ก็อ่านได้ความว่า ในการนำเสนอร่าง พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องมีเอกสารประกอบนะครับ แก้อย่างนี้นะครับ ตามที่ท่านอาจารย์สมชัยได้ว่าไว้ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นผมขออนุญาตถามอย่างนี้ก่อนนะครับ เพื่อความชัดเจนว่า ในมาตรา ๑๖๓ กรรมการมีการแก้ไขนะครับ มีทั้งเติมข้อความ และก็ตัดข้อความ มีสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิม ก่อนการแก้ไขมีไหมครับ

- ๕๖/๑

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ส่วนวรรคที่ ๑ กรรมาธิการแก้ไขในส่วนของท่านอาจารย์สมชัย ท่านอาจารย์สมชัย
พอใจไหมครับ เชิญครับอาจารย์ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : พอใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ในวรรคที่ ๑ นี่มีของท่านอุทิศ ชูช่วย นะครับ เมื่อกี้เข้าใจว่าท่านอรรถเป็นคนอภิปราย
ท่านยังติดใจไหมครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ผมได้แสดงความพอใจไปแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ขอบคุณครับ วรรคที่ ๑ หหมดแล้วนะครับ วรรคที่ ๒ นะครับ มีของท่านอาจารย์พิเชียรนะครับ
กรรมาธิการชี้แจงแล้ว ท่านพิเชียรยังติดใจไหมครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็พอใจแล้วครับท่านประธาน ไม่ติดใจแล้วครับ
ท่านได้กรุณาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
วรรคที่ ๒ ของอาจารย์สมชัยไม่มีแก่นะครับ วรรคที่ ๒ มีอาจารย์พิเชียรคนเดียว วรรคที่ ๓
นะครับ วรรคที่ ๒ มีของใครติดค้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี
นะครับ วรรคที่ ๓ มีของท่านอาจารย์สมชัยนะครับ กรรมาธิการวรรคสามนี้เป็นอย่างไรครับ
เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นาย พิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ มีการเพิ่มเติมตามที่ท่านอาจารย์อรรถได้นำเสนอนะครับ ในช่วงท้าย
ที่บอกว่า ตามหลักการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
ผมขอแก้เป็นว่า หลักการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ แล้วก็วรรค นะครับ พัฒนาการ
ทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน แล้วก็ต่อไปด้วย และความเป็นธรรมในสังคม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์สมชัย ท่านยังติดใจไหมครับ วรคที่ ๓ ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ไม่ติดใจครับ พอใจครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : ท่านอรรถน่านเสนอครับ ท่านอรรถ
เป็นผู้เสนอครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อ้อ
ท่านอรรถไม่ได้สงวนไว้ในวาระสามนะครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ผมพอใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอรรถพอใจนะครับ วรคสามนี้มีของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ และอาจารย์จรัส
ก็อภิปรายสักครู่นี้ด้วย กับกรรมาธิการเป็นอย่างไรครับ ตรงกันหรือยังครับ ติดใจไหมครับ
อาจารย์เจิมศักดิ์ กับท่านอาจารย์จรัสครับ เชิญครับท่านอาจารย์จรัส

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ กระผม
จรัส สุวรรณมาลา ครับ กระผมไม่สู้จะพอใจมากนักนะครับ เพราะว่าดูเหมือนกรรมาธิการ
จะยังไม่ได้รับที่จะไปเพิ่มข้อความเหล่านี้เข้าไป ผมเรียนกรรมาธิการครับ ผมโดยส่วนตัว
ผมให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก และก็ในวาระนี้มากที่สุด ในบรรดาเรื่องทั้งหมดที่อยู่ใน
รัฐธรรมนูญ เพราะว่าเข้าใจว่าเป็นครั้งเดียวที่เราจะได้บรรจุหมวดนี้เข้าไป และก็เรื่องนี้เข้าไป
นะครับ ท่านประธานครับ ที่เห็นว่าสำคัญมาก เพราะว่ากระผมได้ทำวิจัยกฎหมายการเงิน
การคลังของทุกประเทศที่ทำล่าสุดในรอบ ๕ ปี ที่ผ่านมานะครับว่า เขาเขียนอะไรบ้างในพบลิก
ไฟแนนซ์ แอคต์ (Public Finance Act) นี่นะครับ ขอประทานโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษ เพราะว่า
เป็นคำที่ใช้กันสากลนะครับ กฎหมายการเงินการคลังในทุกประเทศที่ออกมาล่าสุดนี้นะครับ
มีเรื่องเหล่านี้เป็นของพื้นฐาน อาจจะมีบางอย่างที่มากกว่านี้ น้อยกว่านี้นะครับ แต่ว่า
เรื่องการจัดตั้งกองทุนสาธารณะ เรื่องนี้เข้าใจว่าเป็นเรื่องพื้นฐานที่จะต้องเขียนนะครับ แล้วก็
เรื่องการบริหารการเงิน การบัญชีการจัดซื้อ เรียกว่าเป็นโพรเคียวเมนต์ (Procurement)
และการบริหารทรัพย์สินนี้นะครับ ด้วยความเคารพท่านกรรมาธิการนะครับ คือในประเทศไทย

เราถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องปฏิบัติ แต่ว่าในหลักการสากลนี้ เขาถือว่าเป็นธรรมาภิบาลทางการคลัง
 เลย์ทีเดียวครับ เพราะว่าหลักการบัญชี หลักการบริหารการเงินนี้ ถ้าเราให้ผู้ปฏิบัติเขียน
 ระเบียบเอง และก็บริหารระเบียบเอง การตรวจสอบทำยากมากครับ ท่านนึกถึงภาพอย่างนี้ครับ
 หลักการนี้จะต้องกำหนดโดยองค์กร หรือองค์อธิปัตย์ของหน่วยงานเท่านั้น ในประเทศในการ
 บริหารราชการแผ่นดินนี้ รัฐสภาเท่านั้นที่จะเป็นคนเขียนหลักการเหล่านี้ เพื่อที่จะให้ผู้ปฏิบัติ
 ได้ดำเนินการตามนะครับ ก็เหมือนกับที่เราทราบดี ถ้าเราให้ตำรวจเขียนกฎหมาย วิอาญาเอง
 ก็คงจะพิลึกน่าดูนะครับ ประเทศไทยเรานี้ถือปฏิบัติมาตั้งแต่หกเจ็ดสิบปี โดยไม่ได้คำนึงถึงเรื่อง
 นี้ ผมเข้าใจว่าแต่ในอดีตนี้เราอาจจะไม่ได้เห็นประเทศอื่น แต่ในวันนี้บ้านเมืองอื่น
 เขาก็แก้กันหมดแล้ว ถ้ากรรมาธิการจะกรุณานะครับ เรื่องนี้ผมไม่อยากจะให้โหวต แต่ถ้าจำเป็น
 ก็สุดแล้วแต่ครับ

- ๕๗/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่เป็นไรครับ อาจารย์ผมว่า ถ้อยคำมันก็สลับซับซ้อนพอสมควร ท่านก็เอาไปพิจารณากับของกรรมาธิการ ก็ดูถ้อยคำ ถ้าคิดจะแก่นะครับ ถ้าไม่แก้ก็ต้องยื่น ถ้าคิดจะแก่นี้ผมอยากให้รับไป แล้วก็ใช้เวลานิดหน่อย ไม่เป็นไร

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ จริง ๆ ท่านอาจารย์จรัสนี้ได้ช่วยเยอะนะครับ ในสมัยที่กระผมอยู่กระทรวงการคลัง ท่านก็ได้มาช่วยในเรื่องของการประชุมเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปีนะครับ กฎหมาย พรบ. วิธีการงบประมาณ ซึ่งเราใช้มาสี่ห้าสิบปี แต่ว่ามีถ้อยคำบางถ้อยคำที่ผมขออนุญาตอยากจะชี้แจงในที่นี้ เดี่ยวจะกลายเป็นว่าประเทศไทยเราเป็นอย่างนั้นนะครับ ต้องขอภัยท่านอาจารย์จรัสนะครับ เพราะว่าท่านได้กล่าวถ้อยคำว่า ระบบของเรามั่ววนะครับ แล้วก็ระบบของเรามีคล้าย ๆ กับว่าไม่เป็นได้เป็นพายทำนองนั้น ก็ขออนุญาตที่จะเรียนนะครับว่า จริง ๆ แล้วในการทำงานของภาครัฐนี่นะครับ ระเบียบการคลังมีมากด้วยกัน มากจนกระทั่งเป็นปัญหาของหน่วยงานต่าง ๆ นะครับที่ต้องไปปฏิบัติ ระเบียบการคลังเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว ที่ผมเพิ่งเริ่มทำงานนะครับ มีอยู่ ๓ เล่มใหญ่ ๆ ขณะนี้นะครับ เวลาผ่านไปสี่สิบสามสิบปี คงจะเป็นอีกหลายเล่มนะครับ ท่านอาจารย์จรัส ท่านอาจารย์สมชัย ในฐานะที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ของกระทรวงการคลังก็ทราบดีนะครับ ว่าระเบียบเหล่านี้ออกมาทุก ๆ วัน เพราะฉะนั้นจริง ๆ ระบบนี้มี แล้วผมเชื่อมั่นว่า ระบบการคลังของประเทศไทย เมื่อเทียบกับนานาประเทศ เป็นระบบที่ดีพอสมควร ถึงแม้ว่าจะมีการเขียนเหล่านั้นขึ้นมา เพราะว่าผู้หลักผู้ใหญ่ของเราที่ผ่านมาในด้านการคลังได้ดูแลเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดีนะครับ แล้วก็แม้ว่าเราจะมีปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ วิกฤตินั้นก็เป็นวิกฤติในระบบเอกชน ในระบบของการก่อหนี้ต่างประเทศ ในภาคการคลัง ในภาคของรัฐบาล ระบบงบประมาณยังเป็นไปได้ดีนะครับ ยังมีเงินที่จะมาตั้งกองทุน กบข. เป็นหมื่น ๆ ล้านขึ้นมา แล้วก็จริง ๆ แล้ว ความที่ระบบการคลังของเราไม่เป็นปัญหา ก็เป็นตัวช่วยตัวหนึ่งที่ทำให้วิกฤติเศรษฐกิจเราไม่หนัก ไม่ยากอย่างที่บางประเทศอาจจะมีอยู่นะครับ ก็อยากจะขออนุญาตที่จะชี้แจงแก้ไขข้อความตรงนี้นะครับ ว่าระบบของเราเมื่อเทียบแล้ว เรายังดีกว่าหลาย ๆ ประเทศ แล้วก็เป็มาตรฐานที่นานาประเทศเขายอมรับในระบบการคลังของเรา ที่นี้ประเด็นที่ท่าน

อยากจะให้ใส่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงิน เรื่องของระเบียบบริหารทรัพยากรสินค้านะครับ เรื่องการบัญชี ผมคิดว่าปัญหาเหล่านั้นที่เกิดขึ้น ที่มีความไม่โปร่งใส มีการรั่วไหลเกิดขึ้น มันเป็นเรื่องของผู้ปฏิบัติครับ ผู้ปฏิบัติที่พยายามจะหาช่อง หาวิธีการที่จะคดโกงก็ว่าได้ นะครับ เพราะฉะนั้นในอดีตที่ผ่านมา ภาครัฐโดยเฉพาะกระทรวงการคลังก็แก้โดยการ ออกระเบียบใหม่ ๆ ขึ้นมาตลอดเวลานะครับ ซึ่งในช่วงที่กระผมทำงานอยู่กับท่านอาจารย์สมชัย เราก็ได้พยายามจะแก้ในส่วนนี้ว่า ไม่อยากจะออกระเบียบใหม่ แต่ให้สร้างความโปร่งใส นะครับ ตรวจสอบได้ ให้สาธารณะได้รับรู้ ให้มีการประกาศเปิดเผย เพื่อให้สาธารณะช่วยกันในการที่จะ ดูแลไม่ให้เกิดอะไรที่ไม่ชอบได้เกิดขึ้นนะครับ ดีกว่าที่จะไปเขียนระเบียบ เขียนกฎหมาย เขียนอะไรต่ออะไร ที่เขียนไปแล้วก็ไม่มีทางที่จะปิดได้ทุกอย่างนะครับ พวกที่เขามีช่องเขาก็ หาทางที่จะเล็ดลอดช่องต่าง ๆ ตลอดเวลานะครับ ถึงแม้เราจะมีออกกฎหมายใหม่ ๆ ออก รัฐธรรมนูญนี้ครับ ผมก็เชื่อว่าสิ่งนั้นคงจะไม่ใช่วิธีการที่จะแก้ปัญหา เพราะฉะนั้นหลัก ของการแก้ปัญหามาตรการจะต้องเปิดให้มีการตรวจสอบได้ นะครับ ใช้หลักของความโปร่งใส แล้วก็ลดระเบียบลงมา ไม่เป็นไซ้ตรวนนะครับ หลายท่านในที่นี้มาจากรัฐวิสาหกิจ ก็คงจะทราบ ดีว่า มีข้อปัญหามากในการทำงานของรัฐว่า มีระเบียบเป็นไซ้ตรวนในการทำงานของเขา เขา อยากที่จะเป็นอิสระ อยากที่จะมีความคล่องตัวในการทำงาน ยิ่งเราไปออกกฎหมายออกอะไร ไปผูกมัดมากเกินไป ผมคิดว่าอันนี้คงจะไม่ใช่วิธีการที่เราควรจะเดิน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ นะครับ ด้วยความเคารพท่านอาจารย์จรัส ท่านคงจะได้มีส่วนในการช่วยดูแลในส่วนนี้ว่า กองทุนสาธารณะต่าง ๆ นะครับ ซึ่งจริง ๆ ก็มีระเบียบการคลังอยู่แล้วนะครับ ที่ว่าด้วยเรื่องของ เงินทุนหมุนเวียนนี้เป็นกฎหมาย มีการออกเกณฑ์ที่ชัดเจนว่า การตั้งกองทุนหมุนเวียนต้อง เป็นอย่างไร หรือว่าเรื่องของกองทุนที่รัฐวิสาหกิจมีอยู่นะครับ ก็เป็นกฎหมาย กองทุน ประกันสังคม หลาย ๆ กองทุนก็เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมา หรือต่อไปกองทุนพัฒนาการเมืองที่ เราจะมีไว้นะครับ เป็นหลักในการที่จะช่วยพัฒนาการเมือง ต่อไปก็ต้องออกเป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นจริง ๆ กฎหมายนี้มีอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องเป็นห่วงว่า การ ตรวจสอบจากรัฐสภา หรือจากประชาชนจะหย่อนยานในส่วนนี้นะครับ -----

เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้แหละครับ สิ่งที่ท่านเสนอนี้ครับ เป็นวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับรายได้ รายจ่ายและการบริหารทรัพย์สินนะครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของกองทุน หรือในเรื่องของแผนการเงินก็ตามนี้ สุดท้ายก็ลงเอยมาในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กระผมจึงอยากจะเรียนเสนอไว้ว่า สิ่งที่ท่านได้พูดนี้แหละครับ คงจะแสดงเป็นเจตนาที่เราจะบันทึกไว้ แล้วก็นำไปสู่การไปเขียนกฎหมาย แต่ถ้าหากจะต้องมีบันทึกไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ นะครับ ก็จะเป็นภาระอย่างมาก จะมีข้อความอีกหลาย ๆ ข้อความที่เราจะต้องมาใส่ นะครับ นอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้ ยังมีอย่างอื่นอีกหลายประการด้วยกัน ที่เรายังอาจจะต้องไปคิดในชั้นของรายละเอียดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านอาจารย์จรัสครับ พอจะอยู่ในเจตนารมณ์นี้ไหมครับ หรือว่ายังจำเป็นอย่างไร เชิญอีกครับ เอาความชัดเจนอีกทีครับ กรรมาธิการไม่ปรับแก้แล้วใช่ไหมครับ ครับ ไม่เป็นไร ท่านอัครพรครับ ผมถามแค่ปรับแก้ หรือไม่ปรับแก้เท่านั้น

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ไม่ครับ คือกราบเรียนนิดเดียวว่า ความจริงสิ่งที่กรรมาธิการแก้ไขไปนั้นก็คือ การออกกฎหมายนั้น คือการกำหนดกรอบถ้อยคำที่เพิ่มเติมการกำหนดกรอบการเงิน การคลัง ซึ่งรวมถึงเรื่องเหล่านี้ แต่ของอาจารย์จรัสนั้นเจาะจงไปเลยว่า กฎหมายนี้จะมีเรื่อง ๑ ๒ ๓ ๔ นี้ ซึ่งความจริงในร่างที่นำเสนอ นั้นจะกว้างและครอบคลุม รวมไปถึงอนาคตที่หากเรื่องเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปครับ ขออนุญาตพิจารณา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอเข้าใจใช่ไหมครับอาจารย์จรัสครับ เชิญครับท่านจรัส

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ กระผมความจริงก็ไม่ใช่คนดันทุรังนะครับ แต่ว่าอยากจะเรียนว่า คือหลายเรื่องในนี้ไม่ใช่แค่เพียงให้เป็นค่านะครับ มีความหมายค่อนข้างจะ มีความหมายกว้างขวาง แล้วก็ประเทศไทยเรามีปัญหาจริง ๆ แล้วก็เพื่อให้ประชุมส่วนรวมได้พิจารณาร่วมกัน ผมอยากจะให้ใช้วิธีลงมติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ตกลงลงมตินะครับ

LIRT

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครบ
ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๑๖๓ วรรคที่ ๓ กรรมการมีการแก้ไขนะครับ ถ้าหากว่าท่าน
สมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการที่มีการแก้ไข ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้ขอคำแปรญัติ
นะครับ คือท่านอาจารย์จรัส ให้กด ไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนหรือยังครับ ไม่มีท่านใดไม่ลงนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วย ๒๙ ไม่เห็นด้วย ๓๘ งดออกเสียง ๒ นะครับ ก็เป็นไปตาม
ผู้ขอแปรญัตินี้นะครับ ในวรรคที่ ๓ ครับ

วาระที่ ๔ นะครับ มีท่านวุฒิสภา ยังติดใจไหมครับ เชิญครับ ท่านครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสภา กัลยาณมิตร ครับ
ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านก่อนครับ ช่วยถามแทนให้ จริง ๆ ที่ผมยกมือสักครู่
ก็จะถามว่า คืออยากจะฟังคำชี้แจงจากคณะกรรมการการร่างนะครับ เมื่อได้ฟังคำชี้แจง
แล้วคงไม่ติดใจอะไรครับ ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๑๖๓ มีท่านใดยังค้างคาอยู่ มีไหมครับ ยังค้างอยู่ครับ ท่านอรรถครับ มีอะไรค้างครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธาน ผมไม่ทราบ
ผมถูก หรือผิดนะครับ แต่อยากขออนุญาตเรียนท่านว่า เมื่อที่ลงคะแนนไปเมื่อ
ร่างของกรรมาธิการนี้จะตกไปนะครับ แต่ในร่างกรรมาธิการที่ได้อ่านนั้นนะครับ ได้มีการแก้ไข
ตามที่ผมขออนุญาตเพิ่มไปแล้ว คือขออนุญาตเพิ่มคำว่า และความเป็นธรรมทางสังคม
ในตอนท้ายไปแล้ว ผมไม่ทราบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็ติดตามกรรมาธิการนะครับ

นายอรรถ ธรรมโน : ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ผ่านมาตรา ๑๖๓ นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าที่ท่านใส่
ผมเข้าใจว่า น่าจะอยู่ได้ครับ ผมคิดว่าที่ท่านขอใส่ความเป็นธรรมนี้ ผมว่าน่าจะเหมาะสม

ท่านประธานกรรมาธิการพิจารณานิติเถอะครึบ ไม่มีอะไรเสียหาย ถึงแม้ว่าของพวกผมนี้ต่างกัน ก็เป็นเพียงแค่บางจุด จุดของที่ท่านเข้ามาได้ ผมว่ายิ่งสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครึบ ท่านอาจารย์สมคิดครึบ เจริญครึบ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครึบ กรรมาธิการ เห็นด้วยนะครึบ กับการเติมคำว่า ความเป็นธรรม เข้าไปนะครึบ ถ้าท่านอาจารย์จรัส ให้ความเห็นชอบน่าจะเติมไปได้ครึบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เพราะเป็นของอาจารย์จรัสไปแล้วครึบ เจริญครึบ อาจารย์จรัสครึบ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : เห็นชอบครึบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครึบ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครึบ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย กับถ้อยคำที่มีการเพิ่มเติมจากท่านอธิบดีนะครึบ แล้วรู้สึกของท่านอาจารย์สมชัยด้วยใช่ไหมครึบ ถูกไหมครึบ ไม่มีใช่ไหมครึบ ของท่านอธิบดีท่านเดียวนะครึบ อย่างนั้นน้ำหนักลดแน่เลย อาจารย์ เจริญครึบ

รองศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครึบ ผม เจริญครึบ ผมคิดว่าของอาจารย์สมชัยนี้แก้ถ้อยคำให้ชัดเจนรัดกุม ท่านดูในบรรทัดแรกนะครึบ บรรทัดแรก ที่อาจารย์สมชัยได้ขอ แล้วก็กรรมาธิการก็เห็นด้วยในตอนแรก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผ่านไปแล้วครึบ ผ่านไปแล้ว อันนั้นวรรคหนึ่งอาจารย์

รองศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ ปิ่นทอง : อ้อ คนละวรรคใช่ไหมครึบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครึบ

รองศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ ปิ่นทอง : อันนั้นยังอยู่นะครึบ ขอบพระคุณครึบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับแล้วเดี๋ยวจะวิ่งกลับมาอีกหรือเปล่าครับ ผ่านมาตรา ๑๖๓ นะครับ ไม่มีท่านใดติดใจอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับไม่มีท่านใดติดใจนะครับ ถ้ามี อย่างที่ผมกราบเรียนท่านสมาชิกครับ ถ้าอยู่ในมาตรานั้นท่านต้องยกมือมาก่อนนะครับ มาตรา ๑๖๔ มีท่านใดติดใจไหมครับ ช่วยยกมือหน่อยครับ ๓ ท่านนะครับ เดี่ยวผมขอดูก่อนนะครับ กลุ่มท่านพิเชียรไม่ยกมือ ไม่ติดใจไปแล้วนะครับ กลุ่มอาจารย์วิชัย อาจารย์วิชัยนี้ขอแก้ความในวรรคแปด กับวรรคเก้านะครับ กลุ่มของอาจารย์เจิมศักดิ์ เมื่อก็มีของใครไหมครับ ไม่มียกมือนะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ไม่ติดใจกลุ่มของท่านอาจารย์สุรชัยนี้วรรคแปดนะครับ แล้วของท่านศิวะนี้วรรคไหนครับ เชิญท่านอาจารย์ดวงสุดาใช่ไหมครับ เมื่อก็ยกมือ กลุ่มของอาจารย์วิชัยครับ วรรคที่ ๘ เอาจวรรคแปดก่อนนะครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติตรส : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ดวงสุดา เตโชติตรส สสร. เป็นผู้แทนกลุ่มของอาจารย์วิชัย รูปซ้ำดี นะคะ ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๖๔ ในวรรคแปดนะคะ คือจากการรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ นะคะ แล้วก็จากความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มนะคะ ก็เห็นพ้องต้องกันว่า ในวรรคที่ ๘ นี้ นะคะ จะให้ตัดคำว่า กับ หลังคำว่า รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอจะ ตัดคำว่า กับ ออกไป แล้วก็ให้เติมคำว่า ตามกำลังเงินของแผ่นดินสำหรับการบริหารงาน นอกนั้นก็ตามกรรมาธิการร่างได้เสนอไว้จะคะ และในบรรทัดสุดท้ายจะคะ ตัดคำว่า และ ออก คือ และ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ออก ตัดคำว่า และ นะคะ แล้วก็ให้เติมคำว่า และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าไปจะคะ โดยมีเหตุผลการแก้ไขข้อความในวรรคแปดนี้

นะคะ เพื่อที่จะให้การจัดสรรงบประมาณ ต้องคำนึงถึงการกระจายงบประมาณให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม ภายใต้กรอบภารกิจของรัฐในภาพรวมนะคะ และภายใต้ข้อจำกัดของรายได้ที่จะนำมาจัดสรรในแต่ละปีงบประมาณด้วยนะคะ ดังนั้นการบัญญัติให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอตามความในวรรคแปด จึงควรบัญญัติให้ชัดเจนด้วยนะคะ โดยจะให้สอดคล้องกับกำลังเงินของแผ่นดินคะ ขอบพระคุณคะ

- ๖๐/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตอบที่ละท่านเลยดีไหมครับ เชิญครับอาจารย์สมคิดครับ เดี่ยวของท่านอาจารย์ดวงสุดา เมื่อก็
บอกว่า ตัดคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ออกหรือครับ เพราะในเอกสารนี้

รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส : ตัดคำว่า และ ที่ก่อนคำว่า คณะกรรมการ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อ้อ ตัดคำว่า และ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สมคิด
เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ขออนุญาตหารือเร็ว ๆ ครับ ในวรรคที่ ๘ นี้ ท่านเดิมอยู่ ๒ ที่
นะครับ เดิมอันที่ ๑ คือ ตามกำลังเงินของแผ่นดิน สำหรับ เข้าไปนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า
ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ แม้ไม่ได้เติมคำนี้เข้าไปนะครับ การจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงาน
ต่าง ๆ ตามองค์กรตามรัฐธรรมนูญก็มีปัญหาอยู่แล้วนะครับ ผมคิดว่าไม่อยากให้เติมคำแรก
ที่ท่านเดิมเข้าไปนะครับ แต่ท่านไปเติม สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ เข้าไปนี้
กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับ ในวรรคที่ ๘ ในวรรคที่ ๙ นี้ นะครับ ท่านขอเติมคำว่า และ ให้
รัฐมนตรีเสนอความเห็นประกอบพิจารณาของคณะกรรมาธิการด้วย อันนี้ไม่ต้องเติม
ก็ได้ครับ เพราะคณะรัฐมนตรีเขามีอำนาจอยู่แล้ว ที่จะเสนอความเห็นไปยังกรรมาธิการ
โดยทั่วไปนะครับ เพราะว่าคณะรัฐมนตรีทำผ่านสำนักงบประมาณนั่นเองนะครับ ที่ให้ความเห็นไป
ก็ขออนุญาตว่า ในวรรคที่ ๘ นี้เห็นด้วย ให้เติมคำว่า และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ
เข้าไปนะครับ ตรงนั้นขออนุญาตยืนยันไว้ตามเดิมนะครับ ขอหารือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
พอจะประណกันดีไหมครับ อาจารย์ดวงสุดาครับ

รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส : กราบเรียนท่านประธานนะคะ
ตรงวรรคที่ ๙ ที่ท่านอาจารย์สมคิดได้กรุณานี้ นะคะ ตรงคำว่า และ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอ
ความเห็นประกอบพิจารณาของคณะกรรมาธิการด้วย อันนี้เป็นข้อเสนอ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวครับ อันนี้ในวรรคที่ ๙ ครับ

LIRT

รองศาสตราจารย์ดวงสุตา เตโชติรส : เมื่อที่อาจารย์สมคิดได้กรุณาพูดถึง
วรรคที่ ๙ ด้วยค่ะ คือตรงนี้ทาง กรม. เสนอมาแบบนี้คะอาจารย์

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมถึงได้เรียนในครั้งว่า เดี่ยวพอดีอาจารย์สมคิดเลยไป ๙ เดี่ยวมันจะงงครับ เอา ๘ ให้จบก่อน
ดีกว่านะครับ ตกลง ๘ นี่กรรมาธิการเขาขอขึ้น ไม่เต็ม คำว่า ตามกำลังเงินของแผ่นดิน สำหรับ
นี่นะครับ ไม่เต็มครับ เพราะว่าอย่างไรมันก็เกินกำลังก็ไม่ไหวอยู่แล้วละครับ นะครับอาจารย์
แล้วก็เพิ่ม และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้นะครับ พอใจนะครับ แล้ว และ
เลอะอะอะไรนี้ ก็เป็นไปตามที่เสนอครับ

รองศาสตราจารย์ดวงสุตา เตโชติรส : ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
วรรคแปดนะครับ วรรคแปดของท่านสุรัชย์ เดี่ยววรรคเก้าผมค่อยกลับมาได้ไหม
หรือจะ ๙ เลยครับ อาจารย์สมคิดครับ ของอาจารย์ดวงสุตา ๙ เลยนะครับ เพราะไม่เกี่ยวกัน
เชิญอาจารย์ดวงสุตา วรรคเก้าครับ

รองศาสตราจารย์ดวงสุตา เตโชติรส : คือข้อความที่ให้เพิ่มคำว่า และให้
คณะรัฐมนตรีเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ อันนี้ทาง กรม.
เสนอมา นะคะอาจารย์ ขอบพระคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมไม่ทราบ ว่า ความเห็นของรัฐมนตรีใครเสนอให้เขา นะครับ แต่ปกติกรรมาธิการงบประมาณ
ก็คนของรัฐบาลทั้งหมดละครับ รัฐบาลไม่ต้องเสนอความเห็นเข้าไปก็ได้ แล้วคนของ
สำนักงบประมาณก็เป็นเลขากรรมาธิการชุดนี้นะครับ ความเห็นทั้งหลายทั้งปวงนี้นะครับ ก็เป็น
ความเห็นรัฐบาลอยู่แล้ว ประธานก็เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นะครับ รัฐบาลไม่ต้อง
เสนอความเห็นผ่านไปหรอกครับ ก็มีคนพูดให้ทั้งหมดอยู่แล้วครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
พอใจนะครับ ครับ วรกดแปด วรกดเก้าะครับของท่านสุรัชย์ครับ อาจารย์สุรัชย์เชิญครับ
วรกดแปดครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติมาตรา ๑๖๔ วรกดที่ ๘ ครับ กราบเรียน
ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ครับว่า ประเด็นที่กระผมขอแปรญัตติ
เพิ่มเติมในมาตรา ๑๖๔ วรกดที่ ๘ นั้นมีอยู่ ๒ ประเด็นครับ คือเพิ่มเติมคำว่า องค์กรอัยการ
ประเด็นหนึ่ง กับ เพิ่มเติมคำว่า องค์กรส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตาม
รัฐธรรมนูญประเด็นหนึ่ง แล้วก็สุดท้ายมีประเด็นที่ ๓ ครับ องค์กรวิชาชีพที่มีกฎหมายรองรับ
ที่มีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน ขออนุญาตเดิมคำว่า ทางกฎหมาย นะครับ
กราบเรียนชี้แจงเหตุผลอย่างนี้ครับว่า ที่ผมขอเพิ่มเติมองค์กรและหน่วยงานดังกล่าว
ก็สืบเนื่องจากเหตุผลอย่างนี้ครับ เนื่องจากในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๖ เราได้กำหนดให้องค์กร
อัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมขึ้นมานะครับ ผมเห็นว่าในเมื่อมาตรา ๑๖๔
วรกดที่ ๘ มีเจตนาที่จะกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการบริหารงานของ
องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และก็องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญอยู่ด้วยแล้วในวรกดนี้ะครับ
แต่ว่าขาดองค์กรอัยการไป ซึ่งก็เป็นองค์กรอื่นตามมาตรา ๒๔๖ ด้วย ก็เห็นควรว่าน่าจะเพิ่มเติม
เสียให้ครบถ้วนนะครับ ส่วนขององค์กรวิชาชีพที่มีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชน
ทางกฎหมายนั้น เนื่องจากที่ประชุมนี้ได้เห็นชอบให้รัฐมีหน้าที่ต้องส่งเสริมองค์กรวิชาชีพที่มี
บทบาทในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ในมาตรา ๘๐ (๓) ตามที่เราได้
พิจารณาเห็นชอบมาแล้วนะครับ -----

ก็ควรที่จะเพิ่มเติมให้องค์กรซึ่งทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอด้วย สำหรับองค์กรส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนั้น กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า เนื่องจากว่าผมเองได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมในมาตรา ๒๔๙/๒ ให้มีการเพิ่มเติมองค์กรขึ้นมาอีกองค์กรหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริม ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญด้วย ซึ่งได้เสนอให้เป็นองค์กรอื่นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ก็มีจุดเชื่อมโยงกัน ผมถึงได้ขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มเติมให้องค์กรนี้อยู่ในบทบัญญัติของมาตรา ๑๖๔ วรรคแปด เพื่อที่จะได้รับการดูแลจัดสรรเรื่องของงบประมาณด้วย เพื่อให้เพียงพอกัน มีเหตุผลที่จะกราบเรียนเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับว่า สำหรับองค์กรอัยการ แม้ว่าความในมาตรา ๒๔๖ วรรคท้ายไปเขียนให้อามาตรา ๑๖๔ วรรคแปด กับวรรคเก้า มาใช้บังคับกับองค์กรอัยการโดยอนุโลมด้วยก็ตาม แต่เนื่องจากผมเห็นว่า ในเรื่องของมาตรา ๑๖๔ วรรคแปดนั้น เป็นบทบัญญัติที่พูดถึงเรื่องของการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ นะครับ โดยเฉพาะเมื่อสักครู່ท่านกรรมาธิการยกกว้างก็เห็นชอบที่จะให้เพิ่มเติมหน่วยงานคือ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมเข้าไปด้วย ซึ่งก็ไม่ได้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ท่านก็ได้กรุณาให้เพิ่มเติมเข้าไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ถ้าจะเขียนให้ถูกที่แล้วในส่วนของอัยการ ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น ก็ควรที่จะมาบรรจุอยู่ใน ๑๖๔ วรรคแปด เสียให้ถูกต้องนะครับ ดีกว่าที่จะไปอยู่ในมาตรา ๒๔๖ วรรคท้าย แล้วบอกว่าให้โยงเอา ๑๖๔ วรรคแปด วรรคเก้า มาใช้บังคับ ทั้งหมดก็เป็นเหตุผลที่ผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ อาจารย์สมคิด เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
กรรมาธิการได้หารือกันแล้วครับ เห็นด้วยกับท่านสุรชัยบางส่วน บางส่วนไม่เห็นด้วยครับ ผมยังคิดว่าในมาตรานี้ ว่าด้วยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอโดยอิสระนั้น เราได้วางหลักการว่า ต้องเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น องค์กรที่ไม่ใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญนั้น เราคงจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอตามมาตรานี้คงจะลำบากนะครับ ก็ขออนุญาตรับแต่เพียงองค์กรอัยการครับ

ส่วนอีก ๒ องค์การที่ท่านสุรชัยเสนอมานั้น กรรมาธิการไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่าไม่ใช่องค์กรชนิดเดียวกัน หรือประเภทเดียวกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรชัยยังติดใจไหมครับ แล้วเดี๋ยวปรับถ้อยคำ ถ้าผ่านอย่างไรต้องไปปรับและอะไรกันเองนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตปรับคำด้วย อาจจะไม่ไล่ไปตามชื่อองค์กรแล้ว แต่จะใช้ว่า องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ เลย เพื่อให้กระชับง่ายเข้าครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตรับไปปรับครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ในหลักการท่านสุรชัยยังติดใจญัตติทั้งหมดของท่านหรือเปล่าครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ขออนุญาตยืนตามญัตติที่เสนอครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมขอลาท่านสมาชิกนะครับ ในมาตรา ๑๖๕ นะครับ ๑๖๕ กรรมาธิการมีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกท่านใด เห็นด้วยกับร่างเดิมก่อนไหมครับ ร่างเดิมนะครับ ก่อนมีการแก้ไข มาตรา ๑๖๔ หรือ ขอร้องครับ ผมตาลาย อ้อ ๑๖๔ ท่านโทษครับ กรรมาธิการมีการแก้ไขตามที่ ๑๖๔ ครับ ท่านอาจารย์ปริญญาครับ

นายปริญญา ศิริสารการ : ท่านประธานครับ ผม ปริญญา ศิริสารการ สสร. นะครับ ท่านประธานครับ ที่ผู้แปรญัตติมา องค์การวิชาชีพที่กฎหมายรับรองที่มีบทบาทให้ความช่วยเหลือประชาชนนี้นะครับ ขอให้ผู้แปรญัตติช่วยยกตัวอย่างองค์กรนี้น้อย เพื่อประกอบการตัดสินใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือไม่ต้องยกตัวอย่างแล้ว มันเยอะครับ เขาก็บอกชัดแล้วครับ ถ้าเยอะนี้เขียน เข้าใจ ทุกคนเข้าใจหมดแล้ว อาจารย์ปริญญาครับ ถ้ามေးครับ มาตรา ๑๖๔ นะครับ มาตรา ๑๖๔

กรรมาธิการ ในร่างบอกไม่มีการแก้ไข แต่จริง ๆ แล้วยอมแก้ไขนะครับ ยอมแก้ไขเป็นไปตาม
 คณะท่านอาจารย์วิชัยนะครับ ที่เดิม สภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แล้วก็เดิม ส่วนที่เห็นด้วย
 องค์การอัยการ จะใช้องค์กรนี้หรืออย่างไรเดี๋ยวท่านลองหาถ้อยคำดูอีกทีนะครับ ถ้าหากว่า
 ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขนะครับ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับท่านสุรชัย
 ที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

- ๖๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ
เห็นด้วย ๔๐ ไม่เห็นด้วย ๒๔งดออกเสียง ๓ เป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ และเดี๋ยวถ้อยคำนี้ ท่านเลขาครับ ถ้อยคำนี้ ตกลง
ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
รับไปดูได้ไหมครับ เข้าใจว่าหลักการตรงกัน คือครอบคลุมองค์การทุกองค์การที่ฝ่ายเลขาได้รับมา
ความจริงมี ๓ กลุ่มครับ ๑. คือฝ่ายรัฐสภา ๒. คือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และ
๓. คือองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญนะครับ มีทั้งหมด ๓ ประเภทด้วยกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านไปจัดก่อน หลังด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ครับ และศาลด้วยนะครับ
ขออนุญาตครับ เดี่ยวรับไปจัดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีท่านใดติดใจนะครับ อาจารย์กิตติครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีรเศรษฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม กิตติ ตีรเศรษฐ สสร. ครับ ในมาตรา ๑๖๕ วรรคแรกนี้นะครับ จะเป็นการพูดถึงเรื่องของ
การที่ฝ่ายบริหารจะนำเงินคงคลังมาใช้ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนนะครับ ซึ่งจะมี
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ การใช้เงินคงคลังนี้ จะเป็นการใช้เงินที่
ฝ่ายบริหารไม่ต้องนำเรื่องนี้จัดทำในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่จะต้อง
เสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติได้พิจารณา แล้วก็ให้ความเห็นชอบก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นการใช้
เงินคงคลังนี้จะเป็นเรื่องที่เมื่อได้ใช้ไปแล้วก็จะนำมารายงานให้ทราบ ให้ฝ่ายนิติบัญญัติได้ทราบ
นะครับ ที่นี้ในเรื่องของการที่ได้นำเงินคงคลังไปใช้แล้วนี้นะครับ ก็จะต้องมีการตั้งงบประมาณ

ในปีงบประมาณถัดไป เพื่อขอใช้เงินคงคลังที่ได้นำไปใช้หนี้ครับ ซึ่งในส่วนนี้ทางกรมการยกกว้างก็ได้มีการปรับแก้ถ้อยคำให้เหมาะสมขึ้นแล้วในเรื่องของการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อขอใช้เงินคงคลังหนี้ครับ อย่างไรก็ตาม กระผมอยากให้มีความชัดเจนในส่วนที่ว่า เงินคงคลังที่ได้ถูกนำมาใช้ในปีงบประมาณใด ควรจะมีการระบุให้ชัดเจนว่า เป็นรายจ่ายสำหรับปีงบประมาณนั้นหนี้ครับ ในวรรคสุดท้าย ซึ่งทางฝ่าย ทางผู้แปรรูปคดีของกลุ่มของอาจารย์วิชัยได้เสนอไว้หนี้ครับว่า ทั้งนี้ให้ถือว่าเป็นงบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ได้จ่ายเงินคงคลังนั้น แทนคำพูดของกรมการเดิมที่ว่า ทั้งนี้ให้กำหนดแหล่งที่มาของรายได้เพื่อขอใช้รายจ่ายที่ได้ใช้เงินคงคลังจ่ายไปก่อนแล้วด้วยหนี้ครับ อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่อยากจะเรียนปรึกษาเพื่อขอความชัดเจน ในอีกประเด็นหนึ่ง ในนี้ก็จะมีการพูดถึงเรื่องของการตั้งงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณถัดไปเพื่อขอใช้เงินคงคลังหนี้ครับ กระผมไม่แน่ใจว่าในเรื่องของการที่ได้ใช้เงินคงคลังไปแล้ว กับการที่จะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายในปีถัดไปเพื่อขอใช้หนี้ จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องขอใช้เงินคงคลังทั้งหมดที่ได้จ่ายไป หรือว่าจะสามารถขอใช้ได้เพียงบางส่วน จึงขออนุญาตหารือทางท่านกรมการยกกว้างเพื่อขอความเข้าใจในส่วนนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรมการครับ อาจารย์พิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ กระผมขออนุญาตที่จะชี้แจงประเด็นที่ท่านอาจารย์กิตติได้ยกขึ้นมาหนี้ครับ ในเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๑๖๕ วรรคหนึ่งหนี้ครับ จริง ๆ ปัญหานี้ คือปัญหาระหว่างกระทรวงการคลัง กับสำนักงานงบประมาณหนี้ครับ ที่ว่ากฎหมายนี้เปิดช่องให้ฝ่ายบริหารนี้สามารถที่จะใช้เงินเพื่อกรณีฉุกเฉินได้หนี้ครับ แล้วก็เป็นการใช้เงินคงคลังออกไป แล้วก็บอกว่าให้มีการตั้งรายจ่ายขอใช้เงินคงคลังหนี้ครับ สิ่งที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ที่มีปรากฏมาเป็นเวลาสี่ห้าสิบปีหนี้ครับ ก็คือว่า ในปีนี้มีความจำเป็นต้องใช้เงิน ก็ใช้ไปก่อนโดยที่งบประมาณไม่ได้ตั้งหนี้ครับ

LIRT

แต่ในปีถัดไปนี้ กฎหมายบอกให้มีการตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงก็คือว่า รัฐบาลก็ไประบุไว้ในมาตราหนึ่งใน พรบ. งบประมาณรายจ่ายปีถัดไปว่า มีรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังจำนวนหลายพันล้านบาทเกิดขึ้น แล้วก็ระบุไว้แค่นั้นเอง แล้วก็ถือว่าจบแล้ว ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่า เงินคงคลังที่รัฐบาลได้ใช้ไปในปีก่อนหน้านั้น มันก็ถูกใช้ไป แต่ไม่ได้เอามาคืนนะครับ ไม่ได้เอามาคืน แล้วก็ปัญหาต่อการบริหารเงินคงคลังว่า เงินคงคลังนี้ถูกใช้ไปโดยไม่ได้มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายอย่างถูกต้อง ไม่ได้มีการประมาณการรายได้ได้อย่างถูกต้อง เพราะฉะนั้นสิ่งที่นำเสนอในที่นี้ก็คือว่า นอกเหนือจากการแสดงรายการรายจ่ายในปีถัดไปแล้วนี้ ท่านจะต้องหารายได้มาชดเชยคืนให้ด้วย มิฉะนั้นแล้วเงินคงคลังก็จะพร่องไปเรื่อย ๆ แล้วก็วันดี คืนดีก็จะเกิดปัญหาว่า เงินนี้ขาดมีอะครับ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างร้ายแรงต่อระบบการเงินได้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่รัฐบาลอาจจะไม่มีวินัยในการทำงานนะครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านนำเสนอครับว่า ให้ตั้งเป็นรายจ่ายในปีก่อนหน้านั้น มันก็จะกลับไปสู่รูปเดิม ก็คือถือว่าจ่ายปีไหนก็เป็นรายจ่ายปีนั้น ทั้งที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณ แต่เงินนี้เอาไปแล้ว และก็ถือว่าเป็นรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังปีนั้น ก็เท่ากับว่าเป็นการใช้จ่ายที่ไม่มีรายได้มาสนับสนุนนะครับ ที่ผมเคยพูดชี้แจงในกรรมาธิการนี้ ก็คือเป็นการทำงานแบบศรีธนญชัยนะครับ ก็คือมีการตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง แต่จริง ๆ ไม่มีรายได้เข้ามา เพียงแต่แสดงความโปรงใสว่ามีรายการนี้เกิดขึ้น และก็เกิดปัญหาในทางปฏิบัติกับผู้บริหารเงินคงคลัง ว่าอยู่ ๆ เงินนี้ถูกใช้ไปโดยที่ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้า ไม่มีการกำหนดรายได้เข้ามา แล้วก็ต้องไปก่อนนี้ ก่อนสิ้นตามมาที่หลังนะครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึงขออนุญาตที่จะนำเสนอครับว่า มาตรา ๑๖๕ วรรคที่ ๑ นี่นะครับ ก็คือเมื่อมีการใช้จ่ายเงินคงคลังไปแล้วในปีก่อนหน้านั้น ปีถัดไปตั้งรายจ่ายชดใช้ แล้วต้องระบุแหล่งที่มารายได้ด้วยว่า เอาเงินจากที่ไหนเอามาใช้คืนส่วนนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ พอยอมรับกันได้ครับอาจารย์กิตติครับ รับได้ครับ มาตรา ๑๖๕ นะครับ กรรมาธิการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกท่านใดสนใจในร่างเดิม มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIART

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี
นะครับ อย่างนั้นผ่านนะครับ เห็นชอบตามกรรมาธิการ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๖๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีท่าน
ใดตั้งใจใหม่ครับ มีท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิมไหมครับ ท่านพิเชียร ของท่านการุณสภาเดียว
ตกไปแล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ใต้ครับ แต่ว่าในมาตรานี้ คือเป็นเรื่องของเงิน
นอกงบประมาณอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงมานะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้นะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือจะขออนุญาตเรียนสั้น ๆ เท่านั้นครับท่าน
ประธานว่า คือถ้าเป็นไปได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่าน
ครับ ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้นะครับ อย่าให้ที่ประชุมเสียเวลาเลย ด้วยความเคารพ เพราะว่า
ท่านอภิปรายไปก็พิจารณาไม่ได้ ใต้ไหมครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือผมฝากเท่านั้นเอง เพราะว่าเนื้อหาสาระใน
มาตรา ๑๖๖ นี่นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านไม่ได้แปรไว้ครับ เชิญเถอะครับ ด้วยความเคารพ เกรงใจท่านจริง ๆ ผมไม่อยากเบรก
(Break) ท่านเลย เห็นท่านก็พยายามจะยกมือแล้ว ยกมืออีกนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เข้าใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : แต่ไม่มี
ที่ท่านแปรไว้เลยครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ก็ผมก็ไม่ได้บอกว่า ผมจะแปรครับท่าน
ประธาน ผมเพียงแค่เรียนฝากกรรมาธิการ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อย่างนั้นเอาเวลาไปพิจารณาอย่างอื่นดีกว่านะคะ เราเหลืออีกตั้งเยอะนะคะ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือนิดเดียวเองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญนั่ง
 ถอดครับท่านครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือให้คณะกรรมการยกร่างได้ช่วยพิจารณา
 เรื่องเงินนอกงบประมาณทั้งหมดด้วย เพราะว่าอยู่ในมาตรานี้ เท่านั้นแหละครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
 ผมก็เห็นใจท่านจริง ๆ นะครับ ๑๖๖ นะครับ กรรมการแก้ไข ไม่มีท่านใดติดใจร่างเดิม
 นะครับ ๑๖๖ นะครับ เชิญท่านกรรมการครับ

- ๖๔/๑

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ กระผมขออนุญาตที่จะปรับปรุงถ้อยคำนะครับ ในตรงวรรคสุดท้ายนี้ คำว่า วินัยการเงิน การคลัง นี่นะครับ ควรจะเป็นคำที่ใช้ตลอดทั้งหมดนี้ เพราะว่าตรงนี้ไปใช้ เฉพาะคำว่า วินัยการคลัง เก่งกว่าจะมีปัญหาสับสน ขออนุญาตให้เติมคำว่า การเงิน เข้าไป ตรง คำว่า วินัยการเงิน การคลัง ตรงนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อยู่ใน มาตรา ๑๖๖ หรือเปล่าครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมธิการ) : ทำครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อ้อ วรรคที่ ๒ นะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมธิการ) : ครับ เก่งกว่าเดี๋ยวนะครับ สับสนในตอนที่มี การตีความกัน คำว่า วินัยการคลัง นี่ ควรจะเปลี่ยนเป็นคำว่า วินัยการเงิน การคลัง เพราะว่า เป็นคำเดียวกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เติมคำว่า วินัยการเงิน เข้าไปครับ มีท่านใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย กับร่างของกรรมธิการทั้งหมดนะครับ อาจารย์สมคิดครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เราจบหมวดการเงิน การคลังแล้ว แต่เมื่อเราได้พูดถึงหลายมาตราผ่านมานะครับ มีการลงมติ อยู่ ๑ มาตรา ก็คือมาตรา ๑๖๓ วรรคสาม ซึ่งท่านอาจารย์จรัส สุวรรณมาลา ได้ขอแปรไว้และ ลงมติแล้วครับ ร่างของท่านอาจารย์จรัสก็ชนะร่างของกรรมธิการนะครับ แต่เนื่องจากการลงมติ แบบนี้ ก็ทำให้ร่างของกรรมธิการตกไปทั้งวรรคนะครับ ในวรรคสาม ๑๖๓ วรรคสาม เมื่อได้ หรือท่านอาจารย์จรัส สุวรรณมาลา ท่านอาจารย์สมชัยแล้วนะครับ ท่านขอที่จะใช้ร่างของ กรรมธิการเป็นหลักก็ได้ แต่ขออนุญาตเติมคำ ๓ คำ ซึ่งเป็นคำที่ร่างของท่านอาจารย์จรัสมีอยู่

นะครับ คือคำว่า กองทุนสาธารณะ คำว่า การวางแผนการเงินระยะปานกลาง คำว่า หลักการ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน และทรัพย์สิน การบัญชี เป็น ๓ คำครับ ที่ท่านอาจารย์จรัส อยากให้ ใส่ไปในร่างของกรรมาธิการ กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับ เข้าใจว่าท่านอาจารย์จรัส จะยืนยันได้ นะครับ ก็ขอแก้ มาตรา ๑๖๓ วรรคสาม ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่าน อาจารย์จรัส ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : เห็นชอบ ขอบขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอคำเต็มทั้งหมดได้ไหมครับ เพื่อจะได้บันทึก

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ยังไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตรับไปร่างได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ได้รับความ ชัดข้องนะครับ ที่ประชุมชัดเจนไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่าน วิทยากรครับ เชิญครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิทยา คชเชื่อน ในกรณี ที่มาตรา ๑๖๖ มีการแก้ไขนะครับ ผมขออนุญาตที่จะเดิมคำพูดของท่านพิเชียรที่เสนอเมื่อกี้ว่า มาตรา ๑๖๕ นะครับ มาแทนมาตรานี้ เป็นวรรคที่ ๓ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดียว ครับ ท่านกำลังพูดถึงตรงไหนครับ เดียวที่ประชุมจะงง ตอนนี้ท่านจะขอพูดในมาตราเท่าไรครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ขอเพิ่มมาตรา ๑๖๖ นี้ครับ เป็นวรรคสามว่า ในกรณีของ เงินนอกงบประมาณ เช่น เงินขายหวย ขายอะไรพวกนี้นะครับ รัฐบาลที่แล้วก็เอาไปใช้โดยไม่มี ที่ไป ที่มานะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านจะ ขอเพิ่ม

นายวิทยา คชเชื่อน : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีญาติ
อยู่ไหมครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ขอใช้สิทธิในกรณีที่กรรมการมีการแก้ไขครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ออ
กรรมการแก้ไข เขาให้อภิปรายในส่วนที่ตอนที่เขาแก้เนี่ย ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หรือจะกลับไป
ร่างเดิม แต่ไม่ได้ให้สิทธิว่าจะเพิ่มอะไรได้

นายวิทยา คชเชื่อน : ครับ ก็ขอฝากท่านกรรมการก็แล้วกัน ขอบคุณท่าน
ประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ขอบพระคุณนะครับ ท่านก็พยายามจะช่วยพวกนะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
พิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ขออนุญาตชี้แจงท่านวิทยา เพื่อความสบายใจนะครับ ว่าในวรรคหนึ่งนี้
รวมเงินเหล่านี้อยู่แล้วนะครับ เพราะว่าเป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งรัฐนี่นะครับ ตรงนี้ต้องรวม
หมดอยู่แล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ถ้าอย่างนั้นผ่านมาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๖ นะครับ มาตรา ๑๖๓ เดียวท่านไปสรุปถ้อยคำให้
ชัดเจนอีกทีหนึ่งนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่าง
รัฐธรรมนูญ) : หมวด ๙ คณะรัฐมนตรี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖๗ มีการแก้ไข
มีการพิจารณาถึงความเห็น และผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดียว
นะครับ

นายสุรัช เลียงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านสุรัช ครับ

นายสุรัช เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ผม สุรัช เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ มีข้อหาหรือท่านประธานนิตหนึ่ง ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน มาตราใดที่เรากำลังพิจารณา ถ้ามีหลายวรรค ผมอยากจะให้ท่านประธานถามทีละวรรคได้ไหมครับว่า มีผู้ใดตั้งใจบ้าง อย่าถามพร้อมกันทั้งมาตรา เพราะว่าในที่สุดนี้ ทุกคนยกมือพร้อมกันหมด ก็เลยไม่รู้ว่ายกมือนั้น เขาตั้งใจวรรคไหนกันบ้าง ผมอยากจะให้ท่านประธานถามทีละวรรค เพราะว่าจะได้มีการอภิปรายเป็นรายวรรค แล้วเราจะได้ว่าคนที่ยกมือนั้น ก็คือเขาตั้งใจเป็นวรรค ๆ เพราะว่าในที่สุดเราก็ต้องลงมติเป็นแต่ละวรรคอยู่แล้วครับ

- ๖๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : รับ
 ขอบพระคุณท่านสุรชัยครับ ถ้าท่านสังเกตผมนี่นะครับ ถ้าท่านสังเกตนี้ผมจะถามก่อน มีท่านใด
 ตัดใจใหม่ มาตรานี้ ถ้ามีคนตัดใจผมก็จะมาไต่วรรคให้ทุกครั้ง ไม่ได้ไปถามรวมเลยครับ มาตรา
 ๑๖๗ นะครับ มีกรรมวิธีการที่สงวนความเห็นไว้ นะครับ แต่สงวนความเห็นไว้อยู่ในวรรคที่ ๒
 กรรมวิธีการที่สงวนความเห็น มีท่านใดตัดใจใหม่ครับ ท่านอาจารย์ศรีราชาครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมวิธีการ) : ขอบพระคุณท่าน
 ประธานครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช ครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในมาตรานี้ นะครับ
 ผมขอสงวนความเห็นไว้ โดยที่จะขอตัดตัววรรคสองของมาตรา ๑๖๗ ออกทั้งวรรคนะครับ ซึ่ง
 เรื่องนี้ ก็เป็นเรื่องประเด็นร้อนนะครับ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์กันว่า เป็นเรื่องที่จะเอาคนนอกเข้า
 มาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมอยากจะขอเรียนว่า ในเรื่องนี้ผมไม่ได้มีเจตนาว่าจะเอาคนนอกนะครับ
 แต่มีเจตนาเพียงที่จะขอให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ มีช่องทางในการที่จะเปิดช่องไม่ให้จะต้อง
 มีการถูกฉีก หรือถูกล้มล้างรัฐธรรมนูญ หรือถูกปฏิวัติกันอีก เหมือนอย่างเช่นรัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๔๐ นะครับ เหตุที่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ได้มีการล็อกไว้ นะครับ โดยที่ว่าต้องบัญญัติว่า
 นายกรัฐมนตรีนั้นต้องมาจาก สส. นั่นนี่ เป็นข้อจำกัด แล้วก็ทำให้มีปัญหา ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ที่แรกก็มีมาตรา ๖๔ วรรคสองนะครับ ที่มีองค์กรแก้วิกฤตินะครับ ซึ่งก็ได้รับฟังประชาพิจารณ์
 มาแล้ว และจากองค์กรต่าง ๆ ก็หลายองค์กรก็ไม่เห็นด้วยนะครับ ผลสุดท้ายก็มีการโหวตกัน
 ก็ปรากฏว่า ก็ได้มีการตัดมาตรา ๖๔ วรรคสองออกไป กระผมเห็นว่า มาตรา ๑๖๗ วรรคสองนี้
 นะครับ ถ้าเพื่อตัดออกไปนี้ก็จะไม่ได้มีผลในการที่จะเปลี่ยนแปลงนะครับ เรื่องเกี่ยวกับตัว
 หลักการในรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะฉะนั้นการมีอยู่ก็จะทำให้มีข้อจำกัดนะครับ ก็คือว่า สส.
 นายกต้องมาจาก สส. เท่านั้น ซึ่งกระผมเห็นว่า ในระบอบประชาธิปไตยนะครับ ไม่ควรที่จะมี
 การกีดกันนะครับ เพราะเมื่อ สส. ได้รับเลือกมาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยแล้ว ผมว่า สส.
 นั้นก็มีสิทธิ มีวิจรรณญาณที่จะพิจารณาได้ว่า ใครเป็นผู้ที่มีความเหมาะสม ที่จะมาเป็นผู้นำของ
 ประเทศ มาเป็นนายกรัฐมนตรีนะครับ ยิ่งไปกว่านั้นนะครับ ในเรื่องของในระบอบประชาธิปไตย
 นะครับ ที่เราส่งเสริมให้มีพรรคการเมือง มีการเลือกตั้งแบบพรรค พรรคใดก็ตามนะครับ
 ก็จะต้องมีหัวหน้าพรรค เมื่อได้รับเลือกตั้งเรียบร้อยแล้วนะครับ หัวหน้าพรรคของพรรคที่มีเสียง
 ข้างมากในทางการเมืองที่ได้ลงแข่งขันในการเลือกตั้งครั้งนั้นนี้ ก็ย่อมที่จะมีความชอบธรรม

และถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะให้หัวหน้าพรรคเสียงข้างมากนะครับ ได้มีโอกาสจัดตั้งรัฐบาลก่อน ซึ่งได้กระทำกันมา โดยถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ยกเว้นในเมื่อย้อนกลับไปสืบกว่าปี หรือ ๓๐ ปีก่อน ที่มีกรณีของพรรคเสียงข้างน้อยของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เท่านั้นนะครับ ที่เสียงข้างน้อย แต่จัดตั้งรัฐบาลแข่งได้นะครับ อย่างไรก็ตามในกรณีที่ไม่มีพรรคหนึ่งพรรคใด นะครับได้เสียงข้างมากในการเลือกตั้งครั้งนั้น อาจจะมีพรรคเล็ก พรรคน้อยสองสามพรรค นะครับที่รวมกันตั้งเป็นรัฐบาลผสม ซึ่งอย่างไรก็ตามนะครับ ก็เป็นดุลยพินิจของ สส. เองอยู่ดี นะครับ ที่จะพิจารณารวมกันว่า จะให้โอกาสหัวหน้าพรรคหนึ่ง พรรคใดที่จะขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี โดยหลักการแล้ว โดยสภาพปกติแล้ว สส. นะครับ คงจะไม่ไปมองคนอื่นนะครับ ที่จะเอาเข้ามาเป็น นอกจากคนที่อยู่ในวงการการเมืองด้วยกัน -----

- ๖๖/๑

เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า โอกาสที่คนนอกมาเป็นนี่นะครับ ก็คงจะเป็นเรื่องที่น่าจะเป็นไปไม่ได้ หรือน้อยเต็มทน แต่อย่างไรก็ตาม การที่เขียนปิดกั้นไว้เช่นนั้น ก็จะมีผลอย่างเช่นที่เกิดขึ้นใน รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นะครับ ก็ได้พยายามแก้ปัญหาทางการเมือง โดยที่จะให้มีการเสนอให้นายกรัฐมนตรีนั้นมาจากมาตรา ๗ อย่างนี้เป็นต้น แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ สุดท้ายก็ต้องจบลงด้วยการปฏิวัติ รัฐประหาร และฉีกรัฐธรรมนูญเหล่านั้นทิ้งนะครับ กระผมขอต่อเวลาอีกนิดครับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับท่าน ประการถัดมาก็คือว่า เมื่อมีการเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ ผมคิดว่า สส. ทุกคนนะครับ ควรที่จะมีสิทธิในการที่จะเสนอความคิดเห็นที่จะให้นายกรัฐมนตรีนั้นมาจากคนที่เขาคิดว่า เป็นคนที่ดีที่สุดนะครับ เพราะฉะนั้นการที่เขียนไว้ว่า นายกต้องมาจาก สส. นั้น เป็นการจำกัดสิทธิของ สส. อย่างหนึ่ง ซึ่งในระบอบประชาธิปไตยเราควรจะเปิดกว้างนะครับ กระผมพูดเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่า จะเปิดช่องให้ คมช. ก็ตาม หรืออดีตนายกที่จะมีอนินิ ที่ส่งกระแส ส่งเรื่องน้ำเสียงไปยังถิ่นต่าง ๆ กลับเข้ามาการร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าเมื่อเราไปคิดถึงเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่อาจจะเกิดแล้ว อะไรก็จะเกิดขึ้นได้ทั้งนั้นนะครับ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้คงไม่ได้ใช้เฉพาะกิจเพียงยุคนี้อย่างเดียว หรือสถานการณ์นี้อย่างเดียว การร่างรัฐธรรมนูญนั้นเราคงต้องคำนึงถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตไกล ๆ ยาว ๆ รัฐธรรมนูญฉบับนี้อาจจะอยู่ได้ถึง ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี ก็ได้ ถ้าเมื่อเราคิดว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีพอ แล้วก็สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้นะครับ เพราะฉะนั้นการที่เราจะไปคำนึงว่า ถ้าเมื่อไปตัดมาตรานี้ออก วรรคนี้ออกแล้ว จะทำให้มีคนภายนอกเข้าไปเป็นนายกรัฐมนตรีได้นั้น ผมคิดว่าถ้าเมื่อ สส. ด้วยกันเอง จะมีความคิดเห็นเช่นนั้น ก็คงเป็นเรื่องที่จะปฏิเสธไม่ได้นะครับ เพราะว่าในท้ายที่สุดแล้วเราก็ต้องยอมเคารพในความคิดเห็น ในดุลพินิจของ สส. ด้วยกัน เมื่อเขาเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของเราประชาชนทุกคน เพราะฉะนั้นดุลพินิจต้องอยู่กับเขานะครับ ซึ่งตรงนี้กระผมขอเรียนว่า ในเรื่องนี้ผมขอให้ความคิดเห็นอย่างสุจริตใจ โดยที่ผมไม่ได้มีประวัติในการที่จะเป็นผู้สืบทอดอำนาจของ คมช. ใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ เห็นในเชิงของวิชาการ และเห็นโดยสุจริตใจว่า การที่เราจะคงมาตรานี้ไว้นั้น จะมีปัญหาในอนาคต ผมขอเน้นนะครับ มาตรานี้จะมีปัญหาในอนาคตก็คือว่า ในท้ายที่สุดนะครับ เมื่อไม่มีทางออก เมื่อตัดมาตรา ๖๘ วรรคสองไปแล้ว แล้วก็ตรงนี้ยังไม่เปิดช่องอีกนะครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้เขียนได้อย่างไรก็ตามนะครับ พวกเราที่นั่งร่วมกันหลังขดหลังแข็ง เป็นเวลา

เป็นสิบ ๆ วันเลยนะครับ ในท้ายที่สุดรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็จะมอดจบดีด้วยการถูกยกเลิก เพิกถอน
 จีกรัฐธรรมนูญทิ้ง และอาจจะมีการปฏิวัติอีกรอบหนึ่ง เพราะว่าในการปฏิบัติแต่ละครั้งนี่นะครับ
 หรือได้อ่านาจโดยไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญนั้น ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศชาตินะครับ
 สังคมนานาชาติก็ดูเราไม่ค่อยดี เศรษฐกิจก็หยุดหมดนะครับ ท่านยังจะอยากให้เกิดเหตุการณ์
 อย่างนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกในสังคมไทย ในประเทศไทยอีกหรือ เพราะฉะนั้นผมเองผมอยากจะขอเรียน
 ว่า ในวันนี้นะครับ เราทำเรื่องนี้ขึ้นมา ผมเสนอเรื่องนี้ขึ้นมานั้น ผมขอท้าทายนะครับว่า เรา
 อย่าไปกลัวกระแสของนักการเมือง หรือของนักเลือกตั้งที่ไปปั่นในเรื่องนี้กับประชาชน หรือไป
 เขียนในหนังสือพิมพ์ที่โจมตีว่า นายกคนนอกอีกหรือ ที่จริงแล้วโดยสุจริตใจนั้น เราไม่ได้ต้องการ
 นายกคนนอกครับ แต่เราต้องการเพียงตัดพรรคนี้ออกไป เพื่อจะให้มีโอกาสกว้างขึ้น และให้มี
 ทางออกที่ไม่ต้องมีการปฏิวัติรัฐประหารอีกนะครับ -----

- ๖๗/๑

ผมขอทำทนายเรื่องนี้ แล้วก็ขอให้บันทึกไว้ว่า ในท้ายที่สุดแล้วนะครับ ประวัติศาสตร์การเมืองจะต้องบันทึกในส่วนนี้ไว้ ถ้าเผื่อไม่เชื่อผม แล้วก็ยังคงที่ จะดีดิงเอาพรรคนี้อยู่นะครับ ผมก็ทำทนายว่า เมื่อถึงวันที่มีปฏิวัติ รัฐประหาร ฉีกรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทิ้งไป แล้ววันนั้นคงจะนึกถึงการอภิปรายในวันนี้ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ พรรคที่ ๒ มีท่านใด พรรคสองนะครับ พรรคสองกรรมวิธีการเขาไม่ได้แก้ไขนะครับ มีกลุ่มท่านพิเชียรก็สภาเดียวนะครับ คงไม่ติดใจนะครับ สภาเดียว ท่านสมเกียรติครับ ยกมือสงวนไว้หรือครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ไม่ได้สงวนครับ ท่านประธานครับ ท่านบอกว่า ถ้าเผื่อว่า ในกรณีที่มีผู้แปรญัตติคนเดียวก็ให้การสนับสนุนได้ในบางโอกาส ถ้าเผื่อมีการตอบได้ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เข้าใจครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ผมขออนุญาต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านสมเกียรติครับ ผมด้วยความเคารพท่านนะครับ ผมก็บอกว่า ถ้าจะอภิปรายได้นะครับ อยู่ในดุลยพินิจประธาน ไม่ได้เงื่อนไขเด็ดขาดนะครับ เดียวผมเอาผ่านตรงนี้ก่อนนะครับ ดูความเหมาะสมว่าเป็นอย่างไรนะครับ อาจารย์ศรีราชาขอตัดพรรคสองออกนะครับ ของท่านอื่นไม่มีติดค้างนะครับ พรรคสองครับ เชิญอาจารย์ปรกรณ์ครับ

นายปรกรณ์ ปรียากกร (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปรกรณ์ ปรียากกร กรรมวิธีการ ขอแสดงความชื่นชมท่านอาจารย์ศรีราชาเป็นอย่างยิ่งนะครับ ที่ได้พยายามเสนอเรื่องนี้มาตลอดเวลา และได้ชี้แจงให้เห็นว่า ท่านมีความบริสุทธิ์ใจในเรื่องนี้ ผมขอพูดแทนท่านอาจารย์ศรีราชา และได้มีการโต้แย้งอาจารย์ศรีราชาในเรื่องนี้ ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน มาโดยตลอด และขอยืนยันว่าท่านอาจารย์ศรีราชาไม่ได้มีเจตนาที่จะไปต่อทักกับใครทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามก็ยังชี้แจงต่อท่านสมาชิกว่า การกำหนดข้อความนี้ นะครับ ในมาตรา ๑๖๗ พรรคสอง

เพื่อความชัดเจน และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพี่น้องประชาชน ที่เราไปรับฟังความคิดเห็น ไม่ว่าจะเป็นที่ใด ครั้งใด รอบใด หรือกรณีใดก็ตามนี้ ก็จะมี ความชัดเจนว่า ต้องการให้ระบุในลักษณะเช่นนี้ นอกจากนั้นแล้วนี่นะครับ เราจะเห็นได้ว่า ถ้าไม่ได้ระบุไว้นี้ นะครับ ถึงแม้ว่าเจตนารมณ์ที่อาจารย์ศรียาชาต้องการที่จะให้ปรากฏเช่นนั้น แต่ก็จะอาจจะมีกรณีที่ทำให้เกิดภาวะในทางตรงกันข้าม นั่นก็คืออาจจะมีคนบางคนนี่นะครับ ที่จะหยิบยกเอาคนภายนอก ซึ่งมีได้มีคุณสมบัติที่เหมาะสม ไม่ได้ผ่านการกลั่นกรองจากพี่น้องประชาชนเลย ในการที่จะเข้ามาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญของประเทศเช่นนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ผมก็ ไม่อยากที่จะใช้เวลาของสภามากนะครับ ทั้งนี้เพราะว่าเราได้มีการพูดในเรื่องนี้กันบ่อยครั้ง แล้วก็อยากที่จะเรียนว่าหลายครั้งเต็มที และในการลงมติของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในการประชุมที่บางแสนนั้น ก็ได้มีมติที่ชัดเจน แต่ก็ได้เปิดโอกาสให้ท่านอาจารย์ศรียาชา นั้น ได้เสนอเรื่องเข้ามาในสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาเรื่องนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่อยากจะย้ำ และยืนยันว่า ในสถานการณ์เช่นนี้ คำอธิบายของท่านอาจารย์ศรียาชาอาจจะไม่มีน้ำหนักพอที่จะบอกว่า การตัดออกแล้ว จะป้องกันเรื่องของการปฏิวัติ รัฐประหารได้ การรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายนที่ผ่านมา ผมคิดว่า คงไม่เกี่ยวกับกรณีเรื่องนี้หรอกครับ แต่มันเป็นกรณีที่เป็นความโกลาหลอันเกิดขึ้นจากพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของนายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งเสียมากกว่า เป็นเรื่องของความผิดพลาดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ใช่เป็นเรื่องของการที่เป็นเหตุมาจากการที่มีข้อความเช่นนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อาจารย์ศรียาชาทำทนายก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจนะครับ เราก็จะต้องดูกันต่อไป ก็คงไม่ได้หวังว่า มันจะเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งแน่ แต่สิ่งที่มันอาจจะเกิดขึ้นมากกว่านั้น ถ้าเป็นการทำทนายกันนี้นะครับ ซึ่งมันอาจจะ เป็นจริง หรือไม่จริงก็ได้ ก็คือถ้าเราไม่บัญญัติไว้เช่นนั้น ก็อาจจะมีคนนั่งเรือใบมากี่ได้นะครับ แต่เป็นเรือใบสีฟ้าที่อาจจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีในอนาคต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านอาจารย์ศรีราชาครับ เจ้าของญาติครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมกร) : ขอบคุณครับ ผมขอ
กราบเรียนในที่ประชุมนะครับว่า เหตุที่เกิดปฏิกิริยา รัฐประหารนะครับ ผมว่ามันเป็นเรื่องที่
สืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ เพราะเหตุที่ว่ามีความพยายาม เมื่อมีปัญหา
บ้านเมืองเกิดขึ้นนี่เป็นการบริหารราชการแผ่นดินที่ผิดพลาด และก็ไม่มีทางออกนะครับ จึงมี
การประชุม มีการชุมนุมกันเพื่อต่อต้าน เพราะฉะนั้นผมว่าอันนี้นะครับเป็นเหตุโดยตรงนะครับ
และอีกประการหนึ่งสำคัญก็คือว่า ที่จะนั่งเรือใบสีฟ้ามาอย่างไรนี้นะครับ ผมว่าถ้าเพื่อไม่ให้
สส. ในนี้เห็นชอบด้วย มันมาได้ครับ เพราะฉะนั้นทั้งหมดอยู่กับ สส. อยู่ดีครับ ไม่ใช่อยู่เฉย ๆ
จะบินเข้ามาเอง หรือจะเดินเข้ามาในสภาได้นะครับ เพราะฉะนั้นประชาชนที่ฟังอยู่ที่บ้านนี้
นะครับ ก็คือทั้งหมดนี้นะครับยังอยู่ที่ สส. ของท่านครับ ไม่ได้หมายความว่า เขาจะเดินเข้ามาได้
เองนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะเดินเข้ามานี้ ก็คือต้อง สส. รับรองครับ อย่างน้อยครั้งหนึ่ง หรือ
จะบัญญัติไว้สองในสามก็สุดแล้วแต่จะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม แต่ถ้า
เพื่อมีวอร์คกันไว้นะครับ เข้ามาไม่ได้ครับ ผลสุดท้ายต้องไรออต (Riot) นะครับ ต้องปฏิกิริยา
กันอีกรอบ ฉีกรัฐธรรมนูญอีกรอบ เราต้องมาเขียนใหม่กันอีกรอบหนึ่งนะครับ เหนื่อยกันอีกรอบ
หนึ่งหรือเปล่าไม่รู้ครับ ผมคงไม่มีโอกาสแล้วครับที่จะมาเขียน เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่าน
ทั้งหลาย กับพี่น้องประชาชนนะครับว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ นะครับ
และก็ขอฝากไว้นะครับว่า ท่านต้องทำความเข้าใจนะครับว่า เรื่องของการไปรื้อฟื้นระบอบ
ประชาธิปไตยอะไรก็เป็นเพียงความเห็นนะครับ แต่หลักการใหญ่นี้ เหตุผลนี้นะครับ มันต้อง
แน่น หนักแน่นและโซลิด (Solid) นะครับ และก็จะมีเหตุผลที่สามารถที่จะอธิบายได้นะครับ
เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ผมยังยืนยันตามนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านสมาชิกครับ วรคสองของมาตรา ๑๖๗ ก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญนะครับว่า นายกรัฐมนตรี
จะต้องเป็น สส. หรือไม่ หรือจะต้องมาจากการเลือกตั้ง หรือไม่นี้นะครับ ยังมีสมาชิกท่านอื่นจะ
อภิปรายไหมครับ เพราะว่าผมนี้พยายามจะไม่ให้สมาชิกอภิปรายนอกประเด็น แล้วก็ออกญัตติ
ที่ตัวเองได้เสนอไว้ ซึ่งก็ขอรับรองท่านอาจารย์พิเชียรหลายครั้งนะครับ เดียวถ้าเกิดให้ท่านอื่น

ก็ตอบอาจารย์พิเชียรไม่ได้นะครับ ก็หนักใจนะครับ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เอาอย่างนี้ดีไหมครับ เดี่ยวผมให้ท่านอภิปรายนะครับ แล้วก็ให้อาจารย์พิเชียรอภิปรายด้วย ถ้าอาจารย์พิเชียรติดใจ แต่ขอตกลงกติกาครับว่า จะต้องอภิปรายในส่วนของผู้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือเห็นด้วยกับอาจารย์ศรีราชานะครับ สลับกันสัปดาห์ละ ๓ ท่าน พอไหมครับ นะครับ หรือดูตามความเหมาะสมนะครับ ผมสร้างกติกาตรงนี้มีท่านใดขัดข้องไหมครับ เอาขัดข้องก่อนนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ตกลงให้อภิปรายนะครับ ท่านใดที่เห็นด้วยกับอาจารย์ศรีราชานะครับ จะอภิปรายสนับสนุนอาจารย์ศรีราชา ช่วยยกมือครับ ท่านสมเกียรติ นะครับ มีท่านอื่นอีกไหมครับ ที่สนับสนุนอาจารย์ศรีราชานะครับ ท่านสุรัชย์ นะครับ เดี่ยวผมหาคนก่อนครับ ท่านอย่าเพิ่ง ท่านสุรัชย์ครับ ให้ผมอาจารย์เจิมศักดิ์หรือครับ สนับสนุนอาจารย์ศรีราชานะครับ นี่ถ้าหากไม่กำหนดไว้ นะครับ ท่านก็จะพูดกันทั้งสภานะครับ ตกลงกติกานะครับว่า คนละกี่ท่านดีครับ ฝ่ายละกี่ท่านครับ อาจารย์จรูญว่าอย่างไร นะครับ เมื่อที่ท่านเสนอว่าอย่างไร อาจารย์จรูญยกมือฝ่ายละ ๓ ท่าน นะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ขอฝ่ายละ ๕ นะครับ ไม่ได้เอามารวมกันเป็น ๘ นะครับ ฝ่ายละ ๕ นะครับ และก็กระชั้น นะครับ ท่านที่ ๑ ครับ ท่านอาจารย์สนับสนุน ท่านอาจารย์ศรีราชา คือท่านสมเกียรติ นะครับ สลับกัน นะครับ เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับท่านประธานครับ มาดูประเด็นสำคัญ นะครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ต้องสนับสนุนอาจารย์ศรีราชาที่ไม่มีอะไรมาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมเกียรติครับ เดี่ยวขอภัย พอที่ท่านยังไม่ได้เข้าเรื่อง คือผมให้เวลาท่านนี้นะครับ ถ้าฝ่ายละ ๕ นี่ นะครับ ก็ ๑๐ พอ ๑๐ ท่าน ถ้าใช้ ๑๐ นาที นี่ นะครับ ถ้าใช้ ๑๐ นาที นี่ ๑๐๐ นาที นะครับ ๑๐๐ นาที นี่ นะครับ เท่ากับเกือบ ๒ ชั่วโมง

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ใช้ไม่เกิน ๓ นาที ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านไม่เกิน ๓ นะครับ ไม่เกิน ๕ นะครับ เอาไม่เกิน ๕ นะครับ ทุกท่านกติกาเดียวกันนะครับ เชิญครับ คือ ๓ ก็เยอะนะครับ ท่านคุมเวลาชกกันนะครับ ๓ นาที นะครับ ชกกัน ๓ นาที นี่หัดขึ้นคอเลย

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : เอาเนื่อ ๆ ครับ ๓ นาที พอ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญครับ ท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ประเด็นแรกก็คือ รอนสิทธิผม ผมก็อยากเป็นนายกเหมือนกันครับ ก็คงโอกาสไม่มี ถ้าเพื่อเขียนไว้อย่างนี้ รอนสิทธิผมแน่นอนครับ รัฐธรรมนูญนี้บอกจะไม่รอนสิทธิกันนะครับ แล้วจะไม่ใช้ภาคบังคับ

ประเด็นที่ ๒ ครับ คนจะเป็นนายกน้อยลง เพราะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะเอา สส. ปกติธรรมดาซึ่งไม่ใช่เป็นหัวหน้าพรรค แล้วหัวหน้าพรรคใหญ่ ๆ จะไปเป็นรัฐบาลนี้ มีไม่เกิน ๔ พรรคครับในประเทศไทย ก็แสดงว่าจะมีนายกแค่ ๔ คน เท่านั้นครับ ถ้าเพื่อจะมีนายกที่ชื่อใช้คำว่า สม อย่างเดียว ผมว่าจะเยอะกว่าอีก อย่างเช่น สมเกียรติ อย่างนี้ สมศักดิ์ นะครับ จะเยอะไปหมดเลยครับ และคนที่ไม่เป็นชื่อแบบนี้ยังมีโอกาสเปลี่ยนชื่อมาใช้ สม แสดงว่านายกจะเพิ่มขึ้นนะครับ ไม่มี ๔ คน ๕ คน อย่างที่ผมว่าเมื่อกี้นะครับ

ประเด็นอื่น ๆ นี่ผมไม่อยากพูดถึง เอา ๒ อย่างนี้รู้แล้วครับ รอนสิทธิ และทำให้การที่จะเป็นนายกนี้จำนวนมันน้อยมากครับตอนนี้ แสดงว่าประเทศไทยนี้มีคนที่จะมีขีดความสามารถที่จะเป็นนายกเพียงสี่ห้าคนนี่เท่านั้นหรือ แค่นั้นนะครับ ถ้าเพื่อรัฐธรรมนูญเขียนไว้แบบนี้ จะเป็นแบบนี้เท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ มีอภิปรายใหม่ครับ อภิปรายนะครับ เดี่ยวลงคะแนนท่านก็ตัดสินใจเอาเองนะครับ ไม่มีอภิปรายนะครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการนะครับ เดี่ยวกรรมวิธีการค่อยตอบทีหลังนะครับ ท่านที่ ๒ ครับ ท่านที่เห็นด้วยกับอาจารย์ศรัทธา มีท่านใดตัดสินใจใหม่ครับ ท่านสุรัชย์ครับ เชิญครับ

LIRT

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบขอบคุณทุกท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรธรรมนูญครับ ก็อย่างที่ท่านประธาน แล้วก็ทุกท่าน ผมเชื่อว่ามีความเห็นตรงกัน ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญ ผมเองก็ใคร่ครวญมาตลอด พยายามหาเหตุผลมาหักล้างในตัวเองตลอด ทั้งตามร่างของกรรมาธิการยกร่าง แล้วก็ความเห็นของท่าน อาจารย์ศรีราชาที่ได้ส่งวนความเห็นไว้ ในที่สุดผมจำเป็นที่จะต้องขออภิปรายสนับสนุนท่าน อาจารย์ศรีราชา ดังนี้ครับ เหตุผลที่ผมตัดสินใจดังนี้ก็เนื่องจากว่า

ประการที่ ๑ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ มีความแตกต่างกับรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๕๐ ตรงที่ว่า รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ กำหนดว่า นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกและรัฐมนตรีแล้ว ต้องพ้นจากสมาชิกภาพของการเป็น สส. แต่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดไว้เช่นนั้น นั่นหมายความว่านายก กับรัฐมนตรีตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังคงมีสภาพเป็น สส. อยู่ได้ นั่นแปลต่อไปว่าท่านจะทำหน้าที่เป็นทั้งนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารในบุคคลเดียวกัน ซึ่งผมรับไม่ได้

ประการที่ ๒ การที่เราเขียนบทบัญญัติให้นายกรัฐมนตรีต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เรากำลังจะสื่อความหมายว่า เราอยากได้นายกรัฐมนตรีที่มาจาก การเลือกตั้ง ใช่หรือไม่ ซึ่งผมเชื่อว่าใช่ จึงได้เขียนออกมาอย่างนี้ แต่เราก็ต้องยอมรับความจริงอีกเช่นเดียวกันว่า ประเทศไทยไม่ได้ใช้ระบบประธานาธิบดี ประเทศไทยไม่มีการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีโดยตรง ถ้าเราคิดว่าคนที่จะมาเป็นผู้นำประเทศไทย หรือที่เราเรียกว่านายกรัฐมนตรีนั้น ต้องมาจากการเลือกตั้ง เราต้องจัดให้มีการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีโดยตรงเหมือนระบอบประธานาธิบดี แต่ในเมื่อประเทศไทยไม่ได้ใช้ระบบนั้น การเขียนให้นายกรัฐมนตรีต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมว่าจะมีผลเสียมากกว่าที่จะเกิดผลดีในแง่ของการที่พยายามจะสร้างภาพความเป็นประชาธิปไตยผ่านคนที่เป็นนายกรัฐมนตรี เหตุผลก็คือ สส. ๔๘๐ คน ในรัฐสภาสามารถเป็นนายกรัฐมนตรีได้หมดเลยครับ มีอยู่ตรงไหนที่เขียนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีในมาตรา ๑๖๗ วรรคสอง จำกัดเฉพาะหัวหน้าพรรคการเมือง -----

ถ้าเขียนอย่างนี้หมายความว่า ชูใครใน ๔๔๐ คน ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ชอบด้วยความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งผมรับไม่ได้ครับ

ประเด็นสุดท้าย ผมมองว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้มีความเป็นไปได้สูงที่พรรคการเมืองหลายพรรคต้องมาผสมกัน ต้องมาร่วมกันในการจัดตั้งรัฐบาล เมื่อเป็นเช่นนี้ก็อาจจะมีความเป็นไปได้ที่พรรคการเมืองที่จะร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลนั้น ไม่สามารถทำความเข้าใจในเรื่องของตัวหัวหน้าพรรคที่จะมาทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีได้ แล้วเราไปปิดกั้นไม่ให้พรรคการเมืองที่ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลเชิญคนนอกที่มีความรู้ ความสามารถ เชิญคนนอกที่ประชาชนยอมรับมาทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีกระนั้นหรือ

ประการสุดท้าย พวกเรายอมรับกันดีกว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เราได้พยายามออกแบบในการที่จะมีกลไกในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินอย่างดี แล้วผมเชื่อว่า ดีและเข้มข้นกว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มาก กลไกในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินเจาะเฉพาะฝ่ายบริหาร คือคณะรัฐมนตรี มีมาตรการตรวจสอบที่เข้มข้นมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเข้านี้เราเพิ่งพิจารณาไปครับ ประชาชน ๑๐,๐๐๐ คน สามารถตรวจสอบ สามารถถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความแตกต่างอะไรเลยครับ ระหว่างการที่เราจะเชิญบุคคลภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถและประชาชนยอมรับมาเป็นผู้นำในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งท้ายที่สุดก็ต้องได้รับความเห็นชอบจากพรรคการเมือง ซึ่งผ่านการเลือกตั้งในระบบการเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนต้องเห็นชอบด้วยเช่นกัน

สุดท้ายครับ ท่านประธานครับ นิดเดียว เมื่อผมมองผ่านทะลุไปถึงวาระสุดท้ายของมาตรา ๑๖๗ ที่เรากำหนดเรื่องของวาระการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็น ๒ วาระ ก็ดี หรือ ๔ ปี ก็ดี ก็ยังเป็นตัวบ่งชี้ได้เลยครับว่า ไม่ว่านายกรัฐมนตรีนั้นจะมาจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ สุดท้ายก็ต้องถูกจำกัดด้วยระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การผูกขาดในอำนาจทางการเมืองก็จะไม่เกิดขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ กรรมาธิการอย่าเพิ่งนะครับ เดี่ยวเอาสมาชิกก่อนดีกว่านะครับ สมาชิกข้างล่างครับ ไม่ใช่ข้างบนครับ ท่านที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เมื่อกี้ใครยกมือก่อนครับ มี ๓ ท่าน นะครับ อาจารย์สวิง อาจารย์จรัส ขอให้ท่านสวิงก่อนนะครับ แล้วก็

ท่านมนตรี เดี่ยวค่อยสลับกันนะครับ เพราะ ๒ ท่าน ก็อภิปรายไปแล้วเมื่อกี้้นะครับ ท่านสวัง
ครับ เชิญครับ

นายสวัง ต้นอุด : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวัง ต้นอุด ประเด็นนี้เป็น
ประเด็นที่ค่อนข้างจะพูดกันมานานนะครับ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่สายตาของประชาชนจับจ้องว่า เรา
เองจะมีมติไปทางใด ที่จริงเรื่องนี้ผมคิดว่าอย่างไรก็ตามสถานการณ์บ้านเรานี้ะครับ ก็พัฒนา
และต่อสู้เรื่องนี้มานานแล้วนะครับ เรื่องเกี่ยวกับว่า นายกรัฐมนตรีนี้ะครับ ควรจะมาจากคน
นอกหรือไม่ หรือจะต้องผ่านการเลือกตั้ง ในช่วงของพฤษภาคมนี้ะครับ ผมคิดว่าเราเองก็ต่อสู้
กันเรื่องนี้ะครับ จนถึงที่สุดนี้ะครับ หลักการของประเทศก็เป็นหลักการที่ว่า เราจะต้องยอม
รับคำว่า ประชาธิปไตย การยอมรับประชาธิปไตยก็คือว่า คนที่จะเป็นผู้นำจะต้องผ่าน
กระบวนการของประชาชน ก็คือกระบวนการการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะด้วยรูปแบบใดก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะ
จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่จะไปเป็น สส. ในเขตพื้นที่ที่ดี หรือ สส. บัญชีรายชื่อที่ดีนี้ะครับ
นั่นแสดงว่า ได้ผ่านการตรวจสอบของประชาชนมาแล้ว เราเจ็บปวดเรื่องเกี่ยวกับเผด็จการ เรา
เจ็บปวดสำหรับผู้นำบางคนที่ไม่ต้องทำอะไร แต่สามารถที่จะกุมบังเหียนคนที่จะลงคะแนนเสียง
ให้กับตัวเองได้ในการที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรี การต่อสู้เรื่องนี้ะครับ ได้พัฒนาการ ได้
วิวัฒนาการจนกลายเป็นประชาธิปไตยอยู่ในรากเหง้าของเราอยู่มากแล้วนะครับ -----

ดังนั้นเนะครับ เรื่องนี้ผมคิดว่า ทำไม่ได้หรอกครับในสังคมไทยในขณะนี้ ถ้าลงมติในวันนี้ด้วยเรื่องใด เรื่องหนึ่งที่พลิกไปจากสิ่งที่กรรมาธิการ หลายเรื่องเนะครับ ผมไม่ได้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่เรื่องนี้ผมต้องเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ผมเชื่อได้เลยครับ เราจะเพิ่มจำนวนของผู้ที่จะไต่ถามระบบตอนนี้อย่างมหาศาล วอนประชาชนจะออกมาสู่ท้องสนามหลวงกันมาก อันนี้ที่ผมพูดนี้ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราได้ผ่านพ้นมาแล้ว ดังนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้นะครับ ถ้าเราจะต้องพิจารณา แล้วเราจะต้องรักษาอุดมการณ์ระบอบประชาธิปไตยไว้ เราจะต้องรักษาหลักการเรื่องเกี่ยวกับนายกต้องมาจากการเลือกตั้งให้ได้ ถ้าเราสามารถที่จะรักษาหลักการนี้ได้ ผมคิดว่าเรื่องนี้ประชาชนจะแซ่ซ้อง สิ่งที่ประชาชนตั้งข้อสังเกตเราในขณะนี้ก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า สสร. เองเนะครับ ถูกสั่งการมาจากเผด็จการ แล้วก็ สสร. เองจะต้องทำหน้าที่เพื่อที่จะสืบทอดอำนาจให้กับคณะปฏิวัติ รัฐประหารนั้นหรือไม่ ไม่มีที่ประเด็นหรอกครับ ไม่มีที่มาตราหรอกครับในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะบอกได้ว่า เราได้ทำหน้าที่ในการที่จะตรวจสอบในการที่จะสืบทอดอำนาจให้กับผู้มีอำนาจที่มาจากเผด็จการ ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้เราได้ดำเนินการ ได้กระทำการมาโดยตลอดว่า เราเองเนะครับ ตัดสินเรื่องราวทั้งหลาย ประเด็นทั้งหลายด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ด้วยเอกสิทธิ์ ด้วยเจตนารมณ์ของพวกเราเองมาโดยตลอด ผมคิดว่า เรื่องนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า หลายเรื่อง หลายเรื่องในบางเรื่องก็อาจจะมีความโน้มเอียงเสียด้วยซ้ำไปเนะครับว่า เราเองเนะครับได้เปิดช่องทางในการที่จะสืบทอดอำนาจนั้นหรือไม่ ผมเองก็ยังไม่ค่อยพอใจมากนัก แต่เรื่องนี้เป็นรูโหว่ เป็นช่องว่างที่สำคัญ ถ้าหากเราเปิดช่องทางนี้ ผมเชื่อได้เลยครับ ศรัทธาที่มีต่อสมาชิกสภาว่าง ศรัทธาที่มีต่อ สสร. ของเรา จะหมดสิ้นไปจากสิ่งที่เราได้ติดตามลับซับซ้อนกันมาในการที่จะทำเรื่องนี้ ดังนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้นะครับ อย่างไรก็ตามเราเองจะต้องรักษาหลักการอันนี้ไว้ให้ได้ หลายเรื่องผมก็เข้าใจว่า ผมได้มีอุดมการณ์ร่วมกับสมาชิกของเรา ในการที่จะดำเนินการเพื่อเพิ่มอำนาจให้กับประชาชน ในการที่จะทำให้อำนาจของประชาชนเข้มแข็งขึ้น ลดอำนาจรัฐ และป้องกันคนที่ฉกฉวยโอกาสในการที่จะเข้ามามีอำนาจในทางการเมือง โดยที่ตัวเองไม่ต้องทำอะไรเนะครับ ซึ่งผมคิดว่า เรื่องนี้สำคัญ ดังนั้นอย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าเราต้องช่วยกันปิดช่องว่างนี้และรักษาเกียรติคุณ ศักดิ์ศรีของสภาแห่งนี้ ถึงแม้ว่าจะเกิดมาจากที่มาอย่างไรก็ตาม แต่ว่าสิ่งที่เราได้ทำไปไม่ได้เสียแรงเปล่า ดังนั้นผมคิดว่า เรื่องนี้ต้องขอยืนยันกับความเห็นของกรรมาธิการครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เมื่อได้เห็น
 ด้วยกับอาจารย์ศรีราชาไป ๒ ท่านนะครับ คือท่านสมเกียรติ กับท่านสุรัชย์ ฝั่งนี้ท่านสวิงไป
 ๑ ท่านนะครับ ก็ให้เห็นด้วย ให้เท่าเทียมกันนะครับ อีกท่านหนึ่งที่ได้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 ตามลำดับนะครับ อาจารย์จรัสยกมือก่อน แล้วท่านมนตรีนะครับ อาจารย์จรัส กับท่านมนตรี
 อาจารย์จรัสจะตกลงกันอย่างไรครับ อาจารย์จรัสครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ขอบพระคุณครับท่านประธาน กระผม จรัส
 สุวรรณมาลา ท่านประธานครับ กระผมเป็นนักรัฐศาสตร์ เป็นคณบดีคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 ราชวิทยาลัย ประเด็นที่จะให้คุยอยู่นี้เป็นเรื่องของหลักรัฐศาสตร์ที่เดียวกันครับ ผมอภิปรายสั้น ๆ
 อย่างนี้ครับ การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีนะครับ หมายถึงการแต่งตั้งผู้นำของประเทศในทาง
 การเมืองนะครับ -----

- ๗๒/๑

ถามว่า สามารถที่จะให้คนนอกเข้ามาทำหน้าที่ได้หรือเปล่า ในประวัติศาสตร์ของเรานี้ะ ของประเทศไทยเรานี้ มีการแต่งตั้งคนนอกเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีก็หลายครั้ง หลายครั้งได้คนดี ดีจริง ๆ เลยครับ ทำหน้าที่เป็นที่ยอมรับ แต่ว่าทุกครั้งในประวัติศาสตร์ของเราที่นายกไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง มาจากการแต่งตั้งนี่ะครับ ดีแค่ไหนก็ตามครับ เพราะบางมาก ดีแต่เพราะบางมากครับ ทำงานไปได้สักระยะหนึ่ง พลาดนิดเดียวะครับ ความชอบธรรมในการปกครองประเทศหมดทันทีเลย หมดทันทีครับ ท่านประธานครับ ที่เป็นอย่างนั้นก็เพราะว่านายกที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งมีความชอบธรรม วางพื้นฐานหลักการของความชอบธรรมไว้ที่คนบุคคล ซึ่งสรรหาหรือไปเชิญมา ซึ่งคนเหล่านั้นไม่ใช่เป็นสภาที่เข้มแข็งเชื่อมกับประชาชนนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า เวลาประชาชนเลือก เลือกตั้ง เวลาเราบอกว่าเลือกพรรคการเมืองนี่ะครับ ไม่ได้เลือกเฉพาะนโยบายของพรรค แต่เลือกบุคคล เลือกความน่าเชื่อถือได้ของหัวหน้าพรรค ของคนซึ่งจะมาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมเข้าใจว่าตรงนี้มีอยู่ในเจตนารมณ์ของการเลือกตั้งชัดเจนนะครับ เราคิดว่าถ้าจะเปรียบเทียบเรื่องการเลือกตั้งนี้ การได้นายกที่มาจากเลือกตั้งนี่ะครับ กับการแต่งงาน ผมเข้าใจว่า การใช้วิธีการเอาคนนอกเข้ามาเป็นนายกนี้ เหมือนกับการแต่งงานแบบคลุมถุงชน จะได้คนดี คนสวยแค่ไหนนะครับ ในที่สุดชีวิตการแต่งงานก็ไม่ราบรื่นครับ พอมีเรื่องนิดหน่อยก็จะแตกร้าง คือเพราะบางมากจริง ๆ นะครับ ความชอบธรรมของการบริหารประเทศที่บริหารโดยนายกที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง มีความเพราะบางมากเกินไป ผมคิดว่าเราไม่น่าที่จะรับหลักการนั้นได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ฝ่ายที่สนับสนุน ที่จัดไว้เนี่ยะครับ อาจารย์ศรีราชาก็มี อาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านวิชัย เรื่องเชิงกลยุทธ์ ท่านวิทยา งานทวี นะครับ ท่านวิชัยอย่างไรครับ ท่านวิทยาไม่มีนะครับ เดียวครับ จัดซื้อก่อนครับ ท่านครับ ของท่าน กับอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์เขามีชื่อก่อนนะครับ ท่านจะตกลงกันอย่างไรใหม่ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านเรียกชื่อผมก่อน ผมพูดก่อนเลยก็แล้วกันนะครับ ต้องขอร้องนะครับ ขอฟุดก่อนเลย

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ผมให้ท่านตกลงกันครับ เพราะท่านอยู่ฝ่ายเดียวกัน

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เขาขอ ๒ นาฬิกา ก่อน เอาละครับ
พวกไวไว ควิก (waiwai Quick) ก็เอาก่อน ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ์ : ขอบพระคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านประธานที่
เคารพครับ กระผม วิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ์ สสร. ครับ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ
ในแนวความคิดว่า ในเมื่อเรามีการเลือกตั้ง สส. ทั้งประเทศถึง ๔๘๐ คน มาทำหน้าที่ในสภา
นั้น ถือว่าเป็นผู้ทรงเกียรติที่มีคุณภาวะพอที่จะมองว่า บุคคลที่จะมาเป็นผู้นำของประเทศ หรือ
เป็นนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นคนดี ก็สามารถคัดเลือกได้ อันนี้
เท่ากับว่า เราได้มอบหมายความไว้วางใจให้กับ สส. ที่มาจากการเลือกตั้ง เท่ากับว่าเป็นตัวแทน
ของประชาชน ก็น่าจะต้องให้เกียรติในการที่จะคัดสรร คัดเลือกคนใดเข้ามาเป็นผู้นำของ
ประเทศ

ประการที่ ๒ ผมมองว่าในสภา เมื่อมี สส. ถึง ๔๘๐ คน ก็มีสิทธิที่จะเป็น
นายกรัฐมนตรีได้เช่นเดียวกัน เมื่อมีการเลือกตั้ง สส. ท่านใดขึ้นมาเป็น เพราะฉะนั้นทั้ง
๒ ประเด็น ๒ แนวทางนี้ครับ ท่านประธานครับ ก็มีสิทธิที่จะเลือกได้ทั้ง ๒ แนวทาง กระผมจึง
เรียนว่า ขอสนับสนุนว่า บุคคลที่มาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น มาได้ทั้ง ๒ แนวทาง ก็แปลว่า ตามที่
คณะกรรมการได้กราบเรียนต่อสภานั้น กระผมเห็นด้วย ขอสนับสนุนครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ตอนนี้สมาชิกพูดไปฝ่ายละ ๓ แล้วนะครับ เดี่ยวท่านมนตรี เดี่ยวครับ เดี่ยวให้ท่าน กรรมการ
มีสักท่านไหมครับ เพื่อความเป็นธรรมนะครับ สมาชิกไปฝ่ายละ ๓ แล้วนะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ประเด็นในเรื่องข้อหาหรือในเรื่องนี้ ผมคิด
ว่าเราคงพูดข้อดี ข้อเสียกันมานานครับ และเราก็พูดว่าประชาธิปไตย คือการเปิดโอกาส -----

แล้วก็อยู่ที่เสียงข้างมากในการจะตัดสินใจว่า ญัตตินี้ มาตรการนี้จะเอาอย่างไร แต่ผมคิดว่า สิ่งหนึ่งที่เราทำมาโดยตลอด ในภาวการณ์ปกติ ก็คือเราเชื่อเรื่องประชาชน เราเชื่อเรื่องระบอบ การเมืองที่มาจากประชาชน เพราะฉะนั้นผมคิดว่า หากเราเชื่ออย่างนี้ และความพยายามที่เรา กำลังดำเนินการในการจัดร่างรัฐธรรมนูญ ที่เราพูดกันเรื่องของ การเพิ่มสิทธิให้กับประชาชน เพิ่มอำนาจให้กับประชาชน แต่ในขณะเดียวกันเรากลับจะไม่เชื่อว่า ประชาชน คือผู้แทนของเรา ไม่สามารถจะเลือกคนเป็น และไม่สามารถจะเป็นผู้บริหารประเทศได้ ผมคิดว่าตรงนี้เราอาจจะ ต้องตั้งคำถามกับตัวเอง ในขณะที่เราพูดว่าระบบต่าง ๆ วิธีการเลือกตั้ง กลไกต่าง ๆ ที่เราคุยกัน มาโดยตลอด เราเห็นว่าระบบเหล่านี้จะสามารถคัดกรองคน อย่างน้อยเชื่อได้ว่าจะสามารถมา ทำหน้าที่ เราเชื่อเรื่องระบบพรรคการเมืองว่า พรรคการเมือง คือสถาบันที่จะเป็นตัวแทนของคน ส่วนใหญ่ในระบอบประชาธิปไตย กระผมเข้าใจครับว่า การเปิดโอกาสก็เป็นประเด็นครับว่า การ เปิดโอกาสก็อาจจะไม่ใช่โอกาสนั้นได้ ก็คงไม่ต่างจากสิ่งที่ผมเคยกราบเรียนที่ประชุมแห่งนี้ครับ ว่า การเปิดโอกาสก็อาจจะเหมือนกับการเปิดช่องทาง หรือบันไดหนีไฟ แต่การมีบันไดหนีไฟ อาจจะทำให้คนนั้นใช้บันไดหนีไฟแทนบันไดหลัก ผมอยากกราบเรียนว่าสิ่งที่เราหารือกันมาโดย ตลอดเรื่องนี้ แล้วก็ก็เป็นประเด็นมาตั้งแต่ต้นจนบัดนี้ การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้อยู่บน ภาวการณ์ที่ไม่ปกติเท่าไร ผมขอความกรุณาท่านประธานช่วยกรุณาพิจารณาครับว่า การทำ ร่างรัฐธรรมนูญบนภาวะของความไม่ปกติและความระแวง เป็นเรื่องหนึ่งที่สมาชิกสภาร่าง รัฐธรรมนูญเองก็ต้องระมัดระวัง รัฐธรรมนูญนี้แก่ง่ายครับ ถ้าใครอยากจะแก้อะไรต่อไปใน อนาคต แต่ในฐานะที่เราเอง ซึ่งเราก็ตัดสินใจว่าเราเองมีความชอบธรรมมากน้อยแค่ไหน ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ที่จะไปเขียนอะไรเยอะเยอะ แล้วก็โต้เถียงกันมานานนี้ ประเด็น สำคัญก็คือว่า เราควรจะเขียนอะไรที่เปิดโอกาสให้คนรู้สึกได้ว่า เรากำลังสร้างบันไดหนีไฟหรือ เปล่า เพื่อนสมาชิกครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้ วรรคเดี๋ยวนี้นะครับ ถ้าท่านตัดสินใจอย่างไร ซึ่งเป็น เอกสิทธิ์ และผมเคารพเอกสิทธิ์ทุกท่าน เคารพความเห็นที่แตกต่าง แต่ผมขอความกรุณาท่าน คิดถึงความพยายามของพวกเราที่กำลังร่างรัฐธรรมนูญ ที่จะวางกติกา ที่เชื่อเรื่องระบอบ ประชาธิปไตย ที่เชื่อเรื่องประชาชนมาโดยตลอด กระผมขอกราบเรียนว่า อยากให้ท่านพิจารณา ครับว่า ผลที่ตามออกมาจะเป็นอย่างไร แน่แน่นอนครับ อาจจะมีคนพอใจ ประชาชนอาจจะชอบ ครับ แต่ขณะนี้กลุ่มที่กำลังอธิบายและต่อต้าน หรือต้องการล้มรัฐธรรมนูญ ท่านก็ทราบเหตุผลดี

ครับ วันนี้ในหน้าใหญ่หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งถึงเรื่องนี้ชัดเจนครับว่า ต้องการล้มรัฐธรรมนูญด้วยเหตุอะไร แม้ว่าเราจะมีควมบริสุทธิ์ใจอย่างไรในการตัดสินใจเรื่องนี้ เป็นความบริสุทธิ์ใจที่ไม่ได้มีเจตนาอะไร แต่ผมคิดว่าเราอธิบายสังคมยากครับ เราอธิบายให้สังคมเข้าใจได้ว่า เราไม่ได้มีเจตนาเขียนเพื่ออะไร เรามีเจตนาเดียวเท่านั้นละ เขียนตามหลักวิชา เพราะเป็นเสรีภาพ เป็นอิสระ แต่ต้องระวังนะครับว่า ถ้าท่านตัดสินใจอะไรไปวันนี้ กำลังจะยืนยันสิ่งที่คนไม่เห็นด้วย ต้องการล้มรัฐธรรมนูญว่า เราคืออะไร เรากำลังทำอะไรอยู่ ผมกราบเรียนท่านด้วยความเคารพครับ หากเรื่องนี้เพื่อนสมาชิกเห็นว่า เป็นเรื่องที่ควรเปิดโอกาส กระผมเคารพ แต่ในขณะเดียวกัน กระผมก็คงจะไม่สามารถพูดได้เต็มที่ในการรณรงค์ให้ประชาชนรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ฝ่ายที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เมื่อก็สลับกันนะครับ สลับกันไป มาอยู่นะครับ เดียวครับ อาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เนื่องจากกรรมาธิการเป็นฝ่ายเห็นด้วยอยู่แล้ว แล้วก็สลับไปไม่เห็นด้วย แล้วประเดี๋ยวก็ไปฝ่าย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมยังไม่ได้ทำอะไร ให้ผมตัดสินใจ ถ้าไม่ถูกต้อง เออ ค่อยคำนวณนะครับ เมื่อก็กรรมาธิการอธิบายแล้วนะครับ จะกลับไปให้ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ แล้วก็ต่อต้านมนตรีนะครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานครับ ผมต้องขอบคุณอาจารย์ศรีราชา เจริญพานิช ที่มีความกล้าหาญ แล้วก็กล้ายืนอยู่ในหลักการ ยืนอยู่บนวิชาการ แล้วก็ไม่ค่อยกลัวกับอารมณ์ความรู้สึกของสังคมเท่าไร ท่านประธานครับ วันนี้ผมต้องขออนุญาตที่จะมองต่างมุมกับอาจารย์จรัส แล้วก็คุณสวิง ที่อยู่ในกลุ่มแปรญัตติด้วยกัน แล้วก็ยืนมาด้วยกันตลอด แต่ว่าผมว่าการมองต่างมุมนั้นไม่ใช่ของเสียหาย ท่านประธานครับ ผมทราบดีว่าขณะนี้มีการแส หรืออารมณ์ของสังคม คำว่า กระแส นั่นก็คือ อารมณ์ ความรู้สึกของสังคม ซึ่งเป็นอารมณ์ที่เปลี่ยนไปได้ แล้วก็เปลี่ยนมาได้อยู่ตลอดเวลา กระแส หรืออารมณ์นี้ต้องการนายกที่มาจากการเลือกตั้ง ถ้ามองว่ากระแสพวกนี้มาอย่างไร กระแสพวกนี้มาจากเหตุปัจจัยอยู่ ๒ ประการด้วยกัน คือ ประการที่ ๑ สังคมไทยนี้เป็นสังคมที่ภาษาทางสังคมวิทยา เรียกกันว่า เป็นพวกแพรกเมตติค (Pragmatic) ก็คือ เป็นนักปฏิบัตินิยม นิยมหาหนทางในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อันนั้นอันที่ ๑ ถ้ามองว่าทำไมผมวิเคราะห์อย่างนี้ ท่านลองดูนะครับ ในสมัยที่เราบอกว่า นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง แต่พอมีคุณอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี เราหยุด แล้วเราบอก ดี พอมาครั้งที่ ๒ กระแสก็ยังมีอยู่ว่านายกต้องมาจากการเลือกตั้ง เสร็จแล้ว ดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ ประธานรัฐสภา กำลังจะนำรายชื่อที่มีคนคัดค้านว่าจะเป็น พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง มาจาก สส. แต่แล้วพอมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ มาว่าเป็นคุณอานันท์ ปันยารชุน ผู้คนกลับจอตลก แล้วก็แสดงความยินดี ท่านประธานครับ นี่ผมกำลังพิสูจน์เท่านั้นเองว่า สังคมไทยเป็นแพรกเมตติค คือเป็นนักปฏิบัตินิยม เมื่อมีปัญหาที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า จะหาอะไรก็ได้ที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ดีที่สุด ให้ลุล่วงที่สุด แต่ระยะยาวยังเก็บไว้ก่อน เพราะฉะนั้นบางครั้งก็มีแนวไปทางนี้ บางครั้งก็มีแนวไปทางนั้น แล้วแต่มีคนชี้หรือกระตุ้นให้เห็นปัญหาอะไร ท่านประธานครับ ผมยอมรับผิดว่า ผมเป็นคนหนึ่ง

ที่เคยกระตุ้นแล้วใช้แนวเดียวกันนี้ในการที่ปกป้องประเทศ โดยการที่ให้โศกโศก คุณสุจินดา คราประยูร ผมเป็นคนหนึ่งที่สร้างกระแส บอกว่า นายกต้องมาจากการเลือกตั้ง เพราะผมไม่มีทางเลือก ผมกลัว รสช. จะสืบทอดอำนาจ ผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในกระบวนการ พยายามให้เกิดกระแส ให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก แล้วเดี๋ยวนี้อารมณ์นั้นก็ยังค้างอยู่ ผมยอมรับว่า คมช. อารมณ์นั้นมันไปด้วยกันได้ดีเลย แต่ท่านประธานครับ ผมคิดว่า ผมถึงชมอาจารย์ศรีราชว่า ท่านนี้ยึดหลักก่อน นายกนี้ ถ้ามว่า สส. สำคัญไหม สส. ก็สำคัญ เป็นได้ไหม เป็นได้ สว. สำคัญไหม สว. ก็สำคัญ เป็นได้ไหม ก็ควรเป็นได้ คนอื่น ๆ สำคัญไหม สำคัญ ควรจะเป็นได้ไหม ก็ควรจะเป็นได้ ตกลงเรากำลังหาผู้นำ ผู้นำจำเป็นไหมต้องแคบอยู่ที่ สส. ท่านประธานครับ ที่อาจารย์ จรัสบอกว่า คลุมถุงชนนี้ ถ้าถุงมันแคบนี้ มันถูกชนกันมากกว่า ถ้าถุงมันกว้างนี้มันกลับไม่ชน แล้วคนกว้างนี้เราก็ให้ตัวแทนของประชาชนเลือก ไม่ใช่ใครจะมาจากที่ไหนก็ได้ สส. ก็อย่าเลือกดี ถ้าคิดว่าคนนอกไม่เหมาะก็อย่าเลือก แต่ท่านประธานครับ นี่คือการหลักการ แต่เราต้องยอมรับความจริงนะครับว่า ขณะนี้ถ้าเราไปอย่างนั้นประชาชนเขาหาเรื่องคว่ำรัฐธรรมนูญแน่ นี่ก็คือเรากลับมาแพรวเมตติอีก -----

- ๗๕/๑

กลับมาเป็นนักปฏิบัตินิยมเหมือนกับที่ท่านอภิปรายเมื่อกี้ อาจารย์วุฒิสาร แต่ผมจำเป็นต้องพูดทั้ง ๒ ทาง ผมจำเป็นต้องยื่นหลักการไว้ก่อนว่า เห็นด้วยกับอาจารย์ศรีราชา ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นถามว่า คมช. เคยสั่งอะไรพวกเราไหม ผมพูดได้เลยเต็มปากว่า ไม่เคยสั่งอะไรผม แล้วก็คิดว่าสั่งไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นเรากลัวอะไรครับในเมื่อหลักการ คือหลักการ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างนี้นะครับ ผมคิดว่าเราวางรัฐธรรมนูญตามหลักการที่ถูกต้อง ไม่ต้องเป็นห่วง ใครอยากล้ม ล้ม แต่เรากลัวล้มเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราควรมีบทเฉพาะกาลเสีย แก้ไขไปตามอาจารย์ศรีราชา ตัดทิ้งเสีย แล้วบทเฉพาะกาลเรามาพูดกันว่า ในสมัยแรกนายกรัฐมนตรีจะต้องมาจาก สส. เท่านั้น หรือถ้าไม่พอใจ ๕ ปีแรก นายกต้องมาจาก สส. เท่านั้น ซึ่งหมายถึง ๒ สมัย หรือไม่พอใจ ๑๐ ปีแรก นายกต้องมาจาก สส. เท่านั้น ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนี้เรากำลังบอกจุดยืนของเราว่า อะไรคือหลักการ อะไรคือความจริง อะไรคือสิ่งที่ระยะยาวเราไม่ใช่ตามกระแส แล้วเรารู้อารมณ์ ความรู้สึกของผู้คน แล้วกลัว คมช. เราก็กินให้เสร็จเลยจะเอา ๑๐ ปีใหม่ละ ๑๐ ปี เราก็กิน ผมไม่ได้ว่าอะไร ก็กินได้ แต่ไปใส่ในเนื้อที่บอกต้องมาจาก สส. มันผิดหลักการ ถ้าอย่างนั้นก็กลายเป็นสมาชิกสภาวางรัฐธรรมนูญของเราเล่นตามอารมณ์ของสังคม เราต้องจับให้ได้ว่า อะไรคือแก่น อะไรคืออารมณ์ เพราะฉะนั้นเราไม่ใช่ฝันอารมณ์ของผู้คน เราตามอารมณ์ของผู้คนได้ระยะหนึ่ง คือในบทเฉพาะกาล แต่ขอความกรุณาสังคมอย่าบีบบังคับให้เราต้องทำตามอารมณ์ของท่านตลอดไป ขอเราทำตามหลักการบ้าง ผมเชื่อว่าอย่างนี้ อาจารย์ศรีราชาและหลาย ๆ คนในห้องนี้ ที่มีความรู้สึกอยากจะเป็นไปตามหลักการ น่าจะรับได้ ถ้า ๑๐ ปีน้อยไป ท่านใส่ยาวกว่านั้นก็ได้ว่า ต้องมาจาก สส. ผมไม่ว่าอะไรเลย แต่ผมนี้ ผมรู้สึกอึดอัด ถ้าบีบบังคับว่าเราต้องตรึงยึดต่อหลักการ แล้วเราจะต้องตามอารมณ์ที่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาของสังคม ผมได้วิเคราะห์แล้วว่า สมัยคุณอานันท์ ปันยารชุน ผู้คนกลับปรบมืออย่างไร อันนั้นไม่ต้องพูดนะครับ อันนั้นก็เห็นอารมณ์ที่เปลี่ยนได้ เพราะฉะนั้นเราทำตามหลักการเถอะครับ แล้วใส่บทเฉพาะกาลให้เห็นเลยว่า เราไม่ได้ทำเพื่อสืบทอดอำนาจจะยาวเท่าไร ผมยอมใส่ในบทเฉพาะกาล แต่อย่าใส่ไปในเนื้อ ซึ่งหมายความว่าเป็นอย่างนั้นตลอดกาล ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาวางรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรี เพชรขุ้ม ครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม มนตรี เพชรขุ้ม ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นนะครับ ผมต้องขอออกตัวก่อนนะครับว่า ผมไม่มีเจตนารมณ์ที่จะขัดแย้งกับใครนะครับ ใน สสร. ๑๐๐ คนนะครับ และรวมถึงที่ คมช. แต่งตั้งมา ๑๐ ท่านนะครับ แต่นี้เป็นแนวความคิดของผมนะครับ บวกกับแนวความคิดของพี่น้องประชาชนนะครับ ที่ผมได้เดินทางไปรับฟังและก็เจอพี่น้องประชาชนมาเยอะนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้เขียนไว้ชัดเจนนะครับ และก็มีมาอย่างชัดเจน และที่พี่น้อง สสร. ทุกท่านก็ได้ออกไปพบกับพี่น้องประชาชนมาโดยตลอดนะครับ ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เมื่อผ่านประชามติของพี่น้องประชาชน ประกาศใช้ขึ้นมาแล้ว นายกรัฐมนตรีต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นนะครับ แต่มาวันนี้ผมไม่ทราบนะครับว่า มีอะไรแทรกแซงขึ้นมา แทรกซ้อนขึ้นมาครับ ทำให้มีแนวคิดเปลี่ยนไป และเปิดโอกาสให้ใครบางคน หรือเปิดโอกาสให้ใครกันแน่ที่จะมาทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีได้นอกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าบุคคลเหล่านั้นอยากจะเล่นการเมือง อยากจะเดินทางมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรืออยากจะมาเป็นนายกรัฐมนตรี ก็เดินทางมาเลยครับ เดินทางมา เดินทางมาในเส้นทางของการเลือกตั้งนะครับ จะสวยที่สุดนะครับ อย่าเดินทางลัด เดินทางตรงมา เดินมาเลย เพราะสนามนี้ได้เปิดให้กับทุกคน ได้เปิดให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศอยู่แล้ว -----

เดินทางเข้ามา ไม่มีใครว่าหรรษาครับ คุณจะต้องพรรคใหม่ก็ได้ คุณจะลงพรรคไหนก็ได้
 คุณจะสมัครอย่างไร คุณว่าไปเลย สมัครแล้วคุณเดินทางมาในสนามเลือกตั้ง ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ถ้าเมื่อเข้ามาในสนามเลือกตั้งแล้วนะครับ มี สส. เขต ๔๐๐ สส. จากบัญชีรายชื่อ
 หรือปาร์ตี้ลิสต์ (Party list) อีก ๔๐๐ คน ๘๐ คนนะครับ ขอบภัย ขอบประทานโทษ นะครับ รวม
 ๔๘๐ คนนี้ ถ้าไม่มีความสามารถเลยที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้ ไม่มีความสามารถที่จะไปนั่ง
 ตำแหน่งนั้นได้ ไม่มีความสามารถที่จะบริหารประเทศได้ ก็ลาออกเถอะครับ ทั้ง ๔๐๐ เลยกี้ได้
 ถ้าไม่มีเลยนะครับ แต่ผมก็ยังเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ใน ๔๘๐ คนนี้นะครับ ต้องมีคุณภาพ ผมยัง
 เชื่อมั่นว่า บุคคลเหล่านี้ทั้ง ๔๘๐ คนนี้นะครับ สามารถที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้ สามารถจะทำ
 หน้าที่บริหารประเทศชาติได้ นะครับ นั่นคือประเด็นที่ผมยังเห็นด้วยกับคณะกรรมการการยก
 ฐานะครับ ที่จะให้นายกรัฐมนตรีมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แต่อย่างที่ผมนำ
 ไปแล้ว ผมยังมองว่า มา ณ วันนี้มีใช้อะไรแทรกซ้อนในสภาแห่งนี้หรือเปล่า เปิดโอกาสให้
 ใครหรือเปล่า เปิดทางให้ใครหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพครับ การที่ผมไปพบปะกับพี่น้อง
 ประชาชนนะครับ หลายต่อหลายเวทีนะครับ ผมก็ได้พูดทุกเวที ณ วันนี้ผมยังพูดกับ
 พี่น้องประชาชนนะครับ หลาย ๆ เวทีที่ผมต้องไป แม้ว่าการที่รับฟังความคิดเห็นของ
 พี่น้องประชาชนจะจบสิ้นแล้ว แต่สำหรับผมยังไม่ได้จบสิ้นนะครับ ท่านประธานครับ
 ไม่ว่าจะไปที่ไหน ไม่ว่าจะงานแต่ง งานบวช งานศพ ผมต้องไปขึ้นเวทีตลอดเวลานะครับ
 ในหลาย ๆ พื้นที่ ผมยังบอกกับพี่น้องประชาชนตลอดเวลาว่านะครับ ท่านประธานครับ
 บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อผ่านประชามติของพี่น้องประชาชนนี้ แน่
 นอนที่สุดครับว่า นายกรัฐมนตรีต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น
 จะไม่มีบุคคลภายนอกที่จะเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ นะครับ เหตุผลนะครับ
 ถ้านอนอยู่ที่บ้าน นอนอยู่ที่โรงแรม นอนอยู่ในตึกหรู ๆ อยู่ ๆ ก็อยากจะเป็นนายก
 ก็กลับมาเป็นนายก ผมไม่ต้องการนะครับ ท่านประธานครับ ผมต้องการให้คนที่
 เดินมาในสนามการเลือกตั้งเท่านั้นที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมเลยสนับสนุน
 คณะกรรมการการยกฐานะครับ ขอขอบคุณมากครับ
 สวัสดีครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
เข้าใจว่าฝ่ายละ ๔ แล้ว ใช่ไหมครับ พอดีท่านเสวต ฝ่ายไหนครับท่านเสวต บอกว่าสนับสนุน
อาจารย์ศรีราชา ท่านเสวต ท่านเสวตไม่รับนะครับ เดียวนะครับ ของท่านสนับสนุน
อาจารย์ศรีราชาใช่ไหมครับ

นายเสวต ทินกุล : ครับผม ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็เป็นท่านที่ ๕

นายเสวต ทินกุล : ผมสนับสนุนท่านศรีราชาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ใช่ไหมครับ

นายเสวต ทินกุล : ครับผม ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสวต ทินกุล ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสวต เชิญก่อนครับ

นายเสวต ทินกุล : ผมขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนท่านศรีราชานะครับ
ที่ผมกราบเรียนอย่างนี้ สาเหตุที่สนับสนุนเป็นเหตุผลแสดงความคิดเห็นนะครับ คือใด ๆ ในโลกนี้
ต้องเป็นธรรมก่อนนะครับ เป็นธรรม คือความถูกต้อง เป็นจริงนะครับ จริงอยู่ผมสนับสนุนว่า
ระบอบประชาธิปไตยต้องมาจากการเลือกตั้งอย่างแน่นอน ผมก็สนับสนุนตั้งแต่ สส.
ไม่ต้องสังกัดพรรคมาแล้วนะครับ แต่ก็แพ้ไปแล้ว เป็นที่น่าเสียใจนะครับ แต่การบริหารจัดการ
ประเทศ ผู้บริหารนั้นนะครับ มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ทั้งหลาย ทั้งปวงที่เกิดขึ้นในจักรวาล
ในโลกนี้ มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องประชาธิปไตยอย่างเดียว มันมีสถานการณ์สงคราม
มีสถานการณ์อุทกภัย สถานการณ์ภัยจากเคหะวัตถุฟากฟ้าก็ต้องใช้นักดาราศาสตร์มาเป็น
นายกรัฐมนตรี ณ คาบหนึ่งนะครับ ภัยจากแผ่นดินไหว วิบัติโลก ก็ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ
อีกด้านหนึ่งนะครับ หรือภัยจากสงคราม ก็ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสงคราม -----

ผมกำลังเรียนว่าในสภาวะปกติ นั้น ก็ดำเนินไปตามครรลองในระบบประชาธิปไตย โดยมาจากสภา มาจาก สส. ผมไม่ขัดข้องครับ แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤติ วิกฤติที่สุดในโลกเกิดขึ้นมานะครับ ในสถานการณ์ที่ไม่มีใครฟังใครแล้ว สถานการณ์ที่แตกแยกก่อให้เกิดความไม่สามัคคี เราจะต้องมีผู้นำที่เข้มแข็ง การออกแบบงานระบบของวิศวกร งานระบบนั้น เขาต้องทำบายพาส (Bypass) ครับ เขาเรียกว่า โอเวอร์ โฟลว์ (Over flow) ไม่ว่าจะเป็นงานระบบในส่วนที่มีเพรสเชอร์ (Pressure) อยู่ข้างใน หรือไม่ก็ตามนะครับ ถ้ามีเกิดแรงดันในท่อ ไนไลน์ (Line) สูงขึ้นจนอันตราย เขาก็ต้องมีโปโล (Polo) ปล่อยออก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมประทานคราบเรียนกรรมมาธิการกว้างและท่านประธานด้วยความเคารพว่า เราจะต้องออกแบบรัฐธรรมนูญ กฎหมาย เพื่อให้มีช่องทางหายใจ เป็นบันไดลงหนีไฟนะครับ แต่ไม่ได้หมายความว่าเอาไว้ใช้ในยามปกติ เราไปพักที่โรงแรมตึกสูง เราก็ยังมีการออกแบบลิฟต์ (Lift) ป้องกันแผ่นดินไหว มีกระไดหนีไฟ นั่นเป็นข้อกำหนดครับ ท่านประธานครับ การออกแบบกฎหมายและรัฐธรรมนูญก็เช่นกัน เราจะต้องมีทางหนีทีไล่ เช่น ยกตัวอย่างว่า ให้นุคคลภายนอกนั้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ แต่ต้องมีเสียงสนับสนุนในสภามากกว่าสามในสี่ของสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ทั้ง ๒ สภา อย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นเหตุหนึ่งก็ได้ ส่วนตัวเลขจะปรับอย่างไร กระผมก็ไม่ขัดข้อง เป็นทางหนึ่งว่า เมื่อประเทศชาติถึงคราววิกฤติ เส้นทางที่จะแก้ไขแล้ว ระบบรัฐสภาก็ยังคงอยู่ ไม่ต้องถูกดำเนินการใด ๆ ที่เกิดความเสียหายนะครับ ขอให้ท่านกรรมมาธิการใคร่ครวญให้ดี ๆ ในเรื่องนี้ครับ เพราะการที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็คือว่า หมายถึงอนาคตของพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งชาติ ทุกหมู่เหล่านะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ฝากท่านกรรมมาธิการไว้แต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ ฝ่ายอาจารย์ศรีราชานะครับ สนับสนุน ก็มีท่านสุรชัย ท่านวิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา อาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านแสวง ไป ๔ ท่านแล้วนะครับ ฝ่ายกรรมมาธิการก็มีท่านสวิง อาจารย์จรัส นะครับ ท่านมนตรี ๓ ท่านแล้วนะครับ ท่านสมยศเขายกมือก่อนนะครับ ท่านกฤษฎาครับ เขายกมือมานานแล้วนะครับ ชื่อก็มีอยู่ ท่านสมยศนี้สนับสนุนกรรมมาธิการหรือเปล่าครับ เชิญท่านสมยศครับ ท่านการุณยกมือ ท่านจะอภิปรายสนับสนุนฝ่ายไหน ท่านการุณครับ เดี่ยวผมถามท่านการุณก่อน จะได้จัดถูก

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ทางโน้นเขาทำอะไรกันครับ คือตอนนี้
 มาตรการนี้ผมตกใจมาก เพราะอะไร คือ ผม การุณ สสร. นะครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เดียวติดแล้ว ติดแล้ว ท่านอย่าเพิ่งอภิปราย เดียวท่านสมยศเขาว่าเอา

นายการุณ ไสงาม : คือตอนแรกผมตกใจมาก เห็นกรรมาธิการลุกพื้พื้
 พื้พื้ไปอยู่ข้างหลังนั้น ซุบซิบ ซุบซิบกัน ผมก็ตกใจ เอ๊ะ กรรมาธิการสู้ หรือไม่สู้แฮะ แล้วมา
 เห็นสมาชิกไปจับกลุ่มทางโน้นอีก ผมก็ตกใจอีก เอ๊ะ จะเอาอย่างไรกันแน่วมาตรการนี้ เขาเอานายก
 นี้มาจาก สส. นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับขอบคุณครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : เดียว ๆ ผมขอจองคิวด้วยนะท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านจะเอาคิวด้านไหนผมจะได้จัดถูก สนับสนุนฝ่ายไหน

นายการุณ ไสงาม : จองคิวฝ่ายกรรมาธิการนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
 เชิญท่านสมยศครับ

นายการุณ ไสงาม : เป็นครั้งแรกครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ กระผม สมยศ
 สมวิวัฒน์ชัย นะครับ สสร. ขออภิปรายสนับสนุนในส่วนของกรรมาธิการนะครับ
 ด้วยความเคารพท่านอาจารย์ศรีราชา อย่าเข้าใจผิดผมนะครับ เพราะว่ามีทัศนคติ
 ชัดใจกันเป็นอย่างดีนะครับ แต่ในส่วนนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งมีประเด็นสำคัญมาก แล้ว
 ก็มีส่วนกระทบต่อ สสร. เองก็ตามนะครับ แล้วก็กระทบต่อประชาชนเป็นส่วนใหญ่
 นะครับ เพราะฉะนั้นผมเลยมีความคิดว่า ผมต้องแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้นะครับ ผมได้มีการ
 เขียนวิเคราะห์ออกมาว่า ในส่วนที่เป็นข้อดีนะครับ ที่ว่านายกจะต้องมาจากการเลือกตั้ง
 นะครับ ข้อที่ ๑ นะครับ -----

คือได้มีการส่งเสริมระบบรัฐสภาที่มีนายกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงมาจากประชาชนนะครับ ถ้าหากว่านายกที่ได้มาจากการเลือกตั้งนั้น เป็นนายกที่ไม่เข้มแข็งนะครับ ประชาชนเองก็เป็น ผู้รับผิดชอบเองนะครับ ข้อที่ ๒ นะครับ พรรคการเมืองจะได้มีการพัฒนาการไปในเส้นทางที่ว่า พรรคใหญ่จะต้องพัฒนาการให้ได้ตัวหัวหน้าพรรคที่มีคุณสมบัติ และมีความสามารถ และมีความเหมาะสมที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีในอนาคต เพราะฉะนั้นมันทำให้การเลือกตั้ง มองเห็นนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้งนะครับ

ประการที่ ๓ นะครับที่เป็นข้อดี คือเป็นการเคารพต่อเสียงทุกเสียงที่ลงสนับสนุน ให้กับพรรคการเมืองใหญ่ที่จะเลือกเป็นนายก คือประชาชนที่ลงคะแนนเสียงนะครับ เราต้องให้ ความเคารพในจุดนั้นนะครับ ส่วนข้อเสียนะครับ คือข้อเสียหมายความว่า ถ้าหากว่าเราไม่ได้คิด ในลักษณะว่า ไม่ได้ส่งเสริมในระบบที่ว่า คือมีนายกรัฐมนตรีมาจากการแต่งตั้งของ เป็นใคร ไม่ทราบนะครับ คือหมายความว่าประชาชนจะต้อง เรียกว่าได้นายกมา แต่ไม่ทราบว่า เป็นใคร นะครับ ข้อเสียคืออนะครับ การที่จะส่งเสริมให้พรรคการเมืองอ่อนแอ คือหมายความว่า มองข้าม พรรคการเมืองไปนะครับ นายกที่ได้มาจากการไม่ได้เป็นสมาชิกสภา ไม่สามารถที่จะอยู่ยาวได้ ในสภาวะการณ์จากนี้ไป และอนาคตจะไม่สามารถที่จะอยู่ยาวได้ อันนั้นเป็นความยากมาก ในการที่จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไปนะครับ อันนี้คือระยะยาว ระยะสั้นจะอยู่ได้ นะครับ แต่ระยะยาวอยู่ไม่ได้ นะครับ มีอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจมากนะครับ จะต้องคิดให้ดีเลยนะครับ ก็คือว่า การที่เปิดช่องตรงนี้เอาไว้ นะครับ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจเก่าก็เข้าช่องนี้ได้ อำนาจใหม่ ก็เข้าช่องนี้ได้ ไม่มีผู้ใดได้เปรียบ เสียเปรียบนะครับ ถ้ามองให้ลึก ๆ นะครับ เข้ามาได้ทั้งคู่ นะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมจึงอยากจะเรียนว่า จะต้องพิจารณากันด้วยความรอบคอบ เป็นอย่างดีนะครับ อันนี้ต้องพิจารณากันเป็น เรียกว่า บางทีอาจจะต้องกลับไปบ้านนอนคิดกัน อีกคืนหนึ่งนะครับ ผมก็เป็นผู้ที่สนับสนุนทางกรรมวิธีการยกเว้นนะครับว่า ให้นายกมาจากการเลือกตั้งนะครับ ต้องขออภัยท่านอาจารย์ศรีราชา แต่ผมเข้าใจท่านอาจารย์ศรีราชาดี เพราะว่าเนื่องจากว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่ต้องขอภัยละครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ขอบพระคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเฉย ๆ ก่อนครับ ท่านศักดิ์ชัยนั่งก่อนครับ ท่านสมาชิกครับ ตอนนี้ท่านสมาชิกก็อภิปราย
ไปฝ่ายละ ๕ ท่านแล้วนี่นะครับ แต่ก็ยังยกมือกันเยอะแยะไปหมดเลย ผมไม่แน่ใจว่า
มีท่านจะประสงค์อภิปราย อภิปรายต่อหน้าครับ ขอดูจำนวนก่อนครับ จำนวนคนที่ประสงค์
จะอภิปรายนะครับ ท่านการุณก็จะอภิปราย อาจารย์รุจิรา โห เยอะแยะเลยนะครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ท่านประธานคะ ผู้หญิงยังไม่พูดเลย
ท่านประธาน ผู้หญิงยังไม่ได้พูดเลยคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก็เมื่อผู้หญิงยังไม่ได้ยกมือนะครับ เพิ่งจะยกนี่นะครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ท่านประธานเรียนหรือหน่อยได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์กรรณิกาก็จะพูด ท่านใดหรือครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ หรือ เชิญครับ ท่านช่วยจัดคิว
ให้ผมหน่อย เยอะเหลือเกิน

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย นะครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ เราก็ประชุมกันตั้งแต่วันที่ ๑๑ มาจนถึงวันนี้ จบดีก ๆ ดีน ๆ ทุกคืน
แล้ววันนี้ก็เป็นวันอาทิตย์ แล้วเราก็ทำงานกันมาหนักจนสิบสอง สิบสามวันแล้วนะครับ -----

ผมก็คิดว่า สิ่งที่เราทำกันมาจนถึงประเด็นนี้ ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นละเอียดอ่อน แล้วก็มีผู้อภิปรายมากนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะให้ไปนอนคิดกันสักคืนแล้วพรุ่งนี้มาว่ากันใหม่อีกที ผมขอเสนอปิดประชุมครับ ขอผู้รับรองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ต้องรับรองครับ ท่านไม่มีสิทธิเสนอปิดประชุมครับ ถ้าจะปิดอภิปรายก็ว่าไปนะครับ ปิดอภิปราย พรุ่งนี้ก็อภิปรายต่อไม่ได้นะครับ เอาเป็นว่าท่านเสนอ เจตนาท่านนะ ผมเข้าใจว่าท่านเสนอขอเลื่อนไปก่อน ใช่มั้ยครับ มีสมาชิกเขายกมืออยู่หลายท่านนะครับ เอาอย่างนี้ครับ ผมประชาธิปไตยอยู่แล้วครับ ท่านศักดิ์ชัยเสนอขอเลื่อนไปนะครับ มีท่านสมาชิกรับรองไหมครับ (มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีรับรองครับ ผมก็จะถามท่านนะครับว่า ท่านที่จะไม่ให้เลื่อนจะพิจารณาต่อไปเลย มีไหมครับ ก็ยังมีนะครับ อย่างนั้นผมขอถามมติครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เราก็คงตัดสินใจกันด้วยที่ประชุมดีกว่านะครับ เพราะว่าความคิดเห็นแตกต่างกันเยอะนะครับ ท่านสมาชิกที่เห็นว่า ควรเลื่อนไปประชุมพรุ่งนี้ตอนนะครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานครับ ขอความกรุณาดูหนึ่ง ถ้าเลื่อนแล้วนี้หมายความว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อภิปรายอย่างไรครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ถ้าเลื่อนแล้วเราก็ต้องไปอภิปรายกันพรุ่งนี้ต่อใช่มั้ยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ใช่นะครับ ท่านครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ตกลงเสร็จแล้ว แล้วจะปิดประชุมวันนี้เลยหรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็สมาชิกเขาเสนอนี้ครับ ไม่ใช่ผมเป็นคนเสนอ

นายสุนทร จันทรังสี : เมื่อก็เขาเสนอให้เลื่อนอย่างเดียวไม่ใช่หรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
จะเลื่อนมาตอนนี้ หรือจะเลื่อนทั้งหมดครับ นี่เขาบอกว่าทั้งหมด อย่างนั้นผมถามแล้วกันนะครับ
ขอความชัดเจนก่อนครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ ท่านเสนอแบบไหนครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ผมเสนอให้เลื่อน แล้วก็ปิดประชุมด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ชัดเจนไหมครับ ที่สมาชิกเขาเสนอแบบนี้ครับ เพราะเมื่อที่ท่านบอกว่าจะกลับไปนอนคิด
ด้วยซ้ำไปนะครับ ท่านมีความเห็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านประดิษฐ์บ้างนะครับ

นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ
ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมขอเสนอว่าแขวนมาตอนนี้ไว้ก่อนแล้วก็พิจารณามาตราอื่น ๆ
หลังจากท่านข่าวครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านประดิษฐ์บอกแขวนไว้ก่อน แต่ขอให้ประชุมต่อ ว่าอย่างนั้นเถอะ ใช่ไหมครับ แต่ขอแขวนด้วย
แล้วก็ขอประชุมด้วยใช่ไหม ไม่ ท่านประดิษฐ์ครับ

นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม : ถ้าประชุมต่อ ก็มาตราอื่นครับ มาตรา
นี้แขวนไว้ก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ใช่ครับ
ท่านขอประชุมมาตราอื่นต่อไปนะครับ ขอแขวนมาตอนนี้ ท่านสมาชิกเห็นอย่างอื่นไหมครับ
เอาเห็นอย่างอื่น เดียวท่านการุณ ผู้ใหญ่ในสภานะครับ เดียวท่านค่อยตัดสินใจที่หลังนะครับ
ท่านชาติชายครับ แล้วก็ค่อยท่านกฤษฎาครับ

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาติชาย
เจียมศรีพงษ์ ครับ ก็หารือต่อท่านประธานสภาและที่ประชุมครับ ในกรณีที่มีมติออกมาว่า สมมุติว่า
ไม่แขวนนี้ ผมคิดว่าเราจะบริหารเวลาอย่างไร ผมเสนอว่าให้มีการอภิปรายเฉพาะมาตรานี้
ไม่เกินคนละ ๕ นาที ก็พอจะรู้เนื้อหาถ้อยกระบวนความแล้วครับ ผมขอเสนออย่างนี้ครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสนออย่างอื่นไหมครับ ท่านกฤษฎาครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ที่แรกผมจะเสนออย่างนี้ครับท่าน ขอบพระคุณครับ
ผม กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ครับท่าน ผมจะเสนอว่าให้อภิปรายให้เสร็จกันก่อนครับ แล้วถ้าจะ
แขวน กลับมาก็อาจจะลงมติกันไปเลยครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าอภิปรายก่อน แล้วไปลงมติที่หลัง ชาวบ้านเขาว่าเอาเปล่า ๆ นะครับ อย่าไปทำแบบนั้นเลยครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ถ้าอย่างนั้นก็ขออนุญาตตามท่านชาติชาย
ไปเลยครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่เป็นไรครับ เมื่อที่ท่านได้เห็นอย่างอื่นครับ นอกจากที่เสนอไปแล้วนี้ครับ ท่านชาติครับ

นายชาติ กางอิ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
นะครับ ผมคิดว่าเวลาของเราก็มีไม่เยอะนะครับ ก็น่าจะพิจารณาต่อไปนะครับ ถ้าจะแขวน
หรือไม่แขวน ผมไม่ขัดข้องตรงนั้นครับ แต่ว่าถ้าแขวนก็ต้องน่าจะเปิดประชุมนะครับ เพราะว่า
เวลาเราก็มีไม่มากนักครับท่านครับ ถ้าเราไปพักผ่อนก็ไปพักผ่อน ให้ประชุมให้เสร็จกันก่อน
นะครับ พิจารณาให้เสร็จกันก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เข้า ฟัง
ผู้หญิงนะคะ ท่านสดศรี

นางสดศรี สัตยธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน สดศรี
ดิฉันไม่ทราบว่าทำไมกลัวอะไรกันคะ ในเมื่อเราได้พูดกันมานานแล้ว เราก็ควรจะมีการ
ลงประชามติกันเลยในวันนี้ว่า ท่านจะเอาอย่างที่เราอาจารย์ศรีราชา หรือเอาอย่างกรรมาธิการ
ยกเว้นนะคะ เราทำไมต้องแขวนกันด้วย ไม่เห็นมีอะไรกดดันอะไรนะคะ เราก็ต้องว่ากันไป
เราแขวนแล้วเมื่อไรเราจะเอายกมาพิจารณากันนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่า ควรจะลงมติ
กันเลยนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ยังไม่ยุติเลยครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ

ข้อที่ ๑ เวลาเราน้อยมากแล้ว ท่านประธานครับ เหลือนี้ะครับ ไม่ใช่บ่อย ๆ
นะครับ เหลือทั้งหมดนี้ะครับ เกือบร้อยยี่สิบ ร้อยสามสิบมาตราบะ กับเวลาที่เหลืออยู่ของเรา
นี้ะครับ สี่ห้าหกวันเท่านั้นเอง เวลาจำกัดมากแล้วละครับ แล้วเรายังจะต้องไปทบทวน ไปทวนดู
เรื่องแขวน เรื่องอะไรต่าง ๆ กับเรื่องที่ตกค้าง แขวน ๆ กันเอาไว้เยอะ ไม่ทันนะครับ ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ เรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ผมคิดว่าที่ประชุมนะครับ เฉพาะ
ที่ประชุมเราวันนี้ เราได้ฟังมาในเรื่องเหตุผลจนครบถ้วน ฟังจนอิมแล้วละครับว่า นายมาจาก
การเลือกตั้ง หรือไม่มาจากการเลือกตั้ง ไม่มีความรู้อะไรเพิ่มเติมอีกแล้วละ โดยข้อมูลนะ
และผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนก็ฟังเรื่องนี้มาจนแน่นพอสมควรแล้วละ แทบจะเรียกได้ว่า
ลงมติได้ นี่เหตุผลข้อที่ ๒

เหตุผลข้อที่ ๓ ถ้าหากท่านเห็นว่า ควรจะแขวน แล้วก็รอเป็นพิจารณาวันพรุ่งนี้
ก็แขวนได้ครับ ถ้าจะแขวนนะครับ คือแขวนหมวดส่วนนี้ะครับ ว่าด้วยเรื่องคณะรัฐมนตรี
ทั้งหมด แล้วท่านพิจารณาต่อหน้าครับ คืบนี้ะครับ ท่านเอาส่วนว่าด้วยเรื่องศาล คณะรัฐมนตรี
ทั้งสำหรับเลยนะครับ ที่เกี่ยวข้อง ที่ท่านกลัวว่าจะก่อต่อ จะเนื่อง จะเกี่ยว จะข้อง จะอะไรต่าง ๆ
เก็บไว้ทั้งสำหรับเลยชุดนี้ ถ้าท่านอยากจะอภิปรายกันวันพรุ่งนี้ให้เต็ม ๆ แต่ท่านพิจารณา

เรื่องศาลนะครับ จากนั้นไปถึงเวลาที่ท่านควรหยุด เหมือนกับทุกวันนี้ ส่วนศาลผมว่าลุล่วงไปแล้วถ้าลุล่วงส่วนนี้ไปก็ทำให้เราเบาใจขึ้นไปอีกหน่อยว่า พรุ่งนี้เราจะเต็ม ๆ เกี่ยวกับเรื่องนายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง หรือไม่มาจากการเลือกตั้งนี้ แม้เราจะเสียเวลามากอีกสักหน่อย ถ้าหลายอย่างมันได้ลุล่วงไป ลุล่วงไป พอให้เราเบาใจ เราก็จะได้มีกำลังใจร่วมกันทุกคนครับ ผมอยากให้ที่ประชุมได้พิจารณาสิ่งเหล่านี้ให้รอบคอบนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกครับ หลายท่านก็มีเหตุผลนะครับ หลายท่านก็มีเหตุผล งานเราก็เหลือเยอะนะครับ แต่ที่ยุติที่ท่านศักดิ์ชัยก็ยังไม่เรียบร้อย แต่ไม่ได้ยุติข้ออนญัตตินะครับ อันนี้หยิบยกมาพิจารณาได้อยู่แล้วตามข้อบังคับนะครับ ผมว่าเดี๋ยวมันยังหลากหลายครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ ยุติที่ท่านเสนอไว้ ท่านการุณพิศก็มีเหตุผลนะครับ ถ้าจะพิจารณาโดยแขวนอันนี้ไว้ก่อน แล้วก็พิจารณาเรื่องอื่นก่อน อะไรทำนองนี้นะครับ พอไหวไหมครับ ท่านก็ยังหนุ่มนะครับ โห่ ผู้อาวุโสไม่พูดสักคำ

นายศักดิ์ชัย อุณจิตติกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย ครับ เพื่อเห็นแก่ภารกิจที่รออยู่ครับ ผมก็คิดว่าขออนุญาตแขวนเฉพาะมาตรานี้ไว้ก่อน ส่วนมาตราอื่น ๆ จะนำมาพิจารณาเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จนั้นก็ผมเห็นด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างนี้ดีกว่า ในเมื่อท่านถอนแล้วนี่นะครับ ในเมื่อท่านถอนตรงนี้แล้วนี่นะครับ เราจะพิจารณาตรงมาตรานี้ หรืออย่างไรรึนะครับ เราก็ไปพักก่อนดีกว่านะครับ เพราะว่าทุกคนพูด ฟังกันเต็มอิ่มแล้วครับ แต่เมื่อก็ยกมือกันเยอะแยะ ยังพูดไม่เต็มอิ่มนะครับ ขออนุญาตพักไปจนถึงหกโมงครึ่งนะครับ แล้วมาประชุมต่อครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๒๕ นาฬิกา

- ๘๑/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๒๘ นาฬิกา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 คงประชุมต่อหน้าครับ หลังจากที่ได้พักรับประทานอาหารเย็นกันแล้วนะครับ คงมีแรงต่อถึงดึก ๆ
 นะครับ เราได้พิจารณาค้างอยู่นะครับ แล้วเราได้พักไป เดี่ยวนะครับ ขอดู มาตรา ๑๖๗ นะครับ
 วรรคที่ ๒ คงมีสมาชิกที่ยืนแสดงความจำนงนะครับ ขออภิปรายไว้เยอะมากนะครับ ยังประสงค์
 อภิปรายต่อหรือเปล่าครับ ที่ตามรายชื่อที่ค้างนี้นะครับ มีท่านวุฒิสภา ท่านคิจะนะครับ -----

- ๘๒/๑

ท่านชาติชาย ท่านศักดิ์ชัย ท่านอาจารย์รุจิรา อาจารย์รุจิรา บอกว่าขอสละสิทธินี้ครับ พี่เสริมเกียรติ อาจารย์คมสัน ท่านวินัส อาจารย์กวรรณิการ์ ท่านกฤษฎานะครับ โอ้โฮ คีนี่จะจบใหม่นี้ครับ เอาตามรายชื่อก่อนนะครับ ท่านวุฒิชชาติครับ เชิญครับ

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวุฒิชชาติ นามสกุล กัลยาณมิตร ครับ ท่านก็คงจะคุ้น ๆ กับนามสกุลนี้นะครับ ว่าผมเป็นตัวแทนใคร หรือไม่อย่างไรนะครับ ที่จะเข้ามา ท่านประธานครับ สำหรับในมาตรานี้ พรรคนี้เป็นที่สนใจของประชาชนและกับบุคคลทั่ว ๆ ไปค่อนข้างเยอะนะครับ หลายคนมองผมว่าผมเข้ามาสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ เพราะใครบางคนส่งผมเข้ามา จริง ๆ การเข้ามาสู่ในตำแหน่งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมมาตามเงื่อนไขครับ ผมเป็นหัวหน้าหน่วยงานในรัฐวิสาหกิจแปดสิบกว่าแห่ง มีการเลือกกันเข้ามา แล้วก็เข้ามาสู่ชบวนการของความเป็นสมัชชาแห่งชาติ มีการเลือกกันและผมก็เข้ามาสู่ชบวนการเลือก จนมาถึงความเป็น สสร. ท่านประธานครับ ตั้งแต่ผมมาปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมไม่เคยได้รับใบสั่งจากใคร ไม่มีใครเคยโทรมาบอกผมว่า วันนี้ คมช. จะเอาแบบนี้ คมช. จะให้ผมต้องเดินแบบนี้ ต้องทำแบบนี้ ให้ผมมาล็อบบี้ (Lobby) ใคร เพื่อทำอะไร อย่างไร ผมขอเรียนยืนยันว่าผมค่อนข้างมีอิสระทางความคิดมาก ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนความคิดของคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะผมอยากให้ทุกคนเข้าใจว่าเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ที่ผ่านมานั้นนะครับ มันคงไม่ใช่เงื่อนไข ที่ทำขึ้นมาเพื่อที่ว่าการให้พวกเรามาร่างรัฐธรรมนูญใหม่และเปิดโอกาสให้คนที่ทำเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๙ เข้ามามีอำนาจวาสนา มาเป็นผู้ปกครองประเทศ ในระบอบประชาธิปไตย ผมเชื่อว่านะครับ เขาจะมีช่องทางอื่นที่จะทำได้ดีมากกว่านี้เยอะนะครับ เพราะฉะนั้นผมนี้ครับ ถูกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัท ขนส่ง จำกัด ในสมัยรัฐบาลไทยรักไทย ก่อนหน้าที่จะมีการทำรัฐประหารนะครับ เป็นเวลาถึง ๘ เดือนนะครับ หลังจากที่ผ่านมาเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ที่ผ่านมา ผมใช้ความรู้ความสามารถผมบริหารองค์กร ทำให้องค์กรเจริญขึ้นมานะครับ โดยที่ ณ วันนี้เดี๋ยวนี้อีกไม่มีใคร เพื่อนสมาชิกหลายคนยืนยันได้ครับ ผมไม่เคยไปขอ ผมไม่เคยไปบอกกับใครว่า โอ.เค. นะ ทางโน้นเขาส่งผมมาจะเอาแบบนี้จะ เอาอย่างนี้นะ เอาอย่างนั้นนะ จุดนี้เป็นจุดของความที่น่าสนใจ แล้วผมเชื่อว่าหลาย ๆ คนมองถึงประเด็นนี้อยู่

ผมเรียนยืนยัน ณ ตรงนี้ ไม่มีใครสั่งสำหรับประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขในระบบอบ
ประชาธิปไตย ผู้ที่มาเป็นนายกรัฐมนตรีจะต้องมาจากผู้แทนราษฎรเท่านั้นนะครับ อันนี้คือ
เงื่อนไขของประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมเรียนวิงวอนนะครับเพื่อน สสร.
หลาย ๆ ท่านด้วยความเคารพของท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ท่านเสนอประเด็นนี้ขึ้นมา
นะครับ ผมไม่ได้มีอะไรที่จะไปขัดแย้งอะไรกับท่านนะครับ แต่ผมอยากจะบอกว่า ถ้าวันนี
นะครับ เราจะร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง มันไม่สามารถตอบ
สังคมได้เลยว่า ทำไมผู้ที่คือนายกรัฐมนตรีต้องมาจากคนนอก ขอบขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่าน
วุฒิสภา เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ท่านที่เห็นด้วยกับท่านอาจารย์ศรีราชา ท่านใดจะ
อภิปรายไหมครับ อาจารย์คมสันหรือเปล่าครับ เมื่อก็ยกมือข้างไหนอาจารย์ ข้างไหนครับ
ผมกำลังสลับกันอยู่ครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : ข้างขวาคับ โอ.เค. ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ข้างขวา
ผมไม่แน่ใจนะครับ อาจารย์ศรีราชานะครับ เชิญครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม คมสัน โพธิ์คง ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการนะครับ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ผมเองค่อนข้างหนักใจพอสมควรนะครับ ในแง่ของการเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย มาตลอดนะครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าประเด็นนี้โดยหลักการแล้ว ผมไม่ค่อยอยากให้มีการโหวตลงคะแนนกันในเรื่องเหล่านี้ครับ เป็นไปได้ไหมครับท่านประธานครับว่า ในเรื่องนี้จะมีการจัดทำทเฉพาะกาลขึ้นมาให้มีการพิจารณานะครับในมาตรานี้ครับ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งนะครับ โดยให้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายทำหน้าที่เสนอแนะและจัดทำรายงาน แล้วก็เสนอเข้ามาสู่รัฐสภาในการพิจารณานะครับ ภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี นะครับ แล้วก็ให้สภาพิจารณาทบทวนในบทบัญญัติมาตรานี้ในวาระสองอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้จะประเด็นที่มีการพิจารณาได้อย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่งครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ทางความจริง ๆ ด้วยนะครับ มีสุภาพสตรีนะครับ เอาสุภาพสตรีบ้างนะครับ เดี่ยวจะไม่ใกล้เคียงกันนะครับ อาจารย์กรรณิการครับ

นางกรรณิการ บรรเทงจิตร : ขอบพระคุณค่ะ ท่านประธาน ดิฉัน กรรณิการ บรรเทงจิตร ยังมีสัดส่วนอยู่บ้างนะคะ คือในประเด็นนี้ดิฉันมีความเห็นอย่างนี้ค่ะว่า เรากำลังส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งในมาตรา ๙๑ จนถึงมาตรา ๑๐๕ เราก็พูดถึงเรื่องของสภาผู้แทนราษฎร นั้นหมายความว่า เราก็ส่งเสริม เราก็คุยกันมาตั้งนานแล้วเรื่องระบบพรรคการเมือง ที่จะส่งพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง ในการจัดสรร ซึ่งพวกเราก็ได้มีการลงมติมีถึง ๔๐๐ กับอีก ๘๐ คน เหล่านี้ คือบ่งบอกถึงเส้นทางของระบอบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้ง แสดงว่าบุคคล ๔๘๐ คนนี้เป็นบุคคลที่ตัดสินใจทางการเมือง บุคคลทั่ว ๆ ไปที่ไม่สนใจทางการเมืองก็คงไม่ต้องมาลงเรื่องการเมือง เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้เข้าใจว่า ในระบบพรรคการเมืองนี้ ซึ่งเราเองพยายามบอกว่า มันเป็นความจำเป็นที่เราจะต้องมีในระบอบประชาธิปไตย ทั้ง ๆ ที่ระบอบประชาธิปไตยถ้าให้ดีกว่าคือ ต้องส่งเสริมถึงระบอบประชาธิปไตยระดับฐานราก ซึ่งฐานรากก็คือ หมายความว่า ชุมชนนี้มีแนวคิด เรื่องของทางการเมืองทั้งผู้หญิงและผู้ชายนะคะ ทุก ๆ คนในสังคม หรือว่าชุมชนนี้ มีความคิด

ทางการเมืองที่ดีพอ ได้รับการพัฒนาความคิด แล้วจะนำมาสู่การพัฒนาการเมืองระดับชาติได้ ถ้าตราบไต่ที่สังคมไทยในขณะนี้ ถ้าเรายัง ซึ่งเราจะต้องส่งเสริมและพัฒนาประชาชนระดับฐานรากให้มีความเข้าใจในการเมือง และก็พัฒนาทางการเมืองเหมือนกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่พวกเรากำลังร่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมสภาการเมือง ส่งเสริมสิทธิชุมชน เหล่านี้จะทำให้ชุมชนเข้มแข็ง หลังจากนั้นเขาก็จะเลือกบุคคลที่จะมาทำหน้าที่แทนเขาได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าระบบการเลือกตั้งจะดีก็ตามนะคะ ซึ่งขณะนี้ที่เป็นอยู่ขณะนี้คนอาจจะไม่เชื่อใจระบบการเลือกตั้ง แต่เชื่อว่า พัฒนาการของระบบการเลือกตั้งที่มีการตรวจสอบกันมากขึ้นจะทำให้เราได้คนดี ดังนั้น การที่เราส่งเสริม สนับสนุนพรรคการเมืองมาทำหน้าที่ในเรื่องของการบริหารประเทศ จึงจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมีส่วนพรรค ซึ่งทำหน้าที่ในเรื่องของการไปเป็นผู้นำในการกำหนดนโยบาย กำหนดแนวทางในการบริหารประเทศต่อไป ดังนั้นตรงส่วนนี้ดิฉันเห็นว่า การที่จะสนับสนุนให้บุคคลอื่นเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น คิดว่าไม่พึงกระทำ ไม่พึงกระทำ แล้วก็คิดว่าเป็นการกระทำที่ยังไม่สง่างาม ในการที่บุคคลใด บุคคลหนึ่งจะก้าวเข้ามาสู่การเป็นนายกรัฐมนตรี โดยไม่ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง ดังนั้นในส่วนนี้ ความคิดตรงนั้นอาจจะจะเป็นความคิดที่ดีนะคะ อาจจะจะเป็นความคิดที่ก้าวหน้า แต่อาจจะยังไม่ถึงเวลา อาจจะยังไม่ถึงเวลาในขณะนี้ ซึ่งท่ามกลางกระแสความไม่มั่นคงทางการเมือง ทางความคิดของสังคมปัจจุบัน เราก็ต้องสนใจ และก็ตระหนักให้ดีในเรื่องของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เนื่องจากว่าเราก็ถูกจับตามองกันอยู่ ทั้งหกลีบกว่าล้านคนนะคะ ที่มองพวกเราอยู่ ดังนั้นตรงส่วนนี้คิดว่า การส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข -----

โดยระบบการเลือกตั้ง แล้วก็มีพรรคการเมือง ซึ่งแค่เรามีกระบวนการยุบพรรคการเมือง ก็ทำให้เกิดการหวั่นไหว ตรงนี้ก็คงเป็นนโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งโดยเร็ว ก็คือโดยระบบพรรค ดังนั้นดิฉันจึงขอสนับสนุนกรรมมาธิการยกกว้าง ในการให้นายกรัฐมนตรี มาจากการเลือกตั้งค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ อีกฝ่ายหนึ่งมีท่านใดจะอภิปรายไหมครับ อีกฝ่ายหนึ่งนะครับ ฝ่ายอาจารย์ศรีราชาครับ ข้อบังคับการประชุมข้อ ๔๙ นะครับ บอกว่า ให้อภิปรายสลับกัน ฝ่ายค้านกับสนับสนุนนะครับ เว้นแต่ในวาระของฝ่ายใดไม่มีผู้อภิปราย อีกฝ่ายหนึ่งจึงอภิปรายซ้อนได้ครับ ผมจะเชิญ ท่านอยู่แล้วครับ เพราะชื่อท่านอยู่นี้นะครับ เชิญครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ตอนนี้ วาระนี้เป็นวาระสำคัญ วาระใหญ่ ว่าด้วยเรื่องหัวหน้าฝ่ายบริหาร นั่นคือนายกรัฐมนตรี จะมาจากการเลือกตั้งหรือไม่ พูดเรื่องนี้ครับท่านประธานที่เคารพครับ คงต้องรำลึก คิดถึง ต้องสดุดีวีรกรรมของพี่น้องที่ร่วมต่อสู้ในเรื่องนี้ มีทั้งผู้เสียชีวิตจากการต่อสู้เรื่องนี้ มีทั้งผู้บาดเจ็บ บางคนก็ยังพิการอยู่ ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองในเรื่องของการต่อสู้เฉพาะเรื่องนี้ เรื่องเดียวนี้นักมากนัก นี่คือข้อที่ ๑ ที่อยากจะเตือนสติพวกเราทุกคนนะครับ ข้อที่ ๒ การที่มีหัวหน้าฝ่ายบริหารที่เรียกชื่อว่า นายกรัฐมนตรี ในระบอบรัฐสภาของเรา แม้จะไม่ได้ทำการเลือกตั้งมาโดยตรงจากประชาชนก็ตาม แต่ ๒ อำนาจนี้ครับ คืออำนาจนิติบัญญัติ กับอำนาจบริหารนี้ เป็นอำนาจคู่ เป็นอำนาจคู่ที่จะต้องมาจากตัวแทนประชาชน ไม่เหมือนอย่างตุลาการ เพราะตุลาการนั้นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ซึ่งอาจจะมาจากรูปแบบของการคัดเลือก แต่งตั้งผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญพิเศษ ก็โดยวิธีการแข่งขัน สอบคัดเลือกอะไรต่าง ๆ ไป โดยหลักการแล้วไม่มีทางเป็นอย่างอื่นไปได้เลยครับ นอกจากที่จะให้หัวหน้าฝ่ายบริหารนั้นต้องมาจากการเลือกตั้ง รูปแบบรัฐสภานี้ก็มาจากการเลือกตั้งที่ไม่ใช่โดยตรง ก็คือมาจากการเลือกตั้งที่เรียกว่า ผู้แทนราษฎรนั่นเอง ถ้าท่านตัดขาดจากความเป็นตัวแทนของประชาชนจากความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน กับผู้บริหารแล้ว ก็คงเป็นรูปแบบอื่นแน่นอน ก็เริ่มจะผิดแผก

LIRT

แตกต่างกันไปแล้วละ ข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น โดยหลักแล้วนะครับ ท่านที่เคารพครับ นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งนี้นะครับ เราได้ฟังเรื่องนี้มากแล้วละ มากเพียงพอที่จะตัดสินใจได้ด้วยซ้ำไป ข้อที่ ๓ ครับ ผมเสียใจนิดหน่อยวันนี้ เสียใจนิดหน่อย ผมนึกไม่ถึงว่า ดอกเตอร์เจิมศักดิ์จะไปทำนองนั้น ผมยังคิดว่าเกิดจากสาเหตุที่ผูกหูกะต่ายหรือเปล่า ถ้าผูกหูกะต่ายยังไม่ครบนะครับ ก็พุงนี้เข้าจะซื้อหนดมาให้ เสียใจจริง ๆ ครับ ทำไมถึงไปอย่างนั้นได้ ผมไม่เข้าใจ มีอยู่ท่านเดียวครับที่ผมรู้สึกติดใจมาก ก็แค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ชื่อที่มีนะครับ ท่านชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ท่านศิวะ ท่านเกียรติชัยนะครับ และยังมีประวัติด้วยนะครับ ท่านสุนทรก็ยกมืออยู่นะครับ ท่านชาติชายครับ เชิญครับ

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ครับท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ สสร. ครับ ขออนุญาตเรียนท่านประธานครับว่า -----

โดยหลักการของระบอบประชาธิปไตยแล้วนะครับ ประเด็นแรก ก็คือการเลือกตั้งนั่น ถือว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของเราเคยพบในเรื่องของพรรคการเมืองที่เป็นเผด็จการทางรัฐสภา แต่ในทางปฏิบัติเราอยากเห็นพรรคการเมืองที่มีความอ่อนแอไปมากกว่านี้หรือครับ เพราะฉะนั้นครับ ผมขออนุญาตทราบเรียนว่า ในเรื่องของการที่จำเป็นจะต้องมีนายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งนั่น ถ้าเราไปมองว่าให้บุคคลภายนอกสามารถที่จะดำรงตำแหน่งได้ เป็นการทำลายระบบพรรคการเมืองด้วยนะครับ และผมขออนุญาตเรียนว่า พรรคการเมืองนั้นไม่ได้มีพรรคเดียวนะครับ มีเป็นจำนวนมากหลายพรรค พรรคการเมืองนั้นนะครับ คงจะต้องลงไปกลั่นกรองคนที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสาขาทางต่างประเทศ ทางเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ซึ่งในการที่พรรคการเมืองนั้นจะต้องลงไปกลั่นกรอง ถ้าเราเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาแล้ว ระบบของการเมืองเรานั้นเราจะพัฒนาไปได้อย่างไร เราอยากให้คนทั้งประเทศนะครับ ที่มีเสียงส่วนใหญ่ที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน เพื่อได้เห็นหน้า เห็นตาของคนที่เขาจะมาเป็นผู้นำของประเทศ หรือเราอยากเห็นการเลือกตั้งมาก่อน แล้วเห็นหน้าของผู้นำประเทศ เราอยากให้มีพี่น้องประชาชน หรือคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้น เขาได้ตัดสินใจอย่างนั้นหรือครับ ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับกรรมาธิการยกร่างนะครับ ที่ได้เสนอนายนายกรัฐมนตรี คือผู้บริหารประเทศนั้น จะต้องมาจากการเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น ท่านให้เขาเลือกตั้งมา แล้วอยู่ ๆ เรามาใส่ไว้ว่า คนที่เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ไม่ผ่านการเลือกตั้งมา ผมคิดว่ามันผิดระบบของระบอบประชาธิปไตยในเรื่องแรก ผมคิดว่าไม่ต้องกังวลหรือครับ คนที่จะมาเป็นผู้นำประเทศ มาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ระบบตรวจสอบมีเยอะแยะนะครับ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งมานะครับ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกวุฒิสภานะครับ หรือแม้กระทั่งสื่อมวลชนที่เราได้ตรวจสอบการทำงานของนายกรัฐมนตรี เราอยากจะได้พัฒนาในเรื่องของระบบต่าง ๆ การเมือง การปกครอง การศึกษา แต่เราไม่ได้พัฒนาระบบประชาธิปไตย กลับถอยหลังลง กลับถอยหลังลง ผมก็มีความหดหู่ใจด้วยนะครับ ในกรณีที่มีความเห็นที่แตกต่างนะครับ แต่ว่าจะไม่กล่าวพาดพิงไปถึงใคร ตัวผมเองนั้นนะครับ รู้สึกไม่สบายเป็นอย่างยิ่ง ไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งนะครับ ที่คนที่มาเป็นผู้นำประเทศไม่ได้รับ

การเลือกตั้งมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ยังมีอีกหลายหน่วยงาน อีกหลายสาขา หรือแม้กระทั่งในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนที่เราให้เขามากขึ้น ระบบการตรวจสอบรัฐบาลนั้นมีมากขึ้น มีองค์กรต่าง ๆ นั้นช่วยตรวจสอบมากขึ้นนะครับ กับบริหารเวลาครับ ท่านประธานครับ เห็นมองหน้าผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบขอบคุณครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ก็ขออนุญาตสนับสนุนคณะกรรมการธิการยกร่างนะครับ ในเรื่องของนายกรัฐมนตรีต้องมาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวนะครับ และในบทเฉพาะกาลอะไรนั้น ผมคิดว่ากระบวนการวิวัฒนาการของทางการเมืองจะค่อย ๆ พัฒนาไปเองครับ ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

(รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็อดทนกันหน่อยนะครับ เพราะว่ามีสมาชิกที่รออภิปรายนะครับ ท่านยังติดใจอยู่ ท่านคิดว่าท่านเกียรติชัย ท่านประวิทย์นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ประท้วงครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ที่ท่านการุณอภิปรายสักครู๋ใช้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ใช่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือผมรู้ว่าคุณการุณนี่ก็สนิทสนมแล้วก็อาจจะพูดอะไรหยอกล้อกัน แต่ว่าการหยอกล้อในรัฐสภาเนี่ยคงจะต้องดูจังหวะ เวลา และความเหมาะสม -----

เพราะว่ามันเป็นการถ่ายทอด จะทำให้ผู้ชมทางบ้าน หรือผู้ที่ฟังอยู่ที่นี่ จะเห็นวุฒิภาวะของคนต่างกัน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าความเห็นที่แตกต่างนี้เราต้องเคารพ ถ้าไม่เช่นนั้นเราจะมีสภาพไปทำไมล่ะครับ การที่เขาให้เรามาจากบุคคลที่หลากหลาย ก็เพราะว่าให้เราเห็นที่หลากหลาย ไม่อย่างนั้นเขาก็เลือกคนที่เห็นเหมือนกันมาหมด จะได้ไม่ต้องมาเถียงกัน การที่ความเถียง การที่มองต่างกันไป ผมว่าน่าที่จะเป็นความงดงาม ผมเองต้องกราบเรียนตรง ๆ ว่า ผมตกใจหลังจากที่ผมมีความเห็นครึ่งหนึ่งเหมือนอาจารย์ศรีราชา แต่อีกครึ่งหนึ่งก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการยกร่างที่บอกว่า ในช่วงตอนนี้เมื่อประชาชนต้องการอย่างนั้น ผมเองก็ไปฟังมา ประชาชนต้องการอย่างนั้น ก็ต้องทำตาม ผมก็แพรวแมตติค ผมก็เป็นนักปฏิบัติ นิยม ผมอาจจะไม่มีความรู้ด้านกฎหมายว่า มันจะไปใส่ที่ไหน อย่างไร แต่ผมก็บอกว่า จะก็ปีก็สมัยก็ได้ ก็ใส่ไปตามที่ประชาชนต้องการว่า ให้นายกต้องมาจาก สส. แต่หลังจากนั้นแล้วนี่เราไม่ควรจะต้องล๊อค ปีบ จะต้องอยู่แค่ สส. แล้วผมก็ไม่ได้ตกใจ ไม่ได้คิดเลยว่า จะต้องเป็นก็ปีก็สมัย ผมพูดด้วยซ้ำ แต่ว่าผมเองก็เสียใจนะครับ ก็มีเพื่อนสมาชิกหลายคนก็พูดจากระแทกกระทั้นใส่ผม ทั้ง ๆ ที่ผมเองก็ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และผมกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ ท่านประธานจะรู้จักผมดี ผมไม่มี ไม่มีอะไร แล้วเรื่องนี้ผมไม่ได้คิดว่า เป็นเรื่องใหญ่โตอะไร ผมเห็นว่า เออ ผมมีความคิดอย่างนี้ ก็เข้ามา ก็มีความเห็น ผมยังกลัวว่าอาจารย์ศรีราชาจะรู้สึก ว่า เอ๊ะ ทำไมผมไปเห็นอย่างนั้น อย่างนี้ แล้วฝ่ายนี้ก็จะหาว่าอย่างนั้นอย่างนี้ ก็เลยโดนไปทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งผมคิดว่าประเทศไทยนี้มันไม่ควรจะคิดเหมือนกัน แม้กระทั่งสอนหนังสือก็ไม่ควรจะต้องสอนหนังสือเหมือนกัน หรือจะต้องให้คนที่เรียนหนังสือคิดเหมือนกันหมด ผมคิดว่าการสอนหนังสือที่ดีนี้ ก็คือจะต้องการหยิบประเด็นให้คนเห็นหลากหลายฝ่าย และเขาก็จะได้ถกเถียงกัน แต่การสอนหนังสือที่ดีก็ไม่ควรจะต้องครอบงำความคิดว่า ต้องเป็นอย่างไร อย่างใด อย่างหนึ่ง หรือต้องเป็นอย่างนี้ ถึงเรียกว่า ถูก เพราะว่าสิ่งที่เราเชื่อว่า ถูกนี้ มันก็ผิดมาเยอะแล้ว ผมก็คิดว่าครูบาอาจารย์ในห้องนี้ก็มียาก ผมก็เป็นครูบาอาจารย์อยู่ในมหาวิทยาลัย อยู่เกือบ ๓๐ ปี ผมก็ไม่คิดว่าเราจะต้องยึดว่า อันนั้น อันนี้ถูก เพราะว่าเราก็พิสูจน์กันมาแล้วว่า สิ่งที่มีมนุษย์นี้สร้างทฤษฎีขึ้นมา พอกาลเวลาเปลี่ยน ทฤษฎีใหม่มันก็เปลี่ยนตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็ไม่อยากจะเห็นเพื่อนสมาชิกนะครับท่านประธาน ผมจะจบตรงนี้ ผมไม่อยากจะเห็นเพื่อนสมาชิกนี้ ต้องมาว่ากระแนะกระแหน หรือมาว่า

อย่างนั้นอย่างนี้ ผมคิดว่าบรรยากาศแบบนี้มันไม่ควรเกิด เราควรจะพูดกันในหลักการ แล้วก็ลืม เมื่อถึงเวลา เราจะลงมติก็ลงมติ ผมก็คิดว่าแค่นั้น มันก็จบ อย่างไรก็จบเป็นอย่างนั้น และผมเองผมคิดว่า แนวทางที่ผมเสนอนี้ ไม่ได้ขัดแย้งกับฝ่ายไหนเลย โดยสรุปก็เพียงแค่ให้มีการเลือกตั้งที่มาจาก สส. แล้วก็เขียนเหมือนกับที่ท่านว่าทุกประการ ในมาตรานี้ทุกประการ เหมือนเดิมเลย ไม่เหมือนอาจารย์ศรีราชา แต่ท่านจะมีวิธีเขียนอย่างไร ที่บอกว่า ในระยะเวลาอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี หรือเมื่อไร ผมไม่ประหลาดใจ ในจุดยืนผมนะครับ ถ้าไม่เอาก็ไม่เป็นไร ผมไม่ได้ว่าอะไร แล้วพอถึงจุดนั้นแล้วนี้ ก็ขอให้ไม่ใช่มาตรานี้วรรคดังกล่าว ก็แค่นั้นเอง ผมไม่ได้มีเจตนาอะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกรุณาอย่าเยาะเย้ยว่า แนวคิดของผมนี้เป็น แนวความคิดที่มันใส่ไม่ได้ มันไม่มีใครเขาใส่กันในโลก อะไรต่ออะไร ก็ท่านใส่อย่างไร ผมคิดเป็นแต่หลักการครับ ผมเขียนไม่เป็น ถ้าผมเขียนเป็นนี้ ผมสมัครที่จะเป็นกรรมาธิการ ยกร่างแล้ว ต้องกราบเรียนนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ คราวหน้าก็กรุณาเลิกพาดพิงกันนะครับ พอพาดกันไป พาดกันมา เลยอาจจะต้องใช้สิทธิ
 กันนะครับ ท่านยังติดใจอภิปรายอีกหรือเปล่าครับ อาจารย์ศิริวะครับ

นายศิริ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศิริ แสงมณี เนื่องจากว่า
 ผมอาวุโสน้อยกว่าพี่เกียรติชัยนะครับ และพี่เกียรติชัยบอกว่า ในฐานะอายุมากกว่าก็ขอ
 อภิปรายก่อน ผมขออนุญาตให้ท่านเกียรติชัยก่อน แล้วผมขออนุญาตตามพี่เกียรติชัยไป
 ที่หลังนะครับ ขออนุญาตครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ถ้าอายุก็ต้องเอาอาจารย์สมชัยก่อนนะครับ พี่เกียรติชัยครับ เชิญครับพี่

นายเกียรติชัย พงษ์พานิชย์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม เกียรติชัย พงษ์พานิชย์ สสร. ก็ฟังมานาน ปกติผมก็ต้องฟังให้ดีเสียก่อนว่า อะไร
 เป็นอะไร แล้วก็สอนเด็ก ๆ รุ่นหลังอยู่เสมอว่า เวลาที่มีปัญหา เวลาที่เกิดวิกฤติอะไรที่มัน
 มาถึงตัว ให้นิ่ง คิด แล้วก็ตั้งสติกันเสียหน่อยว่า อะไรมันเป็นอะไร ถ้าหากเมื่อถึงจุดหนึ่ง
 ซึ่งจะต้องตัดสินใจ ก็ตัดสินใจอยู่กับความถูกต้อง แต่หากถึงเวลาหนึ่งที่จะต้องเข้าข้างใคร
 ในสถานการณ์ใดที่เหมาะสม ก็เข้าข้างประชาชน อยู่กับประชาชน และผมคิดว่าเป็นหัวใจ
 สำคัญของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่เราพูดว่าบอกมาอยู่ตลอดเวลาว่า เราจะร่าง
 รัฐธรรมนูญเพื่อประชาชน ให้เป็นของประชาชน เราจะร่างรัฐธรรมนูญที่จะกำหนดอำนาจ
 เพิ่มพลัง เพิ่มความสามารถ เพิ่มพัฒนาการทางการเมืองที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่
 เราจะเป็นประชาธิปไตย เราจะเริ่มต้นใหม่ แก้ไขสิ่งที่ผิดพลาด บกพร่อง ไม่ว่าจากรัฐธรรมนูญ
 ฉบับ ๒๕๔๐ หรือจากพฤติกรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในอดีต ผมคิดว่าจะต้องเป็นข้อคิด
 สำหรับเรา ประชาธิปไตยเป็นไปไม่ได้ ถ้าไม่มีฐานรากที่แท้จริงมาจากประชาชน อันนี้คือสิ่งที่
 เราค้นหาตลอดเวลา บทเรียนอันเจ็บปวดหลาย ๆ บทเรียนกับบอกเราถึงการที่มีคนนอก
 เข้ามา แล้วนั่นคือสิ่งที่ทำให้เกิดทำให้ประชาธิปไตยของเราถอยหลังไป สะดุด หักล้มไป
 ในบางช่วง บางขณะ เรารับรู้ถึงความเจ็บปวดเหล่านั้นมาโดยตลอด แล้วเราจะต้องเรียนรู้
 จากบทเรียนเหล่านั้น จากความเจ็บปวดเหล่านั้นด้วย สถานการณ์เหล่านั้นเปลี่ยนไปแล้ว เราไม่

ต้องการที่จะเอาเทียบไปเชิญใคร ถ้าหากเขาไม่รู้ว่า ในวิธีการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยนั้น เขาจะต้องมีฐานรากมาจากประชาชน ผมคิดว่านี่เป็นหัวใจสำคัญทั้งหมดของเรื่องที่เราจะพูด ที่เราจะตัดสินใจกันในวันนี้ ในเรื่องนี้ ในประเด็นต่าง ๆ ที่เรากำลังพูดถึง อยู่กับความถูกต้อง และอย่าทิ้งประชาชน ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะอธิบายอะไรไม่ได้เลย ข้อกล่าวหาต่าง ๆ นานา ที่ประดังประดาเข้ามาสู่สภาร่างรัฐธรรมนูญ ต่อ สสร. ทั้งหลายแหละเหล่านั้น เป็นสิ่งที่เราต้องรับรู้กันมาโดยตลอด เราจะต้องแสดงถึงจุดยืนที่ชัดเจน และจุดยืนที่ชัดเจนของเราทั้งหมด ผมเชื่อว่า เราจะต้องอยู่กับประชาชนเท่านั้น ประเด็นเหล่านี้ไม่ต้องพูดกันยืดยาวอะไรอีกแล้ว ถ้าหากว่า หัวใจสำคัญของประชาธิปไตยอยู่ที่ตรงนี้แล้ว เราจะละทิ้งห่างกลับไปสู่สิ่งที่เราเคยได้รับความเจ็บปวดในอดีต กับการที่คนนอกเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกแล้วอย่างไรได้ เลือดเนื้อหลายเลือดเนื้อ หลายชีวิตที่สูญเสียไปกับการต่อสู้ กับประชาธิปไตยที่สะดุดล้มไปเพราะคนนอก ก็เคยมีให้เรา มา เรายังคิดจะต้องไปยกเทียบไปเชิญใครอีกหรือ การเมืองเปิดกว้าง ถ้าเขาคิดว่าเขาจะสามารถรับใช้ประชาชน ใช้อำนาจแทนประชาชนในการที่จะบริหาร ที่จะมาดูแลบ้านเมืองได้ เข้ามาสู่ในวิถีทางการเมือง แล้วเราบอกว่ารัฐธรรมนูญของเราเสร็จเมื่อไร เราจะไปสู่การเลือกตั้ง การไปสู่การเลือกตั้ง ก็คือการไปสู่ประชาชน เมื่อไปสู่ประชาชน ทำไมจึงไม่มาจากประชาชน เราคงไม่ต้องเสียเวลาพูดมาก ผมคิดว่าอย่าลืมหัวใจ อย่าลืมหลักสำคัญ เราได้พบกับความผิดพลาดหลายอย่างในเรื่องเหล่านี้มาแล้ว เจ็บปวดกันมาแล้ว กลับมาเถอะ กลับมาอยู่กับความถูกต้อง กลับมาเถอะ กลับมาอยู่กับประชาชน -----

แล้วถ้าอย่างนั้นแล้ว คนที่จะมาจากประชาชนเท่านั้น คือคนที่ถูกต้องเหมาะสมในระบอบของเรา เราจะวิ่งกลับไปสู่นั้น เพื่อที่จะพัฒนาประชาธิปไตยของเรา ไม่ต้องกลัวหรือกลัวใคร ประชาธิปไตยมันมีวิวัฒนาการของมันเอง และผมเชื่อว่าคนไทยมีจิตวิญญาณที่อยากกลับไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นประจักษ์อย่างในสถานการณ์ขณะนี้ด้วยซ้ำไป และเชื่อเถอะ เราก็ไม่อยากจะให้ใครมาสืบทอดต่ออำนาจ หรือแสดงลักษณะอำนาจนิยมอยู่ในประเทศนี้อีก เราไม่ต้องการผู้นำในลักษณะเหล่านั้น เราเจ็บปวดมาแล้วไม่ใช่หรือ กลับมาเถอะครับ กลับมาอยู่กับประชาชน หากแม้จะมีผู้นำ หากแม้จะมีนายกรัฐมนตรี ก็ให้เขามาจากการเลือกตั้งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ พี่ศิวะครับ มีชื่อท่านประวิทย์ ท่านประวิทย์อาวุโสกว่าพี่ศิวะนะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ได้ครับ ไม่ขัดข้อง แต่เมื่อก็เห็นพี่เกียรติชัยเรียกกลับมา ผมเลยต้องกลับมาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านประวิทย์ครับ

นายประวิทย์ อัครชิโนเรศ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม ประวิทย์ อัครชิโนเรศ สสร. ครับ เกี่ยวกับความเห็นในเรื่องนี้นะครับ ความจริงผมว่ามันค่อนข้างจะเห็นชัดอยู่แล้ว ตามที่เราไปรับฟังความคิดเห็นนะครับ ส่วนมากเราก็ฟังคิดเห็นมาว่า ประชาชนต้องการนายกรัฐมนตรีที่มาจาก การเลือกตั้งนะครับ อันนี้ก็ค่อนข้างแน่นอน เสร็จแล้วขณะนี้ที่เราทำงานกันมานักนะครับ ครึ่งปีแล้วนะครับ แล้วก็ช่วยกันมาสร้างรากฐานของประชาธิปไตยนะครับ แล้วถ้าเราฟังจากข่าววิเคราะห์ทางเศรษฐกิจจะครับ ก็จะพูดถึงว่าไตรมาสสี่เศรษฐกิจจะฟื้นตัว เพราะเราจะมี การเลือกตั้งนะครับ แล้วก็หลายหน่วยงาน หลายสถาบันกับบอกว่า เศรษฐกิจจะดีขึ้น เขาก็คงจะคิดว่าส่วนหนึ่งนี่คงจะมีเงินใช้จ่ายในการเลือกตั้งเข้ามาจะครับ เมื่อเราเลือกตั้งเข้ามาได้แล้วนะครับ แล้วเราก็เกิดไปตั้งมีนายกรัฐมนตรีที่ไปตั้งจากที่ไหนมาไม่รู้ที่ไม่ใช่มาจากการเลือกตั้ง ผมคิดว่ารากฐานประชาธิปไตยที่เรา กำลังสร้างกันอยู่นี้ มันจะไปขัดกับตัวเองหรือเปล่าครับ ผมว่ามันไปขัดกับตัวเองมันอยู่ ฉะนั้นเราก็ทำสิ่งหนึ่งแต่ที่เราให้ผล

มันออกมาอีกอย่างหนึ่งนะครับ ผมว่าคนเขาคงจะคิดไม่ออกเหมือนกันนะครับ ฉะนั้นผม
ไม่อยากจะใช้เวลามากนะครับ ผมคิดว่าเราน่าจะพึงพอใจได้เลยครับว่า นายกรัฐมนตรีต้องมาจากการ
เลือกตั้งครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ขอบพระคุณครับ ตอนนี้รายชื่อนี้ครับ ก็มีท่านศิริะครับ ท่านสุนทร อาจารย์นครินทร์ ท่าน
อังคนานะครับ ท่านวินัสสือหรือครับ พวกเราก็ฟังให้ครบถ้วนแล้วกันนะครับ หรือว่าถ้าท่านใด
จะสละได้ครับ ท่านศิริะครับ ให้สุภาพสตรีหรือครับ เปล่าครับ นี่ท่านสุนทรก็รออยู่ครับ ท่าน
สุนทรเชิญครับ เข้าใจว่าท่านสุนทรนี้อาจุโสกว่าท่านศิริะครับ เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุนทร จันทรังสี
สสร. นม. นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่หลายคนกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ถนนแห่งประชาธิปไตยมิได้
ปูด้วยกลีบกุหลาบ ตรงกันข้าม กลับปูลาดด้วยขวากหนามและเลือดเนื้อ หลายคนอาจจะยัง
ไม่ได้ผ่านเหตุการณ์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ สำหรับในตอนนี้ก็มีนะครับ เพราะยังหนุ่มอยู่ หรือยังเด็กอยู่
ในช่วง ๒๕๑๖ -----

- ๘๘/๑

แต่ผมมีโอกาสผ่านมาสืบหาเหตุการณ์แล้ว และถ้าเราจะย้อนไปถึงเหตุการณ์ล่าสุดที่สมรภูมิบนถนนราชดำเนิน เมื่อ ๑๕ ปีที่แล้ว ทุกคนก็คงทราบดีว่า สาเหตุไม่ใช่เรื่องอะไรมาเลย เรื่องที่เกิดขึ้น เพราะประชาชนสู้กับอาวุธสงคราม เพราะเขาต้องการนายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้ง ผมจะไม่พูดมาก เพราะว่าเราจะไม่มีความอีกแล้ว กระผมคิดว่าอวสานของ สสร. จะมาถึงในอีกไม่เกิน ๓ วัน แล้วนะครับ ถ้าเราลงความเห็นตรงข้ามกับความเห็นของกรรมาธิการยกร่าง กระผมขอใช้คำนี้แหละครับ อวสานมาถึงแน่ครับ อีกไม่เกิน ๓ วัน เราจะนั่งประชุมอยู่ที่นี้ไม่ได้ มวลชนจะมาเยี่ยมเราเป็นแสน สภาพของเราจากคน จากมนุษย์จะเปลี่ยนเป็นอะไรไปก็ไม่ทราบ เป็นสีเทาอะไรไป

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไรครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ครับ ชีวิตทั้งชีวิตก็จะหมดความภาคภูมิใจ โดยเฉพาะผมตอนนี้ก็เป็น สว. แล้ว กว่าหกสิบแล้วนะครับ ก็จะหมดสิ้นกัน ผมเคารพความคิดของท่านอาจารย์ศรีราชา เจริญพานิช เพราะได้ยินชื่อเสียงท่านมานาน ด้วยความเข้าใจผิด ที่เข้าใจผิด เพราะว่าผมชอบทานซอส (Sauce) ศรีราชา พอเจอท่าน ผมก็ดีใจ จับมือ จับไม้กับท่าน ผมบอกว่า แหมท่าน ท่านตั้งชื่อของท่านเป็นบริษัทท่านดีมากเลย ท่านก็บอกว่าไม่ใช่ ผมชื่อศรีราชา เจริญพานิช แต่คนนั้นเขา บริษัท ศรีราชาพาณิชย์ แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็เห็นว่าท่านมีจุดยืนทางวิชาการของท่านดี ความเห็นของท่านควรเคารพอย่างยิ่ง เป็นทางออกอีกทางหนึ่ง สำหรับในอีกสถานการณ์หนึ่ง แต่ว่าสถานการณ์ในขณะนี้ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง พระพุทธองค์สอนไว้ว่า คนเราต้องมีกาลเทศะ และกาลเทศะนี้สำคัญอย่างสูงสุด เพราะเป็นความหายน่ะของประเทศชาติก็ว่าได้ หากเราตัดสินใจผิด หากสภาแห่งนี้ตัดสินใจพลาด ที่ผ่านมามายมาตรา เราก็ตัดสินใจพลาดไปแล้ว เพราะไม่ยึดถือแบบอย่างของประเทศที่เขาเจริญแล้ว เราอย่าตัดสินใจพลาดอีกเลยครับ

และอีกอย่างหนึ่งที่ผมอยากจะขอรับรองต่อไป วิธีที่จะแขวนมาตราอะไรต่ออะไร ขอความกรุณายกเลิกด้วยครับ อย่าซื้อเวลาครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายสุนทร จันทรังสี : เมื่อเราพิจารณารายมาตราแล้ว ถึงไหนก็ให้มันรู้กันถึงนั้นเลยครับ มันไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ผมคิดว่าเราต้องไตร่ตรอง ในห้องอาหารมีเพื่อนสมาชิกบางคนกล่าวกับผมว่า จำเป็นที่จะต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งมา เพราะว่ามันมองแล้วรัฐบาลที่จะขึ้นมาดูพรรคการเมืองแล้วไม่เข้มแข็ง ผมว่าไม่ต้องห่วงหรอกครับ ประเทศชาติเราเสียหายไปมากแล้วถ้าระหว่างนี้จะยอมล้มลุกคลุกคลาน เลือกลงแล้ว เลือกลงอีก อีกสักสองสามที่ ผมว่าก็แข็งแรงขึ้น ผมขอสนับสนุนกรรมาธิการยกร่าง ให้นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
เดี๋ยวท่านจ่ายค่าโฆษณาไปด้วยนะครับ ส่วนเรื่องแขวนนี้ เดี่ยวดูตามความเหมาะสมแล้วกัน เพราะบางที่จำเป็นต้องแขวน เพราะมันจะไปเชื่อมโยงอีกบางมาตรานะครับ อาจารย์ศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศิวะ แสงมณี สสร. อาวุโสหน่อยนะครับ ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียนกับที่ประชุมว่า ความคิดเห็นของพวกเราที่แตกต่างกันได้นะครับ เพราะฉะนั้นความคิดเห็นของท่านอาจารย์ศรีราชา อาจารย์เจิมศักดิ์อะไรก็แล้วแต่ ก็เป็นสิ่งที่พวกเราเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เพราะว่าผมเชื่อว่า ทุกคนคงมีแนวคิดในการที่อยากทำให้บ้านเมืองนั้นไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง แล้วก็มีคามมั่นคง แต่ว่าแนวคิดบางที่อาจจะไม่เหมือนกัน-----

มุมมองอาจจะต่างกัน อย่างที่อาจารย์เจิมศักดิ์ว่า เป็นการมองต่างมุมนะครับ ผมเองปกติก็เดินอยู่กับอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ บางทีก็เดินข้างหลังท่านบ้าง บางทีก็เดินข้างหน้าท่านบ้าง แล้วแต่เวลาที่แคบ หรือที่กว้างนะครับ ถ้าหากว่าเป็นที่แคบ ผมก็เดินอยู่ข้างหลังท่านนะครับ ถ้ากว้างผมก็รีบไปก่อนนะครับอันนี้ เพราะฉะนั้นมุมมองท่าน กับผมบางทีก็อาจจะไม่ค่อยตรงกันนะครับ แต่ว่าเท่าที่ผ่านมานี้เราตรงกันหลายเรื่อง แล้วมุมมองผม กับกรรมาธิการยกร่าง ก็จะไม่ค่อยตรงกัน เดิมนะครับ แต่เพิ่งจะมาตรงกันวันนี้เป็นครั้งแรกในชีวิตนะครับ ที่มาทำหน้าที่ใน สสร. นี้ เพราะว่าอะไร รู้ไหมครับ พวกเราคงคิดว่า มาตรานี้อาจจะไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ที่จริง คือความเป็นตายของประเทศเลยที่เดียวนะครับ มาตรานี้มาตราเดียวสามารถจะทำอะไรให้บ้านเมืองนี้ เกิดความย่อยยับไปได้ หรือจะทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีโอกาสคลอดออกมาอีกเลยก็ได้ครับ ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ใช่เพราะว่าเรื่องแรงกระแสดันนะครับ แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องของหลักการ ผมเห็นด้วยกับพี่เกียรติชัยว่า เราควรร่างรัฐธรรมนูญนี้ เราได้ตั้งปณิธานว่า เราจะร่างเพื่อพี่น้องประชาชน จะเอาอำนาจของพี่น้องประชาชนให้พี่น้องประชาชนใช้มากที่สุดนะครับ เพราะฉะนั้นอำนาจที่พี่น้องประชาชนใช้มากที่สุด ก็คือผ่านทางอำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจบริหาร เพราะฉะนั้นอำนาจบริหารนั้น ถ้าไม่มาจากพี่น้องประชาชน เราจะเชื่อมั่นได้อย่างไรครับว่าคน ๆ นั้นจะมาทำหน้าที่ให้กับพี่น้องประชาชน ผมคิดว่าถ้าเราจะได้มาตรานี้มา เราออกไปรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ และผมคิดว่า เกือบเก้าสิบกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ทั่วประเทศบอกว่า นายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวันนี้ถ้าเรามากลับคำ ก็เหมือนกับว่าเราไม่เคารพเสียงของพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่ บอกกับเรามาว่าอย่างนั้น พวกเราจะมีโอกาสออกไปรณรงค์กับพี่น้องประชาชนได้อย่างไรครับ เพราะคำถามแรกเขาจะถามว่า เอ้า ที่รับฟังไปครั้งที่แล้วว่าอย่างไร กับบอกแล้วไง นายกต้องมาจาก สส. ต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไปเขียนคนละอย่าง แล้วจะมาประชาสัมพันธ์ได้อย่างไร จะมาให้พวกเราทำประชามติได้อย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ว่าเราไปรับมาจากพี่น้องประชาชน อันที่ ๒ ผมคิดว่าระบบรัฐสภานะครับ ไม่ว่าใครจะเรียนมาจากทฤษฎีไหนก็ตาม ต้องยอมรับว่านายกรัฐมนตรี กับสภาต้องมีความผูกพันซึ่งกันและกัน และจะต้องมาจากรฐานของอำนาจนิติบัญญัติครับ ยกเว้นระบบประธานาธิบดี ซึ่งมีการเลือกตั้งโดยตรง อันนั้นก็เป็นอย่างอื่นระบบหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุขอย่างของบ้านเรา นะครับ อันที่ ๓ ผมคิดว่า มาตรานี้กว่าเราจะได้นั้น เราได้มาท่ามกลางเลือด เนื้อของพี่น้องประชาชนส่วนหนึ่งที่ได้เสียสละไว้ที่ถนนราชดำเนิน และถนนนี้พวกเราก็ยังต้องไปอยู่ประจำ เราคงจะต้องมีความอับอายว่า วันหนึ่งเรา มาทำลายความเสียสละของพี่น้องที่ได้เอาเลือดทาไว้ที่ถนนราชดำเนินนะครับ ผมคิดว่าเราคง จะไม่ต้องการไปยังจุดนั้นอีกแล้วนะครับ อันที่ ๔ อันที่ ๕ ก็แล้วแต่นะครับ ถ้าเราให้คนอื่นมา เป็นนายกรัฐมนตรีได้นั้น ก็เหมือนกับเราส่งเสริมกระบวนการซื้อ ขายยกข่ง เพราะใครก็ได้ที่ถือ เงินมาสามารถซื้อในสภานี้ได้ ซื้อยกข่งเลยนะครับ เพราะว่าเขาไม่ต้องไปสมัครสภา ผู้แทนราษฎร เพราะว่าไปสมัครก็อาจจะไม่ได้ก็ได้ ถึงแม้จะมีเงินอย่างไร แต่มาซื้อในสภานี้ซื้อได้ ง่ายมาก และมีโอกาสด้วยนะครับ เพราะฉะนั้น คนที่ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน ครังนี้ก็มีโอกาสที่ อาจจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีได้ โดยที่ไม่มีความผูกพัน หรือเชื่อมต่อกับอำนาจนิติบัญญัติเลย ยกเว้นว่า สส.ไปเลือกเขาเท่านั้น แต่ว่าเขาไม่ใช่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนนะครับ ผมคิดว่าคนที่ จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นต้องกล้าที่จะลงไปสมัครรับเลือกตั้ง คนเราถ้าอยากเล่นสงกรานต์ต้อง อย่กลัวเปียกน้ำ ถ้ากลัวเปียกน้ำก็ไม่รู้จะมาเล่นทำอะไรนะครับ ก็อยู่ในบ้านดูทีวี (TV) ไปแล้ว กันนะครับ อีกอันหนึ่งครับ ผมทราบครับว่าเวลาผ่านไปนิดหนึ่ง แต่ว่าเนื่องจากผมยังไม่ค่อยได้ พุดวันนี้ครับ เพิ่งจะมีอารมณ์วันนี้เองนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตท่านประธานลัก ษณ์หนึ่งนะครับ -----

ผมคิดว่า ถ้าหากพวกเรานั้นนะครับ ซึ่งที่จริงผมเชื่อว่า พวกเราที่มีความหวังดีต่อชาติ บ้านเมืองแน่นอนครับ เพียงแต่ว่าความคิดเห็นอาจจะต่างกันเท่านั้น เพราะฉะนั้นวันนี้ ผมอยากให้พวกเรากลับมาให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนครับ เพราะว่าในหลายมาตรา ผมคิดว่า บางที่เราลืมเลือนพี่น้องประชาชนไปบ้าง แต่ว่าอันนั้นก็ยังไม่สำคัญมากเท่ากับมาตรา นี้ ผมคิดว่าถ้าเราเคารพประชาชน รักประชาชน เราต้องให้นายกรัฐมนตรีมาจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนิ้วของท่านวันนี้ที่จะกดไปยังปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย มีความหมายที่สุด ขอความกรุณาให้ใช้นิ้วของท่านตรง ๆ ใช้สมองของท่านโดยที่ไม่ต้องถูกรบกวนจากเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดนะครับ ที่จะทำให้นิ้วของท่านบิดเบือนไปนะครับ ผมเชื่อว่า นิ้วของท่านวันนี้ ถ้าตรงไปตรงมาจะนำพาประเทศนี้ไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง แต่ถ้านิ้วของท่าน เกิดอาการเกร็ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดียว ให้เขาคิดเองดีกว่าครับ

นายศิระ แสงมณี : ไม่ใช่ครับ คือว่าเขาอาจจะคิดไม่ถึงก็ได้ เพราะว่าผมพูดเรื่องนี้ เขาอาจจะไปคิดถึงเรื่องทั่วไปได้ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า นิ้วของท่านที่กดลงไปในวันนี้ จะนำพาประเทศนี้ไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง หรืออาจจะพาประเทศนี้ไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งพวกเราคงไม่อยากเห็น ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกครับ มีสมาชิกเสนอแสดงความจำนงไว้นะครับ มีอาจารย์ นครินทร์ คุณอังคณา ท่านวินัส นะครับ จริง ๆ ถ้าตัด ผมก็คงจะกลายเป็นไม่ยุติธรรมอีกนะครับ แต่ถ้าจะตัด สมาชิกก็ต้องเสนองดปิดอภิปรายกันเองนะครับ มีไหมครับ ไม่มีนะครับ ไม่มีเชิญอาจารย์นครินทร์ครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ท่านประธานครับ ผมเสนอทางออกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อย่าออกเลยครับ ให้พูดให้จบเถอะครับ เดียวจะไปใหญ่ครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ครับ ขอบคุณครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
อาจารย์นครินทร์ครับ

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ นะครับ สสร. ครับ การตัดสินใจเรื่องนี้
มีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ และผมคิดว่า เป็นเรื่องเป็นเรื่องตายของการร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้ด้วยนะครับ ความจริงการโต้เถียงเรื่องนายกรัฐมนตรียะต้องมาจาก สส. หรือไม่
ผมเองก็พูด เราคุยกันในกรรมาธิการมานานพอสมควร เสียงส่วนใหญ่ก็ตัดสินใจไปแล้ว
แต่ผมเคารพเสียงส่วนน้อย ซึ่งก็ยังคงความเห็นของท่านอยู่ ความสำคัญของเรื่องนี้นี้นะครับ
ผมอยากจะพูด ๓ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ความจริงก็ซ้ำซ้อนกับที่หลายท่านพูดแล้วว่า มันเป็นเรื่องของการ
การต่อสู้ในการเมืองของไทยเราเอง ผมจำได้หลายท่านพูดถึงการเสียชีวิต บางคนพูดถึงเรื่อง
การต่อสู้อะไรต่าง ๆ ซึ่งผมคิดว่า ประเด็นเหล่านี้มันสะสม มันเป็นทุนทางสังคม เป็นทุน
ทางประวัติศาสตร์ซึ่งลบยาก ผมคิดว่าการตัดสินใจที่จะไม่ให้นายกมาจาก สส. นี่ แสดงว่าท่าน
จะต้องหักประวัติศาสตร์กัน แล้วก็หลายเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อคนส่วนใหญ่ ผม
คิดว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องประเด็นที่ ผมจะไม่ขอพูดยาว เพราะว่าหลายท่านก็พูดไป ผมฟังก็
ได้ว่า ประเด็นของการต่อสู้ว่าจะได้นายกมาจาก สส. นี่ใช้เวลายาวนานหลายสิบปี เมื่อ
เราผ่านขั้นนี้มาแล้วก็ ในความเห็นของผมอย่าถอยหลังกลับไปเลยนะครับ อย่าถอยหลังกลับไป
ให้นายกรัฐมนตรีมาจากคนนอกเลย

ประการที่ ๒ ซึ่งผมคิดว่าเรื่องใหญ่ นอกจากเรื่องประเด็นแล้ว รัฐธรรมนูญ
นั้นมันเป็นกฎ กติกาของประเทศ มันเป็นหน้าตาของประเทศด้วยนะครับ การที่เป็นหน้าตาของ
ประเทศมันจะต้องถูกแปลออกไปเป็นภาษาต่างประเทศด้วย มันเกี่ยวข้องกับความรู้สึก
เขาบอกความไว้วางใจทางการเมืองนี้ ที่เรียกว่า ทรัสต์ (Trust) นี่เป็นเรื่องใหญ่มาก มันก็คล้าย
ระบบเศรษฐกิจเหมือนกัน ถ้าความไว้วางใจไม่มี มีความเคลือบแคลง ซึ่งมันดีความไปได้เยอะ
มาก หลายท่านจะบอกว่า ให้สมาชิกได้โหวตกันเองว่าจะเชิญใคร ไม่เชิญใคร แต่ผมเชื่อว่า ถ้า
เขียนแบบนั้นนี่ ระบบการจัดการทางการเมือง นอกสภามันจัดการได้อยู่แล้ว จะด้วยใช้กลไก
อะไรก็ตาม และการโหวตกันในสภาที่จะเชิญคนนอกนั้นเป็นเรื่องที่เราไม่ประสพการณ์มานาน

และผมคิดว่า ความไม่ไว้วางใจอันนี้จะทำให้รัฐธรรมนูญนั้นหมดสภาพไปเลยนะครับ ผมว่า
นี่เป็นเรื่องใหญ่ มันทำลายเกียรติภูมิ ทำลายความเชื่อมั่น -----

- ๙๒/๑

รัฐธรรมนูญไม่ใช่แค่กติกาอย่างเดียว มันเป็นการเชื่อมั่น เป็นความศรัทธาทั้งหมดลงไปด้วย ผมคิดว่า ถ้าเขียนแบบนั้นความไว้วางใจหายไปเลยนะครับ เหมือนกับการพิมพ์แบงก์ (Bank note) หรือพิมพ์ธนบัตรแล้วเราก็มองว่า ธนาครจะจ่ายได้ออย่างนั้นนะครับ หรือเช็ค (Cheque) ไปโดยที่รู้ว่า ไม่แน่ว่าจะจ่ายได้ หรือจ่ายไม่ได้ วัดดวงเอาที่แล้วกัน ขึ้นก็อาจจะได้เงิน หรือขึ้นไปก็อาจจะไม่ได้เงินนะครับ มันยุ่งวุ่นวายมาก ความไม่ไว้วางใจนั้นมันจะก่อให้เกิดปัญหาทางการเมืองอีกยาวนาน

ประการสุดท้ายนี้ผมคิดเป็นหลักรัฐศาสตร์ ซึ่งผมควรจะต้องพูด การที่นายกรัฐมนตรีเป็น สส. แล้วเราก็มองทั้งหมดมาให้เป็นอย่างนี้ ต้องอย่าลืมนะครับว่า ท่านนายกนั่งอยู่ในสภา แล้วถ้าไม่ได้เป็นสมาชิกสภา ระบบต่าง ๆ จะจัดการกันอย่างไร แนนอนในต่างประเทศนี้เขาไม่เขียน แต่เขาก็มีมารยาทดีพอว่า คนในสภาจะไม่เชิญคนนอกมาเป็น แล้วคนนอกก็จะไม่บ้าจี้มารับเป็นด้วยครับ มันเป็นเรื่องของมารยาท เพราะเมื่อท่านนายกมาอยู่ในสภา มันมีกระบวนการของการตอบกระทู้ มีกระบวนการของกรรมาธิการ ผมก็ทราบ ว่าต่อไปกรรมาธิการสภาก็มีบทบาทขึ้นมาอีกเยอะ มีกระบวนการของการอภิปรายไม่ไว้วางใจ มีการอภิปรายทั่วไป ซึ่งอาจจะโหวต ไม่โหวต มีกระบวนการทางสภา ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนนอกนี้ ผมบอกท่านได้เลยนะครับ กระบวนการทั้งหมดที่ร่างมาที่ท่านใช้เวลาหลายเดือนที่ทำมานี้ จบกันพอดีครับ ท่านไม่ต้องพูดถึงเรื่องสภาเข้มแข็ง กระบวนการสภา ซึ่งท่านดำเนินการมาเป็นอย่างดีเรียบร้อยทั้งหมดนี้ จบลงเพราะนายกรัฐมนตรีไม่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภาครับ ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องเป็น เรื่องตาย เป็นหลักการทางรัฐศาสตร์นะครับว่า สมาชิกในระบบรัฐสภานั้นฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้าฝ่ายบริหารต้องเป็นสมาชิกรัฐสภา ส่วนคณะรัฐมนตรี คนอื่นก็ควรจะเป็นนะครับ โดยมารยาทควรจะเป็น แต่ก็ไม่ถึงขนาดตายตัวว่า เราจะไม่เอารัฐมนตรีคนนอกมาไม่ได้ครับ แต่ตัวผู้บริหาร คณะผู้บริหารสูงสุดในระบบรัฐสภา คือท่านนายกควรอย่างยิ่ง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมาจากสภา ถ้าไม่มาจากสภา กระบวนการทางรัฐสภาดำเนินการไม่ได้เลยนะครับ จะตอบกระทู้กันอย่างไร ผมอยากรู้ครับ แล้วถ้านายกเป็นคนนอกด้วย กระบวนการทั้งหมดมันแปรปรวนไปทั้งหมด แล้วมันจะกลายเป็นระบบ ซึ่งถามว่ามีอยู่ไหม ก็ต้องบอกว่าเราก็คงจะถูกจัดลงไปอยู่ในฟุตบอลดิวิชั่น (Football division) อีกชนิดหนึ่งนะครับ ก็คงจะเป็นระบบรัฐสภาที่ล้าหลังมาก ๆ ซึ่งผมไม่เห็นด้วยเลย เพราะฉะนั้น

โดยหลักวิชานั้นผมคิดว่า กรรมวิธีการได้ตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องแล้วว่า นายกรัฐมนตรีต้องมาจาก สส. ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ คงเหลือ ๒ ท่านนะครับ ท่านอังคณา กับท่านวินัส ท่านอังคณายังตั้งใจใหม่ครับ ประสงค์อภิปรายอยู่หรือเปล่าครับ เชิญครับ

นางอังคณา นีละไพจิตร (กรรมการ) : ขอบพระคุณค่ะ อังคณา นีละไพจิตร สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพคะ เราสอนประชาชนเสมอว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นประชาชนย่อมต้องมีสิทธิที่จะเลือกผู้นำของตนเอง ถ้าหากว่าเรากำหนดว่า นายกต้องมาจากผู้อื่นซึ่งไม่ใช่มาจากประชาชน หรือเปิดช่องให้นายกมาจากที่อื่น ก็หมายถึงเราเองกำลังดูถูกประชาชน จริงอยู่นะคะ อาจมีผู้เคยพูดว่าประชาชนเป็นอย่างไรเราก็ได้ สส. แบบนั้น เราก็ได้ผู้นำแบบนั้น แต่ปัญหาเหล่านี้เกิดจากความไม่รู้ของประชาชนเอง เกิดจากปัญหาการด้อยการศึกษา ใครก็ตามที่เอนนโยบายประชานิยม หรือการให้มหาลกหล่อ ประชาชนก็อาจจะหลงไปได้ชั่วคราว ชั่วคราว แต่สุดท้ายนี้ดิฉันยังเชื่อแน่ว่า นายกที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งไม่มีวันที่จะเข้าใจปัญหาประชาชนอย่างแท้จริง นายกที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งอาจมีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหาร ในด้านการต่างประเทศ แต่ไม่มีวันที่จะเข้าใจถึงปัญหาคนยาก คนจนจริง ๆ ดิฉันหวังว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญชุดนี้ คงจะไม่ไปสะกิดแผลเก่าที่เกิดขึ้นกับประชาชนเมื่อครั้งหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาให้เลือดซึมขึ้นมากอีกนะคะ ท่านประธานคะ รัฐธรรมนูญฉบับนี้แปลกกว่ารัฐธรรมนูญฉบับอื่นที่ต้องผ่านการลงประชามติ แต่ถ้าหากว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้สามารถผ่านประชามติได้ ประชาชนจะรู้สึก ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ประชาชนจะต้องรู้สึกหวงแหน และปกป้องรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามก็จะไม่มีความชอบธรรมที่จะมาทำลายรัฐธรรมนูญของเขาได้ ดิฉันว่า ถ้าหากว่ามาตรานี้ไม่ผ่าน เผลอ ๆ เราอาจไม่ต้องทำประชามติก็ได้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านวินัส เมื่อก็เสนออะไรครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ผมขอบคุณท่านประธานครับ ถ้าผมรออาวุโส ผมไม่ได้
พูดหรือครับท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วินัส ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอประทานโทษครับ ของท่านยกมือที่หลังเพื่อนนะครับ เดี่ยวจะกลายเป็นผมไม่ให้ท่านพูด

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ครับ ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : นะครับ
เชิญครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ให้ผมพูดตอนนี้เลยไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ใช่
ครับ หหมดแล้วครับ เหลือท่านคนเดียวแล้วครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ เกี่ยวกับมาตรา ๑๖๗
(๒) นี่ ผมว่าเป็นเรื่องที่ไปะบาง จริง ๆ แล้วผมจะอภิปรายสนับสนุนยกร่างนะครับ แต่ตอนนี้
เปลี่ยนใจแล้วครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า เราต่างฝ่ายต่างหวังดีต่อชาติบ้านเมืองทั้งนั้น ไม่ว่า
นายกจะมาจากคนนอก หรือนายกจะมาจาก สส. ก็ตาม ส่วนใหญ่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ที่ผม
เคารพนับถือทั้งนั้นในสภาแห่งนี้ครับ สิ่งที่ยากจะกราบเรียน ก็คือเรายอมรับในสังคมที่
เกิดความแตกต่างจากตรงนี้ ในหลักการที่เห็นว่า แต่ละท่านก็มีเหตุผลสนับสนุนซึ่งก็เป็น
ทางออกอย่างหนึ่งเช่นกัน แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในระบบของการเลือกตั้งระบอบ
ประชาธิปไตยนั้น เรายืนหลักของการต่อสู้ตั้งแต่อุดมการณ์ มาถึงพรรคการเมือง มาถึงหัวหน้า
พรรค แล้วถึงจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีอันสมเกียรติ เหล่านี้ต่อสู้มาจากประสบการณ์ทาง
การเมืองทั้งสิ้น ล้วนแล้วแต่ใช้เวลา แต่ว่าขออนุญาตเอ่ยนามท่านอาจารย์ศรีราชา กับท่าน
อาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านก็หวังดี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ไม่ต้องพาดพิงนะครับ เดี่ยวไม่จบครับ เอาของท่านเลยครับ เชิญครับ

นายวินัส มานมุงศิลป์ : ถ้าอย่างนั้นผมขอให้ท่านประธานเลขาฯ ช่วยหาทางออกให้ทั้ง ๒ ท่านนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกครับ ถือว่าหลายท่านอภิปรายก็แสดงจุดยืนของแต่ละท่านนะครับ ผมว่าน่าจะพอเพียงแล้วครับ เป็นที่เข้าใจแล้วครับว่า เจตนาของแต่ละท่านจะคิดอย่างไรนะครับ ท่านชูชัย ท่านพูดไปแล้ว พอเถอะครับ นะครับ ทุกคนก็ได้พูดกันแล้วครับ ขอความกรุณาเถอะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมจะถามท่านสมาชิกนะครับว่า ท่านเห็นด้วย เดี่ยวท่านโทษนะครับ ในมาตรา ๑๖๗ กรรมการมีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิมก่อนมีการแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ หากท่านสมาชิก เมื่อที่อภิปรายกัน คืออยู่ในวาระที่ ๒ นะครับ วาระอื่นท่านคงไม่ติดใจนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการในวาระที่ ๒ นะครับ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ศรีราชาที่ขอสงวนความเห็นไว้ โดยขอตัดออกทั้งหมดนะครับ ถูกไหมครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ ก็มีอยู่ ๒ ทางนะครับ อาจารย์กิตติมีอะไรครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานพูดถึงว่า วาระอื่นไม่ติดใจนั้น ไม่ใช่ครับ กลุ่มที่ ๒ ยังขอติดใจในวาระที่ ๔ อยู่ครับ ขอให้พิจารณาเฉพาะวาระที่ ๒ ก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อ้อ ยังมีอยู่นะครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : ครับผม ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นท่านโทษนะครับ อย่างนั้นเฉพาะวาระสองนะครับ วาระที่ ๒ ของท่านอาจารย์ศรีราชา ขอตัดออกทั้งหมดนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยที่จะ

ตัดออกทั้งหมดนะครับ เฉพาะวรรคสองนะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มีอะไรครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมขอถามนิดเดียวครับท่านประธาน ผม เจิมศักดิ์ครับ ถ้าผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่ว่าผมมีเงื่อนไขว่า ในระยะเวลาหนึ่งแล้วนี้ ให้งดใช้วรรคนี้ ผมจะกดอะไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็กดได้ ๒ อย่างนี้ละครับ อย่างอื่นอาจารย์ต้องคิดเอาเองแล้วครับ เพราะมันมีแค่ ๒ ญัตติครับ ตอนนี้นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ตกลงอย่างอื่นกดไม่ได้ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ อย่างอื่นกดไม่ได้ครับ ตัดสินใจเองครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เดียวไปกดที่บ้านแล้วกัน ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ แต่อย่าเอาเครื่องที่รัฐสภากลับไปนะครับ ท่านลงคะแนนเรียบร้อยหรือยังครับ ลงคะแนนเรียบร้อยทุกท่านแล้วนะครับ ขอปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วย ๗๓ ไม่เห็นด้วย ๔ งดออกเสียง ๓ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

พรรคที่ ๓ นะครับ พรรคที่ ๓ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี
 นะครับ พรรคที่ ๔ นะครับ มีส่วนของท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี นะครับ ของอาจารย์เจิมศักดิ์
 ปิ่นทอง นะครับ แต่ของอาจารย์เจิมศักดิ์นี้รู้สึกจะเหมือนกับกรรมาธิการไปแล้วนะครับ
 เดียวนะครับอาจารย์ครับ ท่านสุรชัยนะครับ เชิญของอาจารย์วิชัยก่อนนะครับ อาจารย์กิตติครับ
 เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาว่าง
 รัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม กิตติ ตีระเศรษฐ์ สสร. ครับ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๖๗ พรรค
 สี่นี้นะครับ ได้มีการแก้ไขไปจากร่างเดิม โดยทางกรรมาธิการได้แก้ไขนะครับ ซึ่งของเดิมได้
 กำหนดไว้ว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ หรือเกินกว่า ๘ ปีมิได้ สุดแต่
 ระยะเวลาใดในการดำรงตำแหน่งกรณีใดจะยาวกว่ากันนะครับ ซึ่งต่อมาในร่างปัจจุบันก็ได้ตัด
 ให้เหลือแต่เพียงว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า ๘ ปีมิได้
 นะครับ ท่านประธานครับ ในประเด็นนี้นะครับ กลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี ซึ่งผมเป็นผู้รับรอง
 ญัตติอยู่ด้วยนะครับ ได้ขอเสนอแปรญัตติ โดยให้ตัดข้อความในวรรคสองออกทั้งหมด ดังนั้น
 ถึงแม้ว่าทางกรรมาธิการจะได้มีการแก้ไขไปบางส่วนนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 พรรคสีกระมังครับอาจารย์

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : ประธานโทษครับ พรรคสี ถึงแม้ว่าทาง
 กรรมาธิการจะขอแก้ไขไปแล้วบางส่วนก็ดี ทางกลุ่มก็ยังขอที่จะให้มีการตัดออกทั้งวรรคนะครับ
 ซึ่งในเรื่องของการที่ให้เขียนเหลือเพียง ๘ ปี เท่านั้นนี้นะครับ ไม่ให้เกิน ๘ ปีนั้น กระผมคิดว่า
 จริง ๆ แล้วตัวเลข ๘ ปี ก็คงจะยึดโยงอยู่กับเรื่องของวาระการดำรงตำแหน่งที่ว่า วาระของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วาระละ ๔ ปี เพราะฉะนั้นในนี้ก็เหมือนคล้าย ๆ ว่า กำหนดไว้ว่า
 ๒ วาระเช่นเดียวกัน ถ้าไม่มีการยึดโยงกันก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องหาคำตอบเพิ่มเติมด้วยว่า
 ทำไม่ถึงใช้ ๘ ปี นะครับ อย่างไรก็ตามในส่วนนี้นะครับ เหตุผลที่ทางกลุ่มขอเสนอให้ตัดวรรคนี้ออก
 ทั้งหมดนี้นะครับ เนื่องจากว่า เหตุผลจะมีอยู่สองสามประการครับ

ประการแรก การบัญญัติให้นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ หรือเกินกว่า ๘ ปี มิได้นั้น น่าจะขัดแย้งกับสาระสำคัญของการปกครองในระบอบรัฐสมานะครับ ที่การดำรงอยู่ของฝ่ายบริหารจะขึ้นอยู่กับได้รับการสนับสนุน หรือความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกรณีนี้จะไม่ใช้ระบบของการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี อย่างเช่นในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกานะครับ ซึ่งสหรัฐอเมริกาจะมีการปกครองในระบอบประธานาธิบดีนะครับ ดังนั้นในเรื่องนี้นะครับ จึงไม่ควรจะกำหนดในเรื่องของระยะเวลา แต่ควรจะปล่อยให้ไปไปตามกระแสการเมืองก็คือ ถ้าหากว่าประชาชนต้องการ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยังยินดีที่จะสนับสนุนให้ผู้หนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเกินกว่า ๘ ปี ก็ควรจะปล่อยให้ไปไปตามระบบรัฐสมานะครับ แล้วเมื่อสักครู่นี้ในวรรคสองเราก็ได้พูดกันชัดเจนไปแล้วว่า นายกรัฐมนตรีจะต้องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ดังนั้นผู้ที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อมาเป็นนายกรัฐมนตรี เกิดดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วงใด ช่วงหนึ่งและครบเกิน ๘ ปี และต้องออกกลางคัน อันนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องนี้นะครับ คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องของการที่จะรอนสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเช่นเดียวกันนะครับ เนื่องจากว่า ในการอภิปรายในมาตราที่ผ่านมาเนี่ยครับ ได้มีเพื่อนสมาชิกได้ขอเสนอญัตติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๔ วาระติดต่อกัน ซึ่งที่ประชุมนี้ก็ให้ความไม่เห็นด้วยไปแล้วนะครับ ก็คือปล่อยให้เป็นเรื่องของการดำรงตำแหน่งไปตามที่ได้มีการเลือกมาจากประชาชน -----

เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ได้รับการเลือกมาจากประชาชน แล้วมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แล้วจะต้องถูกกำหนดระยะเวลาไว้เพียง ๘ ปี ก็น่าจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องนะครับ

และอีกประเด็นหนึ่งนะครับ เรื่องของการกำหนดระยะเวลาไว้ที่ ๘ ปีนั้น ในทางปฏิบัติก็อาจจะไม่สามารถที่จะบังคับใช้ได้จริงนะครับ ถ้าหากว่าถึงระยะเวลาที่กำหนดแล้วมีการไม่สามารถจะดำรงตำแหน่งต่อไปได้ ก็อาจจะมีผู้อื่นมาคั่นในช่วงระยะเวลาใด เวลาหนึ่ง และหลังจากนั้น ผู้นั้นก็สามารถกลับมาดำรงตำแหน่งได้อีก ๘ ปี เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ผมคิดว่าการบังคับใช้ของวรรคที่ ๔ ในมาตรา ๑๖๗ ก็ไม่น่าจะเกิดผลแต่ประการใดนะครับ ก็อยากจะขอหารือท่านกรรมาธิการยกร่างในประเด็นนี้ว่า ท่านจะมีความเห็น หรือมีเหตุผลประการอื่นที่จะพิจารณาว่า ควรจะดำรงไว้ซึ่งวรรคสี่ตามที่ท่านแก้ไขหรือไม่อย่างไรนะครับ ก็อยากจะรับฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการยกร่างด้วย ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : วรรคสี่ท่านอาจารย์วิชัยขอตัดออกทั้งหมดนะครับ คือไม่ตรงกับของใครนะครับ ไม่ตรงกับท่านอื่นนะครับ เพื่อให้ยุติประเด็นนี้ไปเลยนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ ที่ขอตัดออกทั้งหมดนะครับ คือไม่เอาเวลาเลยครับ ของคนอื่นเขาไม่มีประเด็นนี้ครับ เดี่ยวเขาไปเป็นเรื่องอื่นครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ สำหรับในร่างมาตรา ๑๖๗ วรรคสี่นี้ครับ เป็นการพิจารณาโดยคำนึงถึงพื้นฐานการเมืองของประเทศไทยนะครับ ซึ่งมีปัญหามาเป็นลำดับนะครับ จนกระทั่งได้มีการเสนอไปทางวิชาการว่า ถ้าหากว่านายกรัฐมนตรีนี้ดำรงตำแหน่ง ๒ วาระนะครับ วาระหนึ่ง ๔ ปี และเป็นไม่เกิน ๒ วาระ คือ ๘ ปีนี้ ก็จะลดกระแสความกดดันทางการเมืองนะครับ จากประวัติศาสตร์ทางการเมืองที่ผ่านมา ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยนะครับที่ว่า นายกรัฐมนตรี ๒ วาระ ๘ ปี และอยู่ด้วยความราบรื่นนะครับ จะมีปัญหาโดยตลอดนะครับ โดยเหตุนี้ครับ เมื่อตอนที่มีการยกร่างและเสนอทบทวนในมาตรา ๑๖๗ วรรคสี่นี้ครับ จากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนนะครับ ซึ่งกระผมเองได้พยายามติดตามการรับฟังความคิดเห็นนะครับ ของพี่น้องประชาชนผ่านการรับฟังนะครับ ของกรรมาธิการภาคต่าง ๆ โดยตลอด และติดตามมาโดยตลอดนะครับ ในประเด็นที่ว่า ให้นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่เกิน ๒ วาระนี้ ประชาชนส่วนมากเห็นด้วยครับ ฉะนั้นในกรรมาธิการจึงได้เขียน

ในตอนแรกว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ หรือเกินกว่า ๘ ปี ไม่ได้
 สุดแต่ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งกรณีใดจะยาวกว่ากันนะครับ แต่เนื่องจากว่าเรากำหนด
 ดูจำนวนระยะเวลาแล้วนี้นะครับ เวลา ๘ ปี คือยาวที่สุดของ ๒ วาระ เพื่อไม่ให้สับสนในการ
 ตีความ จึงกำหนดตรง ๆ ว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า ๘ ปีไม่ได้
 ซึ่งหลักการที่ให้ผู้บริหารดำรงตำแหน่ง ๒ วาระนะครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ นะครับ ในการบริหาร
 ในระดับท้องถิ่นนะครับ ได้มีพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่ง
 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๔ มาตรา ๓๕/๒ ก็บัญญัติให้นายกองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดดำรงตำแหน่งนี้นะครับ วาระละ ๔ ปี ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันเช่นเดียวกัน
 นะครับ รวมทั้งกรณีซึ่งเป็นนายกเทศมนตรี ก็มีพระราชบัญญัติเทศบาลนคร พุทธศักราช
 ๒๕๔๖ บัญญัติในลักษณะทำนองเดียวกัน หลักการอันนี้ไม่ได้เป็นหลักการที่เปลี่ยนแปลง
 หรือเพิ่มขึ้นใหม่ นะครับ แต่ว่ามีที่ไปที่มาที่ไปอยู่แล้วนะครับ จึงคิดว่าอันนี้ก็หลักการที่
 กรรมาธิการได้เสนอ และได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนมาโดยตลอดครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
 ประเด็นเดียวกันนะครับ เชิญท่านอาจารย์รุจิราครับ

รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร : ค่ะ กราบเรียนท่านประธานนะค่ะ กลุ่ม
 เดียวกับท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี นะค่ะ ขอประทานอภัยค่ะ ขอสนับสนุนท่านอาจารย์ อธิการ
 กิตติว่า ให้ยกเลิกพรรคสีออกไปให้หมดนะค่ะ ขอได้แย้งท่านกรรมาธิการสักครู่ กรณีประเทศไทย
 เรา นั้นนี้นะค่ะ เรามีนายกรัฐมนตรี ๒๔ คน มี ๘ คนที่มาจากการเลือกตั้ง จากประชาชน คือมา
 จาก สส. นะค่ะ และมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่อยู่ถึง ๔ ปี ๘ ปีนี้คงยากมากนะค่ะ -----

คนที่อยู่ ๔ ปี นั่นก็เป็นเรื่องแปลกแต่จริงในแง่ที่ว่า เมื่อครั้งเป็นรัฐบาลผสมสามารถอยู่ได้ ๔ ปี แต่พอเป็นรัฐบาลที่มาจากพรรคเดียวอยู่ได้แค่ปีเท่านั้น ที่นี้มองได้ในด้านของต่างประเทศบ้าง นะคะ เขาไม่มีเขียนเช่นนี้ เมื่อสักครู่ได้ฟังวาทะที่เป็นคติพจน์ของกรรมาธิการยกกว้างที่ว่า ปรัชญาของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เราไม่ต้องการคนไม่ดี แต่เราต้องการพิทักษ์คนดีด้วย การมีมาตรานี้ก็อาจจะไปเป็นการกีดกันคนที่ดี ในต่างประเทศเขาก็มีนายกรัฐมนตรีที่มาจาก สส. อย่างเช่น อังกฤษ เขาก็มีมาร์กาเรต แทตเชอร์ (Margaret Thatcher) อยู่ถึงเป็น ๑๐ ปี หรือในกรณีของเยอรมัน นายกรัฐมนตรีเฮลมุท โคห์ล (Helmut Kohl) เขาอยู่ ๑๖ ปี การที่อยู่ ๑๖ ปีนี้จึงทำให้เยอรมันทั้งสองที่แตกแยกกัน คือเยอรมันตะวันตก และเยอรมันตะวันออก รวมเป็นเยอรมันเดียวได้ นี่คือของต่างชาติ แต่กรณีของไทยนั้น อย่างว่าแต่ ๘ ปีเลย นายก ที่มาจาก สส. ถ้าอยู่เกิน ๒ ปี ก็นับว่าเก่งมาก เหตุผลที่ให้ตัดวรรคสี่ของมาตรา ๑๖๗ นั้น เพราะว่านอกจากฟังความคิดเห็นของสถาบันทางการศึกษาจาก ๑๒ องค์กรแล้วนะคะ มาตรานี้ ถ้าตัดออกมันจะทำให้ไม่รุ่งรังด้วย เพราะว่าเขียนไว้เนี่ยนอกจากผิดหลักการของระบบ รัฐสภาแล้ว กรณีของไทยความเป็นไปได้อย่าว่าแต่ ๘ ปีเลย ๔ ปี สำหรับนายกรัฐมนตรีที่มาจาก การเลือกตั้งนั้นยากมาก และรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะ ได้ให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนมากมาย เพราะฉะนั้นผู้ใช้อำนาจอรัฐดูเสมือนหนึ่งว่า จะมีเสรีภาพน้อยอยู่แล้ว รัฐบาลที่มาจากการ เลือกตั้งสมัยที่จะถึงนี้ ถ้าอยู่เกิน ๒ ปีก็นับว่าเก่งแล้ว เพราะฉะนั้นอยากเสนอให้กรรมาธิการ ยกกว้างนะคะ ตัดวรรคนี้ทิ้งไป จะได้ไม่รุ่งรังด้วย ขอบพระคุณค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ คือ คณะท่านนี้นะครับ ๒ ท่านแล้วนะครับ ท่านไอรสก็ยกมือขึ้นครับ ท่านสมยศชี้ไหมครับ ก็ยกมือ นะครับ ยังติดใจไหมครับ ๒ ท่าน คงเนื้อหาที่น่าจะเข้าใจไหมครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ครับ ผมสั้น ๆ นะครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย สสร. นะครับ เรื่องของการที่มีการพูดคุยกัน เสนอกันในเรื่องของการ เป็นนายกรัฐมนตรีต่อเนื่องกัน ๒ สมัย ไม่เกิน ๘ ปี ก็เกิดจากความวิตกกังวลนะครับในช่วงที่ ผ่านมา แต่ก็ได้พิสูจน์แล้วว่า การที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีความเคลือบแคลงสงสัยคงจะ เป็นได้ไม่ยาวถึง ๘ ปี เพราะฉะนั้นผมคิดว่า จากนั้นไปเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้คลอดออกไป ผมหวังว่าประเทศไทยคงจะเจริญรุ่งเรืองอย่างต่อเนื่องยาวนาน เพราะฉะนั้นนายกรัฐมนตรี

น่าที่จะได้นายกที่ดีนะคะ ก็ไม่น่าจะปิดโอกาส ผมก็เลยอยู่ในกลุ่มที่เสนอว่า ให้ตัดออกนะคะ
ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นายกรัฐมนตรีนะคะ อย่างนายกรัฐมนตรี เปลี่ยนไปหมดแล้วครับตำแหน่งนี้ครับ ที่นี้ใน
ส่วนที่ตัดออกทั้งหมดนี้นะครับ ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ อ้อ ตอบไปแล้วใช่ไหมครับ ท่าน
ยังยืนยัน เดียวอย่างนั้นผมฟังให้ทั่วก่อนนะคะ จะได้พิจารณาดูว่า จะตัด หรือไม่ตัดอย่างไร
นะคะ ของท่านวิชัยนะคะ ของท่านวิชัยก็อภิปรายครบนะคะ ที่นี้พรรคสีก็มีของอาจารย์
เจิมศักดิ์นี่เหมือนกรรมาธิการ กรรมาธิการเขายอมแล้วนี่ครับ ใช่ไหมครับ แก่เหมือนกันแล้วนี่
เท่าที่ผมดูนี่

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผม เจิมศักดิ์นะคะ ถูกต้องครับ
กรรมาธิการเขาแก้มาตรงกับผม แต่ท่านบอกว่าของผมไปแปรญัตติตรงกับกรรมาธิการ ไม่ใช่
นะคะ เพราะว่าผมยังไม่รู้เลยว่า อันนี้กรรมาธิการเขาจะเขียนอะไร แต่ว่าผมนี้ได้ยื่นแปรญัตติ
ก่อน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ตรงกันแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : แล้วคุณศักดิ์ชัยมีประเด็นที่จะถาม ซึ่งผม
ตอบเขาไม่ได้ ตอนนี้เราตรงกันแล้ว แต่ว่าคุณศักดิ์ชัยถามผม ผมตอบเขาไม่ได้ ต้องกรุณาให้
คุณศักดิ์ชัยถาม เป็นคำถามที่ดีนะคะ ช่วยตอบแทนผมด้วย บัดนี้เป็นของท่านแล้วนะคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
เดี๋ยวค่อยถามนะครับ เอาญาติครับ เดี่ยวสมาชิกที่เขาเสนอไว้จะครับ จะเสียจะครับ ถ้าสงสัยนี้
จะครับ อย่างที่วันนั้นถาม ผมบอกใครไปท่านหนึ่ง สงสัยต้องไปถามกันเองจะครับ ตอนนี้อยู่คดี
ของท่านสุรชัยจะครับ วรรคที่ ๔ เชิญท่านสุรชัย ยังติดใจไหมครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ สำหรับ
มาตรา ๑๖๗ วรรคท้าย กลุ่มของผมได้ขอแปรญัตติไว้จะครับ แต่ก่อนอื่นต้องขอเรียนว่า
เห็นด้วยว่า จะต้องคงมี ๑๖๗ วรรคท้ายอยู่ ด้วยเหตุผลที่ว่า เพื่อให้มีกำหนดระยะเวลาในการ
ดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีไว้จะครับ ไม่เช่นนั้นยิ่งอยู่นาน ยิ่งสืบทอดอำนาจจะครับ
ประเด็นคงมี แต่ปัญหาว่า ควรที่จะกำหนดระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเป็นวาระ หรือเป็น
จำนวนปี กลุ่มของผมเห็นว่า ควรที่จะกำหนดเป็นวาระ โดยขอแปรญัตติว่า นายกรัฐมนตรีจะ
ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้ เหตุผลที่กลุ่มของผมไม่เลือกที่จะใช้ระยะเวลา ๘ ปี
ก็เนื่องจากว่า การที่นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินไข คือต้องติดต่อกันจะครับ ถ้า
ไม่ติดต่อกันก็ไม่เข้าหลักเกณฑ์ ติดต่อกัน ๒ วาเรานั้น ถือว่าได้ทำงานเพียงพอแล้ว การที่กำหนด
เป็นระยะเวลาจำนวนปีนั้น อาจจะทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นได้ ในกรณีที่วาระใด วาระหนึ่งนั้น
นายกรัฐมนตรีผู้นั้นอยู่ไม่ครบ ๔ ปีจะครับ ยกตัวอย่างเช่น วาระที่ ๑ อยู่ได้ ๓ ปี วาระที่ ๒ อยู่
ได้ ๔ ปี รวมแล้ว ๗ ปี ถ้าเราใช้เงื่อนไขของระยะเวลาเป็นตัวนับ หมายความว่า วาระที่ ๓ ท่าน
ยังอยู่ต่อได้ แต่อยู่ได้เพียง ๑ ปีจะครับ ก็จะทำให้มีปัญหากับรัฐบาลในวาระที่ ๓ เพราะว่าตาม
บทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๑๗๖ บัญญัติไว้ว่า รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ (๑) ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗๔ ที่นี้ ๑๗๔
เขียนต่อไปอีกครับท่านประธานว่า เมื่อครบกำหนดวาระแล้ว ความเป็นรัฐมนตรีของ
นายกรัฐมนตรีจะสิ้นสุดลง ก็จะมีผลทำให้คณะรัฐมนตรี หรือรัฐบาลในวาระถัดไปดำรงอยู่ได้
เพียงเท่าที่ระยะเวลาที่เหลืออยู่ของนายกรัฐมนตรีผู้นั้นเท่านั้นเอง ก็จะทำให้เกิดปัญหากับ
รัฐบาลที่มีนายกรัฐมนตรีที่เหลืออายุไม่ครบวาระ ด้วยเหตุผลที่กราบเรียนมา คณะของกระผม
จึงมีความเห็นว่า เพื่อมิให้เกิดสภาพเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นกับรัฐบาล จึงเห็นควรว่า ให้กำหนด
เป็นติดต่อกันไม่เกิน ๒ วาระ ครับ

LIRT

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครอบคลุมทุกมิติแล้วนะครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ขออนุญาตครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดียวครับของท่านมีหรือครับ ไม่มีครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : มีครับ

นายวุฒิชัย กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ขออนุญาต ของผมเป็นคนสงวนคำแปรญัตติไว้ครับ ตรงวรรคสี่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นมีเลยครับ มาตรา ๑๖๗ นะครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : บรรทัดเดียวกับท่านสุรชัยครับ

นายวุฒิชัย กัลยาณมิตร : ท่านประธานดูเล่มเขียนนะครับ นายสุรชัยเขียนบัญญัติและนายวัชร หงส์ประภัสร์ นะครับ ซึ่งผมเป็นคนสงวนคำแปรญัตติไว้ครับ ผม วุฒิชัยครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อ้อ หรือครับ เล่มผมนี้ เล่มที่แจกตอนแรกหรือครับของท่านมีหรือครับ

นายวุฒิชัย กัลยาณมิตร : มีครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : และของท่านวัชร หรือท่าน

นายวุฒิชัย กัลยาณมิตร : ของผมครับ วุฒิชัย

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : มอบให้ท่านวุฒิชัยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ถ้าของท่านมี ก็เชิญครับ ต้องมีนะครับ

นายวุฒิชัย กัลยาณมิตร : มีครับ อยู่ในนี้ครับ รับรองครับ ท่านประธานครับพอดีคุณศักดิ์ชัยเขามีคำถามด้วย ผมขออนุญาตยกสิทธิตรงนี้ให้คุณศักดิ์ชัย เพราะเขาเป็นผู้รับรองในประเด็นของท่านวัชรเหมือนกันครับ ขอบขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อ้าว แล้วท่านไม่อภิปรายแล้วหรือครับ ให้ท่านศักดิ์ชัย

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : ผมยกให้ท่านศักดิ์ชัยเลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ยก
หรอก ผมก็จะให้ท่านอยู่แล้ว เพราะว่าเมื่อที่ท่านศักดิ์ชัยบอกว่า ท่านถามอาจารย์เจิมศักดิ์แล้ว
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ตอบไม่ได้ ผมก็เลยสงสัยว่า ถามอะไร ขนาดอาจารย์เจิมศักดิ์ตอบไม่ได้
แสดงว่าต้องเรื่องใหญ่แล้ว ผมเข้าใจว่าอาจารย์เจิมศักดิ์จะตอบได้ทั้งหมดนะครับ ตกลงของ
ท่านวุฒิชชาติ เรื่องเดียวกันเลยใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผม ศักดิ์ชัย ครับ
ขออนุญาตเรียนท่านประธานนิดหนึ่งครับ ผมเป็นผู้ร่วมแปรรูปคดีในกลุ่มอาจารย์วิชาครับ
เพราะฉะนั้นขออนุญาตใช้สิทธิตรงนี้นิดหนึ่งนะครับ คืออย่างนี้ครับ ในสิ่งที่ขอแปรรูปคดีใน
วรรคสี่นี้ก็คือว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้นะครับ ความหมาย
ก็คือว่า ถ้าเราเขียนเป็น ๘ ปี อย่างที่กรรมการยกร่างได้แก้ไขนะครับ -----

ผมก็เลยตั้งคำถามว่า ถ้าสมมุติว่า นายกรัฐมนตรีนั้นครับ ก็เป็นวาระที่ ๑ ครบ ๔ ปี เลือกตั้งกลับเข้ามาใหม่ ได้เป็นอีก ๒ ปี แล้วยุบสภานะครับ คำถามว่า ยุบสภาเสร็จ เลือกตั้งครั้งที่ ๓ กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีก ที่นี้เป็นอย่างไรครับ เป็นได้ ๒ ปี ถูกไหมครับ แล้วถ้าเข้าปีที่ ๗ ละครับ วาระแรกอยู่ ๒ ปี วาระที่ ๒ อยู่ ๓ ปี แล้วเหลือเวลาอีก ๑ ปี เลือกตั้งใหม่ แล้วทำอย่างไรครับ ต้องเปลี่ยนนายกเลยใช่ไหมครับ นั่นคือประเด็นคำถาม ที่นี้ หรือสามปีครั้งนี้ครับ ถ้าเลือกตั้งใหม่ก็กลับมาเป็นอีกครั้งปี อีก ๖ เดือน ความหมายผมอย่างนี้ครับ คือถ้าเป็น ๒ วาระไม่เกินติดต่อกันเกิน ๒ วาระนี้ มันมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นกว่า ก็เลยเรียนหารือครับว่า ถ้าอย่างนี้แล้วนี้ ผมคิดว่า ในร่างที่เราขอแปรญัตติไว้ ก็ขออนุญาตยืนยันตามนี้นะครับ คงไว้ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เห็น เจอแล้วครับ ขอภัยท่านศักดิ์ชัยนะครับ พอดีมันอยู่ในบรรทัดเดียวกับท่านสุรัชยนะครับ ผมก็เลยมองไม่ชัดเจนครับ เลยเข้าไปหน่อย ขอภัยด้วยนะครับ ของท่านมีครับ ญัตติของท่านมี เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ถ้าเป็นไปตามที่ท่านขอแปรญัตตินะครับ ตัดคำว่า เกินกว่า ๘ ปีออกไปนี่นะครับ ก็จะเป็นว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระมิได้ นี่นะครับ ๒ วาระอันนี้นี่นะครับ อย่างเช่น กรณีที่นายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดินไปได้ ๑ ปีนะครับ ปรากฏว่า แพ้โหวตในสภา ต้องยุบสภาเลือกตั้งใหม่ อันนี้ก็ถือว่า ๑ วาระแล้วครับ พอเลือกตั้งใหม่ ท่านเกิดมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกนะครับ ปรากฏว่าบริหารไปได้ ๑ ปีนะครับ แพ้เสียงในสภานะครับ ต้องยุบสภา เท่ากับ ๒ วาระแล้วนะครับ สรุปแล้วนายกรัฐมนตรีท่านนั้น ได้เป็นแค่ ๒ ปีเท่านั้นเองนะครับ ฉะนั้นด้วยเหตุนี้ กรรมาธิการนี้ถึง เจตนาต้องการจะเอาระยะเวลา ๘ ปี เป็นตัวกำกับนะครับ คือหมายความว่า ท่านอาจจะอยู่ในวาระนี้อาจจะมากกว่า ๒ วาระก็ได้ แต่ว่าถ้ายังไม่เกิน ๘ ปี ท่านก็อยู่ได้นะครับ คือท่านอยู่ได้นี้ หมายความว่า ติดต่อกันไม่เกิน ๘ ปี อยู่ในตำแหน่งอันนี้นะครับ ไม่รวม เจตนารมณ์ของกรรมาธิการนี้ไม่รวมในช่วงรักษาการนะครับ อย่างเช่น เป็นนายกรัฐมนตรีนั้นครับ อยู่ ๔ ปี ครบวาระ ปรากฏว่าไม่มีใครล้มได้เลยนี่นะครับ ต้องรักษาการระหว่างเลือกตั้งอีก ๓ เดือนนี้ อันนี้

ไม่เกี่ยวนะครับ พอท่านกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกนะครับ อยู่อีก ๔ ปี ใครล้มท่านก็ได้อีก
นี่นะครับ อย่างนี้ท่านครบ ๘ ปี ติดต่อกันในความหมายของกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่าน
อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
ผมขออาสาตอบคุณศักดิ์ชัยเองนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เมื่อ
ก็บอกตอบไม่ได้ยังไงครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็มันเพิ่งคิดออกครับ ที่แรกมันตอบไม่ได้
พอฟังกรรมาธิการแล้วเกิดมีแรงบันดาลใจบางอย่าง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่
แล้วคุณศักดิ์ชัยเข้าใจไหมครับที่กรรมาธิการตอบแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เขายังไม่หมดครับ คำถามของเขา ก็คือว่า
ถ้าในเทอม (Term) สุดท้ายนี้ เขาผ่านมาแล้ว นายกก็ทีก็แล้วแต่ เขาจะได้เลือกตั้งกี่ครั้งก็แล้วแต่
แต่ครั้งสุดท้ายมาเลือกตั้งปีที่ ๗ ต่อเนื่องกันนะครับ เขาเป็นนายกมา พอปีที่ ๗ เลือกตั้ง เขาก็อยู่
ได้ปีเดียว เขาก็บอกว่า เอ๊ะ อย่างนี้มันอยู่ได้อย่างไร ปีเดียว หรือถ้าเกิดครั้งสุดท้ายมันเหลือ
ครึ่งปี เมื่อครั้งที่เขาถาม คำตอบที่จะทำให้ชัด ๆ ก็คือว่า ก็อย่าเป็นนายกสืบทอดอีกครึ่งปี หรืออีก
๑ ปี ถ้าคิดว่าเป็นแล้วมันสั้นเกินไป ก็เอา สส. หรือรองหัวหน้าพรรค หรือคนในพรรคคนอื่น
ขึ้นมาเป็น ก็จบ เพราะว่าเจตนารมณ์ คือไม่อยากให้คนใดคนหนึ่งอยู่ติดต่อกันยาวเกิน ๘ ปี
โดยไม่คิดเวลารักษาการใช่ไหมครับ ที่นี้เวลารักษาการนี้จะทำอย่างไรให้เขาตีความให้มันถูก
ตรงนี้ ท่านช่วยตอบตรงนี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่าน
กรรมาธิการตอบ แล้วจบนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม
ประพันธ์ นัยโกวิท นะครับ ในความหมายที่เขียนนี้กับบอกอยู่แล้วว่า นายกรัฐมนตรีจะ
ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า ๘ ปีมิได้ หมายความว่า ท่านดำรงตำแหน่ง ในตำแหน่งของ

สสร ๓๒/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๙๘/๓

นายกรัฐมนตรีนะคะ พอตานยุบสภาไปนี่นะคะ ท่านเป็นรักษาการไปแล้วครับ
ท่านกลายเป็นรักษาการไปแล้วนะคะ ฉะนั้นวาระที่ท่านนับนี่นะคะ คือนับที่ท่านเป็นนายก
จริง ๆ นะครับ -----

- ๙๙/๑

แล้วปัญหาอย่างที่ว่านี้ ถ้าเกิดท่านมาเป็นหลายวาระ แล้วปรากฏว่าท่านเหลืออีกจะครบ ๘ ปี อีก ๖ เดือนนี้ ท่านก็ต้องตัดสินใจบริหารทางการเมืองไปนะครับว่าจะทำอย่างไร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจแล้วอาจารย์jemศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์jemศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่ใช่ครับ ตรงนี้สำคัญมาก คือเรามี
เจตนาไม่นับเวลารักษาการ ถูกต้องใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ตอบแล้วครับ

รองศาสตราจารย์jemศักดิ์ ปิ่นทอง : จะได้บันทึกในเจตนารมณ์ชัดเจนเลยว่า
ตอนแรกเป็น ๔ ปี รักษาการ ๒ เดือน สมมุติ ได้นายกใหม่ ได้รับแต่งตั้งใหม่ เป็นได้อีก ๔ ปี
เต็ม ๆ ๒ เดือน ตรงกลางไม่คิด เพราะถือว่าเอาแต่นายก เพราะฉะนั้นต้องชัดเจนตรงนี้
ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
กรรมวิธีการเขาตอบชัดไปแล้วครับ ตอนนี้อยู่ติดขัดของที่ท่านอาจารย์กิตติได้อภิปรายวรรคสี่
คือให้ตัดออกทั้งหมด ใช่ไหมครับ ท่านยังติดใจไหมครับ ฟังแล้วครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม กิตติ ตีระเศรษฐ์ สสร. ครับ กระผมยังขอยืนยันว่า สิ่งที่กรรมวิธีการได้ชี้แจง หรือได้เขียน
ไว้ในวรรคที่ ๔ ของมาตรา ๑๖๗ ไม่มีผลในทางบังคับใช้เลยนะครับ ในทางปฏิบัติ อย่างเช่นว่า
ถ้าพรรคใดพรรคนึงได้รับการเลือกมาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก หัวหน้าพรรคได้เป็น
นายกรัฐมนตรีนะครับ เป็นจนครบ ๔ ปี สมัยที่ ๒ เลือกกลับมาอีกนะครับ เขาอาจจะอยู่แค่ ๓ ปี
แล้วเขาลาออกนะครับ ให้รองคนใดคนหนึ่งขึ้นมาเป็น เขาก็ทำได้นะครับ ถูกไหมครับ ทำได้
นะครับ หรือแม้กระทั่งว่าถ้าไม่ใช้วิธีนั้น แต่เกิดมีเหตุจำเป็นต้องยุบสภา คำถามก็จะไปเป็น
คำถามที่ใกล้เคียงกับคำถามของคุณศักดิ์ชัยว่า เลือกตั้งสมัยใหม่เข้ามา เขาเป็นไปแล้ว ๒ ปี
รวมวาระแรก ๔ ปี เป็น ๖ ปี เขาอยู่ได้แค่อีก ๒ ปี ซึ่งผมคิดว่า ไม่ถูกนะครับ เพราะว่ามันเป็น
การไปขัดเจตนารมณ์ของประชาชนที่ได้เลือกพรรคนั้นเข้ามาให้เป็นผู้ดำเนินการบริหารประเทศ
ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
เข้าใจแล้วกระมังครับอาจารย์ อยากให้ตัดสินใจครับ เข้าใจแล้ว ผมว่ามันจบแล้วนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวผมจะถามท่านสมาชิกนะครับ ในญัตติที่กรรมาธิการนี้ะครับ
กรรมาธิการมีการแก้ไขะครับ มีท่านใดเห็นกับร่างเดิมก่อนมีไหมครับ ร่างเดิมก่อนเลยะครับ
ก่อนมีการแก้ไขครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มี
นะครับ เราจะพิจารณาในเฉพาะวรรคที่ ๔ นะครับ กลุ่มท่านอาจารย์วิชัยขอคัดออกทั้งหมด
นะครับ ผมจะถามสมาชิกก่อนนะครับว่า ท่านเห็นด้วยที่จะมีข้อความ ก็ให้กด เห็นด้วย นะครับ
มีข้อความ จะรวมทั้งของกรรมาธิการก็ดี หรือของผู้แปรญัตติท่านอื่นก็ดีนี่ะครับ ข้อความจะ
เป็นอย่างไรเดี๋ยวค่อยว่ากันอีกทีหนึ่งนะครับ ถ้าหากว่าเห็นว่ายังมีข้อความนะครับ ให้กด
เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยให้คัดออกทั้งหมดนะครับ ในวรรคที่ ๔ ให้กด ไม่เห็นด้วย หากผลคะแนน
ออกมาแล้วนี่ะครับว่า ยังมีข้อความอยู่ ก็จะมาพิจารณากับของท่านสุรัช กับท่านวัชร
นะครับ เพราะของอาจารย์เจิมศักดิ์นั้น ตรงกับกรรมาธิการนะครับ เข้าใจนะครับ ถ้าท่านเห็นว่า
ยังคงมีข้อความอยู่ในวรรคสี่อยู่ นะครับ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยที่จะคัดออกทั้งหมดนะครับ
ตามที่สมาชิกขอแปรญัตติไว้ นะครับ คัดออกทั้งหมด ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ลงคะแนนครบถ้วนหรือยังครับ ครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวม
คะแนนด้วยครับ เห็นด้วย ๕๒ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๑๗ งดออกเสียง ๑ นะครับ ข้อความยังคงมี
อยู่ นะครับ

LIRT

ที่นี้ข้อความยังคงมีอยู่เนี้นะครับ กรรมการนี้ก็ได้นำไปแล้วนะครับ ดูตามร่าง
 ของกรรมการนะครับ ซึ่งตรงกับของอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ แต่มีสมาชิก คือกลุ่มของ
 อาจารย์สุรัช กับอาจารย์วัชรานะครับ มีการขอตัดข้อความออกนะครับ คงเหลือเรื่อง ตำแหน่ง
 ติดต่อกัน ๒ วาระ แต่ตัดป้อออกไปนะครับ ๔ ปีนี้ ก็คือของกรรมการนะครับ ๒ วาระนี้ ก็คือ
 ของผู้แปรญัตตินะครับ ผมจะถามท่านสมาชิกนะครับว่า ในวาระที่ ๔ หากท่านเห็นด้วยกับร่าง
 ของกรรมการที่แก้ไขนะครับ -----

- ๑๐๐/๑

เพราะกรรมการเขาแก้ไขมานะครับ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ ให้กด
ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์
จรัสเข้าใจไหมครับ สงสัยตรงไหนครับ อาจารย์จรัส เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ คือเมื่อที่
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้อธิบายปัญหาเรื่องที่จะถึงปีที่ ๖ ที่ ๗ แล้วยังมีการเลือกตั้ง แล้วก็ต้อง
ครบ ๘ ปีก่อนที่จะหมดวาระนะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์อธิบายว่า คนที่จะเข้ามาจากการ
เลือกตั้งนี้นะครับ พอถึงเวลาอีก ๘ ปีก็ต้องไปเปลี่ยนคนได้ ผมอยากให้กรรมการยืนยันว่า
เป็นการดีความอย่างนั้น ใช่หรือไม่ เพื่อจะได้เป็นเจตนารมณ์ครับ เพราะว่าผมได้รับคำถาม
จากคน จากข้างนอกมาเยอะมากในเรื่องนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือไม่ใช่
เจตนารมณ์หรอกครับ อาจารย์เจิมศักดิ์เสนอว่า ก็อย่ามาเป็นอีกเท่านั้นเองครับ พรรคก็อย่าเอา
เขามาเป็น เหลือเวลาน้อยแล้วนะครับ เข้าใจหมดแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เข้าใจ
หมดแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่ใช่ครับ ประเด็นของอาจารย์จรัสคือ
ถ้าบุคคลคนนั้นนี้ เหลือเวลาน้อย ปีเดียว แต่เขาก็ยังจะเป็น แต่พอเขาเป็นครบ ๘ ปี คือเพิ่ง
เป็นได้ปีเดียว เขาก็เปลี่ยนตัวเขาคนอื่นขึ้นมาได้ใช่ไหม หรือว่าต้องการเป็นสัณสลายว่ากันใหม่
แต่ว่าเขาจะสามารถที่จะเปลี่ยนคนใหม่ได้ เพราะถ้ายังพรรคของเขายังครองเสียงข้างมากอยู่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อยู่ที่
สภาครับ สภาเป็นคนตั้ง

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ครับ คืออาจารย์จรัสนี่อยากที่จะให้
กรรมการพูดใส่ว่าเรามีความเห็นตรงกันอย่างไรที่ผมอธิบาย เขาจะได้บอกว่า เออ เวลา

เจตนารมณ์ ท่านมีปัญหาในอนาคตแน่ อาจารย์จรัสนี้มาถามผม ดีเลย เมื่อก็ผมก็บอกว่า
พูดเองบ้างเถอะ เดี่ยวประธานดูผมว่า พูดเรื่อยนะครับ ผมเลยจำเป็นแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เอา
ลงคะแนนไปแล้วนะครับ เดี่ยวจะใส่เจตนารมณ์อย่างไร ค่อยว่ากันนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านให้เขาพูดตอบเท่านั้นละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวให้
ตอบครับ เพราะคะแนนลงไปแล้วครับ เดี่ยวให้ตอบไ้ครับ เพราะเจตนารมณ์มันก็อยู่ที่ผล
ออกมาด้วยเหมือนกันนะครับ ไม่รู้ว่าผลจะออกมาอย่างไรนะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เจ้าหน้าที่เดี๋ยวนะครับ อย่าเพิ่งนะครับ อ้าว ผลออกมาแล้ว
นะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๔๒ ไม่เห็นด้วย ๑๖ งดออกเสียง ๗ นะครับ เป็นไปตาม
กรรมาธิการนะครับ

ไม่ต้องขานแล้วครับ เลยไปแล้วครับ อย่างไรก็ตามขอขานไปแล้วครับ อาจารย์
เจิมศักดิ์เชิญครับ จะให้บันทึกเจตนารมณ์อย่างไร เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
ผมคิดว่า สมาชิกมีสิทธินะครับ ที่เขาจะบอกว่า เขาขอให้เป็นอย่างไร จะได้บันทึกไว้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
บอกได้ครับ แต่ไม่มีผลแล้วนะครับ ผลคะแนนประกาศไปแล้วครับ ถ้าอย่างนั้นอีกหน่อยอย่างที่
ท่านสุนทรพจน์นะ ถูกครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : แต่เขาควรจะบันทึกไว้ได้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ได้ ยินดี
ครับ ถ้าจะบันทึกนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร : กรรณิการ์ บรรเทิงจิตร ค่ะ เห็นด้วยค่ะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีท่าน
ใดจะบันทึกอีกมีไหมครับ ไม่มีแล้วนะครับ

นายศิวัช แสงมณี : ครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ ผมขอบันทึกด้วย เพราะว่า
เดี่ยวที่บ้านจะนึกว่า ผมไม่มาครับ ผมขอเอาตาม ๒ วาระนะครับ อีกวาระ คือของท่านสุรชัย
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่าน
พิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือประเด็นนี้เมื่อกี้ ผมขออนุญาตนะครับ
ผมรู้สึกว่ามันเร็วไปนิดหนึ่ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่เร็ว
เลยครับ กดคะแนนแล้วยังเถียงกันอีกตั้งนาน เอาครับ ท่านต้องการอย่างไรครับ เร็วเข้าครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ผมต้องการอย่างนี้ครับ คือต้องการเรียนให้
ทราบว่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านลงคะแนนไปหรือยังครับเมื่อ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เมื่อนี้ผมยังไม่ได้ลงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับเชิญครับ จะประสงค์บันทึกเป็นหลักฐานไว้แบบไหนครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ผมประสงค์จะบันทึกว่าไม่เกิน ๒ วาระตามท่านสุรชัย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เพราะผมคิดว่ามันดีกว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับไม่ต้องมีเหตุผลแล้วครับ ท่านครับ พอแล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านโอรสครับ

นายโอรส วงษ์สิทธิ์ : ผม โอรส วงษ์สิทธิ์ สสร. ครับ ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล ครับ ไม่เห็นด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณนะครับ บันทึกไว้ครับ เจตนารมณ์ที่สอบถาม เชิญตอบครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในกรณีซึ่งนายกรัฐมนตรีนั้นะครับ ดำรงตำแหน่งกันมาแล้วอย่างเช่น ๗ ปีแล้ว เหลืออีก ๑ ปี นั้นะครับ พอถึง ๘ ปี นี้ท่านต้องพ้นนะครับ ตามบทบัญญัติอันนั้นะครับ ส่วนจะมีใครมาเป็นนายกใหม่ ก็เป็นไปตามกลไกของรัฐสภาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เจตนารมณ์ ๑๖๘ ผ่านแล้วนะครับ ประทานโทษครับ ๑๖๗ นะครับ ผ่านแล้วนะครับ
 ท่านอาจารย์พิเชียรมีอะไรครับ

- ๑๐๑/๑

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขออนุญาต คำเดียวเองครับ คือถ้าเกิดเขาดำรงตำแหน่งมาอยู่ ๗ ปี แล้วเขาหยุดพักไปปีหนึ่ง แล้วเขากลับมาใหม่อีกนี่ ได้ไหมครับ ได้ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นเขาอาจจะอยู่ได้ถึง ๑๕ ปีนะครับ ถ้าแบบนี้ครับ มันจะไม่สมเจตนารมณ์ที่ท่านให้ไว้ ๔ ปีนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมเจิมศักดิ์ ครับ ท่านประธานครับ เรายังทำงานมายาวนาน วันนี้วันอาทิตย์นะครับ ต้องขอความกรุณาท่านประธานเถอะครับ รู้ว่าท่านกำลังจะเปลี่ยนคนมาต่อแล้วครับ เพราะผมนี้เหมือนม้าที่วิ่งตลอด ท่านผลักดันขึ้นมากุมบังเหียน แล้วก็ถึงแล้ว เราก็เดินตามวิ่งตลอด พักไปกินน้ำเสร็จก็ดื่มน้ำ วิ่งกันต่ออีกนะครับ ขอความกรุณาเราหยุดกันตรงนี้ได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมเสนอเท่านั้นเอง พอผมบอกเป็นญัตติท่านก็บอก ไม่ได้ ๆ ญัตติปิดไม่มี เพราะฉะนั้นท่านขอความกรุณา หรือจะให้พวกผมกลับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ คืออย่างนี้ เมื่อก็ยังสรุปไม่เรียบร้อยนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ครับ เอาสรุปให้เรียบร้อย แล้วก็ว่าเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ตกลงว่าเมื่อที่ท่านพิเชียรถามนี้นะครับ ตกลงว่ามันจะกลายเป็น ๑๕ ปี หรือครับ เปล่า ท่านต้องตอบให้ชัดครับ เพราะว่าเขาคำถามค้างคาไว้อย่างนี้นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมประพันธ์ นัยโกวิท นะครับ ตามมาตรา ๑๖๗ วรรคท้ายนี้นะครับ นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า ๘ ปี มิได้ ถ้าเกินกว่า ๘ ปี แล้วนี่นะครับ ถ้าจะเป็นต่อนี่จะต้องมีช่วงเว้นวรรคครับ ต้องเป็นกรณีอย่างนั้นครับ ระยะเวลาที่เว้นในนี้ไม่ได้กำหนดเอาไว้ แต่ถ้าเป็นกฎหมายท้องถิ่นนี่เขาจะเขียนว่า ๔ ปี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ
ชัดเจนแล้วนะครับ เมื่อก็สมาชิกเสนอ เสนอว่าขอให้หยุดการพิจารณาต่อไปใช่ไหมครับ สมาชิก
เห็นด้วยไหมครับ เห็นด้วย ยกมือใช่ไหมครับ ขอประชุมต่อวันพรุ่งนี้ครับ มีท่านใดเห็นด้วย
ยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดไม่เห็นด้วย มีไหมครับ ประชุมพรุ่งนี้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านชาติชาย ไม่เห็นด้วยหรือครับ

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตราที่เรามา
จนถึงบัดนี้มันเข้ามาครับ ก็ขออนุญาตสักสี่ทุ่มครับ ผมหารือนะครับ หรือ เพราะว่าเดี๋ยวจะ
ไม่ทันนะครับ เสาร์ อาทิตย์เราก็ตกประชุมกันแล้วครับ เพราะฉะนั้นยังเหลือไม่กี่วันครับ
ท่านประธานครับ ชัดบ้านเมืองนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ที่นี้
ส่วนใหญ่ครับ เขาเห็นด้วยกันหมดนะครับ เหลือท่านอยู่คนเดียวแล้วนะครับ ไม่ต้องลงคะแนน
นะครับ เดียวครับ ผมปรึกษาท่านอาจารย์เดโชนิดหนึ่งครับ กรรมาธิการครับ จะพักแล้วนะครับ
เห็นด้วยนะครับ ถ้ากรรมาธิการไม่เห็นด้วย เดียวเดินออกไปอีกจะไม่มีการประชุมได้นะครับ
ขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านครับ พรุ่งนี้ประชุมต่อครับ วันนี้ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๑๐ นาฬิกา

การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันอาทิตย์ที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิริประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักgrayงานการประชุม และชวเลข

ผู้ตรวจทานgrayงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางบังอร วิบูลโกศล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดโสดศรี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางสาววันดี แก้วมณี	นิติกร ๔

ผู้จgrayงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวสุพิชชาย์ เนืองพิมพ์	นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร
นางสาววิรุทัย ผาสุขเวชพร	นางสาวปติตตา ธีรนนท์
นางศิริวรรณ สากลวารี	นางสาวประไพพิศ ดีสุน
นางสาวกุลนที หวังประเสริฐ	นางสาวนงลักษณ์ คุ้ม
นางดรุณี จันทพันธ์	นางสาวสมร เกตุศรี
นางสาวรัตนา ภูระหงษ์	นางสาวเกศราภรณ์ จันท์บำรุง
นางสาวรัศมี บานเย็น	นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย
นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม	นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์
นางคันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี	นางนิรชา คำงาม
นางสาวลักษณ เพชรา	นายพรเทพ ไชยสงวนสุข
นางสาวอุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	นางนัชชา โนไธสง

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๒ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๓๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๑	๙	สังกัด	สังกัด
๑๔	๑๑	ทุพพลภาพ	ทุพพลภาพ
๑๙	๒๔	ทุพพลภาพ	ทุพพลภาพ
	๒๖	ผู้แทนองค์การ เอกชน	ผู้แทนองค์การเอกชน
๒๕	๗	แต่ไม่ใช่ผู้หนึ่ง ผู้ใดขึ้นมา	แต่ไม่ใช่ผู้หนึ่งผู้ใดขึ้นมา
	๑๔	มาตรา ๔๘	มาตรา ๑๔๘
๓๒	๓	ขอร้องเอะครับ	ขอร้องเอะครับ
๓๓	๘	การบริหารราชการแผ่นดิน	การบริหารราชการแผ่นดิน
๓๕	๒๑	การคลี่คลาย	การคลี่คลาย
๔๓	๑๒	มากกว่า	มากกว่า
๔๗	๒๑	ถ้าอย่างนั้นขอเสนอปรับปรุง	ถ้าอย่างนั้นขอเสนอปรับปรุง
๔๘	๘	แล้วก็ให้ดูของท่านนะครับ	(ตัดออก) มีแล้วในหน้า ๔๘
๔๙	๒๒	แบบข้อเท็จจริงในการยื่นฟ้อง	จากข้อเท็จจริงในการยื่นฟ้อง
๕๔	๒	(รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)	(รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๕๗	๒	(รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)	(รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
๖๒	๒๔	การอภิปราย	การอภิปราย
๖๕	๑	เกิดกว่าครึ่งหนึ่ง	เกินกว่าครึ่งหนึ่ง
๗๔	๑๑	ผมไม่ติดครับ	ผมไม่ติดใจครับ
๗๘	๗	บุคคลที่ควรจะถูกถอดถอน	บุคคลที่ควรจะถูกถอดถอน
๘๒	๗	เอาโทษ เอาคุกได้โดยไม่ใช่ข้อ ข้อ ๑	เอาโทษ เอาคุกได้โดยไม่ใช่ข้อ ข้อ ข้อ
	๑๑	รัดนิ้วมือเดียว	รัดนิ้วมือเดียว
	๑๒	แล้วก็ปรากฏไม่ใช่ข้อ ๑ ข้อ ด้วย	แล้วก็ปรากฏไม่ใช่ข้อ ข้อ ข้อด้วย
	๑๓	เข้าคุกอย่างสง่างามครับผม	เข้าคุกอย่างสง่างามครับผม
	๑๔	ไม่ต้องมีข้อ ข้อ ๑ ข้อ แบบนี้หรือครับ	ไม่ต้องมีข้อ ข้อ ข้อ ข้อแบบนี้หรือครับ
๘๘	๔	ไม่ต้องรอข้อ ข้อ ๑ ข้อ	ไม่ต้องรอข้อ ข้อ ข้อ ข้อ
๙๑	๑	ปปช. ถึงได้ ได้ ๑ ได้สวนมูล	ปปช. ถึงได้ ได้ ได้ ได้สวนมูล
๑๐๔	๓	เรียนให้ทราบ ว่า ตัวเองถูก หรือผิด	เรียนให้ทราบ ว่า ตัวเองถูกหรือผิด
๑๔๑	๑๗	ให้เดิมคำว่า	ให้เดิมคำว่า
๑๔๕	๒๕	ชัดแล้วครับ ถ้าเยอะนี้เขียนเข้าใจ ทุกคนเข้าใจหมดแล้ว	ชัดแล้วครับ ถ้าเยอะนี้เขียน เข้าใจ ทุกคนเข้าใจหมดแล้ว
๑๕๐	๑๙	ไม่มีการใช้จ่ายเงินคงคลังไปแล้วในปี ก่อนหน้านี้	เมื่อมีการใช้จ่ายเงินคงคลังไปแล้วในปี ก่อนหน้านี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๕๑	๒	ผ่านหน้าฉบับ	ผ่านหน้าฉบับ
	๑๘	มาตรา ๑๖๖ นั้นหน้าฉบับ	มาตรา ๑๖๖ นั้นหน้าฉบับ '
๑๖๒	๑๒	คำอภิปรายของ ท่านอาจารย์	คำอภิปรายของท่านอาจารย์
๑๘๓	๒๑	กรรมาธิกายกร่าง	กรรมาธิการยกร่าง
๑๙๙	๒๖	กระแนะกระแหน	กระแนะกระแหน
๒๐๒	๑	ในวิถีทางเมือง	ในวิถีการเมือง
๒๐๖	๕	ไต่ตรง	ไต่ตรง
๒๑๐	๓	รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (กรรมาธิการ) :	รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ :
๒๑๔	๑๖	ส่วนใหญ่เป็นผู้หลัก ผู้ใหญ่ที่ผมเคารพ	ส่วนใหญ่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ที่ผมเคารพ
๒๑๕	๑๓	(รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ)	(รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ)
๒๑๘	๘	สนับสนุนให้ผู้หนึ่ง ผู้ใดดำรงตำแหน่ง	สนับสนุนให้ผู้หนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่ง
๒๒๗	๑๙	ไม่ยากให้คนใด คนหนึ่งอยู่ติดต่อกัน	ไม่ยากให้คนใดคนหนึ่งอยู่ติดต่อกัน
๒๒๙	๑๐	บันทึกในเจตนารมณ์ชัดเจนเลยว่า ฉะนั้น ตอนแรกเป็น ๔ ปี รักษาการ ๒ เดือน	บันทึกในเจตนารมณ์ชัดเจนเลยว่า ตอน แรกเป็น ๔ ปี รักษาการ ๒ เดือน
	๑๙	ถ้าพรรคใด พรรคหนึ่งได้รับการเลือกมา	ถ้าพรรคใดพรรคหนึ่งได้รับการเลือกมา
๒๒๙	๒๑	ให้รองคนใด คนหนึ่งขึ้นมาเป็น	ให้รองคนใดคนหนึ่งขึ้นมาเป็น

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๒ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๓๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๒๙	๑๒	หนึ่งในสี่นี้จะครบ ๔๒๐ คน นะท่านครับ ๑๒๐ คน	หนึ่งในสี่นี้จะครบ ๔๒๐ คน (๔๘๐ คน) นะท่านครับ ๑๒๐ คน
๓๗	๑๘	ใช้เวลาสองปีของทั้งหมด	ใช้เวลา ๒ ปีของทั้งหมด
๕๘	๒๔	ประมาณสามสิบคะแนน ยี่สิบห้าคะแนน หรือสี่สิบคะแนน	ประมาณ ๓๐ คะแนน ๒๕ คะแนน หรือ ๔๐ คะแนน
๗๗	๘	มีรัฐมนตรี ๔๐ กว่าคน	มีรัฐมนตรีสี่สิบกว่าคน
๙๐	๑๕	เข้าซื้อสักห้าพันชื่อ	เข้าซื้อสัก ๕,๐๐๐ ชื่อ
๑๑๑	๑๒	ประมาณเก้าพันล้าน	ประมาณ ๙ พันล้าน
	๑๕	พรรคที่สาม	พรรคที่ ๓
๑๑๘	๒๑	สามพันโครงการ	๓,๐๐๐ โครงการ
	๒๕	สามพันโครงการ	๓,๐๐๐ โครงการ
๑๓๙	๑๖	พรรคที่แปด	พรรคที่ ๘
๑๙๑	๑๐	๘๐ กว่าแห่ง	แปดสิบกว่าแห่ง
๑๙๔	๑๗	๖๐ กว่าล้านคู่	หกสิบกว่าล้านคู่
๑๙๙	๒๓	เกือบสามสิบปี	เกือบ ๓๐ ปี
๒๑๗	๒๑	ไม่ให้เกินแปดปี	ไม่ให้เกิน ๘ ปี

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๒ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๓๘ สรุปการแก้ไขดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๑	๑๐	คอนเซพท์	คอนเซปต์
๑๕	๖	คอมเซปต์	คอนเซปต์
๔๖	๑๒	พรรคซีพีพี (CPP)	พรรคซีพีพี (CPP - The Cambodian People's Party)
๔๙	๑๐	เซนเซอร์ โมชัน (Censor motion)	เซนเซอร์ โมชัน (Censure motion)
๘๑	๔	โมชัน อิมพีชเมนต์	โมชัน อิมพีชเมนต์ (Motion Impeachment)
๑๐๓	๕	เพล็บิสิทิต (Plebiscite)	เพล็บิสิทิต (Plebisit)
๑๐๔	๕	เพล็บิสิไซด์	เพล็บิสิไซด์ (Plebiscite)
๑๑๐	๘	กินเนสส์ บุก (Guinness book)	กินเนสส์ บุก (Guinness Book) (Guinness World Records)
๑๑๕	๑๐	เทคนิค	เทคนิค
๑๒๒	๒๕	ไอเอ็มเอฟ (IMF)	ไอเอ็มเอฟ (IMF - International Monetary Fund)
๑๓๑	๒๐	พับลิค ไฟแนนซ์ แอกต์ส (Public - Finance acts)	พับลิค ไฟแนนซ์ แอกต์ (Public Finance Act)
๑๗๒	๔	ไวไวควิก (Quick)	ไวไว คิก (waiwai Quick)

แบบที่ ๓ : การแก้ไขเกี่ยวกับการทับศัพท์คำภาษาต่างประเทศ

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๗๕	๑๔	แพรกแมติก (Pragmatic)	แพรกแมติก (Pragmatic)
	๒๒	แพรกแมติก	แพรกแมติก
๑๗๖	๑๓	แพรกแมติก	แพรกแมติก
๑๙๙	๘	แพรกแมติก	แพรกแมติก
๒๑๒	๒	พิมพ์แบงก์ (Bank)	พิมพ์แบงก์ (Bank note)
๒๒๑	๗	เฮลมุด โคห์ล (Helmudth Chold)	เฮลมุด โคห์ล (Helmut Kohl)

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๒ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอาทิตย์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๓๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๔๕	๑	รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๑๕๔	๑๘	ท่านวิเชียร	ท่านพิเชียร
๑๕๘	๓	หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมทย์	หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ 'ปราโมช
๑๖๔	๒๔	นายสมเกียรติ รอดเจริญ	นายสมเกียรติ รอดเจริญ
๑๗๕	๑๘	ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์	ดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์
๑๘๐	๑๑	ผม เสวต ทินกุล	ผม เสวต ทินกุล
๑๘๖	๔	ดร.เจิมศักดิ์	ดอกเตอร์เจิมศักดิ์

LIRT